

"BİR ÖZELLEŞTİRME HAREKATI: IRAK"

BİLDİRİLER
(2002-2004)

PETROL-İŞ ARŞİVİ / VI

“BİR ÖZELLEŞTİRME HAREKATI: IRAK”

BİLDİRİLER
(2002-2004)

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Adres: Altunizade Mah. Kuşbakışı Sok. No: 23 81180
Üsküdar/İSTANBUL

Tel: (0216) 474 98 70 (Pbx)

Faks: (0216) 474 98 67 - 474 92 38

e-mail: merkez@petrol-is.org.tr

Petrol-İş Dergisi'nin ekidir.

Derleyen: Muazzez Pervan

Yayına Hazırlayan: Muazzez Pervan

Dizgi: Tuba Akekmekçi

Sayfa ve Kapak Tasarımı: Tuna Yıldırım

Baskı: Şahin Ozalit ve Büro Gereçleri Tic. Ltd. Şti.
Atakan Sok. No: 2 Mecidiyeköy/İSTANBUL

Tel: (0212) 211 35 93

Baskı Tarihi: Mayıs 2015

Önsöz

Petrol-İş arşivinden yayınlamaya başladığımız altıncı kitabımız, Petrol-İş'in 2002, 2003 ve 2004 yıllarında yayınlamış olduğu bildirileri kapsamaktadır.

Sendikamız Petrol-İş, 2002-2004 yıllarında da işçilerin çalışma koşullarının iyileştirilmesi, ücretlerinin yükseltilmesi, işten çıkartmaların ve işsizliğin önlenmesi için aralıksız bir mücadele sürdürmüştür.

Bu döneme damgasını vuran en önemli gelişme, şüphesiz hükümetler tarafından yine ısrarla sürdürülmek istenen özelleştirme girişimleridir. Söz konusu bu girişimlerde, sendikamızın örgütlü olduğu TÜPRAŞ, PETKİM, TÜGSAŞ, İGSAŞ, BURSAGAZ ve ESGAZ da yer almıştır.

Petrol-İş, özellikle Türkiye'nin en büyük kuruluşlarından biri olan TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesine karşı büyük bir hukuk mücadelesi vermiştir. Nitekim bu çabalar olumlu sonuçlanmış ve 26 Kasım 2004'te Danıştay 10. Dairesi, sendikamızın açtığı dava sonucunda, TÜPRAŞ'ın satışının iptaline karar veren Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin kararını onaylamıştır.

Özelleştirme; işsizlik, yoksulluk, yolsuzluk ve sendikal örgütlenmeden yoksunluk demektir. Bunun bilincinde olan sendikamız, özelleştirme girişimlerinin ardındaki gerçekleri sürekli olarak hem üyelerine, hem de kamuoyuna açıklamış ve bu tür girişimleri engellemek için hem siyasi hem de hukuki önlemlere başvurmuştur.

Özelleştirmelere karşı kampanyalarını “Bir Özelleştirme Harekatı: Irak” sloganıyla başlatan Petrol-İş, bu kampanyalarını “Özelleştirme Harekatını Durduralım” sloganıyla sürdürmüştür. Kampanya kapsamında Türkiye'nin çeşitli yerlerinde mitingler düzenleyen sendikamız, ilk mitingini 19 Nisan 2003'de İzmir Aliğa Demokrasi Meydanı'nda 15 binden fazla kişinin katılımıyla gerçekleştirmiştir.

Öte yandan sendikamız Petrol-İş, Irak'ın ABD ve müttefikleri tarafından işgal edilmesini de bir "özelleştirme" operasyonu olarak görmüş ve bölgeyi ateş yumağına çeviren bu hareketin karşısında durmuştur.

Petrol-İş, kendi işkolunda olmayan işçi direnişlerini de her zaman desteklemiş ve tüm işçilerin birliğini savunmuştur. Bu çerçevede olmak üzere, işçilerin çalışma koşullarını kötüleştirecek olan ve hükümet tarafından hazırlanan iş yasası taslağının geri çekilmesine çalışmış, iş güvencesi yasası çıkartılması için gündem oluşturmaya gayret etmiştir.

Sendikamız, Ocak 2003'te *Petrol-İş Kadın* dergisini çıkararak, Türkiye sendikal hareketi tarihinde bir ilke imza atmıştır. İki aylık periyodlar üzerinden yayın hayatına giren *Petrol-İş Kadın* dergisinin hedef kitlesi başlangıçta erkek üye eşleriyken, kısa bir süre sonra dergi, sendika içinde örgütlü kadın üyelerin sorunlarını ve taleplerini de yansıtmaya başlamıştır. Dergi, kadınların evdeki ücretsiz emeği ile kamusal emeğinin görünür hale gelmesi için çaba sarf etmenin yanı sıra sendikal hareketin kadın kurtuluş hareketi ile temas etmesinin de önemli bir aracı oldu.

Petrol-İş, 2002-2004 yıllarında, işçi sınıfının örgütsüz kesimlerini de sendikalaştırmak için sürekli bir mücadele sürdürmüştür. Bu çerçevede, işçi sınıfını oluşturan tüm kesimlerle her zaman sıkı bir işbirliği içinde olmuştur. İşsizliğe, yoksulluğa, yolsuzluğa, pahalılığa, özelleştirmelere ve savaşlara karşı tüm halkın birliğini savunmuştur.

PETROL-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU

Derleyenin notları

Yayınlanan bu altıncı kitapta 2002 ve 2004 yılları arasında yayınlanan basın bildirilerinin tamamına yer verildi.

Söz konusu belgelerin arşiv katalog bilgileri ise şu şekildedir: *Dosya Konu Kodu: 26. Basın Bildirileri, Arşiv Yer No: 4 ve 5.*

İşçi sınıfı ve sendikal hareketlerin, hem ülkemiz hem de dünyadaki gelişimiyle birlikte izlenebilmesini kolaylaştırabilmek amacıyla konusal ayrıma gidilmeyerek, kronoloji esas alındı.

Kitapta yer alan metinlerin orijinallerine sadık kalındı. Buna karşılık orijinal daktilo metinlerdeki dizgi hataları düzeltildi.

Muazzez Pervan

Kısaltmalar

(d.n.) Derleyenin notu.

BU BİR SOYGUNDUR!

Devletimiz tarafından bu büyük devletin her bir vatandaşı için ayrılmış...

PETKİM'İ YOK PAHASINA SATIYORLAR !

Aşağıdaki gibi bir şey...

KAMU MALI HALKIN MALIDIR YOK EDİLMESİNE İZİN VERMEYELİM

ÖZELLEŞTİRME HAREKATINI DURDURALIM

MİTİNG

ÖZELLEŞTİRME HAREKATINI ALIĞA'DA DURDURACAĞIZ

MİTİNG

Özelleştirme hareketi...

petrol-iş

ÖZELLEŞTİRME HAREKATI DURDURULSUN!

petrol-iş

ÖZELLEŞTİRME HAREKATINI DURDURALIM!

ÖZELLEŞTİRME

petrol-iş

Özelleştirme Harekatını DURDURALIM!

Özelleştirme hareketi...

MİTİNG

Özelleştirme hareketi...

petrol-iş

ÖZELLEŞTİRME HAREKATINI DURDURALIM!

Özelleştirme hareketi...

petrol-iş

ÖZELLEŞTİRME HAREKATINI DURDURALIM!

Özelleştirme hareketi...

petrol-iş

ÖZELLEŞTİRME HAREKATINI DURDURALIM!

Özelleştirme hareketi...

petrol-iş

ÖZELLEŞTİRME HAREKATINI DURDURALIM!

Özelleştirme hareketi...

petrol-iş

ÖZELLEŞTİRME HAREKATINI DURDURALIM!

Özelleştirme hareketi...

petrol-iş

ÖZELLEŞTİRME HAREKATINI DURDURALIM!

08 Ocak 2002

YABANCI SERMAYE İÇİN EN UYGUN ORTAMIN HAZIRLANMASI GİRİŞİMİ: ENDÜSTRİ BÖLGELERİ KANUN TASARISI

TBMM’de görüşmeye açılan Endüstri Bölgeleri Kanun tasarısının genel gerekçesinde, küreselleşme ve dünya ile entegrasyonun sağlanmasında yabancı sermayenin rahatça dolaşmasının kolaylaştırılması ve kendisi için uygun bir ortamın hazırlanması gerektiği belirtilmektedir. Böyle bir ortamın gerçekleştirilmesi amacıyla endüstri bölgeleri oluşturulmasına ilişkin olarak bu yasa tasarısının düzenlendiği ifade edilmektedir.

Bu ifadelerden de anlaşılacağı gibi, ülkeler düzeyinde hukuki bağlayıcılığı olmayan IMF ve Dünya Bankası reçeteleri artık yalnızca geçici kredi anlaşmalarıyla dayatılmamaktadır. Aynı zamanda yapısal uyum programının pek çok maddeleri (ticaretin liberalizasyonu, yabancı yatırım düzenine ilişkin alanlar gibi) DTÖ anlaşmasının maddeleri yoluyla da yerleşiklik kazanmaktadır.

Bu maddeler, ülkelerin uluslararası hukuk çerçevesinde “denetlenmesinin” ve ülkelere “kredi alma koşulları” dayatılmasının temellerini oluşturmaktadır. Bu yasa tasarısında da aynı yaklaşım söz konusudur.

1) Tasarı, doğrudan yabancı sermaye yatırımlarının girişindeki, idari, teknik ve bürokratik tüm engellerin kaldırılması işlemlerinin kolaylaştırılması amacına yönelik bir düzenleme olarak sunulmaktadır.

2) Endüstri bölgeleri kurulacak alanları belirlemek üzere oluşturulan Endüstri Bölgeleri Koordinasyon Kurulu, devletin ve sermayenin temsilcilerinden oluşmaktadır. Yer seçimi, yatırımların niteliği ve bilim ve teknoloji alanlarında uzmanlık bilgisine sahip ilgililerin ve meslek kuruluşlarının ve ayrıca çalışma yaşamını doğrudan ilgilendiren bu düzenlemenin hiçbir yerinde çalışanların örgütü olan sendikal örgütlerin temsilcileri bulunmamaktadır.

3) Yer seçiminde hiçbir sınırlama, kısıtlama getirilmemektedir. Örneğin kamu

malı olan orman arazisi ve tarım alanlarının kullanım dışında tutulması gibi kriterlere yer verilmemektedir. Bundan, yerli ya da yabancı sermayenin istediği alanı endüstri bölgesi olarak seçmesi sonucu doğabilmektedir. Ayrıca ülkemizde, bu anlamda orman ve tarım arazilerinin talan edildiği, toplumsal çıkarın gözetilmediği, kazanılan davalara karşın yargı kararlarının uygulanmayarak hukuk ihlallerinin yaşandığı pek çok örnek bulunmaktadır.

Söz konusu arazilerin temini ve her türlü altyapı giderleri, Sanayi Ticaret Bakanlığı'nın bütçesinden, yani emeği ile geçinen insanların vergilerinden karşılanacaktır. Ayrıca endüstri bölgesi olarak ilan edilen arazilerin başka amaçla kullanılması yasaklanmaktadır.

Ancak bu araziler içinde kalan özel mülkiyet arazilerinin acilen kamulaştırılmasına izin verilmektedir. Böylece sermayenin önündeki engellerin kaldırılmasında idare, taşeronluk görevini üstlenmektedir.

Oysa kamulaştırma, yönetim hukukunda kamu hizmetlerinin yürütülebilmesi için, kamu kuruluşlarınca özel mülkiyet içindeki bazı taşınmaz malların kamu malları arasında yer almasını sağlayan bir yoldur.

Kamulaştırma, ancak kamu yararı için yapılabilir. Kamulaştırmada temel ilke, kamu yararının bulunduğu saptanmasıdır. Bu yasa tasarısının gerek maddelelerinde gerekse madde gerekçelerinde ve genel gerekçede kısacası, tasarının hiçbir yerinde kamu yararı kavramından söz edilmemektedir.

Teknoloji transferini sağlamak, yatırımları teşvik etmek, yabancı sermaye girişini ve istihdamını artırmak, amaçlar olarak belirtilmektedir.

Yerli/yabancı sermaye yatırımlarının belirleyici faktörü kârlılıktır. Bunun için maliyetlerin en düşük düzeyde olması gerekmektedir. Hukukun devre dışı olduğu, ucuz altyapı ve işgücü sağlanmasında cazibe merkezi olan bu bölgeler için, pazara yakınlık, ulaşım, iletişim olanakları da önemli maliyet düşürücü unsurları oluşturmaktadır.

Plansız sanayileşmenin sonucunda, İstanbul-Kocaeli-Gebze ekseninde yoğunlaşan sanayinin yarattığı tahribat, ülkemiz açısından yaşanmış çok acı bir örnektir. Aynı yaklaşım DPT raporlarına da yansımaktadır. DPT 8. Beş Yıllık Kalkınma Planı, Küreselleşme Özel İhtisas Komisyonu raporunda; Türkiye'de endüstri bölgelerinin kurulması ve öncelikle Adapazarı Serbest Şehir Bölgesi'nin endüstri bölgesine dönüştürülmesi önerilmektedir. Bu endüstri bölgesinin, İstanbul'a ya-

kın olması ve Karadeniz'e açılan limanının bulunması, Avrupa ve Rus pazarlarını hedefleyen Rus, Ukrayna, Romen, Japon ve Amerikan sermayelerinin yatırımlarının sağlanacağını düşündürmektedir.

Antakya-Adana-Mersin ekseninde kurulacak bir endüstri bölgesinin hedefinin ise, Doğu Akdeniz pazarı, İsrail ve Amerikan sermayesinin yatırım alanı olabileceği belirtilmektedir.

Diğer yandan teknoloji transferini sağlama amacının gerçekleştirilmesi, ancak bir sanayi altyapısının varlığı ve kurumsallaşmış, sistematik bir kamu politikası ile sağlanabilir.

Oysa Türkiye'de ulusal bilim-teknolojiye ve teknolojik yenilenmeye ilişkin bir politikadan söz edilmesi oldukça güçtür.

DPT verilerine göre; 1998 yılında bilimsel araştırma projelerinin, %23'ü, 1999 yılında %25'i, 2000 yılında ise yatırım programına alınan 467 projenin ancak %24'ü tamamlanabilmiştir.

Türkiye'de kamu ve özel sektörün toplam olarak, Ar-Ge çalışmalarına ayırdığı kaynak, yıllık GSYH'nin %1'inden azdır (eşik değer ise %1'dir.)

BM, 2001 Yılı İnsani Gelişme raporu, teknolojik gelişmenin, yoksul ve gelişmekte olan ülkeleri etkilemesini incelemektedir. Burada "yenilikçi kamu politikaları olmadığı takdirde bu teknolojiler ilerlemenin aracı değil, dışlanmanın kaynağı haline gelebilir" denilmektedir. Aynı rapora göre; OECD üyesi 29 ülke, 1998 yılında Ar-Ge'ye 520 milyar dolar harcamışlardır. Bu rakam dünyanın en yoksul 30 ülkesinin toplam ekonomik çıktısından daha büyüktür. Bu ülkelerin aynı zamanda, o yıl içinde verilen 347 bin patentin %91'ine sahip olduğu ve Ar-Ge çalışmalarının %60'ından fazlasının özel kesim tarafından gerçekleştirildiği belirtilmektedir. Oysa OECD ülkesi olan Türkiye'nin ise ileri teknoloji ürünlerinin ihracattaki payı, 40 ülke arasında ancak 31. sırada bulunmaktadır.

Ayrıca Türkiye'de 2000 yılında yatırım izni alan yabancı sermaye miktarı 3 milyar 670 milyon dolar ile sınırlı kalmış ve bununda ancak 1,3 milyar dolarlık bölümü gerçekleşmiştir. Bu miktarın 658 milyon dolarlık bölümü ise enerji yatırımdır.

Kısacası, transferi beklenen teknolojilerin, verimliliği düşük, çevresel açıdan kirli ve riskli, yüksek kâr oranları ise ancak emek, çevre ve hukuk maliyetlerinin düşürülmesi ile sağlanabilecek teknolojiler olacaktır.

Yerli yatırımcılar ise, tüm teşviklere karşın yeni teknolojilere yapılacak Ar-Ge yatırımlarının riskini üstlenmemekte ve buralara kaynak aktarmamaktadırlar.

Türkiye'nin dünya ticaretinden pay alabilmesi için, plana dayalı politikalarla sanayisini dünya teknolojileri üzerine kurması gerekmektedir.

Diğer yandan bu yasa kapsamında yapılacak harcamalarda, 1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanunu ile 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümleri uygulanmaz denilmektedir.

Devlet İhale Kanunu'nun ilkelerinin başında, "ihalede açıklık ve rekabetin sağlanması esastır" denilmektedir.

TBMM'deki tartışmalarda bu yasanın savunması, "açıklık ve şeffaflığın" sağlanması amacına oturtulmuştur. Endüstri Bölgeleri Yasa tasarısında söz konusu yasaların hükümlerinin uygulanmayacağı belirtilmesi, kamusal denetimden kaçınılma telaşından kaynaklanabileceği düşüncesini akla getirmektedir.

Yine tasarıda idareden üç aylık gibi kısa bir sürede izin, ruhsat işlemlerinin sonuçlandırılması beklenmektedir. Ancak üç ay sonunda işlemlerin tamamlanmaması durumunda da re'sen izin verilebileceği doğrudan yasa ile güvence altına alınmaktadır.

Bunun anlamı; idarenin gerçekçi ve haklı gerekçelerle tasarruflara müdahale edilebileceğidir. Dolayısıyla bu düzenleme çok da işlevsel görülmemektedir.

4) Endüstri bölgelerinde iş yapmaya başlayan vergi mükelleflerinin, sigortalı olarak 20 veya daha fazla işçi çalıştırması durumunda beş dönemde gelir ve kurumlar vergisinden muaf olacaklarından söz edilmektedir. Türkiye'nin önemli bir bölümünde mevcut 18 serbest bölgede olduğu gibi, kayıt dışı istihdamın bulunduğu, sendikal örgütlenmenin ise olamayacağı, verilen önemli orandaki teşviklerden hareketle baştan kabul edilmektedir.

Türkiye'deki toplam 20,9 milyon çalışanın 10,6 milyonu özel kesimde çalışmaktadır. Bunun üç buçuk milyonu şirketleşmiş işyerlerinde, yedi milyonu ise şirketleşmemiş işyerlerinde, yani kayıt dışı ve güvencesiz çalışmaktadır.

2001 yılı sonu itibarıyla beş milyon işsiz olduğu ve 400.000 ücretlinin işyerini kaybettiği yetkililerce ifade edilmektedir. İşsizler içinde yükseköğretim mezunlarının oranı ilk defa %10'u bulurken, işsizlerin yarısı 25 yaş altı genç grubundan oluşmaktadır.

Kayıtsız ekonomi, düşük ücretlerle işçi çalıştırmanın bir aracı haline gelmiştir. Böyle bir ekonomi, sigortasız, vergisiz, sendikasız emekçi ordusu ile çalışabilmektedir. Uluslararası şirketler ve bunların devletleri bu durumdan asla rahatsız olmamaktadır. Bu anlamda Avrupa Birliği'ne uyumlaştırma amacıyla gündeme gelen İş Güvencesi Yasası'nın uygulanabilirliği ve işlevselliği tartışılması gereken önemli bir konu haline gelmektedir.

Tüm yaşam alanları, özellikle uluslararası sermayenin taleplerine göre düzenlenmektedir. Sermaye, güvenlik, en yüksek kâr ve düşük risk istemektedir. Ayrıca düşük vergi, sınırlı sosyal haklar, yetersiz çevre düzenlemeleri ve sendikal örgütlerin güçsüzleştirilerek çöktürülmelerini talep etmektedir.

Bu yasa taslağının genel gerekçesinde de çekinmeden açıkça ifade edildiği gibi küreselleşme, uluslararası sermayenin hiçbir denetime ve engele tabi olmadan serbestçe pazardan pazara akması, yani kârının yüksek olduğu yerlere serbestçe girip çıkmasıdır.

Oysa bir ekonomik faaliyet, ülkenin üretim olanaklarını genişlettiği, iş ve üretim gücünü sağlayabildiği zaman ancak emekçilerin gözetildiği bir politika olabilir.

SONUÇ

Türkiye kendi tasarruflarını harekete geçirmek durumundadır. Böylece spekülâtif sermaye hareketlerine ve yabancı banka kredilerine bağımlılığını azaltabilir. Ayrıca ithalat ve ihracatın bileşimini değiştirerek yeni teknolojilere dayalı malların üretimine yönelebilir.

Kolayca vazgeçilemeyecek büyüklükte bir ekonomi olan Türkiye'nin, uygulanan tüm teslimiyetçi politikalar dışında, çok geniş hareket ve manevra alanları bulunmaktadır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Özataşkın
Genel Başkan

İş Güvencesi Yasası

Bir An Önce Çıkartılmalıdır

Çalışma Bakanı Sn. Yaşar Okuyan'ın açıklamalarına göre "İş Güvencesi Yasa Tasarısı" 15 Ocak'ta, TBMM'ye sevk edilecekti. Yine Sn. Bakan, AB'ye uyum mevzuatı çerçevesinde öncelikli yasalar içinde bildirilmiş olan bu Yasa'nın Mart 2002'ye değin çıkarılacağını da açıklamıştı. Ayrıca Başbakanın da bu yasanın bir an önce çıkarılacağı yönünde açıklamaları bulunmaktadır. Ancak Yasa belirtilen günden bir ay sonra TBMM'ye sevk edildi. Bu Yasa Taslağı, işçi-işveren-Bakanlık tarafından belirlenen 3'er akademisyen tarafından oy birliği ile hazırlanmıştı. Oy birliği ile hazırlanan bu Taslak karşısında, geçen Aralık'ta yapılan Genel Kurullarında TİSK Genel Başkanı Sn. Refik Baydur tarafından bu Yasa'nın 1,5 yıldır TBMM'ye sevk ettirilmediği açıklamasının ve daha sonra da bu Yasaya karşı tavrının sürdürülmesinin hiçbir yeri, geçerliliği ve haklı bir nedeni yoktur. TBMM'ye sevk edilen Yasa daha fazla geciktirilmekten Yasa bir an önce çıkarılmalıdır.

Mevcut Taslağın içeriğine ilişkin görüş ve itirazlarımız bir yana, OECD Ülkeleri içinde iş güvencesi yasası olmayan tek

ülkenin Türkiye oluşu da, yasanın ivedilikle çıkarılmasına bir başka neden durumundadır. Çeşitli ülkelerden aşağıda yer verilen iş güvencesine ilişkin mevzuat örneklerinde de görüldüğü gibi, iş güvencesini sağlamaya yönelik mevzuat ve uygulamalar açısından aralarında bazı farklılıklar bulunmakla birlikte Türkiye di-

şindeki diğer tüm OECD ülkelerinde iş güvencesine ilişkin asgari normlar 10'larca yıl önce getirilmiştir. Tüm bu normlar bir birini tamamlayan biçimde iş güvencesini oluşturmaktadır. Örneğin, İspanya, İtalya, Portekiz ve Yunanistan gibi kimi ülkelerde işten çıkarmalara sıkı engeller getirilirken, hemen tüm OECD ülkelerinde haksız işten çıkarmalarda işe iade ve ağır tazminatlar bulunmaktadır.

OECD ülkelerinde iş güvencesine ilişkin söz konusu normlar şöyle gruplanabilir:

- Hangi koşulda işten çıkarmaların olabileceği yasalar ile belirtilmiş ve belirli prosedürlere bağlanmıştır. Örneğin haklı işten çıkarılma gerekçeleri son derece sınırlı tutulmuş ve işten çıkarmanın gerekli olduğu durumlarda ise mutlaka ilgili yerel-bölgesel kamu kurumu, sendikalar, işyeri konseyleri veya benzeri birimlerin uygun bulmaları koşuluna bağlanmıştır. İşten çıkarma yerine eğitilerek işin devamını sağlayıcı önlemler, 24 OECD ülkesinde uygulanmaktadır.

- Mevzuata uygun gerekçe ve prosedürler yerine getirilerek yapılan işten çıkarmalarda ise, işçi veya işçilere önceden bildirim ve tazminat

09 Ocak 2002

DAHA FAZLA GECİKMEDEN İŞ GÜVENCESİ YASASI ÇIKARILMALIDIR!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Çalışma Bakanı Sn. Yaşar Okuyan'ın açıklamalarına göre "İş Güvencesi Yasa" tasarısı 15 Ocak'ta TBMM'ye sevk edilecek ve AB'ye uyum mevzuatı çerçevesinde öncelikli yasalar içinde bildirilmiş olan bu yasa Mart 2002'ye değin çıkarılacaktır. Yine başbakan tarafından da bu yasanın bir an önce çıkarılacağı ifade edilmektedir. Ancak TİSK genel başkanı ise geçen Aralık'ta yapılan genel kurullarında bu yasayı bir buçuk yıldır TBMM'ye sevk ettirmediğini açıkladı ve daha sonra da bu yasaya karşı tavrını sürdürdü. Oysa bu yasa taslağı, işçi-işveren-bakanlık tarafından belirlenen üçer akademisyen tarafından oybirliği ile hazırlanmıştı.

Mevcut taslağın içeriğine ilişkin görüş ve itirazlarımız bir yana, OECD ülkeleri içinde İş Güvencesi Yasası olmayan tek ülke Türkiye'dir. Açıklamamızda çeşitli ülkelerden iş güvencesine ilişkin mevzuat örneklerine de yer verilmiştir. İş güvencesini sağlamaya yönelik mevzuat ve uygulamalar açısından aralarında bazı farklılıklar bulunmakla birlikte Türkiye dışındaki tüm OECD ülkelerinde iş güvencesine ilişkin asgari normlar geliştirilmiştir ve tüm bu normlar birlikte iş güvencesini oluşturmaktadır. İspanya, İtalya, Portekiz ve Yunanistan gibi kimi ülkelerde işten çıkarmalara sıkı engeller getirilirken, hemen tüm OECD ülkelerinde haksız işten çıkarmalarda işe iade ve ağır tazminatlar vardır.

OECD ÜLKELERİNDE SÖZ KONUSU İŞ GÜVENCESİNE İLİŞKİN NORMLAR ŞÖYLE GRUPLANABİLİR:

- a) Hangi koşulda işten çıkarmaların olabileceği yasalar ile belirlenmiş ve belirli prosedürlere bağlanmıştır. Örneğin haklı işten çıkarılma gerekçeleri

son derece sınırlı tutulmuş ve işten çıkarmanın gerekli olduğu durumda ise mutlaka ilgili yerel-bölgesel kamu kurumu, sendikalar, işyeri konseyleri veya benzeri birimlerce uygun bulunma koşulu getirilmiştir. Yine işten çıkarma yerine, eğitilerek işin devamını sağlayıcı önlemler 24 OECD ülkesinde uygulanmaktadır.

- b) Mevzuata uygun gerekçe ve prosedürler yerine getirilerek yapılan işten çıkarmalarda ise işçi veya işçilere önceden bildirim ve tazminat ödeme zorunluluğu bulunmaktadır.
- c) Haksız işten çıkarmalara karşı da işe iade ve ağır tazminat yükümlülükleri getirilmiştir.
- d) İşten çıkarılanlara ve işsizlere ilişkin sosyal güvenlik hakları, bu normları bütünleyici bir nitelik taşırlar. Çünkü işçinin çalışırken aldığı ücretine yakın düzeyde işsizlik ödentisi, aile yardımı ve diğer sosyal hakların oluşu, iş güvencesi ile birlikte değerlendirilmesi gereken bir faktör durumundadır.

Tabloda OECD ülkelerinde iş güvencesine ilişkin yer alan göstergeler, Türkiye’de iş güvencesinin olmadığını ortaya koymaktadır. Özelleştirmeler ve diğer uygulamalar nedeniyle kamu sektörü için de iş güvencesinin olmayışı geçerlidir. Tabloda dikkat çeken diğer bir gösterge de gelişmekte olan ülkelere iş güvencesine ilişkin yasal hükümlerin, diğer ülkelere göre daha kapsamlı, kısıtlayıcı ve yaptırımcı oluşudur. Örneğin Meksika’da iş güvencesi anayasa hükmüdür. Bu durum, istihdam güvencesinin gelişmiş ülkelere, gelişmekte olan ülkelere göre çok daha öne çıkmış oluşuna bağlanabilir.

Türkiye’de ise henüz İş Güvencesi Yasası yoktur. İşten çıkarmalar, işverenin tek yanlı kararına bağlıdır. Hiçbir kurul ve birimin işten çıkarmaları uygun bulma koşulu yoktur. Mevcut yasalara göre haklı-haksız işten çıkarmalar net belirlenemediğinden, haksız işten çıkarma yönünde yargı kararı yok sayıdadır. O da yargıya gidilirse. Haksız işten çıkarmalarda Türkiye’de işe iade ve ayrı bir tazminat ödemesi de bulunmamaktadır. Türkiye’de işsizlik sigortası uygulamasına Mart 2002 itibarıyla başlanacak olup, o da belli koşullara bağlı olarak en fazla 10 ay süreli ve en yüksek net asgari ücret kadar olacaktır. Özellikle AB standartlarına göre bu uygulamaya işsizlik sigortası adını vermek olası değildir. Sonuç olarak; İş Güvencesi Yasası acilen ve en az OECD ülkelerinde var olan

normlar temelinde çıkarılmalı ve iş güvencesi, kazanılmış haklar pazarlık konusu yapılmamalıdır.

BAZI OECD ÜLKELERİNDE İŞ GÜVENCESİNE İLİŞKİN YASA KABULLERİNE ÖRNEKLER

Almanya: İş güvencesini sağlamaya yönelik mevzuat 1951’de oluşturuldu.

Avustralya: 1984’de haksız işten çıkarmalar “baskı”, “haksızlık”, “nedensiz”, ve “ayrımcı” olarak gruplanarak, iş güvencesi sağlamaya yönelik mevcut yasa daha da genişletildi. İşten çıkarma bildirimlerine minimum standartlar getirildi. Komisyona işe iade yetkisi verildi. 1993 yılında işe iadede hakeme geniş yetki sağlayan ve işverene iş akdi fesihlerinde yeni kısıtlamalar içeren yeni önlemler getirildi. Yine bu yıl toplu işten çıkarmalar için bilgi iletişimi, karşılıklı danışma ve tazminat ödemelerinde standart getiren yasa çıkarıldı. 1996’da haksız işten çıkarmaları engelleyici önlemler için sınırları belirleyen yasa değişikliği yapıldı ve bireysel iş akitlerini güçlü kılıcı mevzuat getirildi.

Fransa: 1984’de işverene ekonomik nedenle işten çıkarma yetkisi veren yasa hükmü ve belli bir süre veya geçici süre için istihdama izin veren liste yürürlükten kaldırıldı. (Bu liste 1990’da yeniden belirlenecektir.) 1989’da toplu işten çıkarmaların sosyal plan ile birlikte yapılması kuralı getirildi. 1996’da haftalık çalışma süresi 39’dan 35 saate indirildi.

İrlanda: 1989’da part-time çalışanlar da iş güvencesi kapsamına alındı.

İtalya: 1970’te getirilen yasa ile işten çıkarmalarda işveren işçiyi geri işe alacağı gibi, ayrıca tazminat da ödeyecektir. 1990’da haksız işten çıkarmalara ilişkin tüm hüküm ve haklar 15’den az işçi çalıştıran firmalara da geçerli kılındı. 1991’de toplu işten çıkarmalara ilişkin bilgi verme ve karşılıklı danışmada standartlar getirildi.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

OECD ÜLKELERİNDE İS GÜVENCESİ GÖSTERGELERİ

Tercihli kısıtlama (bireysel işten atılmaya karşı)		Kısıtlama puanlaması	Kısıtlamada en azdan yüksekçe doğru ülkeler sıralaması	Yasal iş güvencesi	Halen işten atılma nedeni ve gücüğü	Atılan işçinin işe indisi	İşe isleye bağlı olarak işten çıkarılma gücüğü (1998)
	(1)		(2)		(3)	(4)	(5)
Türkiye	0,4	1	Yok	0,0	Yok	Türkiye	0,0
Yeni Zelanda	0,4	1	Var	0,0	Var	Belçika	0,0
Japonya	1,5	3	Var	2,0	Var	Finlandiya	0,0
Güney Kore	1,9	4	Var	2,0	Var	Fransa	0,0
Fransa	2,1	5	Var	1,5	Yok	İsviçre	0,0
İtalya	2,1	5	Var	0,0	Var	İngiltere	0,0
Finlandiya	2,4	7	Var	1,5	Yok	İspanya	0,0
Avustralya	2,6	8	Var	2,0	Var	ABD	1,0
Hollanda	2,8	9	Var	1,5	Var	Avusturya	2,0
Norveç	2,8	9	Var	2,5	Var	Kanada	2,0
İngiltere	2,9	11	Var	0,0	Yok	Danimarka	2,0
ABD	2,9	11	Var	0,0	Var	İtalya	2,0
Almanya	3,1	13	Var	2,0	Var	Hollanda	2,0
İspanya	3,1	13	Var	2,0	Var	Meksika	2,0
Danimarka	3,1	13	Var	0,0	Var	Y. Zelanda	2,0
Avusturya	3,3	16	Var	1,0	Var	İsveç	2,0
Yunanistan	3,3	16	Var	0,5	Var	Avustralya	3,0
Kanada	3,4	18	Var	0,0	Var	Almanya	3,0
Macaristan	3,4	18	Var	0,0	Var	Çek Cum.	4,0
Portekiz	3,6	20	Var	2,0	Var	Yunanistan	4,0
Meksika	3,8	21	Var	3,0	Var	Macaristan	4,0
İsviçre	3,9	22	Var	0,0	Yok	İtalya	4,0
Polonya	3,9	22	Var	0,0	Var	Japonya	4,0
Belçika	4,1	24	Var	0,0	Yok	G. Kore	4,0
İtalya	4,1	24	Var	0,0	Var	Norveç	4,0
Çek Cumh.	4,3	26	Var	2,0	Var	Polonya	4,0
İsveç	4,5	27	Var	2,0	Var	Portekiz	5,0

Keywords: OECD, Employment Outlook, Hatzin 1999, OECD, Summary Indicators of Product Market Regulation with an Extension to Employment Protection Legislation, Working Paper No. 224, Dares Bureau, World Development Report 1999-2000, 97-99 Petrol, & Vol 2, p. 773-783.

(1) Başvuru için atılacak hesaba tevafuk (teşvik için şerhler) hususlarını yansıtmaktadır. Kuruluna elverişli en az bir en fazla dört adet diğer şirket kuruluşu yapılmıştır. Eşitlik, Türkiye ile aynı sınıflı yer alması sonucu, başvuru şahıslarına göre değerlendirilecek olan bu şirketlerin kuruluşu hakkında bilgi her durum durumda en az bir şirketin getirilmesinden Türkiye ile aynı sınıflı bir şirketin alınmasıdır.

(2) The new clause is an OECD standard that need to be removed before enactment.

(3) **Estimate total column molecular cross-sections:**

[illegible]

*1: Başta kömürden, ya da başka bir şekilde elde edilen enerjiyi kullanarak elektrik üreten tesislerdir.

* * * * *

[illegible]

12) Ist eine Abgrenzung zwischen den beiden Gruppen möglich?

11 Ocak 2002

TPAO'DA İŞTEN ÇIKARMA VE ÇAĞDAŞ KÖLELİĞİN ADI=“MÜTEAHHİT ELEMANI” İŞÇİLER

Basın ve yayının değerli temsilcileri

TPAO Genel Müdürlüğü, 26 Aralık 2001 tarihinde bölge müdürlüklerine gönderdiği bir yazı ile, 18 Ekim 2001 tarih ve 24557 mükerrer sayılı Resmi Gazete’de yayınlanan 2002 yılına ait Genel Yatırım ve Finansman Programı’nın “İhale yoluyla hizmet alımı” başlıklı 5. maddesini gerekçe göstererek, TPAO’da müteahhit eliyle çalışan Batman şubemize üye 1000, Adıyaman şubemize üye 450 işçinin işten çıkarılmasının planladığını bildirmiştir. Çıkarılan işçilerin yerine ise sigortasız, sendikasız, düşük ücretli ve ağır koşullarda işçi çalıştırılmasına olanak sağlayan koşullar getirilmektedir. Diğer deyişle kölelik koşullarında çalışacak biçimde taşeron istihdamına yol açılması istenmektedir.

Aynı işi yapan ancak müteahhit eliyle istihdam edilen işçilerin de diğer işçiler gibi haklara sahip olması yönünde Petrol-İş tarafından uzun yıllar çaba gösterilmiş ve son beş yıldır yargı yoluyla, diğer üyelerimize toplu iş sözleşmesi ile sağlanmış olduğu haklar, TPAO’daki bu statüdeki işçilere de sağlanabilmişti. Müteahhit işçilerinin yargı yoluyla bu haklarının sağlanması ve her yıl tekrarı ise kamuya ayrı bir yük getirdiğinden, sorunun çözümü, diğer deyişle müteahhit elemanlarının toplu iş sözleşmelerinden yararlanmaları, TPAO ve diğer kamu kuruluşları yönetim kurulları kararı ile sağlanabilirdi.

Ancak TPAO Genel Müdürlüğü tarafından 26 Aralık 2001’de yayınlanan bu son talimatname ile “asli ve sürekli” işlerde çalışan müteahhit elemanlarının sözleşmeleri yenilenmeyecek, bir bölümüne çok daha düşük ücretli ve kötü çalışma koşulları olan işler bir müteahhit tarafından teklif ettirilecek ve sonuçta da bu işçilerin işine son verilecektir. Bu sistem içinde işçilik ihalesi ile taşeron işçi çalıştırma uygulamasına son verilirken, yalnızca yardımcı işlerde müteahhit

eliyle istihdam sürdürülebilecektir. Bu da değil işçinin sendikalaşma hakkına saygı gösterilmesi, tamamen kayıt dışı bir istihdama yol açacaktır.

Genel Müdürlük bu yazısı ile daha önce “müteahhit elemanı” olarak adlandırılan işçilerin büyük bölümünün, kadrolu işçiler ile aynı işlerde çalıştığını kabul etmiş olmaktadır. Oysa bu gerçeğin kabul edilmesi için yıllardır yargı yoluna başvurulmuştur. Bu gerçeğin şimdi resmen kabul edilmesine karşın, bu kez de müteahhit-taşeron işçilerinin işten çıkarılması gündeme getirilmiştir.

Müteahhit elemanı olarak çalışan bu üyelerimiz, kadrolu işçiler ile aynı işleri yaparak TPAO’ya yıllardır hizmet vermişler ve büyük mücadelelerle ancak son yıllarda haklarında bir iyileşme sağlayabilmişlerdi. Onlara şimdi işten çıkarma ve yeni istihdam edilecekler de kölelik koşullarında çalışmayı layık görme hangi kamu anlayışı ile bağdaştırılabilir? Ekonomik kriz koşullarında binlerce işsiz daha sokağa bırakmak değil, asıl görev, yeni istihdam alanı yaratmaktır.

TPAO Genel Müdürlüğü 26 Aralık 2001 tarihli söz konusu tamimi geri alarak, müteahhit işçilerini işten çıkarmaktan vazgeçmeli ve işçi hakkını yok sayan tavrını terk etmelidir.

Çözüm, tüm bu işçilerin kadroya alınması veya en azından şimdilik mevcut statülerinin devam ettirilmesidir.

Tüm bunların ötesinde kamu sektöründe, müteahhit-taşeron eliyle işçi istihdamına son verilmesi gereğini bir kez daha ve önemle belirtiriz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

17 Ocak 2002

SSK İLAÇ FABRİKASI, GELİŞTİRİLMESİ GEREKİRKEN NEDEN KAPATILSIN?

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Sağlık Bakanı Sn. Osman Durmuş tarafından, standartlara uygun olmadığı gerekçesi ileri sürülerek SSK İLAÇ Fabrikası'nın kapatılacağına ilişkin son günlerde açıklamalarda bulunmaktadır. Oysa diğer tüm ilaç üreten firmalar gibi, bu fabrikada üretilen ürünler için de Sağlık Bakanlığı'ndan ruhsat alınmıştır ve denetimi de sürekli yapılmaktadır.

SSK İLAÇ Fabrikası, SSK ilaç giderlerinin azaltılmasına katkı amacıyla 12.06.1980 tarih ve 8/1083 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla kurulmuştur. Fabrikanın şu anda 28 çeşit ilaç üretme potansiyeli vardır ve bunlar, iğneler dışında, SSK'nın en çok tükettiği ve ihtiyaç duyduğu ilaçlardır.

Standartlar gereği bu fabrika ilaçlarının da; prospektüslerinin bulunması, etkin madde isimlerinin ambalajlar üzerine yazılması, çizgi kodunun işlenmesi, üretim ve son kullanma tarihlerinin belirtilmesi zorunluluğu bulunmaktadır. Karton kutulara konulmamakla birlikte, ambalajlanmasında tüzük ve yönetmeliklere aykırı bir durum yoktur. Kaldı ki bu ambalaj şekliyle israftan kaçınılmaktadır.

22 yıldır faaliyetini sürdüren bu fabrikanın teknolojik gelişimi ise sürekli ihmal edilmiştir. Ancak bu hali ile bile SSK, ilaç giderlerine katkı yapmakta ve diğer kamusal görevlerini çok yönlü yerine getirmektedir.

Örneğin 2001 yılında fabrika 21 çeşit ilaç üreterek 11,6 trilyon TL'nin üzerinde SSK'ya katkı sağlamıştır. Bu ürünler şayet piyasadan alınsa idi SSK 27,1 trilyon lira ödeyecekti. 2001'de 572,4 trilyon TL olan toplam SSK ilaç giderleri içinde, SSK İLAÇ Fabrikası'nın önemli bir payı vardır. Bu pay 1993'te, %2,4'e değin çıkmıştı. Ancak SSK İLAÇ Fabrikası'nın katkısı bu pay ile sınırlı değildir.

Teknolojisi düşük olmasına rağmen fabrikada üretilen 21 çeşit ilaç, piyasadaki eşdeğerlerinden ortalama %230 oranında daha ucuza mâl edilmektedir. Bu işlevi ile ilaçların hammadde ve üretim maliyetlerine şeffaflık getirmekte, fahiş birim fiyat oluşmasını önlemektedir. Piyasadaki düzenleyici görevini bu şekilde yerine getirerek, ilaç fiyatlarında istikrar sağlayabilmektedir. Tüm bunların ötesinde, SSK'nın satın aldığı ilaçların fiyatlarının önemli ölçüde düşürülmesinde de etkilidir.

Bu işlevleri nedeniyle özel ilaç firmalarının SSK İLAÇ Fabrikası'nın kapatılmasını istemeleri anlaşılabilir, ancak kamu yararını önde tutması gereken sağlık bakanının kapatma yönlü açıklamasını anlamakta güçlük çekmekteyiz.

Sağlık Bakanlığı SSK İLAÇ Fabrikası ile uğraşmak yerine, her önüne getirilen ilaç fiyatını onaylama işine bir son vermelidir. Piyasada aynı etkin maddeyi içeren özel sektör ilaçları fiyatlarında bir firma için uygun gördüğü üç milyon TL'ye karşın, başka bir firma için sekiz milyon TL'yi onaylayabilmektedir. Aynı etkin maddeli olmakla beraber, iki aynı adlı ilaç için bu kadar fiyat farkını Sağlık Bakanlığı hangi kriterlere dayandırabilmektedir?

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bağlı SSK İLAÇ Fabrikası'ndaki ihmalin farkında olan Sn. Yaşar Okuyan, fabrikanın geliştirilmesi için çalışmalar başlatmış olup, bakanın bu yöndeki çalışmaları sendikamızca da desteklenmektedir.

İSO kalite belgesini de almak üzere olan SSK İLAÇ Fabrikası'nı kapatmak değil, SSK'ya katkı ve kamu hizmetleri açısından teknolojisinin yenilenerek güçlendirilmesi gerekmektedir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

22 Ocak 2002

VERGİDE SOSYAL ADALET İSTİYORUZ!

Hükümet toplumun büyük çoğunluğunu oluşturan kesimlerin vergi yükünü artırarak, toplumun geniş kesimlerini dikkate almadığını, küçük bir azınlığa hizmet ettiğini ortaya koymuştur. Bu bilinçli bir tercihtir. Krizin faturasını toplumun geniş kesimlerine ödetmenin yalnızca vergi boyutudur.

Kriz döneminde ücretler düşürülmüş, sosyal harcamalar kısılmış, sosyal güvenliğe destek sınırlanmış, işsizlik kitlesel bir yaygınlığa ulaşmıştır. İşçi sınıfı, yoksullar, ezilenler, çiftçiler krizin ağır yükünü üstlenmişlerdir.

Devletin böylesi bir süreçte, toplumun geniş kesimlerini rahatlatması anayasal bir sorumluluğun ötesinde, sosyal bir görevdir de. Hükümetin görevi de toplumun çoğunluğunun yükünü artırmak değil hafifletmektir.

Kaynak yok iddiasının yanıltıcı olduğu, batık bankalara aktarılan milyarlarca dolar sermaye karşısında açığa çıkmıştır. Kaynak vardır. Sorun tercihlerin değiştirilmesinden geçmektedir. Türkiye’de elde edilen milli gelirin %24’ünü bütün çalışanlar, yoksullar, işsizlere sağlarken, %58’i sermaye ve mülk sahiplerinin kontrolündedir. Bu orana, çok önemli büyüklüğe ulaşan kayıt dışı kazançlar eklenmemiştir.

Etkin bir vergileme ile kaynak sorunu aşılabılır. Çok kazananın çok vergi alınması, vergiden muaf mali sermaye kazançlarının vergilendirilmesi, kayıt dışı sektörlerin vergiye tabi kılınması, yoksulluk sınırındaki toplumsal kesimlerin vergi yükünün hafifletilmesi gerekir.

Son yıllarda, başta akaryakıt olmak üzere mal ve hizmet vergileri ile emlak ve taşıt vergileri önemli oranda artırılmıştır. Çalışanların gelir vergisinde ise ciddi bir indirim sağlanmamıştır. Hükümet 2002 için tüketim vergilerini, emlak vergilerini, taşıt vergilerini artırmıştır. Nisan 2002’de de tüketim malları fiyat-

larının artmasına neden olacak yeni bir vergi olan özel tüketim vergisi uygulaması başlayacaktır. Bunların anlamı açıktır; vergiler çalışanları ezmek, daha fazla yoksulluğa itmek, sermayeye daha fazla kaynak aktarmak, batık bankaları finanse edebilmek için bir araç olarak kullanılmaktadır.

Kent sosyal altyapısının yetersiz olduğu koşullarda emlak ve taşıt vergilerinin artırılması, toplumsal kesimlere iki kat yük getirmektedir. Çünkü sosyal bir devletin temel görevlerinden olan etkin bir toplu taşıma ve barınma sorunu Türkiye’de çözülmüş değildir. Toplum barınma ve ulaştırma hizmeti için kendi kaderine terkedilmiştir. Durum böyleyken, bin bir çaba ile edinilen ev ve taşıtlara “lüks varlık” işlemi yapmak sosyal sorunları derinleştirmekten başka bir işe yaramayacaktır. Evet, lüks varlıklar vergilendirilmelidir. Ama barınma amaçlı ev ve sosyal amaçlı taşıtlar bu kategoriye giremez.

Diğer yandan toplanan vergiler, toplumsal hizmetler için değil, sermayeyi finanse etmek için kullanılacaktır. 2002 bütçesinde faiz ödemeleri, bütçenin %45’i olarak planlanmıştır.

Vergi oranlarının artışı sosyal adaletsizliği derinleştirecek, toplumsal gerginlikleri artıracak ve toplumsal adalet duygusunu geri dönülemeyecek ölçüde zedeleyecektir. Bu durum, demokratik genişlemenin önünde de bir engeldir. Toplumun çoğunluğundan alınan kaynakların, toplumsal çıkarlar için kullanılmaması demokratik alanın sınırlandırılmasına neden olacaktır. Sendikamız, diğer sendikaları, toplumsal kuruluşları ve hükümeti vergi konusunda uyarmayı bir görev saymaktadır.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

29 Ocak 2002

**MKE GENEL MÜDÜRLÜĞÜ, BARUTSAN İŞYERİ TEMSİLCİLERİNİ
TAŞERON İŞÇİLERİNE İLİŞKİN MAHKEMEDE DOĞRU
TANIKLIK ETTİKLERİ İÇİN DİSİPLİN KURULUNA VERİYOR!**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Ankara-Elmadağ’da kurulu MKE Barutsan işyerinde, taşeron-müteahhit eliyle istihdam edilen işçilerin asıl işi yapıp yapmadığını tespiti ilişkin açılan davada tanıklık yapan temsilcilerimize MKE Genel Müdürlüğü, disiplin kuruluna sevk yoluyla baskı ve tehditlerde bulunmaktadır.

Bu amaçla ana teşekkül tarafından gönderilen bir yazı ile işyeri baştemsilcimiz Enver Öztekin’in kurum disiplin kuruluna iş akdi feshedilmek kaydı ile sevki istenmekte ve böyle bir sevk olmadığında disiplin kurulunun işveren tarafı da tehdit edilmektedir.

İşyeri baştemsilcimizin disiplin kurulunda iş akdi feshi ile yargılanmasını isteyen yetkililer hangi çağda yaşadığımızı sanıyor. Mevcut hukuku çiğneyerek işyerini taşeronlaştırma isteğinin engellenmesine çalışan sendikamız temsilcilerine yönelik baskılar ile intikam duygularını ortaya koyuyor.

Temsilcilerimiz mahkemede yaptıkları tanıklıkta doğru ne ise onu söylemişlerdir. Genel müdürlüğün bu tehditkar ve baskıcı tavrı, tanıklara yalan söylemeyi dayatmakta ve bir kamu yönetimi ile asla bağdaşmamaktadır. Mahkemede doğru tanıklık edenlerin, işyerinde cezalandırılmak istenmesi asla kabul edilemez ve hiçbir demokratik teamül ile de bağdaşmaz. Temsilcilerimiz yalancı tanık olmaya zorlanamaz.

MKE Genel Müdürlüğü’nü, baştemsilcimizi disiplin kuruluna sevk kararından vazgeçmeye ve hukuk karşısında saygılı olmaya davet ediyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Ahırısade Mah. Kuşbaşı Sok. No:25 Üsküdar, İstanbul Petrol-iş Derneği'nin Evi'dir.
Tel: 0216-391 05 67 Faks: 0216-391 05 78/310 40 12
Web Site: www.petrol-is.org.tr e-posta: petrol@turk.net

bildiri... haber bülteni... bildiri... haber bülteni... bildiri... haber bülteni... bildiri...haber b

YENİ NİYET MEKTUBU İLE DÜNYADA GÖRÜLMEDİK TESLİMİYET: ÇALIŞANLARIN HAKLARINI ÇİĞNETMİYECEĞİZ

**Basın ve Yayın
Değerli Temsilcileri**

6 Şubat 2002

18 Ocak 2002 tarihli niyet mektubu ile, dünyanın diğer hiçbir ülkesinde görülmedik bir biçimde ve genişlikte Türkiye IMF'ye teslim ediliyor. Yapılacaklar aylar itibarıyla belirtilmiş ve mevcut hükümet IMF'ye istediğinden de fazlasını vermiştir.

Dünyanın hiçbir ülkesinde başarılı olduğu kanıtlanmamış, aksine Arjantin gibi başısrızlığı çarpıcı biçimde ortaya çıkmış ve aynı zamanda kendi halkı ve çalışanların haklarını yok sayan, tüm bu teslimiyyetin karşılığı yalnızca kredi alabilmek ve krediyi kredi ile ödemektir.

48 paragraf ve ekleri ile son derece ayrıntılı hazırlanan niyet mektubunda kamuda çalışanların istihdam ve kazanılmış haklarını yok etme taahhüt edilmiştir. Kamuda yeni işten çıkarma dönemi hemen içinde bulunulan aylarda başlatılacak ve "fazla istihdam" gibi yuvarlak bir ifade ile zorunlu emeklilik dahil bu işten çıkarma, belirlenenin üçte iki oranına bu yıl ulaşacaktır. Ücretler ise yaşananlara göre değil öngörülen enflasyona göre belirlenecektir. Başbakanın "uygulatmayacağım" dediği çalışanların kazanımlarını yok etmeyi de içeren tasarruf önlemleri paketinin uygulanması ise sürdürülecektir. Bu çerçevede kamu işçilerinin 2002 ikramiyelerinden birisinin 2003 yılına ertelenmesi karar, niyet mektubu beklenmeden alınmıştır. Ülke ekonomisi ve kamu çıkarları açısından bir an önce vazgeçilmesi gerektiği her yönüyle anlaşılmış olmasına rağmen özelleştirmeler niyet mektubunda ön koşul olarak getirilmiştir. Bir oldu-bitti ile bu yıl içinde aralarında Sendikamızın da örgütü bulunduğu POAS, TÜPRAŞ, BOTAS dahil önemli bir bölüm özelleştirme tamamlanacaktır. Akaryakıt Tüketim Vergisi gibi dolaylı vergiler veya emlak vergisi gibi dolaysız vergiler artırılarak, halka yeni yükler getirilecektir. Kamu yatırımları ise azaltılacaktır.

IMF ile Hükümetin anlaşığı bu yeni programda ekonominin yeni yatırımlar ve ekonomik iyileşme ile krizden kurtulmasına ilişkin hiçbir hedef yoktur. Ülkenin tüm kaynakları IMF'den alınan kredi için feda edilirken, çalışanların başta istihdam olmak üzere kazanılmış hakları çiğnenmek istenmekte, kamuya hizmet kurutmak için özelleştirmelerin her ne pahasına olursa olsun bitirilmesi hedeflenmektedir.

IMF'ye, yeni ve görülmedik bir teslimiyyet olan, çalışanların yıllar süren mücadelelerle sağladıkları kazanımlarını çöneyen bu niyet mektubunun uygulanmasına karşı çıkacağımızı açık ve kesin bir dille ifade ediyoruz. Vakit varken Türkiye'yi Arjantin'in durumuna sürüklemekten vazgeçilmeli, niyet mektubu uygulanmamalı, kamuda işten çıkarmalar hemen durdurulmalı, özelleştirmelerden vazgeçilmeli, ikramiyeleri geç ödeme gibi kamu çalışanlarının kazanılmış haklarına dokunulmamalıdır. Çözüm planlı kalkınmadan modelini benimsemekten, kamu girişimciliği ve yatırımlarına yönelmekten geçmektedir.

Bu yönde Emek Platformu dönem sözcüsü konfederasyonumuz Türk-İş'in ivedilikle harekete geçerek, dünyanın diğer IMF boyunduruğundaki ülkelerinde olduğu gibi genel grevlere varan mücadelelere, Türkiye'de de başlamada gecikilmeyeceğini kamu oyuna saygı ile açıklanır.

Merkez Yönetim Kurulu adına

Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

06 Şubat 2002

YENİ NİYET MEKTUBU İLE DÜNYADA GÖRÜLMEDİK TESLİMİYET: ÇALIŞANLARIN HAKLARINI ÇİĞNETMEYECEĞİZ!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

18 Ocak 2002 tarihli niyet mektubu ile dünyanın diğer hiçbir ülkesinde görülmedik bir biçimde ve genişlikte Türkiye IMF'ye teslim ediliyor. Yapılacaklar aylar itibariyle belirtilmiş ve mevcut hükümet IMF'ye istediğinden de fazlasını vermiştir.

Dünyanın hiçbir ülkesinde başarılı olduğu kanıtlanmamış, aksine Arjantin gibi başarısızlığı çarpıcı biçimde ortaya çıkmış bu tutumun ve aynı zamanda kendi halkı ve çalışanının haklarını yok sayan tüm bu teslimiyyetin karşılığı, yalnızca kredi alabilmek ve krediyi kredi ile ödemektir.

48 paragraf ve ekleri ile son derece ayrıntılı hazırlanan niyet mektubunda kamuda çalışanların istihdamlarını ve kazanılmış haklarını yok etme taahhüt edilmiştir. Kamuda yeni işten çıkarma dönemi hemen içinde bulunulan aylarda başlatılacak ve “fazla istihdam” gibi yuvarlak bir ifade ile zorunlu emeklilik dahil bu işten çıkarma, belirlenenin üçte iki oranına bu yıl ulaşacaktır. Ücretler ise yaşanana göre değil öngörülen enflasyona göre belirlenecektir. Başbakanın “uygulatmayacağım” dediği, çalışanların kazanımlarını yok etmeyi de içeren tasarruf önlemleri paketinin uygulanması ise sürdürülecektir. Bu çerçevede kamu işçilerinin 2002 ikramiyelerinden birisinin 2003 yılına ertelenmesi kararı, niyet mektubu beklenmeden alınmıştır. Ülke ekonomisi ve kamu çıkarları açısından bir an önce vazgeçilmesi gerektiğinin her yönüyle anlaşılmış olmasına rağmen özelleştirmeler niyet mektubunda önkoşul olarak getirilmiştir. Bu oldubitti ile bu yıl içinde aralarında sendikamızın da örgütlü bulunduğu POAŞ, TÜPRAŞ, BOTAŞ dahil önemli bir bölümde özelleştirme tamamlanacaktır. Akaryakıt tüketim vergisi gibi dolaylı vergiler veya emlak vergisi gibi dolaysız vergiler

artırılacak, halka yeni yükler getirilecektir. Kamu yatırımları ise azaltılacaktır.

IMF ile hükümetin anlaştığı bu yeni programda ekonominin yeni yatırımlar ve ekonomik iyileşme ile krizden kurtarılmasına ilişkin hiçbir hedef yoktur. Ülkenin tüm kaynakları IMF’den alınan kredi için feda edilirken, çalışanların başta istihdam olmak üzere kazanılmış hakları çiğnenmek istenmekte, kamuya hizmeti kurutmak için özelleştirmelerin her ne pahasına olursa olsun bitirilmesi hedeflenmektedir.

IMF’ye, yeni ve görülmedik bir teslimiyet olan, çalışanların yıllar süren mücadelelerle sağladıkları kazanımlarını çiğneyen bu niyet mektubunun uygulanmasına karşı çıkacağımızı açık ve kesin bir dille ifade ediyoruz. Vakit varken Türkiye’yi Arjantin’in durumuna sürüklemekten vazgeçilmeli, niyet mektubu uygulanmamalı, kamuda işten çıkarmalar hemen durdurulmalı, özelleştirmelerden vazgeçilmeli, ikramiyelerini geç ödeme gibi kamu çalışanlarının kazanılmış haklarına dokunulmamalıdır. Çözüm, planlı kalkınma modelini benimsemekten, kamu girişimciliğine ve yatırımlarına yönelmekten geçmektedir.

Bu yönde Emek Platformu dönem sözcüsü konfederasyonumuz Türk-İş’in ivedilikle harekete geçeceğini ve dünyanın diğer IMF boyunduruğundaki ülkelere olduğu gibi genel grevlere varan mücadelelere Türkiye’de de başlamakta gecikilmeyeceğini kamuoyuna saygı ile açıklarız.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

06 Mart 2002

**IMF PROGRAMINDAN VAZGEÇİLSİN!
KAZANILMIŞ HAKLARIMIZA EL UZATILMASIN!
EMPERYALİST SAVAŞA ALET OLUNMASIN!**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Dünyada küreselleşmeye karşı çıkılır, IMF sorgulanır, alternatifler bulunurken, ülkemizde 18 Ocak 2002 tarihinde 48 maddeye ve takvime bağlı yeni taahhütlerin verildiği IMF’li dönem, emekçi yığınlar için tüm yakıcılığı ile sürmektedir. Programda yatırım yok, gelir dağılımını düzeltici önlemler yok, işsizlik ve işten çıkarmalar sorununa çözüm yok, yoksulluğu önlemeye yönelik duyarlılık yok.

Oysa ekonomik kriz nedeniyle geçen yıl ulusal gelir %8,5 oranında küçülmüş, yoksulluk sınırı altında kalanlar %30’a ulaşmıştır. Açık işsiz sayısı en yüksek sayıda 2,4 milyon, kapanan işyeri sayısı 120 bin, işten çıkarılan sayısı 1,5 milyon, gerçek ücretlerdeki kayıp kamuda %17, sendikasıız özel sektörde ise %24 olmuştur.

Çözüm hala işçiler ve yoksul halka yükleri artırmada, kazanılmış hakları yok etmede aranmaktadır. Tasarruf genelgesi çıkarılarak kamuda çalışanların üçte birinin zorunlu emeklilik veya diğer adlar altında işten çıkarılmaları, kamuda ikramiyelerin birinin ertelenmesi gibi hak kayıpları öngörülmüştür. Yine ücretlerin hedeflenen enflasyona göre artırılması dayatılarak, uyuşmazlıklara şimdiden davetiye çıkarılmaktadır.

Diğer yandan özelleştirmeler ile ekonominin düzlüğe çıkarılacağı konusunda ısrar sürdürülmektedir. Borcu borçla ödemenin sonunda Arjantin gibi olunacağı açıktır. Diğer yandan Arjantin de halkın bankalardaki parasına el koyma dışında hiçbir ekonomik önlem alamamaktadır. Çünkü kamu kuruluşlarının hemen

hepsi özelleştirilmiş ve yasalar IMF'ye göre düzenlenmiştir. Hiçbir ekonomik gelişme sağlanmadığı gibi kamu kaynaklarını yok eden özelleştirmelere ilişkin yıllardır söylediklerimiz de yaşananlar ile doğrulanmaktadır. Güney Kore işçilerinin bugün dünyada özelleştirmelere karşı duruş sergilemeleri bizlere örnektir ve onları destekliyoruz.

Dünyanın hiçbir ülkesinde olumlu sonuç alınamayan IMF programına uyulmamalı, tıkanan yeni liberal ekonomik model terk edilmeli, özelleştirmelerden vazgeçilmeli, kamu girişimciliğine yönelmeli ve planlı ekonomiye geçilmelidir.

Demokrasi ve insan hakları, halen bizlerin sorunu olarak sürmektedir. AB'ye girmenin olası gözükmeyen bir ortamda dikkatlerin bu konuya çekilmesi, Sursuluğun önü kesilerek uzantılarının korunması, milyarlarca doları kendi bankalarından hortumlayanların salıverilmeleri, bankalara kaynak aktarma ve halka yeni vergiler, dönemi karakterize eden diğer göstergelerdir.

Halkın sorunlarına çözüm getirmeyen, kendi programları olmayıp IMF'nin memurları durumuna düşen DSP-MHP-ANAP Koalisyon Hükümeti istifa etmeli, Seçim ve Partiler Yasası acilen değiştirilerek seçime gidilmelidir.

Halepçe katliamı belleklerde iken, Ortadoğu'yu kana bulayarak yeni paylaşımlara sahne olacak, ülkemiz için ise yeni bir krize neden olacak ve onu emperyalistler çıkarına batağa sürükleyecek Irak savaşının eşliğindeyiz. Bu durumda Kürt sorununun bu ülkede yaşayan bizler tarafından barış, demokrasi ve insan hakları temelinde çözümü bugün dünden çok daha önem kazanmıştır.

Mevcut kötüye gidişe dur diyecek tek örgütlü güç sendikalar ve Emek Platformu'nun diğer bileşenleridir. Konfederasyonumuz Türk-İş'in siyasi tavır alma yönündeki kararına ve açıklanan eylem kararlarına destek vermekle beraber, Emek Platformu ile birlikte eylemlerin daha da etkinleştirilmesi gereğine işaret ederiz. Türkiye'yi, IMF'ye karşı etkin eylemler yapılmayan tek ülke olma durumundan çıkarmalıyız.

Zorunlu tasarruf birikmişlerimiz derhal ödenmeli, İş Güvencesi Yasası ivedilikle çıkarılmalı, SSK prim tavanı düşürülmelidir. TÜPRAŞ ve TPAO'nun yok edilmesine yol açacak ve ülkemiz petrol sektörünün ulus ötesi tekellere teslimini getirecek, Petrol Piyasası Yasası ve diğer ilgili mevzuat girişimleri derhal durdurulmalıdır. Kamuda zorunlu emeklilikten vazgeçilmeli, ikramiyeler ödenmelidir.

Sendikamızın örgütlü olduğu TÜPRAŞ, BOTAŞ gibi kamu kuruluşlarının da yer aldığı özelleştirmelere karşı mücadelemiz, özelleştirme sonucu POAŞ’tan işten çıkarılan üyelerimize yatay geçiş hakkının tanınması, kamuda müteahhit işçilerinin kadroya geçirilmeleri, geçici işçilerin de 12 ay süre ile çalışarak kadroya geçirilmeleri yönündeki girişimlerimiz kararlılıkla sürdürülecektir.

Sendikal örgütlülüğümüzü artırmanın yanı sıra, bir yaşam biçimi olarak benimsenmesi açısından da büyük önem verdiğimiz ve sendikamızca sürdürülen tüketimden gelen gücümüzün kullanıldığı “Ürettiklerimizi Tüketiyoruz” kampanyamız, daha da yaygınlaştırılarak sürdürülecektir. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nüz kutlu olsun.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

08 Mart 2002

TEHDİT BİTTİ ŞİMDİ DE RÜŞVET Mİ?

TİSK, MİLLETVEKİLLERİ, EŞ VE ÇOCUKLARI İLE ABANT'TA NE YAPACAK?

KABUL ETMİŞ OLDUĞU İŞ GÜVENCESİ YASA'SINA YENİ OYUN MU?

MİLLETVEKİLLERİ BU RÜŞVETİ KABUL EDECEKLER Mİ?

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Genel başkanının kendi ifadesi ile de belirttiği gibi TİSK, uzun süre İş Güvencesi Yasası'nı engellemeye çalışmıştır. Ancak sonunda işçi-işveren-hükümet tarafından belirlenen bir kurul tarafından İş Güvencesi Yasası taslağı hazırlanmıştır.

TİSK tarafından da kabul edilerek hazırlanan bu taslağın, AB müktesebatı çerçevesinde, en son 19 Mart 2002'ye değin yasalaşacağı bizzat Başbakan Sn. Ecevit, Başbakan Yardımcısı Sn. Mesut Yılmaz ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sn. Yaşar Okuyan tarafından defalarca kamuoyuna açıklanmıştır. Ancak bugün basına yansıyan haberlere göre, 19 Mart'a değin çıkarılacak yasalar arasında da bu yasa yer almayabilecektir. Biz yine de verilen sözlere göre yasanın çıkması için belirlenen son süreye uyulacağı inancını taşımaktayız.

Geçen yıl biterken 15 Ocak 2002'de Meclis'e sevk edileceği ısrarla açıklanmış olan İş Güvencesi Yasası'nın yasalaşma süreci, özellikle IMF isteği üzerine çıkarılan yasaların hızına kıyaslandığında tavrın ne olduğu açıkça anlaşılmaktadır.

TİSK, kabul etmiş olduğu bu yasa taslağının Meclis'ten geçmemesi için daha önce tehditkar biçimde sürdürdüğü lobi faaliyetini, şimdi de milletvekillerini eş

ve çocukları ile 8-9-10 Mart 2002 tarihlerinde Abant’a götürerek rüşvet yoluyla ve gözlerden ırak gerçekleştirmeye çalışmaktadır.

TİSK, demokrasiyi, işçi haklarını, kabul edilen 158 sayılı ILO Sözleşmesi’ni içine sindirmeli, milletvekillerinin özgür iradeleri ile davranmalarını engelleyici girişimlerden uzak durmalı, işçi-işveren arasında bir süredir oluşturulmuş bulunan diyalog anlayışını bozucu hareket etmemelidir.

Milletvekillerimiz ise konuyu TBMM Komisyon ve Genel Kurulu’nda tartışmalı, açıkça taraf anlamına gelen davranışlardan toplumun her kesimini temsil etme sorumluluğu gereği uzak durmalıdır. Unutmasınlar, onlar işçilerin oyları ile oradadırlar.

Meksika gibi bazı ülkelerde anayasa hükmü olan ve Türkiye dışında diğer tüm OECD ülkelerinde var olan İş Güvencesi Yasası belirtilen tarih olan 19 Mart 2002’ye değin çıkarılmalıdır. Bu yasanın çıkarılması aynı zamanda mevcut hükümetin de bir namus borcu durumundadır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

Genel Başkanımız Mustafa Öztaşkın ve Genel Merkez Yöneticilerimiz, 20 Mart günü
TÜRK-İŞ Başkanı Bayram Meral ile Birlikte Basın Toplantısı Düzenliyerek
Kamuoyuna Açıklamada Bulundular;

" PETROL POLİTİKASI PİYASANIN İNSAFINA TERK EDİLMEMELİ "

2000 YILINDA Dünya Bankası'nın "Ekonomik Reform Programı" kapsamındaki yardımlar ve Şubat 2001 Mali Krizi ile, Türkiye toplumuna IMF tarafından dayatılan "15 günde 15 Yasa" çerçevesinde Elektrik, Doğalgaz Piyasası Yasaları TBMM'sinden hızla geçirilmiştir.

Bugünlerde ise, TBMM'nin gündemine getirilecek olan Petrol Piyasası yasa Tasansı ile Türkiye'de Enerji Piyasası'na ilişkin düzenlemeler kamuoyundan adeta kaçınılarak tamamlanmaktadır.

Petrol Piyasası Yasa Tasansı

1) Petrol arama ve ham petrol üretimi dışındaki tüm teslim ve sunumları piyasa faaliyeti olarak tanımlanmaktadır.

Yani bu alanda piyasa güçlerinin önündeki tüm engellerin kaldırılması için her türlü işlem ve uygulamaları düzenlemektedir. Ayrıca piyasanın serbestleştirilmesi amacıyla tüm yetkiler; T.C. Anayasası ve İdare yasasında yer almayan ABD ve İngiltere kökenli tercüme metinlerinden aynen kopyalanarak oluşturulan "Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu'na devredilmektedir.

"Akaryakıt ürünleri piyasası

bu yasayla disiplin altına alınmaktadır" biçiminde sunulurken kamuoyu yanıltılmaktadır. Oysa bu tasarı ile aynı zamanda 1954 tarih ve 6326 sayılı Petrol Kanunu'nda da önemli değişiklikler yapılmaktadır.

2) Tasarı ile; Enerji ve Dağıtım lisansları kapsamında bayilik dışındaki faaliyetlerin teslim ve sunumlarında fiyatlar tarife esasına bağlanmaktadır. Genellikle Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nın görev alanına giren ve inşaat hizmetlerini içeren Hizmet Grubu lisansları kapsamındaki ve bayilik faaliyetlerinde fiyatların tarifeyle bağlanması isteğe bırakılmaktadır. Ham petrol tesliminde ise fiyatların oluşumu serbest piyasa koşullarına bırakılmaktadır.

3) Akaryakıt dağıtım şirketlerinin % 40 ile sınırlı olan ithalat yapma koşulu kaldırılarak ham petrol ve akaryakıt ürünleri ithalatı tamamen serbest bırakılmaktadır. Akaryakıt dağıtım şirketlerinin, yerli rafinerilerden % 60 oranında akaryakıt ürünü alma zorunluluğu kalktığından bu durum TÜPRAŞ'ın ekonomik anlamda zayıflamasına yol açacaktır. Türkiye'de bulunan yabancı petrol şirketleri entegre güçlü yapılarının ve uluslararası bağlantılarının getirdiği ola-

nakları kullanarak ulusal pazardaki paylarını arttıracaklardır. Böylece kartelleşmeye açık rant alanları oluşacaktır.

4) Otomatik Fiyatlandırma Mekanizması sona erdirilerek bu yasa ile tanımlanmış bir piyasa fiyatı oluşacaktır. Aynı zamanda her türlü akaryakıt ürünleri Özel Tüketim Vergisi kapsamına girdiğinden Akaryakıt Tüketim Vergisi ve Akaryakıt Fiyat İstikrar Fonu kesintileri sona erecektir. Bu ise rafinerileri zarara uğratan iken, Akaryakıt dağıtım şirketlerinin kar paylarını artıracaktır.

TÜPRAŞ Ekonomik olarak güçsüz bir kuruluş, TÜRKİYE ise bir açık pazar haline getirilmektedir.

5) Rafinericiler ancak civarlarındaki ve boru hattı bağlantısı olan kullanıcılara akaryakıt ürün teslimi yapabileceklerdir. TÜPRAŞ, rafineri, bayi ve tüketici zincirine yani yurt genelinde dağıtım şebekesine sahip değildir. Üstelik rafinerilerin dağıtım şirketini kurması bu yasa ile baştan yasaklanmaktadır. Oysa 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun, birleşme, hakim durumun kötüye kullanılması ile ilgili önlemlerin alınması konusunda Rekabet Kurulu'nu görevlendirmiştir. Rekabet Ku-

20 Mart 2002

PETROL POLİTİKASI, PİYASANIN İNSAFINA TERK EDİLMEMELİ!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

2000 yılında Dünya Bankası'nın "Ekonomik Reform Programı" kapsamındaki yardımlar ve Şubat 2001 mali krizi ile Türkiye toplumuna IMF tarafından dayatılan "15 günde 15 yasa" çerçevesinde Elektrik, Doğalgaz Piyasası Yasaları TBMM'den hızla geçirilmiştir.

Bugünlerde ise TBMM'nin gündemine getirilecek olan Petrol Piyasası Yasa tasarısı ile Türkiye'de enerji piyasasına ilişkin düzenlemeler kamuoyundan adeta kaçırılarak tamamlanmaktadır.

PETROL PİYASASI YASA TASARISI

1) Petrol arama ve ham petrol üretimi dışındaki tüm teslim ve sunumları piyasa faaliyeti olarak tanımlanmaktadır.

Yani, bu alanda piyasa güçlerinin önündeki tüm engellerin kaldırılması için her türlü işlem ve uygulamalar düzenlenmektedir.

Ayrıca piyasanın serbestleştirilmesi amacıyla tüm yetkiler; T.C. Anayasası ve idare yapısında yer almayan ABD ve İngiltere kökenli tercüme metinlerinden aynen kopyalanarak oluşturulan Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu'na devredilmektedir.

"Akaryakıt ürünleri piyasası bu yasayla disiplin altına alınmaktadır" biçiminde sunularak kamuoyu yanıltılmaktadır. Oysa bu tasarı ile aynı zamanda 1954 tarih ve 6326 sayılı Petrol Kanunu'nda da önemli değişiklikler yapılmaktadır.

2) Yasa yoluyla, enerji ve dağıtım lisansları kapsamında bayilik dışındaki faaliyetlerin teslim ve sunumlarında fiyatlar tarife esasına bağlanmaktadır.

Genellikle Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nın görev alanına giren ve inşaat hiz-

metlerini içeren hizmet grubu lisansları kapsamındaki ve bayilik faaliyetlerindeki fiyatların tarifeyle bağlanması isteğe bırakılmaktadır.

Ham petrol tesliminde ise fiyatların oluşumu serbest piyasa koşullarına bırakılmaktadır.

3) Akaryakıt dağıtım şirketlerinin %40 ile sınırlı olan ithalat yapma koşulu kaldırılarak, ham petrol ve akaryakıt ürünleri ithalatı tamamen serbest bırakılmaktadır.

Akaryakıt dağıtım şirketlerinin, yerli rafinerilerden %60 oranında akaryakıt ürünü alma zorunluluğu kalktığından bu durum, TÜPRAŞ'ın ekonomik anlamda zayıflamasına yol açacaktır.

Türkiye'de bulunan yabancı petrol şirketleri, entegre, güçlü yapılarının ve uluslararası bağlantılarının getirdiği olanakları kullanarak ulusal pazardaki paylarını arttıracaklardır. Böylece kartelleşmeye açık rant alanları oluşacaktır.

4) Otomatik fiyatlandırma mekanizması sona erdirilerek bu yasa ile tanımlanmış bir piyasa fiyatı oluşacaktır. Aynı zamanda her türlü akaryakıt ürünleri özel tüketim vergisi kapsamına girdiğinden akaryakıt tüketim vergisi ve akaryakıt fiyat istikrar fonu kesintileri sona erecektir. Bu ise rafinerileri zarara uğrattırken, akaryakıt dağıtım şirketlerinin kâr paylarını arttıracaktır.

TÜPRAŞ ekonomik olarak güçsüz bir kuruluş, Türkiye ise bir açık pazar haline getirilmektedir.

5) Rafinericiler ancak civarlarındaki ve boru hattı bağlantısı olan kullanıcılara akaryakıt ürünü teslimi yapabileceklerdir. TÜPRAŞ, rafineri, bayi ve tüketici zincirine, yani yurt genelinde dağıtım şebekesine sahip değildir. Üstelik rafinerilerin dağıtım şirketi kurması bu yasa ile baştan yasaklanmaktadır.

Oysa 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun, birleşme ve hakim durumun kötüye kullanılmasına ilişkin önlemlerin alınması konusunda Rekabet Kurulu'nu görevlendirmiştir. Rekabet Kurulu aynı zamanda ulusal sanayi politikasının saptanmasında küreselleşmiş sanayiler karşısında ulusal üretim tesislerini korumaya yönelik yetkilere de sahiptir.

Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu, bu yasa ile Rekabet Kurulu'nun yetkilerine de müdahale etmektedir.

6) 1954 tarih ve 6326 sayılı Petrol Kanunu'nda yer alan “rafinericiler, ham petrol temininde öncelikle yerli ham petrolü almak zorundadırlar” hükmü, “Türk menşeli petrole öncelik tanınırlar” şeklinde değıştirilerek öncelikle alma zorunluluğu kaldırılmaktadır.

TÜPRAŞ, önemli bir bölümü ağır petrol olan ham petrolü, ithal ettiği ham petrolle birlikte paçal olarak değerdendirmektedir. Zorunluluğu kalkması ile TPAO tarafından üretilen yerli ham petrol, ya çok ucuza satılacak ya da hiç satılamayacaktır.

TPAO depolama imkanına ve boru hatlarına sahip olmadığından depolama ve ihraç etme şansı olmayacaktır. Böylece TPAO; arama, üretim, taşıma, rafinaj, dağıtım ve pazarlamadan oluşan dikey entegre yapıdaki yabancı petrol şirketleri ile eşit güçte olmadığı halde eşit uygulamaya tabi tutulmaktadır.

Ayrıca üretilen petrol üzerinden ödenen devlet hissesi payı açısından devlete kaynak aktarılamayacağından hazine zarara uğrayacaktır.

Diğer yandan riski yüksek olan petrol arama ve üretimi yerine, ülkemizde dağıtım ve pazarlamayı tercih eden yabancı petrol şirketlerinden SHELL, BP ve MOBIL'in sendikasılaştırma girişimleri sendikamızca fiilen yaşanmış önemli bir deneyimdir.

Yapılması gereken; özelleştirmeye hazırlık amacıyla, 1983 yılında yapılan değışikliklerle parçalanın ulusal kuruluşlarımızdan TPAO, yatırımlarla desteklenmeli, arama ve yerli ham petrol üretimine ağırlık verilmesidir. Aynı zamanda yılların birikimine ve verimli, kârlı, rekabet gücüne sahip olan TÜPRAŞ'ın kamusal niteliği korunarak dağıtım/pazarlama faaliyetleriyle güçlendirilmesidir.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

03 Nisan 2002

İSRAİL, KATLİAMI DURDURMALI VE İŞGAL ETTİĞİ TOPRAKLARDAN GERİ ÇEKİLMELİDİR!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

İsrail, terör bahanesi ile işgal altında bulundurduğu Filistin halkına karşı açmış olduğu “savaş”ı, tüm dünya insanlığının gözü önünde sürdürmekte, dünyanın her bir köşesinden gelen ve giderek artan tepkilere kulaklarını tıkamaktadır.

Eli kolu bağlı Filistin halkı çocuk-yetişkin, kadın-erkek demeden katledilmekte, toplu katliamlar yapılmakta, Nazileri aratmayacak baskı ve şiddet uygulanmakta, toplama kampları oluşturulmakta, yerleşim yerleri tanklar ve bombalar ile talan edilmekte ve devlet başkanları Sn. Yaser Arafat insanlık dışı muamele ile karşı karşıya bırakılmaktadır.

Elbette masum insanları hedef alan “intihar eylemleri”ni tasvip etmemekteyiz. Ancak İsrail’in Filistin’de uygulamakta olduğu bir savaş olmanın ötesinde, silah tekelleri yararına işleyen ve İsrail’in işgal ettiği topraklarda kalışını meşrulaştırma yönündeki senaryoların yeni bir halkasıdır. Dünya silah tekellerinin ABD Başkanlık seçimlerine müdahale ile başlayan bu oyunu, şayet önlenemez ise Ortadoğu’nun kana bulanmasıyla sürüp gidecek gibi gözükmektedir.

Filistin halkına sıkılan her kurşun, Ortadoğu halklarına ve dünya barışına da sıkılan bir kurşundur.

Petrol-İş olarak, daha önce de olduğu gibi şimdi de Filistin işçileri ve halkının yanında yer alıyor, İsrail’in Filistin’de sürdürdüğü katliam ve yıkımı şiddetle protesto ediyoruz.

Operasyon derhal durdurulmalı, barış sağlanmalı, İsrail askerleri işgal ettikleri Filistin topraklarından geri çekilmeli ve Filistinlilerin evlerine dönmesi sağlanmalıdır.

10 Nisan 2002

ALIAĞA TÜPRAŞ'TA İŞ KAZASI VE BİR ÜYEMİZİN KAYBI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Aliğa TÜPRAŞ'ta, 9 Nisan 2002 günü meydana gelen elim bir iş kazası sonucu üyelerimizden Şükrü Bakıroğlu yaşamını yitirdi ve aynı kazada üyemiz Hasan Koç da ağır yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

İş kazaları, gerçekte birer iş cinayeti olup, önlenemez değildir. Çözüm, konuya gereken önemin verilmesinden, önlemlerin alınmasından ve eğitimden geçmektedir.

Şükrü Bakıroğlu'nu yitirmenin acısını paylaşarak ailesine, Aliğa TÜPRAŞ'ta çalışan arkadaşlarına, Aliğa şubemize ve tüm Petrol-İş camiasına başsağlığı diler, hastanede bulunan Hasan Koç'un da yeniden sağlığına kavuşmasını bekler, geçmiş olsun deriz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

30 Nisan 2002

SASA DUPONTSA VE SODA'DA GREV KARARI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Adana'da kurulu SABANCI Holding'e bağılı SASA Dupont Sabancı Polyester San. A.Ş. ve İstanbul Silivri'de bulunan PET-ŞİŞE'de ve yine Mersin'de kurulu ŞİŞECAM Holding'e bağılı SODA San. A.Ş. ve üç işletmesinde toplam 1937 üyemiz ile greve çıkma kararımız bugün, 30 Nisan 2002 tarihinde işyerlerine asılmıştır.

Petrol-İş olarak toplu iş sözleşmelerini masada bağıtlama yönünde gösterdiğimiz tüm olumlu yaklaşımlarımıza, işverenlerin getirdikleri konuların çözümüne ilişkin gereken anlayışı göstermemize rağmen, işverenlerin katı tutumlarını sürdürmeleri ve işçilerin haklarını tanımaya yanaşmama nedenleri ile uyumsuzluğa gidilmiş ve bu işletmelerde grev kararları alınmıştır.

İşverenlerin üyelerimizin dayanma sınırından fazlasını istemeye hakları olmadığı gibi, kriz dönemlerinde sendikamızın gösterdiği yapıcı çabalar da görmezlikten gelinemez.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

01 Mayıs 2002

**İŞÇİ ARKADAŞ,
HAYDİ ALANLARA!**

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs 2002, haklarımız için gücümüzü göstereceğimiz, dayatma ve baskılara artık yeter diyeceğimiz gündür!

Dünya işçilerinin 113 yıldır birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, mücadele geleneğimizin yaşatıldığı, emekçiler olarak güçlerimizin birleştirildiği, taleplerimizin dile getirildiği bir gündür.

Bugün, işçi sınıfı olarak ekonomik ve demokratik talepler için siyasi tavır koyduğumuz, dayatmalara, bize biçilen dar elbiseye “hayır” dediğimiz, suskun olmadığımızı alanlarda gösterdiğimiz bir gündür.

Ekonomi de siyaset de krizde. Ülke yönetimi ise IMF’de.

Ülkeyi IMF’ye teslim edenler, işçi sınıfının, emekçinin sorunlarını yok sayıyorlar.

Halen yeni liberalizm, küreselleşme gibi söylemler ile bizleri oyalamaya çalışıyorlar.

Oysa yoksullaşmanın, işten çıkarılmanın, işsizliğin acılarını biz çekiyoruz.

Açlık çizgisinin altında yaşayanlarımızın sayısı ülke nüfusunun yarısına yaklaşıyor.

Hesapsız borçlanmaların, banka hortumlamalarının, yolsuzlukların tüm faturası bize ödetiliyor.

Vergilerin büyük bölümünü bizler veriyoruz.

Tasarruf tedbirleri bize, erken emeklilik bize.

1 Mayıs

1 Mayıs'ta Alanlardaydık

1 Mayıs'ta
Tüm Yurtta
İstemlerimizi
Haykırdık

Özelleştirmeler sonucu mağduriyetler bize.

Sendikalaştığından işten atılmalar bize.

Kazanılmış hakların engellenmesi, yok edilmek istenmesi bize.

Zorunlu tasarruflara el konulması bize.

Enflasyonu düşürüyoruz diye satın alma gücünün düşürülmesi, sefalet ücreti bize.

Bizleri bu çekilmez koşullara mahkum eden ve yalnızca seçimlerde bizleri hatırlayanlara diyoruz ki;

- IMF ve Dünya Bankası programlarından derhal çıkılsın!
- İç ve dış borçlar ertelensin!
- Banka hortumlamaları ve diğer her türden yolsuzluklara son verilsin, götürülenler geri alınsın!
- Planlı kalkınma modeli benimsensin!
- Özelleştirmeler durdurulsun!
- Kamu girişimciliğine yönelinsin!
- İstihdam sağlayıcı yatırımlar yapılsın!
- Kamu kuruluşlarında hak kayıplarına yol açan tasarruf tedbirleri kararı geri alınsın!
- İş Güvencesi Yasası çıkarılsın!
- Çalışma mevzuatı, kabul edilen ILO sözleşmeleri doğrultusunda değiştirilsin!
- Sendikalaşmanın önündeki yasal engeller kaldırılsın!
- Mezarda emeklilik sistemine son verilsin, yaşanası emeklilik maaşı verilsin, işsizlik ödentisi artırılsın!
- Zorunlu tasarruf birikmişlerimiz bir defada hemen ödensin!
- Demokrasi ve insan hakları AB istediği için değil, bu ülke insanı layık olduğu için kabul edilsin!
- Biz masal değil, bu taleplerimizin kabulünü istiyoruz!

İŞÇİ ARKADAŞ,

Günümüz;

- IMF'nin politikalarına dur deme günüdür!
- IMF'nin değil, Emek Platformu'nun programına “evet” deme günüdür!
- “Yoksulluğa ve yolsuzluğa hayır” deme günüdür!
- İşten atılmalara, işsizliğe “hayır” deme günüdür!
- İşçinin, kamu çalışanının, emeklinin, işsizin kısacası, tüm emekçilerin sesini duyurma, gücünü gösterme günüdür!
- Emek ve demokrasiden yana güçlerimizi birleştirerek, haklarımızı arama ve hesap sorma günüdür!
- ABD emperyalizminin dünya jandarmalığına, İsrail'in Filistin katliamına ve silah tekellerinin savaş kışkırtıcılığına “hayır”, “barışa evet” deme günüdür!

ÖYLEYSE 1 MAYIS 2002

Demokrasi, özgürlük, insan hakları ve barış taleplerimizi yükselttiğimiz bir gün olmalı!

Kadın, erkek, genç, yaşlı tüm emekçiler her türlü sömürüye dur demek için omuz omuza durmalı!

Sesimiz dalga dalga Ankara'ya ulaştırılmalı!

En sağır kulaklar, en kör gözler bile emekçilerin sesini duymalı, gücünü görmeli!

Sadece kendimiz için değil, çocuklarımızın ve toplumun geleceği için alanları doldurmalı!

HAYDİ!

İŞÇİSİ, KAMU ÇALIŞANI, EMEKLİSİ, GENCİ, KADINI VE İŞSİZİ İLE
EKMEK, BARIŞ VE DEMOKRASİ İÇİN ALANLARA!

1 MAYIS'A!

İŞ GÜVENCESİ HEMEN ŞİMDİ!

23 Mayıs 2002

LASTİK GREV KARARININ ERTELENMESİ, SERBEST TOPLU PAZARLIK DÜZENİNE VE GREV HAKKINA DARBE, DİĞER SÖZLEŞMELERE DE TEHDİTTİR!

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Bakanlar Kurulu, Lastik-İş Sendikası tarafından alınan PIRELLI, GOODYEAR’de grev kararını ve BRİSA’da grev uygulama kararını “milli güvenliği bozduğu” gerekçesiyle 60 gün süreyle erteleme yoluyla yasaklamıştır.

Daha greve çıkılmadan, “grev uygulaması” kararının ve değil Türkiye’de dünyanın diğer ülkelerinde de görülmeyen biçimde yalnızca “grev kararı” almanın mevcut hükümetçe ertelenmesi, diğer deyişle yasaklanması en temel sendikal hak olan serbest toplu pazarlık düzenine ve grev hakkına görülmedik ağırlıkta müdahale anlamını taşımaktadır.

Mevcut hükümet uyuşmazlığın sona erdirilmesi yönünde, taraflara eşit mesafede olarak uzlaştıracı çaba göstereceği yerde, yalnızca işverenden yana tavır koyarak ve demokratik teamülleri de çiğneyerek daha greve çıkılmadan, hatta adından söz edildiği bir sırada grev hakkına yasak getirmiştir.

Hükümetin grev hakkını böylesi yasaklayıcı tavrı, şu anda özellikle özel sektörde on binlerce işçi adına süren toplu iş sözleşmelerine de baskı ve tehdit niteliği taşımaktadır.

ILO Genel Kurulu öncesi hükümetin açıkça grev hakkını ve sendikal özgürlükleri çiğneyen bu tavrının hiçbir haklı gerekçesi yoktur.

Grev erteleme kaldırılmalı, lastik işçilerinin haklı talepleri kabul edilmelidir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

10 Haziran 2002

BATMAN TPAO'DA MÜTEAHHİT İŞÇİLERİ, İŞTEN ÇIKARMA TEHDİDİNE DİRENİYOR

Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı Batman Bölge Müdürlüğü işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi 700 müteahhit işçisi ve 122 mevsimlik işçi bu sabahtan itibaren TPAO Batman Bölge Müdürlüğü önünde çadır kurarak oturma eylemine başladılar.

Direnişin nedeni TPAO'da yıllardır kangren olan ve bir türlü çözülmeyen müteahhit işçileri ve mevsimlik işçiler sorununa dayanıyor.

TPAO Batman Bölge Müdürlüğü'ne bağlı işyerlerinde 700 aşkın müteahhit işçisi ve yılda dokuz aydan fazla süre ile çalıştırılan 122 mevsimlik işçi çalıştırılıyor.

Mevsimlik işçilerin ve sayıları 40'ı aşan müteahhitlerin sözleşmeleri, Hazine'den ayrılan ödeneklere bağlı olarak her yıl yenileniyor.

Müteahhit sözleşmelerinin yenilenmesinin 14 Haziran-1 Temmuz 2002 tarihleri arasında yapılması gerekiyor. Konu aylar öncesinden, TPAO Bölge ve Genel Müdürlüğü nezdinde, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı nezdinde, Hazine ve hükümet nezdinde görüşülmüştür.

Görüşülen her bir makam, endişelerimizde haklı olduğumuzu ifade etmiş ve sorunun öneminin bilincinde olduklarını ve sorunu çözecekleri sözünü vermişlerdir.

Ancak geline bu aşamada sendikamız tarafından yapılan tüm girişimlere rağmen henüz bir adım atılmamıştır. TPAO'da çalışan 122 mevsimlik işçi ve 700'ü aşkın müteahhit işçisi sözleşmelerin yenilenmemesi nedeniyle işten çıkarılma, işsizlik tehdidi ile karşı karşıyadır.

Eğer sözleşmeler yenilenmezse, TPAO’da geçmişte kadrolu işçilerle, şimdilerde ise müteahhit işçiler aracılığı ile yapılan işleri bundan böyle kim yapacaktır?

Yoksa TPAO, işçisiz bırakılarak tasfiye mi edilmek istenmektedir? Bu soruları akla getiren, TPAO’nun hem ülke ekonomisine yaptığı büyük katkılar ve hem de bölgede yaşanan yoğun ve yüksek oranda işsizliğe rağmen, başta görüştüğümüz hükümet yetkilileri olmak üzere tüm yetkililerin haklılığımıza vurgu yaparak verdikleri sözlere rağmen sorunun çözülmemiş olmasıdır.

Ayrıca bu düşüncemiz, “acaba TPAO tasfiye mi edilmek istenmektedir” sorumuz, çıkarılmak istenen “Petrol Piyasası Yasası” hükümleri ve hükümetin aldığı “bölge müdürlüklerini kapatma kararı” ile de haklılık kazanıyor.

İhtiyacımız olan, işçilerin hiçbir nedene bağlı olmaksızın ve hiçbir akla uygun gerekçeye dayanmaksızın kapı önüne konulması değil, tam tersine ülke ve bölge ekonomisi açısından büyük değer taşıyan bu ulusal kuruluşumuzun yeni yatırımlarla yeni istihdam alanları açılarak verimli ve etkin kılınmasıdır.

TPAO Batman Bölge Müdürlüğü önünde kurduğumuz çadır ile 122 mevsimlik ve 700 müteahhit işçisi arkadaşlarımızın verdiği iş ve ekmek direnişi sürüyor, herkesçe teslim edilen haklılığımız verilene kadar da sürecek.

Tüm yetkilileri bir kez daha duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

14 Haziran 2002

ÖZELLEŞTİRME SONRASI PETROL OFİSİ'NDE, İŞÇİ KİYIMI DEVAM EDİYOR!

PETROL OFİSİ'ne bağlı işyerlerinde işçi kıyımı devam diyor. İstanbul, Kocaeli, Trabzon, Mersin ve İskenderun'daki işyerlerinde, toplam 70 işçi bugün, dolum, ölçüm ve stok birimlerinin birleştirilmesi bahanesi ile işten çıkarılmış bulunmaktadır.

POAŞ'ın çoğunluk hisselerinin özelleştirildiği 21 Temmuz 2000 tarihinden bu yana yaklaşık olarak, 1800'ü sendika üyesi, 1500'ü sendika üyesi olmayan kapsam dışı personel olmak üzere toplam 3200 işçinin iş akdi feshedildi.

Bu son operasyon ile birlikte yeniden yapılanma adına yürütülen bütün bu işçi çıkarmalar ile POAŞ işverenin hedefi daha net ortaya çıkıyor. Sendikasızlaşma ve olabildiğince ucuz işgücü çalıştırma amacı açıkça kendini gösteriyor.

Özelleştirmenin sendikasızlaştırmak, işsiz ve aç bırakmak, böylelikle ucuz işgücüne el koymak, fütursuz bir sömürü düzenini sürdürmek olduğunu sendika olarak hep söyledik.

POAŞ bu uygulama ile bunun en son ve açık örneği olmaya devam ediyor.

POAŞ'ın yeni işvereni, PETROL OFİSİ'ni bir zamanlar olduğu gibi bu ülkenin onur ve gurur duyacağı bir işletme mi yapmak istiyor? Bu kuşkuludur.

Çünkü;

POAŞ bugün, kapısında işe girmek için gurlananların, huzur içerisinde yarından emin kart basmak için sıra bekleyenlerin yuvası değil, işten atılanların, hukuku çiğnemenin, “yarın sıra bana da gelecek mi” diye korku içerisinde yaşayanların, yarından emin olamadan çalışanların, madden ve manen ağır sömürü ve baskı altında yaşayanların kapısı olmuştur.

Buna, bu keyfilige salt “ulusal kurulusumuzdur” diye daha uzun seyirci kalamayacagimiz bilinmelidir.

Geçmişte yabancı petrol şirketlerine karşı yürüttüğümüz kampanyaları hatırlatmak istiyoruz. Özelleştikten beri bir türlü bitirilemeyen şu ne olduğu bilinmez yeniden yapılanmaya sığınarak ve durumu fırsat bilerek bundan yararlanılmasına, keyfilige izin vermeyeceğiz. Bilinmelidir.

Kamuoyuna saygılarımızla duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

18 Haziran 2002

**POAŞ'TA ARTAN KÂR HIRSİNİN BEDELİ:
SENDİKASIZLAŞTIRMA VE İŞÇİ KİYİMİ OLMAKTADIR**

21 Temmuz 2000 yılında POAŞ'taki %51'lik kamu hissesi, Türkiye İŞ BANKASI ve DOĞAN Şirketler Grubu'nun oluşturduğu ortak girişim grubuna devredilerek POAŞ özelleştirilmiştir.

Gösterişli, dev reklam kampanyalarıyla “büyük değişim” olarak sunulan POAŞ'ın faaliyetlerinde özelleştirme sonrasında ne gibi değişimler olmuştur?

POAŞ Genel Müdürlüğü'nün 2001 faaliyet raporuna göre;

Beyaz ürünlerde özelleştirme öncesinde %35 olan pazar payı 2000 yılı sonunda %31, 2001 yılında ise ancak %36 olmuştur. Yani beyaz ürün satış miktarında %14'lük bir artış olmasına karşın, bu satış fiyatlarına %102 olarak yansımıştır.

Siyah ürünlerde, 1999 yılında kamu mülkiyetinde iken POAŞ'ın %67 olan pazar payı, 2000 yılında %59'a, 2001 yılında ise %53'e düşmüştür. Benzer biçimde, 2000 yılında 3473 ton ürün satışının tutarı 402.589 milyar TL iken, 2001 yılında 2727 tonluk bir satışa karşılık 565.731 milyar TL değerinde satış geliri elde edilmiştir. Yani satış miktarında %22'lik bir azalma olmasına karşın, toplam satış gelirinde %44'lük bir artış gerçekleşmiştir. Son derece kârlı olan dağıtım sektörünün hiçbir durumda risk faktörü taşımadığı, fiyat artışlarının doğrudan yüksek kârlar sağladığı görülmektedir.

Özelleştirme öncesinde 5259 olan bayi sayısı 4700'e düşmüştür.

Satış ana sözleşmesinde yer alan; Karadeniz, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde akaryakıt sunum hizmetlerinin aksatılmaması yükümlülüğü göz ardı edilerek bu gelişmemiş kırsal bölgelerdeki akaryakıt istasyonları büyük oranda kapatılmış ve istasyon sayısı 3999'a düşürülmüştür. Yani yurt genelinde %61 olan istasyon payı %46'ya inmiştir.

Diğer ifade ile özelleştirme sonrasında kamu hizmeti sunma işlevi terk edilerek, kârlılığı ve tüketimi en yüksek olan 20 gelişmiş ilde ve turistik yörelerde yatırıma yönelinmiştir.

POAŞ kamu mülkiyetinde olduğu dönemdeki büyük miktarlarda akaryakıt alımı yapan kamu kuruluşlarının müşterisi olma imtiyazını, diğer dağıtım şirketleri karşısında hala avantaj olarak sürdürmektedir.

2000 yılında 70.157.457 milyon TL olan net kârı, akaryakıt ürünlerine sürekli yapılan fiyat artışları yoluyla 189.596.292 milyon TL'ye yükselmiştir.

2001 yılında toplam 52.859.209 milyon TL olan üretim giderlerinin içinde direkt işçilik giderleri ancak, 1.308.081 milyon TL kadardır. Faaliyet giderlerinin net satışlara oranı 2000 yılında %3,35 iken, 2001'de %2,95'e düşürülmüştür.

11 adet arsa ve arazi, dokuz adet bina ve dört adet istasyon satılarak 13,8 trilyon TL satış geliri sağlanmıştır. Bu durum özelleştirmenin yeni rant alanları yarattığına iyi bir örnek oluşturmaktadır.

En önemlisi; özelleştirme öncesinde toplam 3838 olan çalışan sayısı, özelleştirmeden hemen sonra 2666 çalışanın işten çıkarılmasıyla 1172'ye düşürülmüş ve ilk aşamada %70 istihdam daralmasına gidilmiştir.

2001 yılında Petrol-İş Sendikası işyeri temsilcilerinin de içinde yer aldığı 1563 üyemiz, işten çıkarılmış işçi sayısı 550'ye düşürülmüştür.

Bununla da yetinilmeyerek ikinci aşamada, 83 işçi daha işten atılarak işçi sayısı 467'ye düşürülmektedir. İşgücünün yaklaşık %80 oranında daraltılmasıyla maliyetler önemli miktarlarda düşürülmüştür. İşçi çıkarılmasına dayalı bu politika POAŞ yetkililerince başarı olarak sunulmaktadır. Yetişmiş, deneyimli işgücü ile yürütülmesi gereken bu faaliyetlerin ucuz, kaliteli ve sürekli olarak nasıl yürütülebileceğini bu bilgiler ışığında, kamuoyunun değerlendirmesine sunuyoruz.

Sonuçta; Türkiye'nin en başarılı özelleştirme uygulaması olarak sunulan POAŞ'ta izlenen politikalar ve yüksek kârlılık, işçi kıyımı ile gerçekleştirilmek istenmektedir.

Bu verili durum karşısında sendikamızın yürüttüğü mücadelenin, tüm emekçi kesimlerin destek ve katkılarıyla başarılabacağına inanıyoruz.

“İş Kanunu Ön Tasarı”sı

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı 03 Haziran 2002 tarihinde iş hukuku dalında kariyer sahibi dokuz bilim insanından oluşan “Bilim Kurulu”na hazırlatılan “İş Kanunu Ön Tasarı” metnini, başta Türk-İş olmak üzere konuya taraf olan işçi konfederasyonlarından DİSK Hak-İş ile Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu’ (TİSK) na gönderdi.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nın yazısında, ön tasarinin halen yürürlükte bulunan 1475 sayılı yasa da değişiklikleri kapsadığı, kıdem tazminatı ile ilgili olarak “kıdem tazminatı fonu” ve alternatif değişiklik önerildiği belirtiliyor, ön tasarinin bilim kurulu tarafından oy birliği ile hazırlandığının altı çizilerek tarafları, 6 Haziran günü Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nda yapılacak toplantıya çağırıyordu.

Adı geçen “Ön Tasarı” 10 Haziran 2002 tarihli bir yazı ile Türk-İş tarafından bağlı sendikalara gönderildi. Yazıda “ön tasarı üzerinde değerlendirme yapmak üzere

17 Haziran Pazartesi günü “Türk-İş hukukçular Kurulu” toplantıya çağırılıyordu.

“Ön Tasarı”nın sendika genel Merkezlerine ulaşmasından ve “Türk-İş Hukukçular Kurulu”nın değerlendirmesinin ardından “İş kanunu Ön Tasarı” özellikle Türk-İş sendikalarından yoğun tepkiler almaya başladı.

Tasarı, 24-25 Haziran 2002 günlerinde İstanbul’da yapılan “Başkanlar Kurulu”muzun da yoğunluklu gündemini oluşturdu. Petrol-İş başkanlar kurulumuzun Tasarı’ya tepkisi oldukça sert oldu. Tasarıyı bütünüyle reddeden Başkanlar Kurulu, tasarinin yasalaşmaması için var güçle mücadeleye çağrı çıkaran bir bildiri ve eylem kararı aldı.

Sendikal çevrelerinden alınan bilgiler tasarı konusuna yaklaşımların da farklılığını ortaya koydu.

Bu bilgilere göre Hak-İş’in tasarıya yaklaşımı “kabullenir” nitelikte. DİSK’in yaklaşımı da Hak-İş’e yakın. Ancak DİSK içerisinde bazı sendikalar tasarıya şiddetle karşı çıkıyorlar. Türk-İş ise her zaman olduğu gibi önce üye sendikaların tutumuna bakıyor.

Gelen tepkilere göre tutum belirliyor.

İş yasası Neden Değiştirilmek İsteniyor?

İş Kanununu Ön tasarı, iş yasasında neden değişiklik yapmak gerektiğini bir

25 Haziran 2002

IMF PROGRAMINDAN ÇIKILSIN!

**KIDEM TAZMİNATIMIZA EL UZATAN, KÖLELİK KOŞULLARI
GETİREN ESNEKLİK HÜKÜMLERİNİ İÇEREN İŞ YASASI
ÖN TASLAĞI DERHAL GERİ ÇEKİLSİN!**

İŞ GÜVENCESİ YASASI HEMEN ÇIKARILSIN!

Bugün ülkemizde tek düzenli giden şey, IMF programının uygulanmasıdır. Ancak yaşanarak da anlaşıldığı gibi ekonominin düzgün gittiğine ilişkin hiçbir gösterge yoktur. 200 milyar doları geçen iç ve dış borcun önümüzdeki yıl çevrilebileceğine dair hiçbir işaret olmadığı gibi geçen yıl %8,5 oranında küçülen ulusal gelirin, bu yıl %3 oranında artabileceği dahi tartışmalıdır. Bu yılın ilk çeyreğinde 2 milyon 462 bin olarak açıklanan işsiz sayısı, eksik istihdam ile birlikte 3 milyon 700 bini bulmuştur. Alım gücü ve iç talebin daralmasına bağlı enflasyonun düşüyor gözükmesi, ekonomik büyüme ve gelirlerin artışıyla birlikte olmadığından olumlu değil, bir bakıma yoksullaşmanın göstergesidir.

IMF'ye 19 Haziran'da verilen yeni niyet mektubunda da istihdam yaratacak yatırımlar yok, yük ve acı yine çalışanlara yıklmaktadır. Mektupta, 2003 yıl sonuna değin kamu kuruluşlarında %70'e varan personel indirimi, enerji sektöründe ulus ötesi tekellerin istekleri doğrultusunda düzenlemeler ve özelleştirmelerin ısrarla sürdürülmesi taahhüt edilmektedir.

Daha fazla gecikmeden IMF programından derhal çıkılmalı, tıkanan yeni liberal ekonomik model terk edilmeli, özelleştirmelerden vazgeçilmeli, kamu girişimciliğine yönelmeli ve planlı ekonomiye geçilmelidir.

TÜPRAŞ, PETROL OFİSİ gibi sendikamızın örgütlü olduğu ve hisse satışı yoluyla özelleştirilen kuruluşların hisse değerindeki düşüş, diğerlerinin yanı sıra bu yönde yapmış olduğumuz uyarıların haklılığını bir kez daha ortaya koymuştur.

Bu yıl için özelleştirmeleri takvime bağlanan TÜPRAŞ, PETKİM, TÜGSAŞ, İGSAŞ ve BOTAŞ'ın özelleştirilmesine karşı tüm gücümüzle mücadele verileceğini bir kez daha yineliyoruz. Kendilerine güvenin %6'ya düşmesiyle de meşruiyetinin olmadığı ortaya çıkan bu hükümetin, kamu kaynaklarını, özelleştirme adı altında, o da şaibeli biçimde belli çevrelere aktarmaya hiçbir yetkisi yoktur.

TPAO ve TÜPRAŞ'ın yok edilmesine yol açacak ve ülkemiz petrol sektörünü ulus ötesi tekellere teslim edecek, Akaryakıt Piyasası Yasası girişimleri de derhal durdurulmalıdır.

POAŞ'tan işten atılan 1800 üyemize yatay geçiş hakkını tanıyan kararname, 31 Temmuz 2002 beklenmeden uygulanmalıdır. Türk-İş ve hükümet arasında yapılan protokol gereği TPAO, BOTAŞ, TÜGSAŞ ve PETKİM gibi kamu işyerlerinde geçici işçilerin ve müteahhit elemanlarının kadroya alınması işlemleri tamamlanmalıdır.

İş Güvencesi Yasası ile pazarlık aracı olarak ve birlikte getirilmek istenen “İş Kanunu ön tasarısı” tamamen işveren çıkarına hazırlanmıştır. Bu yasa taslağında kıdem tazminatı hakkımızın fona devredilmesi veya 15 günlük süreye bağlanması istenmekte, sömürünün en ağır biçimi olan kölelik çalışma düzenini öngören esneklik getirilmekte ve yıllar yılı mücadelelerle sağlanmış olan yasal kazanımlarımızın yok edilmesi hedeflenmektedir. Bu taslak derhal iade edilmeli ve çalışanın haklarını koruyacak biçimde yeniden hazırlanmalıdır. Halen sürüncemede tutulan İş Güvencesi Yasası ise ivedilikle çıkarılmalıdır.

Konfederasyonumuz Türk-İş'i, diğer işçi ve kamu çalışanları konfederasyonlarını, Emek Platformu'nun diğer bileşenleri ile birlikte bu İş Yasası tasarısına karşı, yurt çapında toplu ve yaygın eylemler ile karşı koymaya, uğrunda çok sayıda eylem yapılan İş Güvencesi Yasası'nın işçilerin hakkını koruyan biçimde çıkarılması yönünde mücadeleye çağırıyoruz.

Sosyal güvenlik ve iş güvencesi hakları için Yunanistan ve İspanya'daki, özelleştirmelere karşı Peru'daki genel grevleri destekliyor ve bizlere örnek olarak değerlendiriyoruz.

Sosyal Avrupa'nın yaratılması yönünde, AB'ye girilmesinden yanayız. Bu yaklaşımla Türkiye'nin AB üyeliği süreci, Kopenhag siyasi kriterleri eksiksiz yerine getirilerek sürdürülmelidir.

12 Eylöl öncesinde dahi görölmeven biçimde, hükümete ve parlamentoya güvenin %5 ve %6'lara düştüğü bir durumda bir kez daha tekrarlıyoruz ki acilen, Seçim ve Partiler Yasası değıştirilerek seçime gidilmelidir.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

TÜRK-İŞ, DİSK, HAK-İŞ, KESK ve Tüm Emek Platformu Bileşenlerine;

Son Çağrı

Tamamen işveren çıkarına hazırlanan, kıdem tazminatı hakkımıza el uzatan, kazanılmış yasal haklarımızı budayan ve esneklik getiren İş Yasası Ön Taslağı tümüyle bakanlığa iade edilmelidir..!

Türk-İş'i, diğer işçi konfederasyonlarını ve tüm Emek Platformu bileşenlerini bu iş yasası tasarısının geri alınarak yerine evrensel normlara uygun iş yasasının ve iş güvencesi yasasının çıkarılması için mücadeleye çağırıyoruz!

Yurt çapında toplu mücadele için hazır olalım..!

İşçi Arkadaş,

Onca sözler, girişimler ve eylemler sonucu İş Güvencesi Yasasının Meclisten geçmesi beklenirken, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından 3 Haziran 2002 tarihinde konfederasyonlara, 1475 Sayılı İş Yasasını tamamen değiştiren bir Ön Taslak gönderilmiştir.

Aşağıda özet olarak çarpıcı hükümleri sıralanan bu İş Yasası tasarısı ile; kıdem tazminatı hakkımıza el uzatılmakta, yasal kazanımlarımız ortadan kaldırılmakta ve kölelik çalışma koşullarını öngören esneklik hükümleri getirilmektedir.

14 Şubat 2002'de TBMM'ne sunulan ve halen komisyonlarda bekletilen,

gerçek anlamda iş güvencesi sağlamayan İş Güvencesi Yasa Tasarısının bekletilme nedeninin, böylesi bir İş Yasasını pazarlık amacıyla tartışmaya açmak olduğu, şimdi daha iyi anlaşılmaktadır.

İş Yasası Ön Tasarısında nasıl getiriliyor?:

★ Alt işverenin ayrı bir işveren olduğu kabul edilmekte ve asıl işverenle birlikte olan sorumluluğu ortadan kaldırılmaktadır.

Bu hüküm ile, müteahhit işçilerinin yıllardır yargı yolu ile sağlamış oldukları kazanımlar yok olacaktır.

★ İşyerinin bir bölümünün veya

Haziran 2002

ÇAĞRI!

Tamamen işveren çıkarına hazırlanan, kıdem tazminatı hakkımıza el uzatan, kazanılmış yasal haklarımızı budayan ve esneklik getiren İş Yasası ön taslağı tümüyle bakanlığa iade edilmelidir!

Türk-İş'i, diğer işçi konfederasyonlarını ve tüm emek platformu bileşenlerini bu İş Yasası tasarısının geri alınarak yerine evrensel normlara uygun İş Yasası'nın ve İş Güvencesi Yasası'nın çıkarılması için mücadeleye çağırıyoruz!

Yurt çapında toplu mücadele için hazır olalım!

İŞÇİ ARKADAŞ,

Onca sözler, girişimler ve eylemler sonucu İş Güvencesi Yasası'nın Meclis'ten geçmesi beklenirken, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından 3 Haziran 2002 tarihinde konfederasyonlara, 1475 sayılı İş Yasası'nı tamamen değiştiren bir ön taslak gönderilmiştir.

Aşağıda özet olarak çarpıcı hükümleri sıralanan bu İş Yasası tasarısı ile kıdem tazminatı hakkımıza el uzatılmakta, yasal kazanımlarımız ortadan kaldırılmakta ve kölelik çalışma koşullarını öngören esneklik hükümleri getirilmektedir.

14 Şubat 2002'de TBMM'ye sunulan ve halen komisyonlarda bekletilen, gerçek anlamda iş güvencesi sağlamayan İş Güvencesi Yasa tasarısının bekletilme nedeninin, böylesi bir İş Yasası'nı pazarlık amacıyla tartışmaya açmak olduğu, şimdi daha iyi anlaşılmaktadır.

İŞ YASASI ÖN TASARISINDA NELER GETİRİLİYOR?

- 1) Alt işverenin ayrı bir işveren olduğu kabul edilmekte ve asıl işverenle birlikte olan sorumluluğu ortadan kaldırılmaktadır. Bu hüküm ile müteahhit işçilerinin

yıllardır yargı yoluyla sağlamış oldukları kazanımlar yok olacaktır.

- 2) İşyerinin bir bölümünün veya bütününün başka bir işverene devri durumunda, bu devrin işçi yönünden bildirimli fesih için haklı neden oluşturmayacağı, işveren için ise iş akdini feshetmede haklı bir neden oluşturacağı belirtilmektedir.
- 3) İşveren, işçisini başka işverene devredebilmektedir.
- 4) “Ödünç işçi” kavramı adı altında, çalışan bir başka işyerine verilip, alınabilecektir. İşverenler çalıştırdıkları işçileri diğer işverene “geçici” olarak da verebileceklerdir. Adeta kölelik olan uygulama ile işyerlerinde sendikal hareket olumsuz etkilenecek ve grev hakkı ortadan kalkacaktır.
- 5) İş sözleşmeleri “belirli”, “belirsiz”, “tam süreli”, “deneme süreli” veya “diğer” biçimlerde getirilerek, standart istihdam biçimi ötesi olan esnek istihdamda sınırlanmamıştır.
- 6) Haftalık 10 saat süreli, “çağrı” üzerine çalışmaya dayalı, “iş sözleşmesi” getirilmektedir.
- 7) Deneme süresi iki aya çıkarılmaktadır.
- 8) İş Güvencesi Yasa tasarısındaki hükümler bu İş Yasası tasarısına eklenerek, dava sonunda mahkemenin işe iade kararına rağmen işveren işçiye işe almazsa, ödenecek tazminat miktarının kararda yer alması öngörülerek, işverene seçeneğin tanınması ve işbaşı yaptırma zorunluluğu getirilmemiştir.
- 9) Kıdem tazminatı konusunda yasanın yürürlük tarihine değin, çalışanların kıdem tazminatı hakları saklı tutulmuş, ancak yürürlük tarihinden sonraya ilişkin tazminatlar ise “fon”dan ödenecektir. Kanunun yürürlük tarihinden sonra işe girenler ile işyerinde çalışmakta olanlar en az 15 yıl prim ödemeleri koşuluyla yalnızca ölüm, malullük, emeklilik veya toptan ödeme hallerinde kıdem tazminatı alabileceklerdir. Bu hükme alternatif olarak da mevcut 30 gün olan kıdem tazminatı uygulaması, 15 güne düşürülmüştür.
- 10) Sakat ve eski hükümlü çalıştırma oranı %3’ten %2’ye düşürülmüştür.
- 11) Fazla çalışma ücreti, haftalık çalışma süresi 45 saatin üzerine çıkarsa ödenecektir. İşyerlerinde toplu iş sözleşmesi ile 45 saatin altında çalışma varsa, 40 saatten 45 saate kadar olan çalışma, “fazla süreli çalışma” olarak kabul edilmekte ve %25 fazla ücret öngörülmektedir. Fazla çalışmalarda işçiye ücret ye-

rine “serbest zaman” verilebilecek, bir saatlik fazla çalışma karşılığı olarak, bir saat 30 dakikalık serbest zaman kullanılabilir.

- 12) Haftalık çalışma saati 45 saat olarak kalmış, ancak günlük çalışma süresi yedi buçuk saatten 12 saate çıkarılarak “esneklik” sağlanmıştır.
- 13) Ayrıca çalışma süresinin haftanın çalışılan günlerine farklı şekilde dağıtılması olan “denkleştirme esası” getirilmektedir. Örneğin bir işyerinde haftada altı gün çalışılıyorsa, işçi günlük 12 saatlik çalışma süresine göre haftada $12 \times 6 = 72$ saat, haftada beş gün çalışılıyorsa, haftada $12 \times 5 = 60$ saat çalıştırılabilir. Ancak bu çalışma süreleri haftanın günlerinde aynı değil, farklı çalışma sürelerinde gerçekleştirilebilir. Denkleştirme süresi bir ay olup bu süre, toplu iş sözleşmelerinde üç aya çıkartılabilir. Denkleştirme esasının uygulandığı hallerde fazla mesai ödenmeyecektir.
- 14) Zorunlu nedenlerle işin durması, bayram tatillerinden önce veya sonra işyerlerinin tatil edilmesi durumlarında, sonradan “telafi çalışması” yapılması öngörülmekte ve işçinin bu çalışması fazla mesai sayılmamaktadır.
- 15) Kriz dönemlerinde, işverenin işçiye ücret ödeme yükümlülüğü kaldırılmaktadır. Bu sürede işsizlik sigortası prim şartlarını yerine getirmek koşuluyla, işsizlik sigortasından “kısa çalışma ödeneği”nin verilmesi öngörülmektedir.
- 16) “Eşit uygulama” adı altında kadınlara gece çalışma yasağı kaldırılmaktadır.
- 17) İşyerinde sendika temsilcilerinin bulunmadığı hallerde, sendika temsilcilerinin sayısı kadar işçi temsilcileri atanması öngörülerek, sendikasızlaşmaya ayrı bir zemin hazırlanmaktadır.
- 18) Özel istihdam bürolarının, iş ve işçi bulmaya aracılık yapmaları getirilmektedir.

İşçi, işveren ve hükümet tarafından önerilen dokuz kişilik öğretim üyesinden oluşan “Bilim Kurulu” tarafından 31.05.2002 tarihinde Çalışma Bakanlığı’na sunulan ve yukarıda özetle sıralanan, işçi hak kayıplarıyla ve kölelik hükümleriyle dolu bu İş Kanunu ön tasarısı, tartışılmayıp, tümüyle bakanlığa iade edilmelidir. Yerine evrensel normlara göre, çalışanın hakkının korunmasına dayalı bir İş Yasası hazırlanmalı ve ivedilikle de İş Güvencesi Yasası çıkarılmalıdır.

Bir gece ansızın bu taslağın yasalaşmaması ve İş Güvencesi Yasası’nın çıkarılması için, konfederasyonumuz Türk-İş’i, diğer işçi ve kamu çalışanları konfederasyonlarını ve tüm emek platformu bileşenlerini mücadeleye çağırıyoruz!

Bugün sesimiz çıkmayacak da ne zaman çıkacak?

İŞÇİ ARKADAŞ,

Kıdem tazminatı hakkımız, iş güvencemiz ve yasal haklarımız için yurt çapında toplu mücadele için hazır olalım!

Merkez Yönetim Kurulu adına

Mustafa Öztaşkın

Genel Başkan

01 Temmuz 2002

**EMEK PLATFORMU BİLEŞENLERİNİ MÜCADELEYE
ÇAĞIRIYORUZ!**

**2 TEMMUZ SABAHİ TÜM İŞYERLERİNDE TASLAĞA KARŞI
BİLDİRİ OKUNACAKTIR!**

Tamamen işveren çıkarına hazırlanan, kıdem tazminatımıza el uzatan, haklarımızı budayan ve esneklik getiren İş Yasası ön taslağı tümüyle bakanlığa iade edilmeli, İş Güvencesi Yasası hemen çıkarılmalıdır!

İş Güvencesi Yasası'nın Meclis'ten geçmesi beklenirken, 1475 sayılı İş Yasası'nı tamamen değiştiren bir ön taslak konfederasyonlara gönderilmiştir. Bu “ön taslak”ta getirilmek istenenler kısaca şöyledir:

- Alt işverenin, asıl işverenle birlikte olan sorumluluğu ortadan kaldırılmaktadır.
- İşyerinin bir bölümü veya bütününün başka bir işverene devrinde, işten çıkarma hakkı getirilmektedir.
- İşveren, işçisini başka işverene devredebilmektedir.
- İşverenler çalıştırdıkları işçileri diğer işverene “ödünç işçi” veya “geçici” olarak verebileceklerdir.
- İş sözleşmeleri “belirli”, “belirsiz”, “tam süreli”, “kısmi süreli”, “deneme süreli” veya “diğer” biçimlerde getirilerek, standart istihdam biçimi ötesi olan esnek istihdamda sınır tanınmamıştır.
- Haftalık 10 saat süreli, “çağrı” üzerine çalışmaya dayalı, “iş sözleşmesi” getirilmektedir.
- İş Güvencesi Yasa tasarısındaki hükümler bu İş Yasası tasarısına eklenerek güvence yok edilmekte.

- Kıdem tazminatı, en az 15 yıl prim ödemeleri koşuluyla yalnızca ölüm, malullük, emeklilik veya toptan ödeme hallerinde “fon”dan ödenecek ya da mevcut 30 gün olan kıdem tazminatı uygulaması, 15 güne düşürülecektir.
- Fazla çalışma ücreti, haftalık çalışma süresi 45 saatin üzerine çıkarsa ödenecektir. Ayrıca “fazla süreli çalışma” getirilmektedir ve işçiye ücret yerine “serbest zaman” verilebilecektir.
- Günlük çalışma süresi yedi buçuk saatten 12 saate çıkarılabilecektir.
- Çalışma süresinin haftanın çalışılan günlerine farklı şekilde dağıtılması demek olan “denkleştirme esası” getirilmektedir.
- Zorunlu nedenlerle işin durması, bayram tatillerinden önce veya sonra işyerlerinin tatil edilmesi durumlarında, sonradan “telafi çalışması” yapılacak ve işçinin bu çalışması fazla mesai sayılmayacaktır.
- Kriz dönemlerinde, işverenin işçiye ücret ödeme yükümlülüğü kaldırılmakta, işsizlik sigortasından “kısa çalışma ödeneği”nin verilmesi öngörülmektedir.
- “Eşit uygulama” adı altında kadınlara gece çalışma yasağı kaldırılmaktadır.

Yukarıda bazı hükümleri kısaca belirtilen bu İş Yasası tasarısı ile kıdem tazminatı hakkımıza el uzatılmakta, yasal kazanımlarımız ortadan kaldırılmakta ve kölelik çalışma koşullarını öngören esneklik hükümleri getirilmektedir.

Bu taslağın yasalaşmaması ve İş Güvencesi Yasası’nın hemen çıkarılması için, konfederasyonumuz Türk-İş’i, diğer işçi ve kamu çalışanları konfederasyonlarını ve tüm emek platformu bileşenlerini mücadeleye çağırıyoruz!

Sendikamızın örgütlü olduğu tüm işyerlerinde 2 Temmuz sabahı, İş Yasası ön taslağı protesto edilecek ve nelerin getirildiğini açıklayan, mücadele çağrısında bulunulan ve üyelerimize hazır olmalarını ileten bir metin okunacaktır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

06 Ağustos 2002

İŞ GÜVENCESİ YASASI'NI İSTİYORUZ!

Olağanüstü toplanan Büyük Millet Meclisi gündeminde bulunan, ancak AB uyum yasaları çerçevesinde ele alınacağı belirtilip sonradan partilerin ortak görüş bildirmesiyle bağımsız görüşüleceği bildirilen İş Güvencesi Yasa tasarısı bugün (6 Ağustos 2002) görüşülecek.

İş Güvencesi Yasası derhal Meclis gündeminin ilk sırasına alınmalı ve onaylanarak yasalaşmalıdır.

Bu Meclis ve koalisyonu oluşturan partiler, daha kısa bir zaman önce “15 günde 15 yasa” diyerek IMF’nin tüm direktiflerini yerine getirmişti. “Çağdaşlığın şartı” diyerek, “krizin çözümü için” diyerek, “kaosa sürüklenmemek için” diyerek sermaye sınıfının işine yarayacak tüm yasaları bekletmeden çıkartan, ülke sınırlarını ulus ötesi sermayedarların çıkarları için ardına kadar açan mevcut milletvekili bileşimi, bugün ülkenin ezici çoğunluğunu oluşturan emekçilerin ortak talebi olan İş Güvencesi Yasası’nı artık daha fazla geciktirmeden çıkartmalıdır.

Ülkemizin AB’ye bir adım daha yaklaşmasını sağlayacak yasal değişiklikleri bir oturumda 22 saat boyunca Meclis’ten ayrılmayarak çıkartmayı başaran milletvekillerinden böyle bir talepte bulunmanın fazla olmadığını sanıyoruz. Halkımızın özgürlüklerinin kapsamını biraz daha genişleten bu yasalar için tüm milletvekillerine teşekkür ederiz. Ancak, bizler açısından en az siyasal açılımlar kadar önemli bir yasayı gündemlerine almayanlar ve taslağı yasalaştırmayanlar bizim teşekkürlerimizi hak edemezler. Birkaç işveren örgütü yasa aleyhine kulis yaptı diye tasarıyı bir başka bahara erteleme niyeti taşıyan koalisyon partilerine ve onlara itiraz etmeyen tüm milletvekillerine 3 Kasım genel seçimlerine çok az kaldığını hatırlatırız.

Eğer bu yasa tasarısı Meclis gündeminin ilk sırasına alınmaz ise, Meclis’te grubu bulunan tüm partilerin sadece ve sadece ulusal ve uluslararası sermayenin istekleri doğrultusunda hareket ettiğine inanmaktan başka çaremiz kalmıyor.

Çünkü görüldüğü kadarıyla Meclis'in ve sayın milletvekillerinin çalışkanlıkları ancak IMF veya AB taahhütleri söz konusu olduğunda tutuyor. Ancak şunu da hatırlatmak isteriz ki İş Güvencesi Yasa tasarısı, AB'ye giriş koşulları çerçevesinde verilen Ulusal Program'da da yer almaktadır. Ne hikmetse, bu çerçevede yer alan tüm yasaların çıkmasına rağmen, işçilerimizi ilgilendiren bu tek yasa paketten ayrılmış ve çıkması bugüne ertelenmiştir.

Bu ertelemeye “evet” diyen tüm partilere, tüm milletvekillerine sesleniyoruz. İşçi sınıfının hafızası güçlüdür. Yarın oy istemek üzere bölgelerinize dağıldığınızda sizlere bu yasayı hatırlatacağız.

3 Kasım genel seçimlerinde, “iş güvencesine evet” diyen işçi sınıfının dostları hatırlanacak, sermayenin direktifleri doğrultusunda davrananlar ise vermeyeceğimiz oylarla cezalandırılacaktır.

Yapılan tüm kamuoyu yoklamalarında partilerin oy oranlarının %10'luk seçim barajının altında seyrettiği bu dönemde, barajın altında kalmak istemeyen eski ve yeni oluşumcu liderleri ve milletvekillerini bir kez daha düşünmeye davet ediyoruz.

Yarın çok geç olacak. Yapacaklarınızı ya bugünden yerine getirin, ya da yarın karşımıza gelmeyin.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

Not: İş Güvencesi Yasa tasarısının görüşülmesine destek olmak amacıyla yarın (6 Ağustos 2002) Petrol-İş'e bağlı tüm iş yerlerinde bu bildiri okunacak ve işe bir saat geç başlanacaktır.

15 Ağustos 2002

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

31.07.2002 tarihinde TÜPRAŞ yönetimi, 50 yaşın üzerinde ancak emeklilik hakkını elde etmiş sendikamız üyesi 19 müteahhit işçisini, 03.12.2001 tarih ve 2001-51 sayılı başbakanlık genelgesini ve Türk-İş ile hükümet arasında tutulan 03.05.2002 tarihli protokolü yok sayarak işten çıkarmıştır.

Müteahhit işçisi adı altında yıllardır örgütsüz ve ucuz işgücü için çalıştırılan bu işçiler, sendikamıza üye olduktan sonra TÜPRAŞ'ın işçisi oldukları mahkemelerce kanıtlanmış, dolayısıyla işyerinde uygulanmakta olan toplu iş sözleşmesinden de mahkeme kararı ile yararlandırılmışlardır.

Emeklilik hakkını henüz elde etmemiş ve mahkemelerce TÜPRAŞ'ın işçisi olduğu kanıtlanmış bu işçilerin, başbakanlık genelgesine ve Türk-İş ile hükümet arasında tutulan protokole aykırı bir şekilde işten çıkarılması hiçbir mantık ile izah edilemez. Kaldı ki sendikamız müteahhit işçiliğinin ortadan kaldırılması için yıllardır hem hukuki, hem siyasi, hem de demokratik bir mücadele vermekte ve bu sorunun kökten çözümü için büyük bir çaba sarf etmektedir.

İşten çıkarılan bu işçilerin, işten çıkarma işlemlerinin iptal edilmesi, hukuka olan saygının da göstergesi olacak, sendikamız çözüm için her türlü hukuki, meşru ve demokratik mücadeleyi sürdürmeye devam edecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

Genel Temsilciler Kurulu'muz Toplandı...

24. Dönem II. Genel Temsilciler Kurulu'muz 23-24 Eylül 2002 tarihlerinde İstanbul'da yapıldı.

İki gün süren toplantının açış konuşmasını yapan Genel Başkanımız **Mustafa Öztaşkın** dünyadaki ve ülkemizdeki gelişmeleri değerlendirdi. **Öztaşkın** konuşmasında gelecekteki en önemli politikanın enerji politikası olacağına dikkat çekerek, dünyadaki gerginliklerin akarsındaki nedenin dünya enerji kaynaklarının ele geçirme isteği olduğunu belirtti. Onun için

savaşa karşı çıkılması ve barıştan yana olunması gerektiğini söyledi. Sözlerine, "...adına ne dersiniz deyin küreselleşen bir dünyada yaşıyoruz..." diyerek devam eden **Öztaşkın**; "... Küreselleşme dışında başka bir dünya yok deniliyor. Şu iyi bilinsin ki, bir başka dünya pekala mümkündür. O başka dünya ezilenlerin, yoksulların, işçilerin, köylülerin kısıcası, emeğiyle geçinenlerin dünyasıdır. O dünya eşitliğin, özgürlüğün, adaletin hakim olacağı bizim dünyamızdır. O dünya insanın insan tarafından

25 Eylül 2002

GENEL TEMSİLCİLER KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Petrol-İş Sendikası II. Genel Temsilciler Kurulu, 23-24 Eylül 2002 tarihinde İstanbul'da toplandı. Yurt ve dünya gündemi ile örgütsel sorunları tartıştı. İki gün boyunca yapılan değerlendirmelerin ardından çeşitli kararlar alındı.

Bu doğrultuda, örgüt içi demokrasiyi en geniş şekilde uygulayan sendikalardan biri olan Petrol-İş Sendikası'nın Temsilciler Kurulu, aşağıda yer alan karar, görüş ve önerileri kamuoyuna iletmeyi uygun bulmuştur:

Kurul, yaşadığımız günlerin en önemli sorunu haline gelen, ABD'nin Irak'a yönelik olarak başlatacağı savaşa karşı açık bir tutum aldı. Petrol-İş üye, temsilci ve yöneticileri bu savaşa kesinlikle karşıdır. Tüm konfederasyonları ve demokratik kitle örgütlerini aynı tutumu almaya davet eder. Musul ve Kerkük gibi yemlerle işçi sınıfının kandırılmayacağı ve başka halkların acıları üzerine yeni bir yaşam inşa edilemeyeceği vurgulanır. Savaşın yalnızca emperyalist ülkelerin yararına olduğunu ve bu ülkelerin enerji ihtiyaçlarına göre belirlendiğini tespit eder. Sendikaların ve tüm işçi sınıfı örgütlerinin çıkarlarının halklar arası dostluk ve barıştan geçtiğini bir kez daha belirtir.

Filistin'de İsrail'in yaşattığı terörün bir an önce son bulması ve Filistin halkının resmi temsilcisi Devlet Başkanı Sn. Yaser Arafat'ın karargâhına yönelik saldırı ve ablukanın kaldırılması için demokratik kamuoyunu ve Birleşmiş Milletler örgütünü göreve davet eder.

IMF ve Dünya Bankası'nın emekçilere karşı uyguladığı politikalarının her zaman örgütümüzün gündeminin baş sıralarında olacağı belirtildi. Bu politikaların dünyanın her yerinde sadece büyük sermaye sahiplerinin yararına kullanıldığı, ülkelerin bağımsız kalkınma ve ilerlemelerine engel olacağı ifade edildi. Derhal ülkemizin bu gibi küresel finans kurumları ile olan ikili anlaşmalarının iptal edilmesi istendi.

Uluslararası tekellerin dayatmasıyla, IMF ve Dünya Bankası'nın halkları borç sarmalı içine sokan politikalarına karşı dünya çapında yürütülen küreselleşme karşıtı, anti-kapitalist mücadelenin yanında ve destekçisi olacağımız vurgulandı.

3 Kasım 2002 tarihinde yapılacak genel seçimi erteleme girişimlerine emekçilerin karşı olduğu belirtildi. Bu seçimde, halkın oylarının işçi sınıfının çıkarlarına uygun olarak kullanılmasının önemine işaret edildi. Daha önce Emek Platformu tarafından hazırlanan sermayeye alternatif Emek Programı'nı benimseyen partilerin veya ittifakların desteklenmesinin ülkenin geleceği açısından büyük önem taşıdığı belirtildi.

Sendikamızı da yakından ilgilendiren özelleştirme uygulamalarına karşı yürütülen mücadelenin tüm halkı da kucaklayacak şekilde yürütülmesinin önemi vurgulandı. Pancar üretiminden bor madenlerine, TEKEL kurumlarından enerji kaynaklarına varıncaya dek yeni özelleştirme saldırısına karşı örgütümüzün tetikte olması bir zorunluluk olarak belirtildi. Örgütümüzün tüm kurullarının bu mücadeleyi gereğince yürütecek şekilde organize edilmesinin gereği ortaya kondu.

Sendikal mücadelenin yalnızca örgütlü işçilerle sınırlı kalmasının haklılığımızı anlatmakta yetersiz kalacağı tespiti yapılmıştır. Bu nedenle işsizlerle, yoksul köylülerle, kadınlarla ve öğrencilerle buluşmanın yollarının aranması; tüm muhalif unsurlarla ortak eylemler yapılması çağrısında bulunuldu.

Sözde Bilim Kurulu'nun hazırladığı 1475 sayılı İş Kanunu'na alternatif yeni yasa taslağının toptan reddedilmesi kararlaştırıldı. İşçi sınıfından, emekten yana bilim insanlarınca yeni bir İş Kanunu hazırlanması için tüm emek yanlısı kuruluşlar ve uzmanlar göreve çağrıldı.

AB uyum yasaları çerçevesinde çıkartılan yasaların ilerleme doğrultusunda adımlar olduğu kabul edildi. Ancak, yasaların kağıt üzerinde kalmaması ve hayata geçmesi için tüm sendikaların ve demokratik oluşumların bu kazanımların takipçisi olması gereği belirtildi.

Aynı kapsamda çıkartılan İş Güvencesi Yasası'nın örgütlenme önündeki psikolojik engelleri aşmaya yardımcı olacağı ifade edildi. Buna rağmen örgütlenme hamlesi için yasanın yürürlüğe gireceği 15 Mart 2003 tarihine dek beklemenin anlamsız olduğu ve bir an önce yeni örgütsüz işçileri kucaklamanın yol ve yöntemlerinin bulunmasının şart olduğu kabul edildi.

İş Güvencesi Yasası'na karşı patron örgütlerinin beklentisi, yeni İş Kanunu'nu yürürlüğe sokarak bu güvenceyi fiilen işlemez hale getirmektir. Patronların bu oyunlarını boşa çıkartmak için tüm işçi sınıfı örgütlerinin seçim dönemini ve sonrasını, olayların ve sınıfsal çıkarlarının bilincinde olarak geçirmesinin önemi vurgulandı.

Kazanılmış kıdem tazminatı hakkımıza her ne sebeple olursa olsun bir saldırı geldiği takdirde, bu saldırıya aynı şiddetle karşılık verileceği çok net ifadelerle belirtildi. Üretimden gelen güç başta olmak üzere, sonuç alınıncaya kadar her yolun deneneceği bir kez daha kamuoyuna ve pusuda bekleyen güçlere açıklandı.

Petrol-İş Genel Temsilciler Kurulu, yukarıda sayılan görüş, öneri ve kararları hayata geçirmek için gereken kararlılığa ve iradeye sahip olduğunu kamuoyu önünde bir kez daha beyan eder.

Tüm kamuoyuna saygı ile sunulur.

ÖZELLEŐTİRMEMEYE

HAYIR!

**KİT'ler Kalkınmanın
Temel Araçlarıdır.**

**Özelleştirme
İŞSİZLİK, YOKSULLUK
ve YOLSUZLUK
Demektir!**

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

26 Eylül 2002

DARPHANE DE SATILSIN!

DAHA YETMEZ!

Gelecek ay PETKİM, yıl sonuna kadar TÜPRAŞ, 2002’de doğalgaz santralleri ihaleye çıkarılacak. Yeter mi, yetmez; MİLLİ PİYANGO, SPOR TOTO ve SAYISAL LOTO da özelleştirilecekmiş. Yeter mi yetmez; daha “çağdaş ve demokratik” bir devlet için yapılan bunca özelleştirmeler yetmez. “Hantal devleti” daha da hafifletmek için Darphane de satılsın!

ÖZELLEŞTİRME İDARESİ BAŞKANLIĞI PUSLU HAVAYI SEVER

Seçim gündemine bağlı olarak yürüten tartışmalar, binlerce çalışanı ve halkımızı yakından ilgilendiren gelişmelerin üstüne bir sis gibi çökmektedir.

Özelleştirmeden sorumlu Devlet Bakanı Yılmaz Karakoyunlu ve Özelleştirme İdaresi Başkanı Turgut Bozkurt fırsat bu fırsat düşüncesiyle, Ekim 2002 tarihinde PETKİM’in %52’lik bölümünün, yıl sonunda TÜPRAŞ’ın %20-25’inin ve 2003 Nisan ayında da Eskişehir, Bursa doğalgaz santrallerinin ihaleye çıkarılacağını açıkladılar.

Ülkemizde çimentolar, TELETAS, ET-BALIK KURUMU, PETLAS, POAŞ gibi özelleştirmelerin olumsuz sonuçları ortada iken, Avrupa ülkeleri kalite ve standartlarında üretim yapan, verimli ve stratejik olan petrol ve petrokimya tesislerinin özelleştirilmeleri halka anlatılamayacaktır.

BU KEZ PİYANGO, MİLLİ PİYANGO İDARESİ’(MPİ)NE VURDU

Özelleştirme yoluyla sermayenin tabana yayılacağı, üretim, verimlilik, istihdam artışı sağlanacağı argümanlarını ileri süren özelleştirme savunucuları, MİLLİ PİYANGO, SPOR TOTO ve SAYISAL LOTO gibi hiçbir işletme külfeti olmayan, ekonominin çöküşü esnasında da işleyen, doğrudan kâr getiren bu sistemin özelleştirilmesini halka nasıl açıklayacaklardır?

Şans oyunlarının toplumsal ve ahlaki yönüne ilişkin tartışmalar bir yana, bu akçalı oyunlarda ciddi boyutlarda hilelerin dönebileceğine karşı sistem, Maliye Bakanlığı tarafından yürütülmektedir. Halkın şans oyunlarından elde edecekleri ikramiyelerinin güvencesi ve elde edilen toplam gelirin kullanımı devlet denetimindedir. Bu gelirlerden Kızılay, Milli Eğitim Bakanlığı, Silahlı Kuvvetler, İller Bankası gibi kurumlara belli oranlarda paylar aktarılmaktadır. Özelleştirilmesi durumunda kamusal denetim ortadan kalkacağından, devlete aktarılacak paylar piyasa hilelerine bırakılarak sermayeye yeni rant alanları yaratılacaktır.

Bu girişim göstermektedir ki, özelleştirilme olgusundaki temel gerçek, ne verimsizlik, ne aşırı istihdam, ne de işletmelerin zarar etmesi sorunudur. Asıl amaç, sermayeye devletten kaynak aktarmaktır. Takke düşmüş, kel görülmüştür.

ARTIK YETER!

Sendikamız, özelleştirme konusu edilen, PETKİM, TÜPRAŞ, TÜGSAŞ, İGSAŞ Eskişehir, Bursa BOTAŞ iş yerlerimize ilişkin mücadelesini, kamuoyunu sermayenin aksine, doğru bilgilendirmekten başlayarak bu uygulamaları durdurmaya yönelik her türlü çalışma tarzı ve eylemlerini, başta üyelerimizin aileleri olmak üzere tüm halkı yanına alarak ısrarla sürdürecektir.

Türkiye kamuoyu bu sürecin sonunda; çalışanların piyangosundan bu uygulamaların sorumlularına çıkacak ikramiyeyi görecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

03 Ekim 2002

PETROL OFİSİ A.Ş. İLE İŞ-DOĞAN PETROL YATIRIMLARI A.Ş.’NİN BİRLEŞMESİNİN TOPLUMSAL MALİYETİ

POAŞ’ın %51’lik kamu payı 2000 yılında 1 milyar 200 milyon dolar karşılığında İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.’ye satılmıştır. ÖİB’ye peşin olarak ödenen bu miktarın 500 milyon doları öz kaynaktan, geri kalan 760 milyon doları ise içinde Vakıfbank’ın da yer aldığı dokuz bankanın oluşturduğu konsorsiyumdan alınan kredi ile ödenmiştir.

POAŞ’ın yıllara göre ekonomik göstergelerine bakıldığında; özelleştirmeden evvel yani 2000 yılında 72 trilyon TL, 2001 yılında 186 trilyon TL (3,45 milyar dolar ciro) ve 2002 yılı haziran ayı itibarıyla de 63 trilyon TL kârı bulunmaktadır.

POAŞ, kârlılığı yüksek petrol ürünlerinin dağıtım ve pazarlama faaliyetlerini yürüten operasyonel bir şirkettir.

İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.’nin ise; bir finansman yatırım şirketi ve POAŞ’ın ana hissedarı olmaktan başka petrol sektöründe hiçbir faaliyeti bulunmamaktadır.

Yani iddia edildiği gibi bunlar faaliyet alanları aynı olan iki şirket değil, faaliyet alanları birbirinden tamamen farklı iki şirkettir.

Bu iki şirketin birleşmesinin sonucunda:

İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş., POAŞ’ın %51’lik kısmının lisans ücreti olan 1 milyar 260 milyon doları ödemek için 760 milyon dolar tutarında banka kredisi borcu üstlenmiştir. Teminat olarak ise POAŞ’ın temettü ödemelerini göstermiştir.

Bu şirketin şu anda 843 milyon dolar bankalara, 140 milyon dolar devlete, 240 milyon dolar faiz ödemesi olmak üzere toplam 1,223 milyar dolar finansman yükü/borcu bulunmaktadır.

Maliyeti oldukça yüksek olan bu finansman yükü %23,2'lik payla küçük tasarrufluların ortak olduğu POAŞ'ın finansmanının içine geçecek ve borçtan dolayı POAŞ'ın kârlılığı ve nakit akışı olumsuz etkilenecektir. Oluşacak zarar nedeniyle küçük yatırımcıların temettüleri ödenemeyecektir.

Bu birleşme esnasında sermaye artırımına gidilecektir. (50 trilyon TL olan POAŞ sermayesi 100 trilyon TL'ye artırılmıştır.) Bu miktar da gelirden düşölerek yıl sonunda zarar tahakkukuna neden olacaktır.

Böylece düşük vergi ödemeleri olacağı gibi, küçük yatırımcılar zarar görecekler. Ayrıca borsa hisse değeriinde düşmeler söz konusu olacaktır. Nitekim hisse değeri, %15 gerilemiştir. Küçük yatırımcıların %23,2'lik POAŞ hissesi İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş. tarafından borsa oyunları ile kontrol edilmektedir.

Kısacası, kapitalist ekonomilerde şirketler küçük tasarrufluların birikimlerini bu yolla sömürerek sermaye birikimlerini bankaların da katılımı ile güçlendirmektedir.

Değeri düşen hisselerin, düşük fiyatla söz konusu yatırım grubu tarafından satın alınmasıyla, zaten %76,8'lik bölümüne sahip olan bir grup, POAŞ'ın tamamına ucuz yoldan sahip olacaktır.

Üstelik tüm bu gelişmeler %23,2 payla yönetim kurulunda oy hakkına sahip olan küçük yatırımcının bilgisi dışında yapılmaktadır.

Kredi borçları için ödenen faizler ve dağıtılacak kârlara yönelik tahakkuk ettirilen faiz tutarları da gider olarak gösterildiğinden, bu miktarlar da vergiden düşölülecek, böylece katmerli bir biçimde “finansman kârı” elde edilecektir.

Bu operasyonun mağdurları ise;

- Hisse değeri düşen ve temettü alamayacak küçük yatırımcılardır,
- Kreditörler,
- İşten çıkarmalarla sayıları 3828'den 1030'a sayısına düşölürülen işçiler daha da azalacağından işçiler,
- Vergi kayıplarına uğrayacak devlet hazinesi yoluyla yoksul, emekçi ve tüm toplumsal kesimler olacaktır.

09 Ekim 2002

PETKİM ÖZELLEŞTİRME KAPSAMINDAN ÇIKARTILSIN

IMF'nin Türkiye gibi ülkelerdeki temel işlevi; ekonomik yapıya bağlı olarak ortaya çıkan dengesizliklerin giderilmesini geciktirmek iken, bugünkü işlevi, dış açıkların kapatılması ve DB ile sıkı bir işbirliği içinde uluslararası sermayenin ihtiyacını karşılamak için programlar hazırlamak ve bu uygulamaları denetlemeye dönüşmüştür.

Özelleştirme ise, bu uyarlama programlarında kullanılan bir araç olmuştur.

Türkiye'de uygulanmakta olan istikrar programının başarısı için özelleştirme koşul olarak dayatılmaktadır. Artık özelleştirme konusunda; verimlilik, etkinlik, teknolojik gelişme, sermayenin tabana yayılması argümanları terk edilerek, kamu açıklarının azaltılması, borç faizlerinin ödenmesi için "özelleştirme gelirleri" açıkça ulusal bütçe gibi resmi belgelerde yer almaktadır.

Türkiye ekonomisinin can damarı olan sektörlerin hızla özelleştirilmesine yönelik programlar, niyet mektupları ile IMF'nin denetimine sunulmaktadır.

ÖİB, IMF'nin direktifleri doğrultusunda Ekim 2002 tarihinde PETKİM'in, %51'lik kamu payının blok satış yöntemiyle özelleştirileceğini açıklamıştır.

PEKTİM A.Ş., petrokimya, plastik, kauçuk, kimya gibi yüksek katma değer ve istihdam yaratan sanayilerin gelişmesinde lokomotif olması nedeniyle stratejik niteliktedir.

1) Türkiye'de petrokimya sanayinde tek kuruluş olan PETKİM, uluslararası standartta kapasitede ve özellikle %100'ün üzerindeki kapasite kullanım oranları ile oldukça yüksek performans göstermektedir.

Ayrıca uluslararası petrokimya analizlerinde belirtilen stratejik rekabet faktörleri olan; mevcut kapasite ve altyapı, büyük iç pazar ve büyüme hızı, nitelikli ve ucuz işgücü bakımından Türkiye, PETKİM ile avantajlı ülkeler arasında yer almaktadır.

Doğal tekel konumunda olan PETKİM özelleştirildiğinde özel tekel oluşacaktır.

2) Türkiye’de dünya standartlarında ve kalitesinde petrokimyasal ürünlerin talep artış hızı, dünya ortalamasının üç katıdır. PETKİM ise Türkiye tüketiminin %70’ini karşılamakta iken, özelleştirilme kapsamında olması nedeniyle yatırımlardan mahrum edilerek ancak %35’ini karşılar duruma getirilmiştir.

PETKİM’in ürettiği ürünler bazında 1 milyar dolar civarındaki yıllık petrokimyasal ürünler ithalatının, 2005 yılında 2,8-3 milyar dolara ulaşması beklenmektedir.

PETKİM’in özelleştirilmesi durumunda Türkiye petrokimya sanayi, tamamen dışa bağımlı hale gelecek ve ülkemiz petrokimyasal madde üreticileri olan ülkelerin önemli bir pazarı olacaktır.

3) PETKİM;

- Büyük ve küçük tonajlı gemilerin yanaşabileceği liman,
- Ticaret merkezlerine ve iç pazara ulaşımı sağlayabilecek karayolu ve demiryolu,
- Yanıcı ve patlayıcı petrokimyasalların üretimi, nakli için gerekli altyapı ve teknik emniyet,
- Depolama amaçlı tank çiftliği ve özel amaçlı dolum tesisleri,
- BDT ve diğer ülkelere yakınlığı ile stratejik bir konumda olmasının yanında, Türkmenistan-İran-Türkiye doğalgaz, Bakü-Ceyhan boru hatları, enerji santralleri açısından bir yatırım alanı ve dinamik bir pazarı olduğundan hammadde ve enerji kaynaklarını uygun fiyatlarla ve sürekli temin edebilme avantajı,
- Rafineri-petrokimya entegrasyonu açısından kimyasalların üretilmesi,
- Yurtdışındaki pek çok petrokimya kuruluşlarında eğitmen olarak, teknolojik bilgi birikimlerini uluslararası alana taşıyan nitelikli işgücü ve kurumsal nitelikli sendikal örgütlülüğü barındırma olanaklarına sahiptir.

4) Tüm bu olanaklar PETKİM’in özelleştirilmemesini, kamu eliyle yerli üretimin yapılmasını gerektirmektedir. Böylece;

- Petrokimyasal ürünler kolay ve güvenle temin edilecektir.

- Yüksek miktarlarda katma değer yaratılarak kaynaklar yurtiçinde kalacaktır.
- İstihdam artışı olacaktır.
- Teknoloji transferi ve bilgi birikimi sağlanacaktır.
- Döviz tasarrufu yatırıma dönüşecektir.
- Sendikal örgütlülük gelişecektir.

Kısacası, Türkiye'nin rant ekonomisi yerine, kendi teknolojisi ve bilgi birikimini üretebilecek bir sanayileşme yapısı için önemli bir altyapıya sahip olan PETKİM, devletin sırtında kambur değildir. Tersine ÖİB, PETKİM'in daha da gelişmesinin önünde engel ve üstündeki bir yüküdür.

Petrol-İş Sendikası çalışanları, petrokimyasal ürünleri kullanan üreticiler, halkımız, tüm toplum PETKİM'in özelleştirilmesine kararlı bir biçimde karşı duracaktır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

14 Ekim 2002

TÜPRAŞ'TA ÖRTÜLÜ OPERASYON

ÖİB, TÜPRAŞ'ı özelleştirmek için kendine özgü bir satış yöntemi geliştiriyor!

Özelleştirmeden sorumlu Devlet Bakanı Yılmaz Karakoyunlu, IMF heyetine TÜPRAŞ'ın iki ay içinde "hisse senedine çevrilebilir tahvil ihracı" yöntemiyle hızla satılacağını ifade etti.

Türkiye halkı, seçim, AB ve savaş gündemi ile uğraştırılırken devreye sokulan satış:

"TÜPRAŞ kelepir mal", fırsatı kaçırmayın!

Bu yaklaşım, TÜPRAŞ'ı devletin sırtında kambur olarak gösterme çabalarını içermektedir. TÜPRAŞ'ın Türkiye ekonomisindeki yerini veriler açıkça ortaya koymaktadır.

TÜPRAŞ, 27,6 milyon ton/ kurulu ham petrol kapasitesine sahip ve K.K.O %82'dir.

2001 yılı sonu itibariyle;

- TÜPRAŞ'ta 22,8 milyon/ton ham petrol işlenmiş ve 120 milyon dolar tutarında yatırım gerçekleşmiştir.
- 12 katrilyon TL ciro, 188 trilyon 633 milyar TL net dönem kârı elde etmiştir.

2001-2005 döneminde, 700 milyon dolar olan yatırım projeleri tamamlanarak 3,1 milyon ton olan benzin üretimi 5,8 milyon tona yükselecektir.

2002 yılı Haziran ayı itibariyle 6,5 katrilyon TL ciro, 9,3 trilyon TL net dönem kârı gerçekleşmiştir.

Ayrıca 4381 yetişmiş, birikimli ve nitelikli işgücü, dünya standartlarında ve kalitesindeki üretimi, verimlilik, kârlılık ve etkinlik bakımından dünyada yedinci sırada, ülkemizde ise en önde gelen kuruluşlar arasında yer almaktadır.

Görüldüğü gibi ekonomik ve teknik açıdan son derece yüksek bir performansla sahip olan bu güzide kuruluşumuz, “kelepir mal” muamelesi yaklaşımıyla, borç, ödeme ve “devleti küçültme” takıntılarına feda edilmektedir.

ÖİB, “HİSSE SENEDİNE ÇEVİRİLEBİLİR TAHVİL İHRACI” YÖNTEMİYLE TÜPRAŞ’I, BİZZAT TÜPRAŞ’IN KENDİ SERMAYESİ İLE SATMAYI HEDEFLİYOR

Bilindiği gibi tahvil, devletler veya şirketler tarafından borç para almak için çıkarılan belli süreli ve faiz yüklü borç senedir. Bu mekanizma nasıl işleyecektir?

ÖİB’nin kendi geliri olmadığından TÜPRAŞ üzerinden göstereceği tahvilleri piyasaya sürerek, TÜPRAŞ’ı sabit bir faiz yükü altına sokup, öz sermayesinin erimesine neden olacaktır. Böylece bu kârlı, verimli, işletmenin hem değeri hem de satış fiyatı düşecektir.

Belirlenen alıcı ya da alıcılar ÖİB’ye faiz karşılığında borç vererek faiz kazancı sağlayacaklardır. İhraç edilen tahviller ise Türkiye’de POAŞ, Çimento, TELETAŞ gibi pek çok özelleştirme örneklerinde yaşandığı biçimde belirli ellerde toplanacak ya da toplatılacaktır.

Daha sonra değeri eritilmiş olan bu kuruluş, tahvil sahiplerine hisse senedi yoluyla TÜPRAŞ’tan alınan faiz gelirleri ile bedelsiz satılacaktır.

Bunun açık anlamı; doğal tekel olan ve kamu hizmeti yürüten TÜPRAŞ, yine TÜPRAŞ’ın sermayesi kullanılarak yerli/yabancı özel tekellere örtülü bir operasyonla devredilmek istenmektedir.

Bunun pratik anlamı ise şudur; siyasi irade, yandaşlarına, özel vurgunculara kâr ve yağma alanları açmaktadır.

Bu vurguncular, TÜPRAŞ’ı ele geçirdikten ve devleti ekonomik alandan sil-dikten sonra, sahip oldukları bu güçle emekçileri, yoksul halkı ve bizzat devleti sömürerek kâr hırslarını gerçekleştireceklerdir.

Bu örtülü operasyonu yürüten hükümetteki siyasi partilere düşecek payı da

bizler hatırlıyoruz. “Gelecek seçimlerde yolları asfaltlamak için rafta bile mal bulamayacaksınız.”

Sendikamız, Türkiye toplumunu ısrarla, inatla, kararlı bir biçimde doğru bilgilendirmeye ve mücadelesine devam edecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

15 Ekim 2002

TÜRKİYE YAĞMALANIYOR!

Büyük devlet takıntısı üretimi yok ediyor.

OECD'nin 2001 yılında yayımladığı, “devletlerin ekonomideki payı” belgesine göre; Almanya, Fransa ve İsveç'te devletin ekonomideki payı %53, Avusturya ve İsviçre'de %49, Belçika'da %48, Norveç ve Hollanda'da %47, Japonya ve Kanada'da %41, İspanya'da %40, İtalya'da %31'dir. Türkiye ise %23,9 ile İzlanda'dan sonra gelmektedir.

Yani AB ülkelerinde devletin ekonomideki payı Türkiye'nin iki katı kadardır.

Devlet payının en az olduğu ülkemizin giderek daha küçülmesiyle istenen, tüm ekonomik işletmelerin tasfiyesidir.

IMF buyurdu! “İGSAŞ blok satılsın.”

ÖİB bu satışın hem de çok kısa sürede yerine getirileceği güvencesini veriyor. Acaba potansiyel müşteriler IMF ile birlikte mi belirlendi?

İGSAŞ, Türkiye'de üre üreten tek kuruluştur. 1987 yılında Rusya ile yapılan ilk doğalgaz anlaşmasının amaçlarından birisi İGSAŞ'a enerji girdisi sağlamak iken, daha sonraları hükümetler buraya yüksek fiyatlarla doğalgaz vererek kuruluşu darboğaza sürüklemişlerdir.

560 bin ton/yıl üre ile 11.800 bin ton/yıl kompoze gübre kapasiteli İGSAŞ, aynı zamanda savunma sanayine nitrik asit ve teknik amonyum nitrat üreten tek kuruluşumuzdur.

359 işçisi ile yeni teknolojiye sahip modern bir sanayi kuruluşu olan İGSAŞ'ın, özelleştirme kapsamına alınmasıyla, %102 olan kapasite kullanım oranı, kaynak yokluğu nedeniyle giderek düşürülmüştür.

Azotlu gübrelerin hammaddesi olan amonyak üretiminin yapıldığı TÜGSAŞ

Gemlik Amonyak Fabrikası'nın, doğalgaz fiyatlarının maliyet unsuru haline gelmesiyle üretimi durdurulmuştur ve şimdi amonyak ithalat yoluyla karşılanmaktadır.

Gübre üretiminden vazgeçen Türkiye'nin tarımı ve çiftçisi, standart dışı, kalitesiz ithal gübreye mahkum edilmesiyle ürün ve toprak çökertilmiştir.

Oysa amonyak, nitrik asit, sülfürik asit, TÜGSAŞ komplekslerinde üretildiğinde her aşamada katma değer ve istihdam yaratmaktadır. Özel sektör bunları ithalatla karşılamaktadır. Bunların mevcut teknik donanımlı kamu işletmelerimizde üretilmesi, gübre sanayinin ve bu kimyasalları kullanan yüksek katma değer yaratan ve şimdi tamamen dışa bağımlı olan kimya sanayinin gelişmesini ve ihtiyacını karşılayacaktır.

Böylece yaratılan katma değer ülkemizde kalacak ve yeni istihdam yaratılmasına katkı sağlayacaktır.

Benzer biçimde çiftçinin tükettiği ithal gübre için ödenen sübvansiyon yurtiçinde kalacağından döviz tasarrufu sağlanacaktır.

Bu yatırımlara kaynak sağlamak yerine, sadece bunları satmayı hedefleyen ÖİB, Türkiye Cumhuriyeti Parlamentosu'nu ve kamuoyunu devre dışı bırakarak, hükümetin bir kanadı ile bu stratejik kararları büyük bir keyifle alabilmektedir.

Öte yandan şimdiye kadar yapılan özelleştirmelerin arka planındaki rezil durum, halkın gözü önünde gelişmektedir.

%40'ı tarımda istihdam edilen ve giderek yoksullaşan ülkemizin insanları olarak, vurgun ve yağmaya dönmüş olan özelleştirme uygulamalarını tüm gücümüzle durdurarak bu talana son vermeliyiz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

18 Ekim 2002

GENİŞLETİLMİŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRİSİ

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Petrol-İş Geniştirilmiş Başkanlar Kurulu 17-18 Ekim 2002 tarihinde İstanbul'da toplanarak yurt ve dünya sorunlarını görüşmüş, özelleştirmelere, örgütlenmeye, geçici ve müteahhit işçilerinin kadroya alınmasına ilişkin gelişmeleri değerlendirmiş, örgüt içinde yaşanan tüm aksaklıkları ve örgütsel yapının güçlendirilmesini ele almış, Eylül ayı içinde yapılan Petrol-İş Genel Temsilciler Kurulu'nda ortaya konan görüş ve önerilerin ne şekilde hayata geçirilebileceği konusunda fikir alışverişinde bulunmuş ve tüm bu konulara ilişkin yaklaşımlarını aşağıda yer alan sonuç bildirisi ile üyelerimize ve kamuoyuna duyurmayı kararlaştırmıştır.

Geniştirilmiş başkanlar kurulumuz, Filistin'de devam eden İsrail işgalinin bir an önce son bulması için tüm demokratik kurum ve kuruluşlara harekete geçme çağrısında bulundu. Filistin halkının seçilmiş temsilcilerine karşı sürdürülen hukuksuz saldırıların halklar arası barışı bir daha onarılamaz biçimde zedelemesine yol açacağı uyarısında bulundu. Savaşlardan edinilen deneyimle kurulmuş olan Birleşmiş Milletler örgütünün iki halk arasında diyalog kurulması için en uygun platform olduğunu tekrarladı.

ABD'nin Irak'a yönelik olarak sürdürdüğü tehdit politikasının Türkiye'ye, emekçilere ve bölge halklarına büyük zararlar vereceğini tespit etti. Bu nedenle, çıkabilecek bir savaşı durdurmak için ne gerekiyorsa yapılması gerektiğini bir kez daha ifade etti. Savaşa karşı yapılan eylemlerin zayıf kaldığını ve sendika üyelerinin aktif bir katılım sergilemediğini belirtti. Bu durumun önüne geçmek üzere, tüm üyelerinin, siyasi parti mitingleri dahil olmak üzere her platformu savaş karşıtı talepler için kullanmasını önerdi.

Yaklaşan seçimler ülkemizin en önemli gündem maddesidir. Bu seçimlerin

emekçilerin taleplerini yerine getiren ve programlarında emek platformu önerilerine yer veren partilere Meclis yolunu açması için tüm sendika üyelerinin oylarını bilinçli olarak kullanmalarını ve özelleştirme yanlısı partilere kesinlikle oy verilmemesini tavsiye etti. Aksi takdirde, yakınılan pek çok konunun yeni iktidar döneminde de değişmeden devam edeceği uyarısında bulundu. Şimdiki koalisyon hükümetine de yeni gelecek iktidarı bağlayacak şekilde, halkın zararına kararlar almaması uyarısında bulundu.

IMF direktifleri doğrultusunda yeni bir özelleştirme furyası ile karşı karşıyayız. Bu nedenle, yıllardır özelleştirmelere karşı çok yoğun mücadele yürüten sendikamızın bütün işyerlerinde örgütlü tavır koymasının zorunluluğu üzerinde duruldu. Bu amaçla, kapsamı belirlenen bir eylem programını ve takvimini hayata geçirmeyi kararlaştırdı.

Sendikamızın diğer işçi sınıfı örgütleri gibi uzun zamandır yaşadığı örgütlenememe sorununu aşabilmek amacıyla sendika kurullarını örgütlenme amacına yönelik olarak organize etmeyi ve bu doğrultuda yeni politika ve stratejiler geliştirmeyi kararlaştırdı.

Geçici işçilerin kadroya alınmasının insan emeğine saygının bir gereği olduğunu tespit eden başkanlar kurulumuz, bu konuda Petrol-İş bünyesindeki geçici işçiler ile müteahhit işçisi arkadaşlarımıza karşı uygulanan çifte standarda son verilmesi gerektiğini belirtti. Bu durumdaki arkadaşlarımızın 3 Kasım seçimleri öncesinde kadroya alınması için yapılabilecek çeşitli yol ve yöntemler tartışılarak karara bağlandı. Bu amaçla, önümüzdeki hafta çeşitli etkinlikleri organize etmeyi ve çözümsüzlük halinde gerekirse Ankara’da kitlesel bir etkinlik düzenlemeyi kararlaştırdı. Taleplerimiz yerine getirilene dek mücadelemizin devam edeceği de vurgulandı.

Kurul, önümüzdeki dönem bağışlanması beklenen hem kamu hem özel sektördeki toplu sözleşmeleri değerlendirdi. Bu konuda bugüne dek izlenen sendikal politikamızın güçlendirilerek sürdürülmesi gerektiğini vurguladı.

Genel temsilciler kurulunun hazırlanmasında ve yürütülmesinde görülen eksikliklerin giderilmesi ve bundan sonra yapılacak kurulların örgütün yararına sonuçlar doğurmasını sağlamak üzere alınabilecek çeşitli tedbirleri ve yöntemleri görüştü.

Genişletilmiş başkanlar kurulumuz, yukarıda sayılan tüm öneri ve kararları hayata geçirmek üzere en kısa zamanda gereken tüm çalışmaların yapılacağını beyan etti.

Tüm kamuoyuna saygı ile sunulur.

Genişletilmiş Başkanlar Kurulu adına
Mustafa ztaşkın
Genel Başkan

20 Kasım 2002

SENDİKALARA, BASINA VE KAMUOYUNA

Basın yayın kanallarından izlediğimiz ve aldığımız bilgilere göre, iki dost sendikamızın üyeleri arasında ölümle sonuçlanan çok vahim olaylar yaşanmıştır.

Sermaye sahiplerine karşı güçlerini birleştirmekle yükümlü olan işçi sınıfı örgütlerinin aralarında -her ne sebeple olursa olsun- çıkan tüm sorunların mutlaka barışçı yollarla halledilmesi şarttır.

Yaşanan bu olaylar karşısında üzüntümüz sonsuzdur. Tarafların derhal bir araya gelmesini ve aralarında yaşananları çözüme kavuşturmalarını arzu ediyoruz. Hiçbir emek örgütünün, sermayeye “işçi sınıfı birbirine düştü” dedirtme ve böyle bir görüntü vermeye hakkı yoktur.

Yaşanan tüm sorunlar, hukuk çerçevesinde, meşru temellerde ve işçi sınıfı kültürüne, sağduyusuna uygun olarak halledilmelidir.

Tüm tarafların bu bilinçle hareket etmesini ve her iki sendikamızın üyelerinin sükunetle davranmasını dileriz.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

29 Kasım 2002

“İŞ GÜVENCESİ” İŞÇİ SINIFININ ORTAK TALEBİDİR!

Evrensel iş hukuku ilkelerine göre, iş kanunları “güçsüz olan işçiyi güçlü işverenlere karşı korumakla” yükümlüdür. Bu ilkenin yerine getirilmesi yasaların bu amaca uygun olarak donatılması ile mümkün olabilir. Çünkü iş kanunları, yaşamak ve hayatını devam ettirmek için emeğinden başka bir geliri olmayan ve çalışmadığı zaman insanlığın asgari gereklerini yerine getiremeyen işçinin haklarını korumazsa, toplumda sosyal barış bozulur. Bu sorun çerçevesinde, işçi-işveren ve hükümet şeklinde ortaya konan tarafların hükümeti oluşturan ayağı objektif olmalı ve işçi ile işveren örgütleri arasında daha güçsüz konumda olan tarafın güçlendirilmesini sağlamalıdır.

12 Eylül 1980 darbesinin getirdiği olumsuz koşullar altında çalışma hayatını düzenleyen yasalarda yapılan değişiklikler sürekli olarak işçi sınıfının aleyhine bir seyir izlemiştir. Gerek sendikal hakkın kullanılmasını düzenleyen yasalarımız, gerekse işçi-işveren ilişkileri ve istihdamı düzenleyen yasalar, işçi sınıfının evrensel hukuk normlarına uygun bir çalışma hayatı içinde olmasının önünde büyük engeller çıkartmıştır.

Şimdi yapılması gerekenin de işçi ve emekçilerin demokratik haklarını kullanmalarının önünde engel olan tüm çağdışı yasaları ayıklayarak ülkemizi daha uygar bir düzeye çıkartmak olduğu açıktır.

Adalet ve Kalkınma Partisi, uzun yıllar sonra ilk kez yaşadığımız biçimde Meclis’in ezici çoğunluğunu sağlayarak tek başına iktidara geldi. Meclisimiz şu anda biri iktidar diğeri muhalefet olmak üzere iki partiden oluşuyor. Yıllardır sermaye çevrelerince dile getirilen ‘koalisyonlardan arınmış bir istikrar’ arayışının gerçekleştiğini görüyoruz. Ancak, bu görüntü, halkımızın büyük bir çoğunluğunun Meclis’te temsil edilmediği gerçeğini değiştirmemektedir.

İşçi sınıfı, “yönetimde istikrar mı temsilde adalet mi” gibi bir soruyla karşı kar-

şıya kalacak olursa, buna verilecek cevabın “adaletli bir istikrar” olacağı da malumdur.

Şimdi, bu söylediklerimiz ışığında baktığımızda, işçilerin temsilcisi sendikaların da defalarca açıkladığı gibi tüm eksikliklerine rağmen İş Güvencesi Yasası çıkmıştır. Yasanın yürürlüğe giriş tarihinin sonraya bırakılmış olması sadece bir ayrıntıdır. Yeni seçilen ve halkın temsilcisi olması gereken hükümetin görevi de eksikliklerine rağmen çıkan bu yasaı emeğiyle geçinenlerin lehine daha da ileriye götürmek ve hem AB’ye hem de diğer uluslararası kuruluşlara verilen taahhütleri yerine getirmektir.

Yasa, işveren örgütlerinin de çok iyi bildiği gibi işten atılmalara son vermektedir. Yasa, yalnızca sendikalaşmaya kalktığı için, yani en temel anayasal hakkını kullandığı için işten atılan işçilerin hakkını korumakta ve haksız işten atılmalar karşısında “ispat yükümlülüğünü” işverene bırakmaktadır. Yasada huzurlu bir işçi-işveren ilişkisi içinde çalışan, kayıtlı ekonomiye dahil işverenlerin korkmasını gerektiren hiçbir şey olmadığı bilinmektedir. Ancak, eğer istenen dikensiz bir gül bahçesi yaratmak ise, buna sendikaların sessiz kalmayacağı bilinmelidir.

İş Güvencesi Yasası’nın yürürlüğe girişini her ne sebeple olursa olsun belirli şartlara bağlayan anlayışları şiddetle kınıyoruz. Üst üste birkaç kriz yaşayan ve bir milyon üzerindeki insanı işsiz kalan bir ülkede, hala tüm fedakarlığı işçiden bekleyen zihniyet çalışma barışını bozmaktadır.

Kıdem tazminatlarımıza dokunmaya niyet eden, işverenin ispat zorunluluğunu kabul etmeyen, sendikal hakların genişletilmesine karşı çıkan, bizleri işsiz bırakmakla tehdit eden işveren örgütlerini uyarıyoruz. Kriz döneminde işçi sınıfının gösterdiği fedakarlığın iyi niyetli bir tutum olduğunu unutmayın. İşçi sınıfımızın hayati çıkarlarına karşı harekete geçilmesi, hem siyasi iktidar hem de sermaye çevrelerine karşı toplumda ciddi gerginlikler yaratır.

Yeni seçilen hükümetin ve işveren örgütlerinin kazanılmış haklara karşı bir tutum içinde olmayacaklarını umut ediyoruz. Aksi takdirde, Türkiye işçi sınıfının tüm sendikal örgütlerinin üretimden gelen gücü de dahil olmak üzere, en şiddetli şekilde demokratik ve meşru direniş hakkını kullanmaktan çekinmeyeceği bilinmelidir.

Saygılarımızla

14 Ocak 2003

ÖZELLEŞTİRMEDE DOLUDİZGİN GİDİŞ

Ocak 2003 tarihinde hükümet tarafından açıklanan özelleştirme programına göre; kamu sektörünün en önemli kaynak yaratan unsurları olan PETKİM, TÜPRAŞ, İGSAŞ, TÜGSAŞ ve THY gibi kârlı kuruluşlar başta olmak üzere, toplam 130'un üzerinde kamu kuruluşunun üçer aylık dönemler halinde satışı gerçekleştirilecektir.

Bilindiği gibi, 12 Aralık 2002 tarihine kadarki dönemde özelleştirme satışlarından 9,09 milyar dolarlık kaynak sağlanmış ve 9,7 milyarlık da kullanım gerçekleştirilmiştir. Sermayeden vergi almaktan vazgeçen hükümet, üretim yerine kamu varlıklarını satarak 4 milyar dolarlık kaynak elde etmeyi düşünmektedir.

Tüm uygulamalarında kamuoyunun görüşüne başvuracağını sık sık dile getiren AKP Hükümeti, toplam 64 bin çalışanı ilgilendiren bu uygulamaya ilişkin olarak sendikaların ve bundan olumsuz etkilenecek toplum kesimlerinin görüşünü almaya gerek bile duymamaktadır.

TOBB, TÜSİAD, MÜSİAD, TİSK gibi sermaye örgütlerini “sivil kitle örgütleri” olarak gören hükümet, bunlarla yürüttükleri alışverişi “toplumsal uzlaşma” olarak sunmaktadır.

Sermaye çevrelerine ve IMF'ye meşruluğunu ispatlamak ve kendini beğendirmek telaşında olan 58. Hükümet, şaibeler, yolsuzluklar ve talanlar biçiminde yürüten özelleştirme uygulamalarına yenilerini ekleyerek yeni sermaye odakları yaratmakta ısrarlı görülmektedir.

Bugüne kadar olduğu gibi yerli ve yabancı özel kesime devlet kaynaklarından verilecek teşvik ve kredilerle yapılacak bu satışlar için, AKP Hükümeti ne kadar kararlı ise, bizler de bu uygulamalara asla geçit vermemekte en az hükümet kadar kararlı olduğumuzu kamuoyuna iletiyoruz.

Direneceğimiz bu mücadele hattına, başta konfederasyonumuz Türk-İş olmak üzere, Emek Platformu’nu, demokratik kitle örgütlerini ve tüm toplumu çağırıyoruz. Bunu durdurmanın “olmazsa olmaz” koşulu hep birlikte karşı durmaktır. Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

Özelleştirmede Yeni Dönem; "Daha Çok Yoksulluk ve Yolsuzluk"

Ekonomik krizlerin, yolsuzlukların yoksullaştırdığı bunalım ve çaresizlik içindeki halka, kendilerini "yeni" diye sunarak % 35 oy oranı ile iktidara gelen ve IMF ile özelleştirme yarışına giren AKP Hükümeti, açıkladığı özelleştirme programı ile tek başına iktidar olmanın gücüne dayanarak toplumu istismar etmektedir.

Seçim meydanlarında IMF programına yönelik olarak, sosyal politikalar konusunda "pazarlığa oturacağız" vaadi ile gelen SB.Hükümet, özelleştirmelerin kapsamını daha da genişletmiş, böylece IMF'den de ileri de olduğunu ispatlamıştır.

Yerli ve yabancı sermaye çevrelerine kamuya ait üretim alanlarını, arazileri, ormanları, binaları, tüm mal ve varlıkları en hızlı bir biçimde satma kararlılığı içinde olduklarını ilan etmişlerdir.

Sendikamızın da örgütlü

15 Ocak 2003

ÖZELLEŞTİRMEDE YENİ DÖNEM: DAHA ÇOK YOKSULLUK VE YOLSUZLUK

Ekonomik krizlerin ve yolsuzlukların yoksullaştırdığı bunalım ve çaresizlik içindeki halka, kendilerini “yeni” diye sunarak %35 oy oranı ile iktidara gelen ve IMF ile özelleştirme yarışına giren AKP Hükümeti, açıkladığı özelleştirme programı ile tek başına iktidar olmanın gücüne dayanarak toplumu istismar etmektedir.

Seçim meydanlarında IMF programlarına yönelik olarak, sosyal politikalar konusunda “pazarlığa oturacağız” vaadi ile gelen 58. Hükümet, özelleştirmelerin kapsamını daha da genişletmiş, böylece IMF’den de ileride olduğunu ispatlamıştır.

Yerli ve yabancı sermaye çevrelerine kamuya ait üretim alanlarını, arazileri, ormanları, binaları, tüm mal ve varlıkları en hızlı bir biçimde satma kararlılığı içinde olduklarını ilan etmişlerdir.

Sendikamızın da örgütlü olduğu ve doğrudan üretim alanları olan kârlı, verimli kuruluşlar, hem de blok satış yöntemiyle bir çırpıda pazara çıkarılmaktadır.

Hükümet, yolsuzlukların, şaibelerin, kamunun ve halkın soyularak dolandırıldığı kötü örneklerin, tüm toplumun gözü önünde gelişen özelleştirme uygulamalarının üzerine gitmek yerine, bunlara yenilerinin eklenmesi çabası içindedir. “Hükümetimiz yolsuzlukla ve yoksullukla mücadele edecektir” sözlerinin ciddiyeti ve inandırıcılığı kalmamaktadır.

İhalesi yapılan İSTANBUL GÜBRE Sanayi A.Ş. (İGSAŞ)’de bu talana açılan kuruluşlardan birisidir. Türkiye’nin üre üreten tek kuruluşu olan İGSAŞ, yurtiçi üre tüketiminin %39’unu, azotlu gübrelerin %14’ünü karşılamaktadır.

Modern teknolojiye ve işletmeye sahip olan İGSAŞ, aynı zamanda, ulusal sanayiye nitrik asit, teknik amonyum nitrat üreten tek kuruluşumuzdur. %90'nın üzerinde verimlilik ile çalışan bu kuruluşta 395 kapsam içi, 78 kapsam dışı olmak üzere toplam 473 kişi çalışmaktadır.

2000 yılının sekiz aylık döneminde 90 trilyon TL -ciro, 12 trilyon TL- net kâr elde etmiştir.

%40'lık bölümü tarımda istihdam edilen ülkemize gübre üreten, gelir sağlayan ve istihdam yaratan bu kuruluş satılmak istenmektedir. Üretimin devamlılığı için yatırım yapılması, istihdamın geliştirilmesi ve gübre sanayine yönelik teknik yeterlilik göz ardı edilerek kelepik mal olarak satışa çıkarılmaktadır.

Hükümetin “istihdamın korunacağı” sözlerinin aldatma olduğunu, 1980'lerden beri süren uygulamalar ve sendikamızın bizzat POAŞ'ta yaşadığı %90 oranındaki işten atmalar ve sendikasızlaştırma girişimleri ortaya koymaktadır.

İç ve dış borç krizi içerisindeki hükümet, kayıt dışı istihdamı teşvik ederek sermayeden en sağlam kaynak olan vergi almak yerine, mevcut kamu mallarını satarak borçları azaltma yolunu tercih etmektedir.

Dünyanın ve ülkemizin içerisinde bulunduğu durgunluk konjonktüründe bu kuruluşlar, değerinin altına satılacak, yatırım yapılmayacak ve mal varlıkları yeni alıcılar tarafından satılacaktır. Böylece yeni rant alanları ve yeni rantiyeler yaratılmış olacaktır. Kısacası, bizleri işsizlik, sendikasızlaştırma ve tüm toplumu ise daha da yoksulluk beklemektedir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Özataşkın
Genel Başkan

15 Ocak 2003

BİZ İSTERSEK BU SAVAŞ DURUR!

Ülkemiz uzun yıllardan sonra bir kez daha sıcak savaş tehdidi altında yaşamaya başladı. Üstelik bu kez savaş, tüm sorunlarımızı göz ardı etmemizi gerektirecek kadar yakında ve tehlikeli bir seyir izliyor. Çok rahatlıkla kardeşçe ve barış içinde bir arada yaşanabilecek bir coğrafyanın kana, gözyaşlarına, acılara bulanması söz konusu.

Savaşın gerekçeleri arasında bir ülkenin “terörist faaliyetleri” sayılıyor. Şunu açıkça ve büyük bir kararlılıkla tekrar etmek gerekiyor. En büyük terör eylemi, bizzat işgalci bir savaş çığırıklığı yapmaktır. Her ne sebeple olursa olsun savaş talep etmek, kadınıyla erkeğiyle, çoluğuyla çocuğuyla milyonlarca insanın ölümünden bir yarar ummak, başlı başına insanlık dışı bir terör eylemidir, bir insanlık suçudur.

Tüm dünyanın demokratik, barışsever kamuoyunun bu anlamsız savaşa karşı çıkmak için pek çok gerekçesi var. Ama Türkiye’nin ve Türkiye işçi sınıfının çok daha fazla haklı gerekçeleri mevcut. Sendikalar ve emek örgütleri olarak savaşa karşı çıkarken sadece kendi çıkarlarımızı öne sürmüyoruz. Elbette savaşın bir avuç sermaye grubu dışında hiçbir kesime yarar getirmediğini biliyoruz. Savaş için seferber edilecek tüm kaynakların da emekçilerin sofrasından alınacağını farkındayız. Savaş, alınteriyle geçinenler için ücretlerinde kesinti, işten atılmalar ve açlık demektir. Ama biz “savaşa hayır” derken yalnızca bunları kastetmiyoruz.

Ülkemizi kuşatan emperyalistlerin taleplerine insan olduğumuz için karşı çıkıyoruz. Ahlak sahibi olduğumuz ve çocuklarımızı o şekilde yetiştirmek istediğimiz için karşı çıkıyoruz. Tüm dünya bu savaşın sadece ABD ve ona bağlı güçlerin petrol kaynaklarına el koyma planlarından çıktığını biliyor. Biz komşularımızla barış içinde yaşamak istiyoruz. Bu nedenle yaşadığımız bölgeyi tüm halkların birbirine düşman hale geldiği bir savaş arenasına döndürme planlarına karşı çık-

mak, insanın diyen herkesin ilk görevidir.

Bizler çocuklarımızı ‘komşusu açken tok olan bizden değildir’ anlayışıyla yetiştiriyoruz. Peki, ama komşusunu boğazlayacak katillere yataklık etmeye niçin karşı çıkmıyoruz? Yanı başımızdaki bir halkın tepesine bombalar yağdırılmasına sessiz mi kalacağız?

Savaşın zararlarını çekmiş dürtüst, namuslu Amerikalılar canlı kalkan olmak üzere Bağdat’a giderken, bizlere düşen, bu ahlak dışı savaşa ülkemizin de ortak olmasını engellemektir. Türkiye işçi sınıfı yurttan barış, dünyada barış şiarını benimseyen, hiç kimsenin malında gözü olmayan, Musul-Kerkük gibi yemler verilerek harekete geçirilemeyecek bir sınıftır.

Derhal tüm yabancı üsler kapatılsın. Ülkemizin hava ve deniz limanlarının, karayollarının, demiryollarının, yeraltı ve yerüstü kaynaklarının emperyalist ülke askerleri tarafından kullanılmasına izin verilmesin.

Savaşa aktarılabilecek kaynaklar derhal sosyal güvenliğe sevk edilsin; işsizliği, yoksulluğu yok etmek için kullanılsın.

TÜM İŞÇİLER, EMEKÇİLER, BARIŞSEVERLER, YURTSEVERLER!

SAVAŞI DURDURMAK İÇİN GÖREV BAŞINA!

BİZ İSTERSEK BU SAVAŞI DURDURABİLİRİZ!

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

“YENİ” HÜKÜMET SATIŞ REKORTMENİ OLMAK İSTİYOR: İŞSİZLİK, YOKSULLUK, YOLSUZLUK DEMEK OLAN BU PROGRAMA ASLA İZİN VERMEYECEĞİZ!

Ekonomik krizlerin, yolsuzlukların yoksullaştırdığı toplumun çaresizliğinden yararlanarak tek başına iktidara gelen AKP Hükümeti, Türkiye’nin tüm üretim alanlarını, mal ve varlıklarını, ormanlarını, arazilerini kısacası, dağıtı taşıyı en hızlı bir biçimde satışa çıkararak talana açmaktadır.

Hükümet yolsuzluk, yoksulluk, işsizlikle mücadele vaatleri ile elde ettiği iktidar gücünü, tam tersine yolsuzluklara kaynaklık etme yönünde kullanarak toplumu daha da yoksullaştırmaktadır.

Özelleştirmelerde IMF’den de ileride olma yarışına giren “yeni” hükümet, Türkiye’nin en verimli ve kârlı kuruluşları olan PETKİM, TÜPRAŞ, TÜGSAŞ, İGSAŞ gibi işyerlerimizin özelleştirilmesi için düğmeye bastığını ilan etmiştir.

Bütün dünyada ve ülkemizde ekonomik durgunluğun hakim olduğu ve savaş ile uğraşılacak kaos ortamında, bu stratejik kuruluşların alelacele satışa çıkarılmasının arka planını tüm toplum sorgulamalıdır.

En sağlam ve doğru kaynak olan vergiden vazgeçip AKP Hükümeti iflas etmiş ekonomiye, geçici kaynak yaratma telaşına düşmüştür.

Tüm toplum şu soruyu sormak durumundadır, “hükümetin amacı yeni yatırımlarla üretimi arttırarak istihdam yaratmak ise; PETKİM, TÜPRAŞ, TÜGSAŞ, İGSAŞ gibi yeni kuruluşlara ihtiyacımız vardır. Bu kuruluşlara talip olacak kadar sermaye birikimine sahip olan sermaye çevreleri ise neden yenilerini kurmaya değil de, eskilerine talip olmaktadır?” Hükümet bunlara yanıt bulmak zorundadır. Bizler bu uygulamaların tüm olumsuz sonuçlarını yaşayanlar olarak yeni girişimlere asla izin vermeyeceğiz.

İlk tepkilerimizi, 21.01.2003 tarihinde PETKİM, TÜPRAŞ, İGSAŞ ve

TÜGSAŞ'a ait tüm işyerlerimizde sabah saatlerinde yapacağımız eylemlerle ortaya koyacağız. Halkımızın ve diğer tüm kitle örgütlerinin desteğini beklediğimizi kamuoyuna duyururuz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

SAVAŞ GANİMETİ: ÖZELLEŞTİRME PROGRAMI

Savaş gündemi tartışmaları, binlerce çalışan ve yoksul emekçi halkımızı yakından ilgilendiren AKP Hükümeti'nin özelleştirme girişimlerinin üstüne sis gibi çökmüştür.

IMF, İstanbul ve Anadolu sermaye çevreleri arasında sıkışan hükümet, bu kesime kaynak bulmak için “kelepir mal” satışı telaşına düşmüştür.

Özelleştirmeden elde edilecek satış miktarını “gelir” olarak tanımlayan hükümet, bir yılda 17 yılda yapılan satışların yarısı olan 4 milyar dolarlık özelleştirme satışı yapacaklarını ilân etmiş, böylece bunu gerçekçi bulmayan IMF'yi bile geride bırakmıştır.

Günümüze kadar yapılan EBK, SEK, SÜMER Holding, POAŞ, PETLAS, çimentolar, vs. gibi özelleştirmelerin sonuçları ortadadır. Bazılarında üretimden vazgeçilmiş, bölgesel karteller oluşmuş, her bölgede farklı ve pahalı fiyatlar oluşmuş, %90 oranlarında istihdam daralması, işyeri kapatmaları, işsizlik ve taşeronlaştırma yaygın olarak yaşanmıştır.

Özelleştirme uygulamalarına gerekçe olarak “çağdaş” ve “demokratik” bir devlet yaratılması için devleti küçültmeden söz edilmektedir. Oysa yukarıda sözü edilen tüm bu özelleştirmeler yapılmış, ancak insan hakları ihlalleri ise devam etmiştir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin Türkiye'deki insan hakları ihlallerine ilişkin olumsuz kararları, özelleştirme ile demokratikleşmenin arasında nasıl bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır. Hatta özelleştirmeler sonucunda toplumun kamusal hizmetlerden eşit, ucuz ve sürekli yararlanmadığı, halkın yoksullaştığı, işsizliğin arttığı, gelir dağılımındaki eşitsizliğin giderek derinleştiği bütün kesimlerce ifade edilmektedir.

Hükümet, özelleştirme sonrasında hiç kimsenin işsiz kalmayacağını ifade etmektedir. Oysa özelleştirmeler yoluyla bugüne kadar işini kaybedenlerden bi-

linenlerin sayısı 15 binin üzerindedir. Kaldı ki; TOBB’un Pazar günü yapılan “ekonomi toplantısı”nda başbakan tarafından kamuda çalışan memur ve işçilerin hızla azaltılacağı ve IMF’ye en az 25 bin kişinin işten çıkarılacağı sözü verilmiştir.

Diğer yandan AKP Hükümeti’nin sıkça dile getirdiği “özerkleştirme”, kamuoyunu yanıltmaya yönelik bir söylemden ibarettir. Özerkleştirme; KİT’lerin yönetim kurullarına eş, dost, akraba atamak değil, KİT’lerin üretim, yatırım, fiyatlama, istihdam yani işletme politikalarına siyasi müdahalelerin yapılmamasıdır.

Ayrıca, kamu bütçesinin en doğru ve ana kaynağı olması gereken vergiyi sadece ücretlilere ve dolaylı vergi yoluyla topluma yayan hükümet, sermayeden vergi alamadığı gibi, özelleştirme satışları yoluyla onlara kaynak aktarmak istemektedir.

Çeşitli yerli ve yabancı sermaye çevrelerinin “olmazsa olmaz” koşul olarak dayattığı özelleştirme programına karşı bizler de bu kuruluşların özelleştirme kapsamından çıkarılarak yatırım ve üretimlerine devam etmelerini “olmazsa olmaz” koşul olarak talep ediyoruz.

PETKİM, TÜPRAŞ, TÜGSAŞ, İGSAŞ ve BOTAS çalışanları başta olmak üzere Petrol-İş Sendikası üyelerinin tümü ve özelleştirme kapsamında bulunan diğer kuruluşlarda örgütlü sendikaların üyeleri, Emek Platformu’nun bileşenleri ve bu hizmetlerden yararlanan toplumla birlikte bu girişimlere karşı duracağımızı ve mücadeleye kararlı olduğumuzu kamuoyuna duyuruyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

Dünya Petrol Rezervlerinin Üçte Biri Irak ve Suudi Arabistan'dadır.

Kanıtlanmış toplam petrol rezervi: 1 trilyon 50 milyar varildir.

Dünya petrol rezervlerinin dağılımı		
Ülke	Miktar (milyar varil)	%
Suudi Arabistan	260	25
Irak	112,5	11
Birleşik Arap Emirlikleri	94	9
Kuveyt	94	9
İran	94	9
Venezuela	73	7
Rusya	52	5
ABD	32	3
Diğerleri	230	22

Petrolün ekonomi-politiğini bilmeden Irak savaşını kavrayabilmek oldukça zor görünmektedir. Çünkü Irak savaşının temel çarpanı petrol fiyatlarıdır. Buradaki ana amaç, ucuz ve güvenceli enerjinin sağlanmasıdır.

Dünyada bilinen/ispatlanmış petrol rezervlerinin toplam miktarı 1 trilyon 50 milyar varil olup, Irak %11'lik pay ile Suudi Arabistan'dan sonra en zengin ve kaliteli rezerve sahiptir. 112,5 milyar varil kanıtlanmış petrol rezervine sahip olan Irak'ın yeni teknolojilerle üretilebilir petrol rezerv miktarı 220 milyar varile ulaşacaktır. Söz konusu petrolün denetimine sahip olacak ülkeler petrol fiyatlarını da istedikleri gibi belirleyebileceklerdir. Petrol İhraç Eden Ülkeler Örgütü (OPEC) petrol fiyatlarını belirlemede etkin konumdadır. Örneğin bugünlerde OPEC, petrolün varil fiyatını 28 dolar civarında tutmaya çalışırken, ABD'li petrol şirketleri bu fiyatın altına düşürülmesini istemektedirler. Çünkü ABD'nin günlük petrol tüketimi 20 milyon varildir. Petrol fiyatlarındaki bir dolarlık artış, ABD'ye günde 20 milyon dolarlık ilave yük getirecektir.

Diğer yandan hem gelişmekte olan ülkelerin, hem de gelişmiş ülkelerin petrol talebi artmaktadır.

2010 yılında günlük petrol talebinin 95,8 milyon varil, 2020 yılında ise 114,7 milyon varil olacağı hesaplanmaktadır.

ABD ise tek başına küresel tüketimin %25'ini gerçekleştirmektedir. Halen petrol tüketiminin %54,3'ünü ithal yoluyla karşılayan ABD, 2020 yılında tüketiminin üçte ikisini ithal etmek zorunda kalacaktır.

Ayrıca petrol ithalatının önemli bir bölümünü Ortadoğu'dan karşılayan ABD, bu bakımdan hem petrol yataklarının hem de boru hatlarının kontrolünü birlikte sağlayacak stratejik planını geliştirmiştir.

ABD'nin dış politikasının omurgasını oluşturan “ulusal enerji stratejisi”ne göre;

- a) Küresel enerji politikaları küresel ekonomik büyümeyi garanti altına alacak biçimde tasarlanmaktadır.
- b) Enerji güvenliği; dış politika, ekonomi ve ticaretin birinci önceliği olmalıdır.
- c) Enerji kaynakları ve bunları taşıma hatları (boru hatları) güvenlik altına alınmalıdır.
- d) Enerji kaynakları ve ülkeler bazında çeşitlilik sağlanırken dışa bağımlılık dengesi korunmalıdır.

Diğer bir ifadeyle; ucuz enerji ve enerji güvenliği dış politikada öncelikli olacaktır ve bunun için her türlü risk göze alınabilir. Savaş da çıkarılabilir.

Enerji kaynaklarının çeşitlendirilmesi için petrolün bulunduğu bölgelerde uydu hükümetler kurularak petrol rezervine sahip ülkelerin sayısı artırılmak istenmektedir. Böylece ülkeler bazında çeşitlilik sağlanacaktır (Irak, üçe, beşe bölünebilir.)

Enerjide dışa bağımlılığı azaltmak için ise, ABD dev petrol şirketleri özellikle Alaska'da durmadan arama yapmaktadır.

Kendilerini küresel mühendis, diğer ülkeleri ise hiç olarak gören bu anlayışın stratejisinde enerji ve ticaret koridorlarının korunması için küresel güvenlik diplomasisi uygulamasından söz edilmektedir.

Buna göre; 16 enerji ve 13 ticaret koridoru bulunan Avrasya'da;

- Doğu Akdeniz Güvenlik Koridoru (Yani Ortadoğu.)
- Güney Batı Asya Güvenlik İnşası (Yani Hazar Havzası)

bulunmaktadır.

İki alanın yeniden yapılandırılması için ucuz enerji garanti edilecektir. Bunun

için ülkelerin i ileyilerine gerekirse silah zoruyla müdahale edilecektir.

Bu erevede “Ortadoğu bölgesinin uluslararası sistemle entegre” edilmesi gerekmektedir.

Bunu şöyle tercüme etmek gerekir;

Rejim değişikliğiyle, yeni liderlerle ve yeni bir hukuk sistemiyle, yeni bir ekonomik yapılanmaya gidilecektir.

Uluslararası kamuoyuna yansıtılan biçimi ise, Ortadoğu yani Arapların yaşıadığı bu bölge terörist yuvası olduğundan burası bunlardan temizlenmelidir. Müslüman olan bu halka yönelik olarak geliştirilen rehabilitasyon projesi çerçevesinde dinler ve medeniyetler arasında uzlaşma yöntemleri geliştirdiklerini ilan etmektedirler.

Kısacası, İslam medeniyetini, küreselleşmeye sorun yaratmayacak kadar sulandırarak düzenlemeyi hedeflemektedirler.

petrol-iş
OCAK 2003 SAYI: 1

Kadın

EV KADINLARINA ÜCRET VE SİGORTA

03 Şubat 2003

KADIN DERGİSİ YAYIN HAYATINA BAŞLADI

PETROL-İŞ KADIN DERGİSİ ÇIKTI

Bir sendikadan, ilk kez bir kadın dergisi.

Petrol-İş Sendikası ev kadınlarına da sesleniyor.

Petrol-İş Sendikası üyelerine ve üye eşlerine artık bir dergi ile sesleniyor: *Petrol-İş Kadın*. Dergide ev içi emeğinden çalışma yaşamına kadar kadınları ilgilendiren birçok konu ele alınıyor.

TÜRKİYE AÇISINDAN BİR İLK

Türkiye’de ilk kez bir sendika, süreli bir kadın dergisiyle üyelerine ve üye eşlerine seslenme kararı aldı. Petrol-İş Sendikası’nın çıkardığı *Petrol-İş Kadın* dergisi, üyelerine ve ev kadınlarına sendikal bilinç taşımaya çalışırken, ev kadınlarının haklarını da gündeme getiriyor.

YAŞAMIN HER ALANINDA SENDİKA VAR

Sendikacılık ve sendikal mücadele sadece üye işçilerin işyerindeki sorunlarıyla sınırlı bir alan değildir. Petrol-İş Sendikası, üyelerinin toplumsal ve özel yaşamlarını da kapsayan bir sendikacılığın örneğini veriyor. Sendikanın çıkardığı *Petrol-İş Kadın* dergisi, hem üye kadınlara hem de erkek üyelerin eşlerine yönelik olarak hazırlanmıştır.

TOPLUMSAL DEMOKRASİ İÇİN ÖNCE AİLE İÇİ DEMOKRASİ

Petrol-İş Sendikası Türkiye’de bir ilke imza atarak, bir kadın dergisi çıkarmaya başladı. Sendika üyesi erkeklerin eşlerini ve kadın üyelerini hedefleyen *Petrol-İş Kadın* dergisi, kadın erkek eşitliğini hayatın tüm alanlarına taşıyarak, aile içi demokrasinin işçi sınıfı açısından öneminin altını çiziyor. Petrol-İş, toplumsal alanda demokrasiyi talep etmenin ilk şartının ailede demokrasi bilincinin yeşermesi olduğunu biliyor.

TÜM KADINLAR FİKİR ÜRETMEYE DAVET EDİLİYOR

Petrol-İş Sendikası örgütlendiği iş kollarının özelliği nedeniyle, %95 oranında erkek üyelerden oluşuyor. Buna karşılık Petrol-İş, sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışını sahiplenmenin gereği olarak, üyelerinin eşlerine ve çocuklarına da büyük önem veriyor. Sendikanın daha önce yayın hayatına başlayan bir çocuk dergisi de var.

Petrol-İş Kadın dergisinin merkez yönetim kurulu imzalı giriş yazısında: “Bizim amaçladığımız üye-sendika ilişkisinde, üyenin toplumsal ve siyasal olaylara aktif katılımı şarttır. Yalnızca grevden greve ziyaret edilen bir işyerinde çalışan üye tipi, sendikamızın beklentilerini karşılayamaz. Üyelerimizin, ailesiyle, çevresiyle bir bütün olduğunu bilmesi gerekir.” deniliyor. Dergi, bu bütünün yarısını oluşturan kadınları, kendileri, eşleri ve ülke sorunları üzerinde düşünmeye, fikir üretmeye davet ediyor.

DERGİ EN GENİŞ KİTLEYE SESLENECEK

Her sayı için belirlenecek ana konuların, alanlarında uzman kadın araştırmacılar, kadın akademisyenler ve kadın sendikacılar tarafından hazırlanması öngörülüyor. Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu, “bu şekilde, dergi çok daha geniş bir kitleye seslenecektir” demektedir.

DERGİ YAZILARI

İlk sayının ana konusu “ev kadınlarına ücret ve sigorta”. Dergide konuyla ilgili olarak bu alandaki çalışmalarıyla tanıdığımız, Marmara Üniversitesi Kadın İstihdamını Geliştirme Merkezi Müdürü Prof. Dr. Necla Pur’la yapılmış geniş kapsamlı bir söyleşi yer alıyor.

Ülkemizde ev içinde iş yapma en yaygın kadın faaliyetlerinden biri. Ev eksenli çalışma olarak tanımlanan bu alanda kadınlar ciddi bir sömürüye maruz kalıyorlar. Fakat birlikten kuvvet doğar. Ev eksenli kadınların bir araya geldiği Avcılar kooperatifi deneyimi bunun en güzel örneği. Dergide kooperatifleşmeyi başaran kadınlarla bir söyleşi de yer alıyor.

Petrol-İş’in kadın üyeleri de var. Genel olarak ilaç sektöründe ve idari işlerde görev alan kadın üyeler, kadın olmanın ve emekçi olmanın sorunlarını bir arada yaşıyorlar. Derginin açık oturum köşesinde altı Petrol-İş üyesi kadın kendi sorunlarını tartışırken, çözüm önerilerini de somutluyorlar.

Derginin sanatçı konuğu, son günlerde *Sinek Kadar Kocam Olsun Başım*da

Bulunsun kitabı ile dikkatleri üzerinde toplayan Hatice Meryem. Hatice Meryem işçi eşini: “İşçi eşi acımadı ya, acımadı ya diyenlerdendir” diye tanımlıyor.

Beslenme, ruh sağlığı, hukuk, kültür-sanat, güzellik, bakım, el işleri gibi kadınların merak ve ilgiyle karşıladıkları sayfalara da yer verilen derginin tarih sayfalarını *Osmanlı Kadın Hareketi Tarihi* kitabının yazarı, kadın tarihçimiz Yrd. Doç. Dr. Serpil Çakır hazırlıyor.

İletişim için:

Necla Akgökçe-Erhan Kaplan

Petrol-İş Sendikası

Başkanlar Kurulumuz Toplandı

*XXIV. Dönem X. Olağan Başkanlar Kurulumuz
20-21 Şubat 2003 Tarihinde Bursa'da Toplandı*

Başkanlar Kurulumuz 20-21 Şubat 2003 tarihinde Bursa'da, TÜRK-İŞ Genel Başkanı Sayın Salih Kılıç ile TÜRK-İŞ'e bağlı Bursa bölgesinde faaliyet gösteren sendikaların Şube Başkanlarının da katılımı ile toplandı.

TÜRK-İŞ Başkanı Salih Kılıç Başkanlar Kurulumuzda bir konuşma yaptı. Konuşmasında çalışma yaşamı ile ilgili hazırlanmakta olan yasalarda

rahatsızlık duyulan konuları dile getirdi. 15 Mart'ta yürürlüğe girecek olan iş yasası ile ilgili olarak; "Bu yasa ertelenemez, Çalışma Bakanı böyle bir düşünceleri olmadığına ilişkin bize teminat vermiştir. Eğer böyle bir değişikliğe gidilecek olursa onlar da dersini alır..." dedi ve 1475 sayılı yasanın içeriği itibarıyla, işçi, işveren ve hükümet ve diğer Konfederasyonlarla beraber toplantılar yapıldığını söyledi ve

21 Şubat 2003

BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRİSİ

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Petrol-İş Başkanlar Kurulu 20-21 Şubat 2003 tarihinde Bursa’da, Türk-İş Genel Başkanı Sn. Salih Kılıç ile Türk-İş’e bağlı Bursa bölgesinde faaliyet gösteren sendikaların şube başkanlarının katılımı ile toplanmıştır. Başkanlar kurulumuz yurt ve dünya sorunlarını görüşmüş, başta yaklaşan savaş tehlikesi ve özelleştirmeler olmak üzere örgütlenme, 1475 sayılı Yasa’da yapılması planlanan değişiklikleri değerlendirmiş, kamu sözleşmelerindeki son durum konusunda fikir alışverişinde bulunmuş ve tüm bu sorunlara ilişkin yaklaşımlarını aşağıda yer alan sonuç bildirisi ile üyelerimize ve kamuoyuna duyurmayı kararlaştırmıştır.

Dünyanın ve ülkemizin artık çıkmasına sayılı günlerin kaldığı iddia edilen bir savaşın gündemine kilitlendiği bir dönemde toplanan başkanlar kurulumuz, tarihsel ve kültürel bağlarımız bulunan komşumuz Irak’a yönelik saldırgan politikaların bir an önce son bulması çağrısında bulundu. Meclis’i oluşturan halkın temsilcisi sayın milletvekillerinin emperyalist emellere hizmet etme dışında hiçbir amacı bulunmayan bu savaşa hayır diyecekleri umudunu taşıdığını bildirdi. Emekçilerin onlarca yıl içinde kazandığı haklarına saldırı için zemin oluşturacak bir savaşta ısrar edilmesindeki tek gerekçenin ABD ile müttefiklerinin Irak petrollerini özelleştirme amacı taşıdığı gerçeğini gören başkanlar kurulumuz ayrıca, bu savaşın sadece petrole yönelik değil, aynı zamanda önümüzdeki dönemde büyük bir önem taşımaya başlayacak olan ülkemizdeki ve Ortadoğu’daki su kaynakları ile gene Türkiye’imizdeki bor ve benzeri enerji kaynaklarını denetleme, hatta tüm kaynaklara el koyma niyetiyle çıkartıldığına ve ABD’nin bu amaçla bölgemize kalıcı olarak yerleşme niyeti taşıdığına da kamuoyunun dikkatini çekme gereği duydu. Başta Türkiye olmak üzere, tüm bölgemizin yıllar boyu sürebilecek bir kargaşa ortamına sürüklenmemesi, sınırların ve rejimlerin emperyalist baskılar neticesinde değişmemesi, demokratik kazanımların ortadan

kaldırılmaması için, sendikamızın tüm üyelerinin ve kamuoyunun savaş karşıtı etkinliklere çok daha aktif katılması talebinde bulundu. Başkanlar kurulumuz, bunların yanı sıra hiçbir iktidarın bizleri halkın %90'ının istemediği gayri meşru bir savaşa sokma hakkının olmadığını hatırlattı.

3 Kasım seçimlerinden en büyük parti olarak çıkan AKP iktidarı, ne yazık ki, özelleştirmeler hususunda kendisinden önce gelen iktidarlardan farklı davranmayacağını uzun zaman önce ilan etti. Üstelik de, kapsamlı bir özelleştirme takvimi açıklayarak, IMF ve Dünya Bankası politikalarını uygulama konusunda daha öncekilere nazaran çok daha kararlı olacağını iddia etti. Sendikamızın örgütlü olduğu PETKİM, TÜPRAŞ, TÜGSAŞ, İGSAŞ, BURSAGAZ ve ESGAZ tesislerimizin özelleştirme takvimini açıkladı. AKP iktidarının bu tutumuna karşı başkanlar kurulumuz, özelleştirme karşıtı bir mücadele geleneğine sahip olan sendikamızın özelleştirmelere karşı çok daha kararlı, çok daha tutarlı ve çok daha kapsamlı bir eylem programına sahip olduğunu belirtti. Dost sendika ve emek örgütleriyle birlikte yeni bir direniş hattının en kısa zamanda örülmesi ve sendikamız ile demokratik kamuoyunun savaş karşıtlığıyla birlikte özelleştirilmeleri durdurma adımlarının eşgüdümlü yürümesini de içeren faaliyetlerin organize edilmesi için gereken tüm hazırlıklar başlatılmıştır.

Demokrasi mücadelesinin en ön saflarında yer alan sendikamız, 12 Eylül rejiminden kalma 1475 sayılı İş Kanunu'nun yanı sıra, 2821 ve 2822 sayılı Sendikalar ve Toplu Sözleşme Yasalarının çağdaş normlara kavuşturulması için uzun yıllardır iktidarlara çağrıda bulunmuş ve bu amaçla demokrasi güçleriyle birlikte eylemlerde bulunmuştur. Bugün bu yasaların 15 Mart'ta yürürlüğe girecek İş Güvencesi Yasası ile birlikte ele alınması ve yasaların değiştirilmesi için hazırlıklar yapılmaktadır. Ancak, özellikle sermaye, işçi sınıfının özgürlüklerini yok eden, haklarımızı daraltan ve çalışma yaşamını kualsızlaştıran değişiklikler öngörüyor. Başkanlar kurulumuz, emekçilere çağdaş kölelik koşullarını dayatan, kıdem tazminatı hakkımızdan geri adımlar atmayacağını ve istihdam ilişkilerinde kualsızlığı hedefleyen hiçbir değişikliği kabul etmeyeceğini şimdiden belirtir. İşçi sınıfının beklediği değişiklikler, insanın insanca yaşamasını hedefleyen ve merkezinde soyut ekonomik çıkarların değil, sosyal bir varlık olarak insanın bulunduğu bir felsefeye sahip yasa değişiklikleridir. Bu doğrultuda, örgütümüzün uyanık olması, tüm konfederasyonların ortak hareket etmesi ve yasalarda yapılacak olumsuz değişikliklere karşı gereken en sert tavırların alınması emek hareketinin geleceği açısından da büyük önem taşımaktadır.

Sendikamızın değişmez gündem maddelerinden olan örgütlenme konusunda 15 Mart tarihinin bir milat olarak alınması gerektiğini belirten başkanlar kurulumuz, tüm emekçilerin kolektif katkısıyla yürütülecek yeni bir örgütlenme hamlesi başlatılmasını gerekli görüyor. Yeni bir örgütlenme kültürü ile demokratik toplumu oluşturma doğrultusunda daha hızlı adımlar atmak mümkün olacaktır. Öncelikle konfederasyonumuz Türk-İş koordinatörlüğünde, daha sonra ise mümkünse tüm emek örgütlerinin katkısıyla yürütülecek bir örgütlenme hamlesinin işçi sınıfı hareketini hak ettiği yere çıkartacağını biliyor ve örgütümüzün tüm kurullarını bu amaca yönelik olarak organize etmenin araçlarını yaratmayı hedefliyoruz.

Başkanlar kurulumuz, müteahhit, taşeron, geçici, mevsimlik ve benzeri isimler altında işçi sınıfını bölmeyi amaçlayan istihdam modellerinin ortadan kaldırılması gerektiğini belirtmiş ve gerek işkolumuzdaki, gerekse diğer işkollarındaki müteahhit ve kadroya alınmayan geçici işçilerin bir an önce kadroya alınmasını talep etmiştir. Bu konunun kamu toplu iş sözleşme taslaklarında ortak hüküm maddesi haline getirilmesinden duyduğumuz memnuniyeti tekrar etmek istiyoruz.

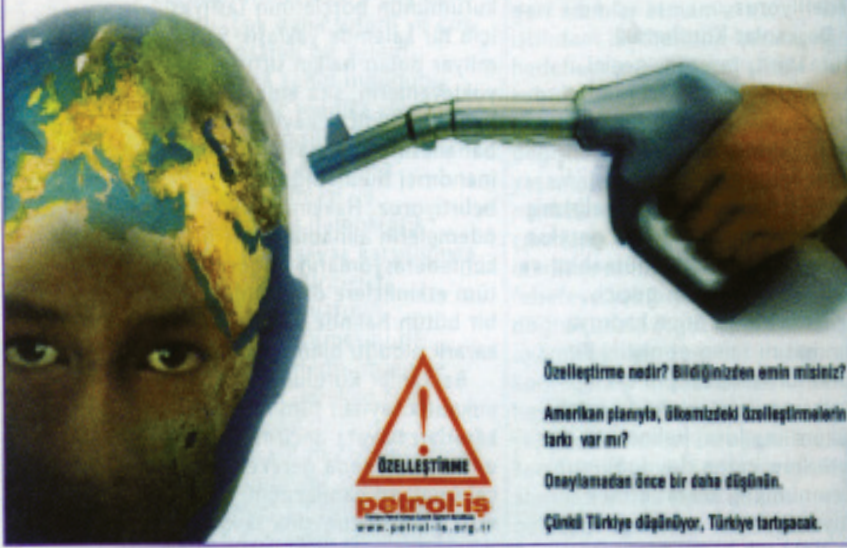
2003 yılı kamu toplu iş sözleşmelerinin bir an önce bağışlanması için de bu konunun Türk-İş ile hükümet yetkilileri arasında öncelikle gündem maddesi olmasını talep ediyoruz.

Türk-İş Genel Başkanı Sn. Salih Kılıç'ın basın mensupları önünde bir kez daha tekrar ettiği gibi, mevcut iktidarın IMF direktifleri doğrultusunda, ödenmeyen 2002 yılına ait ikramiyelerin kaldırılmasına niyetlendiğini, ancak buna asla müsaade edilmeyeceğini biz de belirtiyoruz. Ayrıca, 2003 yılı ikramiyesini alma konusunda da kararlı olduğumuzu yineliyoruz. Bugüne dek hâlâ ödenmeyen ikramiyelerimizin takvime bağlanması ve nema ödemeleri konusundaki yasanın bir an önce gündeme alınması gerektiğini siyasi iktidara bir kez daha hatırlatıyoruz. Birkaç finans kurumunun borçlarının tasfiyesi için bir kalemde yaklaşık 5 milyar doları halkın sırtına yükleyenlerin, sıra emekçilerin hakkına gelince “kaynak yok” bahanesine sarılmasını hiç de inandırıcı bulmadığımızı belirtiyoruz. Hakkımız olan ödemelerin alınabilmesi için konfederasyonların öngördüğü tüm etkinliklere örgütümüzün bir bütün halinde katılmaya kararlı olduğu bilinmelidir.

Başkanlar kurulumuz, yukarıda sayılan tüm öneri ve kararları hayata geçirmek üzere en kısa zamanda gereken tüm çalışmaların yapılacağını beyan etti.

Kampanyamız Sürüyor ...

BİR ÖZELLEŞTİRME HAREKATI: IRAK

Özelleştirme nedir? Bildiğinizden emin misiniz?

Amerikan planıyla, ülkemizdeki özelleştirmelerin
tarihi var mı?

Onaylamadan önce bir daha düşünün.

Çünkü Türkiye düşünüyor, Türkiye tartışacak.

**Tarihin En Kabarık Ekonomik Suç
Dosyası Özelleştirmelere Karşı
Sendikamızın Başlattığı
Kampanya Genişleyerek Sürüyor...**

03 Mart 2003

“BİR ÖZELLEŞTİRME HAREKATI: IRAK”

YÜZ BİNLER BARİŞ İÇİN ANKARA’DA ALANLARDAYDI

1 Mart 2003 Cumartesi günü Ankara’da yapılan miting ve gösteri yürüyüşünde toplumun çok değişik kesimlerinden yüz bin kadın, erkek ve genç savaşa karşı çıktı. Sendikamız Petrol-İş üyelerinin de aktif bir şekilde katıldığı miting, ABD yönetiminin dünya kamuoyunu terörize etme çabalarına verilmiş açık bir cevap oldu.

Ankara’daki yığinsal çıkışla on binlerce yurttaş “savaş planlarına hayır” diyerek demokrasi ile barış ve hayat arasındaki kopmaz bağı bir kez daha ortaya koydu. Kazanç kaynağı insan hayatı olan ölüm tacirlerinin planları ciddi bir darbe yedi.

Türkiye’deki 1 Mart eylemi, dünyadaki milyonlarca barış savunucusu insanın gür sesiyle birleşerek savaşın milyarlarca dolar harcanarak yapılan propagandası sonucu beyinlerimizde oluşturulmaya çalışılan “Amerika isterse savaş olur” düşüncesini, “biz istemezsek savaş olmaz” gerçeğine dönüştürmüş, yığinsal tepki ve mücadelelerin sonuçsuz kalmayacağını tüm dünyaya göstermiştir.

Ülkemiz insanlarına da kan ve gözyaşından başka bir şey getirmeyecek olan savaş planlarının önemli bir halkası olan “yetki tezkeresi” girişimi 1 Mart eylemiyle sonuçsuz kaldı.

Bu raundu barış güçleri kazandı. Ama savaş tehlikesi önümüzde hâlâ bütün ciddiyetiyle duruyor. Bu durum, barışı savunma kararlılığımızı artırarak sürdürmemizi gerektiriyor.

Bu yığinsal çıkışta sendikamızın öne çıkardığı sloganlardan biri de “Bir Özelleştirme Harekatı: Irak” oldu. Çünkü olası savaşın gerçek nedenlerinden birisi de Irak petrolünün özelleştirilmesidir.

Bu mitingi organize edenleri, katılanları, savaş karşıtı tüm insanları ve

Türkiye'nin onurunu kurtaran milletvekillerini kutluyoruz.

BARIŞI SAVUNMAK EMEĞİMİZE SAHİP ÇIKMAK DEMEKTİR

BARIŞI SAVUNMAK ÇOCUKLARIMIZA, AİLELERİMİZE,
GELECEĞİMİZE SAHİP ÇIKMAK DEMEKTİR

BARIŞI SAVUNMAK KÂR ÇIKARLARINA KARŞI ÇIKMAK
DEMEKTİR

SAVAŞ PLANLARININ HER ADIMINI BOZMAK, HAYATI SAVUNMAK
DEMEKTİR

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

14 Mart 2003

**AKP HÜKÜMETİ TARAFINDAN MECLİS'E GETİRİLEN
İŞ GÜVENCESİ YASASI'NA KARŞI, KIDEM TAZMİNATIMIZI
VE KAZANILMIŞ HAKLARIMIZI ORTADAN KALDIRAN
İŞ YASASI KABUL EDİLEMEZ**

1475 sayılı İş Yasası'nda Avrupa Birliği'ne uyum adı altında yapılmak istenen değişiklikler, işverenlere sınırsız haklar tanırken, işçilerin kazanılmış tüm haklarını ortadan kaldırıyor.

İş Güvencesi Yasası'nın çıkartılmasını engellemek için aylardır hükümete baskı yapan işverenler istediklerini elde ediyor. AKP milletvekilleri, fedakarca (!) geceli gündüzlü çalışarak, yangından mal kaçırmaya İş Yasası'nı, İş Güvencesi Yasası'nın yürürlüğe gireceği 15 Mart'a yetiştirmeye gayret gösteriyor. İşverenlerin AKP Hükümeti'yle yaptıkları pazarlıklar sonucu İş Yasası tasarısının içine iş güvencesi ile ilgili hükümlerle birlikte, esnek çalışmayı düzenleyen hükümler ve kıdem tazminatı ile ilgili düzenlemeler de katıldı. AKP milletvekilleri adeta işverenlerin vekili haline geldiler.

1475 sayılı İş Kanunu tümüyle değiştiriliyor. Böylece, İş Güvencesi Yasa tasarısının bir buçuk yıl başbakanlıkta bekletildiğini söyleyerek övünen işverenler amaçlarına ulaşmış olacaklardır.

İş Kanunu tasarısını hazırlayanlar, işçi sınıfı aleyhine düzenlemeleri formüle ederken, en çok Avrupa Birliği normlarından yararlandıklarını tasarının gerekçesinde belirtmektedirler. Oysa ödünç işçilikle, Avrupa Birliği'ne giriş sürecinde kölelik düzeni getirilmeye çalışılıyor. İşçiler, işyerinin devri, iş sözleşmesinin devri, ödünç iş ilişkisi uygulamalarıyla alınıp satılabilecek, bir makine parçası gibi alınıp satılan, fabrika ile ya da işyeri ile işyerinin bir bölümü ile başka bir işverene devredilen meta haline getirilmektedirler. Ödünç iş ilişkisi ve iş sözleşmesinin devri ile işçiler işletmeler arasında seyyar işçi haline getirilerek, daha az işçi ile üretim yapılması amaçlanmaktadır. Ödünç iş ilişkisi yasa maddesi ola-

rak düzenlendiğinde, taşeron firmalar gibi, çok sayıda ödünç işçi veren şirketler oluşacaktır. Böyle bir durumda “ödünç” işçilerin sendikada örgütlenmesi dahi mümkün olmayacaktır.

İş Kanunu ön tasarısı, aynı işyerinde belirli, belirsiz, tam süreli, kısmi süreli, deneme süreli gibi birçok türde sözleşmelerle işçi çalıştırmaya olanak tanıyor. Taşeron şirketlerin son yıllarda uyguladığı sömürü yöntemi şimdi İş Yasası’na konularak genelleştirilmek istenmektedir.

İş Yasası tasarısındaki hükümler işçi sınıfının sendikal örgütlülüğünü dağıtmaya yöneliktir. İşçilerin kazanılmış hakları ellerinden alınmaktadır. Oysa işçiler yıllarca işyerini sahiplenme, üretimde söz sahibi olma mücadelesi verdiler.

Tüm haklarımız gasp ediliyor. İşverenler bu yasa tasarısı ile işçi sınıfına karşı büyük bir saldırı başlatmıştır. 1475 sayılı İş Yasası’nın, tasarısındaki gibi değiştirilmesi, işçi sınıfının yüz yıl önce kazandığı hakların tümünü kaybetmesini getirecektir. Tasarı yasalaşırsa, işçiler gündelikçiye dönüşecek, sendikalar iyice küçülecek ve işlevsiz hale gelecektir.

İşçi sınıfı, TBMM’de yaşananları ibretle izlemekte, sendikacı iken AKP’den milletvekili seçilenlerin ihanetini görmekte, yasaya karşı mücadele edenleri de takdirle karşılamaktadır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

25 Mart 2003

SAYIN TÜPRAŞ HİSSEDARLARI DİKKAT!

Türkiye'nin en saygın kurumlarından olan şirketiniz TÜPRAŞ, esrarengiz yeni yabancı sahibinin kontrolüne girmek üzeredir. TATNEFT'in hissedarı olan IMANAGEMENT'ın görüşüne göre TÜPRAŞ'ın yeni sahibi olan Rus şirketinin, tıpkı Rusya'daki kendi şirketi TATNEFT'te yaptığı gibi Türkiye'de de TÜPRAŞ'ın fonlamayla içini boşaltacağı açıktır. Bu kapsamda haklarınızı ihlal edileceği kaçınılmazdır.

Amacımız bu şeffaf olmaktan uzak uygulamaya dikkatleri çekmektir. TATNEFT'in kurumsal yönetim ve uluslararası standartlara uyum konularındaki başarısızlıkları ortadadır. TATNEFT yönetimi tarafından yürütülen hiçbir büyük çaplı işlem, usulüne uygun şekilde azınlık hissedarlara açıklanmamıştır. TATNEFT, TÜPRAŞ özelleştirmesini kazanan muğlak EFREMOV KAUTSCHUK Gmbh şirketine mevcut pazar fiyatlarının altında petrol satışı yapmaktadır. TATNEFT hakkında hali hazırda haksız off-shore kazançlarının tümünü alarak ortaklarını aldattığı hususunda Rusya'da ve ABD'de devam eden davalar bulunmaktadır. Daha da kötüsü EFREMOV KAUTSCHUK aynı petrolü TÜPRAŞ'a çok daha yüksek fiyata satmaktadır.

EFREMOV KAUTSCHUK ve onun Virgin adalarındaki ortağı RENIX'in arkasında kimlerin olduğu tespit edilmeli ve kamuoyuna açıklanmalıdır. Bu kişiler bizce TATNEFT'te olduğu gibi TÜPRAŞ'ın geleceği veya ortakların hakları için de hiçbir şey yapmayacaktır! Görüşümüze göre çalışanlar mağdur olacaktır! Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin vergi gelirleri azalacaktır.

TATNEFT şu anda bu şaibeli satın alma oyununa katılarak Rus ve Amerikan kanunlarına karşı geldiği için Rusya'da ve Amerika'da dava edilmektedir.

ÖZELLEŞTİRME HAREKATI SÜRÜYOR THE PRIVATIZATION OPERATION CONTINUES L'OPÉRATION DE PRIVATISATION CONTINUE

Özelleştirme Harekati, kamu hizmeti olan kamusal işletmeleri, hazine de dahil bir diziye hedef olarak hızla ilerliyor.

TÜPRAŞ'ın yapılmak istenen bir Ortadoğu'ya yapılmak istenen operasyon, aynı kamusal olarak faaliyet, sosyal devletten uzaklaşmaktadır.

19 yıldır özelleştirme adı altında yapılanlar fiyaskoyla sonuçlandı. İş başındaki hükümetler, her sıkıştığında ailesinin altınlarını, gümüşlerini satan kumarbazlar gibi davrandı. Halka ait mal varlıklarını satarak kaynak elde edeceğini sandı. Ne ciddi bir kaynak oluştu, ne oluşan kaynak vaat edildiği gibi üretime yatırıldı ne de istihdam artışı sağlandı. Sermayenin tabana yani halka yayılacağı iddiası da gerçek çıkmadı. Tersine, fabrikalar kapatıldı, onbinlerce insan işsiz bırakıldı, küçük hisseler tekellerde toplandı. Ülkemiz her geçen gün daha yoksullaştı. Yarınlarmız teminatsız bırakıldı. Bir dizi suç işlendi. Bu suçların en büyüklerinden birisi de Tüpraş'ı satma girişimiydi çünkü Tüpraş'ı satmak, onun ayrılmaz bir parçası olan, ikiz kardeşi Petkim'i de satmak anlamını taşıyordu.

Müdahale etmesek, 2004 yılında Tüpraş, 1.3 milyar dolara çoktan satılmış olacak ve koca tesisler adresi belirsiz, şaibeli, Tüpraş'ın yarısı bile etmeyen bir yabancı şirketin elinde heba olup gidecekti. Tüpraş'ın ardından Petkim'in sonu da felaket olacaktı. Seyirci kalmadık, izin vermedik.

Durdurduk, Türkiye Kazandı.
Durduracağız, Yine Kazanacak.

petrol-ış

Türkiye Petrol Kimya Sanatçıları Sendikası

Altunizade Mah. Kuşbakışı Cad. No:25 Üsküdar-İSTANBUL Tel: (0216) 474 98 70 Faks: (0216) 474 98 67

www.petrol-is.org.tr

Petrol-İş Dergisi Özel Sayısıdır

TÜPRAŞ hissedarları olarak her birinizi, tüm devlet yetkililerini ve TÜPRAŞ çalışanlarını endişelerini dile getirmeleri ve haklarının arkasında durmaları için ses getirmeye çağırıyoruz.

YARIN ÇOK GEÇ OLABİLİR!

Hakları için savaşmak isteyen herkese sesleniyoruz;

Lütfen bizimle info@imanagemetcorp.com e-mail adresinden irtibata geçin.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

26 Mart 2003

**PETROL-İŞ ALİAĞA'DAN SESLENECEK:
'ÖZELLEŞTİRME HAREKATINI DURDURALIM'**

Petrol-İş, 19 Nisan Cumartesi günü saat 13.00'da İzmir Aliğa Demokrasi Meydanı'nda gerçekleştireceği mitingle hükümetin özelleştirme hareketına "dur" diyecek. Türk-İş, KESK, DİSK'in de üyelerine aktif katılım çağrısı yaptığı mitinge Türkiye genelindeki tüm sendikalar, odalar, demokratik kitle örgütleri, dernekler, bölge şubeleri de kitlesel olarak katılacak.

Petrol-İş "Bir Özelleştirme Harekatı: Irak" sloganıyla başlattığı kampanyasını, "Özelleştirme Harekatını Durduralım" sloganıyla sürdürüyor. Kampanya kapsamında Türkiye'nin çeşitli yerlerinde mitingler düzenleyecek olan Petrol-İş, ilk mitingini 19 Nisan Cumartesi günü saat 13.00'da İzmir Aliğa Demokrasi Meydanı'nda gerçekleştirecek.

Esnafı, memuru, işçisiyle tüm Aliğa halkının katılımıyla gerçekleşecek olan mitingin alışlagelmiş mitinglerden farklı olacağını belirten Petrol-İş yöneticileri, bu mitingle halkın PETKİM'e ve özelleştirilecek diğer kuruluşlara sahip çıkacağını Türkiye kamuoyuna göstereceği görüşünde.

Petrol-İş'in "Özelleştirme Harekatını Durduralım" sloganıyla başlattığı kampanyanın bir parçası olarak düzenlenen mitinge, siyasi partiler, Türkiye genelindeki tüm sendikalar, odalar, demokratik kitle örgütleri ve dernekler, bölge şubelerini bu mitinge katılmaları için çağırıyor. Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğangül, Aliğa Belediye Başkanı Süleyman Akbıyıkoglu, CHP İzmir Milletvekili Hakkı Ülkü ve Türk-İş Genel Sekreteri Hüseyin Karakoç'un da konuşma yapacağı mitingde 'Emeğin Türküsü' dinleti verecek. Mitinge ayrıca aralarında CHP İzmir Milletvekili Enver Öktem ve Ali Rıza Bodur'un bulunduğu CHP'li milletvekilleri de katılacak.

Genel Başkanımız Mustafa ÖZTAŞKIN POAŞ'ın özelleştirilmesi ile ilgili bir basın açıklaması yaparak geçmiş 2 yılı değerlendirdi.

“ ‘Siyasi deprem’ olarak tanımlanan kaos ortamında bir gruba bağışlanan bu satışın, ‘seçim ganimeti’ mi olduğu, elbette kamuoyu tarafından doğru değerlendirilecektir... ”

POAŞ özelleştirmesi, kamudan özel kesime rant transferinin, istihdam daralmasının ve sendikasılaştırmanın yaşandığı tipik bir örnek olmuştur.

2 Yılda neler oldu ?

◆ Temmuz 2000 yılında POAŞ'ın % 51'lik kamu payı 1.260 milyon dolar karşılığında İş Doğan

Petrolcülük Yatırım A.Ş.'ye satıldı. Satış tutarı, yüksek faiz ödememek için ÖİB'na peşin ödenerek "En Büyük Özelleştirme" propagandası yapıldı.

Ancak bu ödemenin özel ve devlet bankasından (Vakıf Bank) alınan düşük faizli kredi ile ödendiği saklanarak kamuoyu yanıltıldı.

◆ 2113 olan işçi sayısı, işten

ÖZELLEŞTİRMENİN İKİNCİ YILINDA POAŞ

POAŞ özelleştirmesi, kamudan özel kesime rant transferinin, istihdam daralmasının ve sendikasılaştırmanın yaşandığı tipik bir örnek olmuştur.

İKİ YILDA NELER OLDU?

- 1) Temmuz 2000 yılında POAŞ'ın %51'lik kamu payı 1 milyar 260 milyon dolar karşılığında İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.'ye satıldı. Satış tutarı, yüksek faiz ödememek için ÖİB'ye peşin ödenerek “en büyük özelleştirme” propagandası yapıldı. Ancak bu ödemenin özel ve devlet bankasından (Vakıf Bank) alınan düşük faizli kredi ile ödendiği saklanarak kamuoyu yanıltıldı.
- 2) 2113 olan işçi sayısı, işten atılmalarla 467'e düşürüldü ve %78 istihdam daralması oldu.
- 3) %83 olan sendikalı işçi oranı %43'e düşürülerek tam bir sendikasılaştırma girişimi uygulandı.
- 4) Kamu kuruluşlarından esirgenen kaynaklar, %100 indirimli devlet teşvikleri yoluyla şirkete aktarıldı.
- 5) Kamu mülkiyetinde iken, sahip olduğu birikim ve olanaklardan, kârlılığını arttırmak ve pazardaki hakim durumunu güçlendirmek için imtiyaz olarak yararlanıldı.
- 6) Sermaye grubunun şirkette kontrolü ele geçirebilmesi için, devlet adına denetim görevini yerine getiren imtiyazlı hisse, öngörülen beş yıllık süre beklenilmeden kaldırıldı.

- 7) Giderek kamu hizmeti niteliğinden uzaklaşarak “raftaki mal” anlayışı hakim oldu.
- 8) Üretim ve hizmet sunumuna dayalı olmayan faaliyetlerinden, yüksek fiyatlamalar yoluyla kârlılığını artırdı.
- 9) ÖİB’nin, özelleştirme programında ve IMF niyet mektubunda geriye kalan %25,8 kamu payının halka arz edileceği ilan edilirken, hükümet 16.07.2002 tarihinde alelacele, üstelik Mart 2002 tarihindeki halka arz hisse fiyatı ile tüm hisselerin doğrudan İŞ-DOĞAN Grubu’na satışına karar verdi.

Böylece %76,8’e yükselen payı ile bu grup, tüm kontrolü ele geçirmiş oldu.

“Siyasi deprem” olarak tanımlanan kaos ortamında bir gruba bağışlanan bu satışın, “seçim ganimeti” mi olduğu, elbette kamuoyu tarafından doğru değerlendirilecektir.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

01 Nisan 2003

**HÜKÜMETTE KARA DÜZEN:
“ÖZELLEŞTİRMEYİ SANA BAĞLADIM ABI”
PETKİM’İ DE SAT GİTSİN**

Kendilerini ticaret erbabı olarak sunan 59. Hükümet yetkilileri, ekonominin iktisadi kurallarla yürütülmesinden kamu varlıklarının satılmasını anlamaktadırlar. Savaş ve ekonominin kaynak ihtiyacı arasına sıkışan hükümetin zafiyetini gören fırsatçılar ise, “kelepir mal” kapma yarışına girmişlerdir.

Ülkemizin içinde bulunduğu zor koşulları üretim, yatırım ve istihdam yaratarak aşmayı gündemine almayan hükümet, Özelleştirme Yasası’nı bile ihlal ederek Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB)’ni Maliye Bakanlığı’na bağlamıştır. Hatta daha ileri giderek bir yıllık özel yasa niteliğinde olan Bütçe Yasası’na özelleştirme sözleşmelerinin yeniden düzenlenmesi gibi anayasaya aykırılık içeren girişimlerde bile bulunmuşlardır. Bunun bilgisizlikten mi, yoksa “şark kurnazlığı”ndan mı olduğunu kamuoyu değerlendirilecektir.

Ülkeyi bir kara düzen içinde idare edenler verimlilik, kârlılık, rekabet gücü ve nitelikli istihdama sahip olan PETKİM’i “satma” derdine düşmüşlerdir. Üretimi ve yatırımı göz ardı eden, geleceğimizi karartan yetkililere sesleniyoruz!

PETKİM’i biz kurduk, biz işlettik ve üretime devam ediyoruz.

Bizler, asalak değil üretici güçleriz, üretime sevdalıyız. Çünkü biz insanız.

Bugün (01.04.2003) saat 16.00’da fabrikalarımıza kapanarak kıt kaynaklara sahip toplumumuzun yeniden dirilişi için üretim yapacağız.

Hileli Çekiliş: ÖZELLEŞTİRME

TÜPRAŞ, PETKİM, TÜGSAŞ, TELEKOM

MİLLİ PİYANGO, TEKEL, THY, SEKA

TEKGIDA-İŞ

SATILIYOR!

petrol-İŞ

www.tekgida-is.org.tr
www.petrol-is.org.tr

Yaratacağımız katma değerin buraların sahibi olan topluma geri dönmesi için işyerimizin özelleştirilmesine karşı duruyoruz. Sağduyuya sahip halkımızın yanımızda olduğuna yürekten inanıyor ve güveniyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

TÜRKİYE TÜRKİYE düşünüyor tartışacak

Sayın Milletvekili,

Türkiye belki de tarihinin en zorlu dönemeçlerinden birinden geçiyor.

Savaş yanı başımızda. Gazeteler, televizyonlar her gün Irak'ta süren savaşla ilgili haberlerle dolup taşıyor.

Hepimiz kaygı ve merakla savaşın günlük tahribatını izliyoruz.

Ve bizler hiçbir çıkarımızın olmadığı bu savaşın sonuçları hakkında cevabı belirsiz onlarca sorunun girdabında yuvarlanıyoruz.

Ekonomimize ne olacak? Dolar ve faiz yükselecek, paramız daha da değersizleşecek mi? Benzin ve mazot fiyatları artacak mı? ABD savaşından doğan zararlarımızı telafi edecek mi? IMF kredileri devam edecek mi? İşsizlik artacak mı? Ve onlarca diğer soru.

Bütün bu hay huy içinde Petrol-İş, sonuçlarının en az savaş kadar yıkıcı olacağını bildiği bir başka "soruna" dikkatinizi çekiyor.

"SAVAŞIN GÖLGESİNDE ÖZELLEŞTİRME"

Cumhuriyet tarihinin en büyük özelleştirmesi çok yakında Türkiye'nin gündemine geliyor. 2 Nisan'da PETKİM'den başlayarak sırasıyla TÖPRAŞ, TUGSAŞ, İGSAŞ, ESGAZ, BURSAGAZ gibi ülkemizin en önemli kamu iktisadi teşekkülleri özelleştirme kapsamında ihaleye çıkartılıyor.

Petrol-İş Sendikası olarak biz ülkemizin bu en stratejik kamu işletmelerinin önemli bir kısmında örgütlüüz. Ve biz inanıyoruz ki, savaşın gölgesinde gerçekleştirilecek bu özelleştirmelerin sonuçları en az savaşın sonuçları kadar yıkıcı olacak.

17 yıl boyunca gerçekleştirilen özelleştirmelerin ışığında bütün Türkiye'yi uyarmayı bir görev biliyoruz.

17 yıl boyunca özelleştirme sürecinin en yakın tanıkları olduk. Bu süre içinde gerçekleştirilen özelleştirmelerin hem ülke ekonomisinde, hem de insanların yaşamalarında yarattığı yıkımı ve acıları onlarla birlikte yaşadık.

17 yıl sonunda bugün bir kez daha özelleştirme gündemde. Ülkemizin elindeki son "toplumsal sermayemiz" de sorgusuz sualsiz, geçmişten hiçbir ders çıkartmadan, aynı tas aynı hamam misali hızla elden çıkarılacak.

Ne adına, niçin?

Gerekçeler hepimizin malumu.

20 yıl önce ileri sürülen gerekçeler aynı cümlelerle tekrarlanıyor.

Serbest piyasa ekonomisi güçlenecek; üretim ve istihdam artacak; ekonomik verimlilik yükselecek; gelir dağılımı iyileşecek; sermaye tabana yayılacak; demokrasi gelişecek; hazinenin üzerindeki kamudan kaynaklanan yük azalacak... Hatta dış borçlar bile ödenecek...

02 Nisan 2003

**PETKİM'DE İŞÇİLER İŞYERLERİNİ TERK ETMİYOR!
İLK SINAV PETKİM VE TÜPRAŞ
TBMM'YE SESLENİYORUZ!**

Toplumun yararını, çıkarını temsil ettiğinizi iddia ediyorsanız savaşın gölgesindeki özelleştirmeleri durdurun!

Toplumun malını, teminatını, sermayesini satmadan topluma sorun!

Önce, geçmişte ne oldu, nasıl oldu araştırın, ders çıkartın...

Aksi halde geçmişte özelleştirme adı altında işlenen suçların ortağı olursunuz!

Özelleştirme kapsamına alınan ve bugün teklif verme süresi dolan PETKİM'de işçilerin "İşyerini Terk Etmeme" eylemi devam ediyor. Eylem nedeniyle PETKİM'de satışlar durdu.

1 Nisan günü saat 16.00'dan itibaren işyerini terk etmeyen PETKİM işçilerinin sayısı 3800'ü buldu. İşçiler, PETKİM çıkışı kapısının önünde beklerken, sabah saatlerinde işçilere yönelik konuşmalar yapan Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın ve Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğangül, hükümeti ve bazı fırsatçıları uyardı. Sendikacılar, satılan ve satılmak istenenin memleket olduğuna dikkat çekerek, yurdunu seven herkesi ülkesine sahip çıkmaya çağırdı.

Öte yandan, Aliğa'da kurulu bulunan ve özelleştirme kapsamında bulunan bir diğer kuruluş olan TÜPRAŞ'ın İzmir Rafinerisi'nde de işçiler sabah dış kapıya inerek işbaşı yapmadılar. TÜPRAŞ işçileri; özelleştirmelere karşı birlikte ve kararlı bir mücadele edilmesi halinde bu girişimlerin durdurulabileceğini belirttiler.

Petrol-İş Aliğa Şubesi İdari Sekreteri Salih Rakıcı'nın konuşmasının ar-

dından TÜPRAŞ işçileri, otobüslere binerek PETKİM'deki işçileri ziyaret etti. Saat 10.00'a kadar süren konuşmalardan sonra TÜPRAŞ işçileri PETKİM'den ayrılarak işyerlerine döndüler. Saat 11.00'a kadar TÜPRAŞ İzmir Rafinerisi'nde tanker dolumu yapılamadı.

Bu arada yarın, (3 Nisan) PETKİM'in kuruluş yıldönümü. İşçiler, eyleme yarın da devam ederek PETKİM için 'Doğum Günü Partisi' verecek.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Çavdar
Genel Sekreter

03 Nisan 2003

PETKİM'İN KURULUŞ YILDÖNÜMÜ KUTLANIYOR!

PETKİM'İ KURANLAR, PETKİM'İ YAŞATMA SAVAŞI VERİYOR

Türkiye, “siz tarım ülkesisiniz petrokimya gibi ileri sanayilere girmenize gerek yok” diyen ABD’li yetkililere, 3 Nisan 1965 yılında hem de Avrupa ülkeleri ile eşzamanda PETKİM’i kurarak yanıt verme iradesini göstermiştir.

Bugün tarımımızı da yok etmek isteyen uluslararası kuruluşların çıkardığı tüm engellere rağmen İzmit-Yarımca’da birinci petrokimya tesisi (PETKİM) kurulmuştur. PETKİM, petrokimya sanayi alanında ülkemizdeki plastik, lastik, tekstil gibi diğer sanayilerin de genişlemesine kaynaklık etmiştir.

Başlangıçta yurtiçi talebin tamamını karşılayan PETKİM, giderek büyüyen nüfusumuzun ve sanayimizin ihtiyacını yeterli düzeyde karşılayamaz hale gelmiştir. Zamanla ülkemizin ve gelişmekte olan benzer ülkelerin (Güney Kore, Hindistan, vs.) eğitim merkezi haline gelen PETKİM’de yetişen, nitelikleşen işgücü, İzmir-Aliaga’da yeni teknolojilere sahip ikinci PETKİM tesisini tamamen kendi birikimleri ile kurmuştur.

Dünya standardında ve kalitesinde üretime, teknolojiye, Avrupa ile rekabet gücüne ve nitelikli işgücüne sahip duruma gelen PETKİM, verimli, kârlı bir kuruluşumuzdur.

Bugün ise 500 büyük sanayi kuruluşu içinde en ön sıralarda yer alan PETKİM, özelleştirme saldırısıyla yok edilmek istenmektedir. İçinde bulunduğumuz dünya konjonktüründeki gelişmeler bu saldırının arka planının ortaya koymaktadır.

ABD Başkanı Bush ve “koalisyonu!”, kendi petrol şirketlerinin çıkarı için uluslararası hukuku hiçe sayarak gözleri kararmış biçimde Irak’a saldır-

BU BİR SOYGUNDUR!

Cumhuriyet tarihinin en büyük özelleştirme hareketinin ilk adımı atıldı...

PETKİM'i YOK PAHASINA SATIYORLAR !

Alıcı ünlü (!) bir aile...

Yeniden kuruluş değeri 4 milyar dolara ulaşan PETKİM'i 600 milyon dolara kapatmak istiyor. İş başına gelen iktidarlar, her sıkıştığında ailesinin altınlarını, gümüşlerini satan kumarbazlar gibi, halka ait olan kamu mallarını yağmalıyorlar. Ülkemiz, toplumsal sermayemiz, geleceğimiz göz göre göre yıkıma sürükleniyor.

17 yıllık özelleştirme sonuçları ortada. Artık her şey daha açık, daha anlaşılır değil mi? Petkim öncelilerden farklı mı olacak? Hayır... O zaman bu inat niye? Ne için? Kimin için? Gelin toplumsal sermayemizin yok edilmesine izin vermeyelim. Ülkemizin yarınlarının teminatı olan en değerli varlığımızın yok pahasına satılmasına göz yummayalım. Bu büyük özelleştirme hareketini ülkemiz, işimiz ve geleceğimiz için elbirliği ile durduralım.

**KAMU MALI HALKIN MALIDIR
YOK EDİLMESİNE İZİN VERMEYELİM**

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

www.petrolis.org.tr

maktadırlar. Ne tesadüftür ki; ülkemizde de benzer gelişmeler yaşanmaktadır.

“Savaşa hayır” diyen sağduyulu halkımızın baskıları karşısında TBMM’den savaş tezkeresi geçiremeyen hükümet, kaynak bulmak için toplumsal birikimimiz olan PETKİM’e saldırmaktadır.

Mevcut siyasi iktidar, kendilerinden önceki iktidarlardan daha piyasacı olduklarını gösterme telaşını söylemlerine bile yansıtmaktadır.

Daha evvel özelleştirme uygulamalarındaki ayıpları perdelemeye yönelik “halka açma” kavramı yerine “piyasaya açma” sözcüğü kullanılarak özelleştirmenin bir ideolojik duruş olduğunu ortaya koymaktadır.

En az %51’lik bölümünün blok satış yöntemiyle özelleştirilmesi ilan edilen PETKİM;

2002 yılında 962 trilyon TL ciro, 21 trilyon TL faaliyet kârı, 70 trilyon TL’lik yatırım ve devlete vergi, yasal yükümlülük karşılığında 12,4 trilyon TL’lik ödeme yapmıştır.

Ayrıca üretim sürecinin bütününe hakim 5000 yetişmiş nitelikli işgücüne sahip olan PETKİM, kimlere, neden, nasıl, hangi gerekçelerle “satılmak” istenmektedir?

Bu biçimde “kaynak yaratma”nın, ekonominin kendi kurallarıyla yürütülmesiyle ve hükümet etmekle bağdaşır hiçbir yönü bulunmamaktadır.

Petrol-İş Sendikası olarak bugün, siyasi iktidara rağmen, PETKİM’in kuruluş yıldönümünü, üretimden gelen gücümüzü 38 yıl evvel olduğu gibi, yine üretimde kullanarak kutluyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

07 Nisan 2003

ALICI KUŞLAR PETKİM'DE!

PETKİM'e teklif veren firmaların inceleme amaçlı gezileri, bugün öğleden sonra başladı.

PETKİM'e sırayla yapılacak olan gezilerin ilk grubunu Vakıfbank Genel Müdürü Ahmet Kaçar ve yardımcısı Yusuf Yeşilırmak ve beraberindekiler oluşturuyordu. Heyet saat 15.00 sıralarında PETKİM Genel Müdürlüğü binasına geldi.

Haberi alan işçiler, işyerlerini terk ederek sendikanın önünde toplandı. Bu sırada işbaşı yapmak üzere işyerine gelen 16.00-24.00 vardiyası da gruba katıldı. Sayıları 1500'ü bulan işçiler topluca genel müdürlük binasının önüne gitti.

Burada şube başkanı İbrahim Doğangül, alıcı firmaların temsilcilerine: "Sizi istenmeyen adam ilan ediyoruz burayı terk edin. Arka kapıyı şimdilik açık bırakıyoruz, bir dahaki sefere kaçacak yer de bulamayacaksınız" dedi.

Kısa bir süre sonra Vakıfbank yetkililerinin PETKİM'i apar topar terk ettikleri öğrenildi. Şube başkanı: "Başımızın üstünde akbabalar dolaşırken kendimizi huzurlu hissetmemiz mümkün değil; biz huzursuzken, yönetenlerin huzurlu olmaları da mümkün olmayacak. Bizi rahat bıraksınlar. Çok paraları varsa yeni PETKİM'ler kursunlar" dedi.

Heyetin ayrıldığını duyan işçiler alkışlarla dağılarak işlerinin başına döndüler...

18 Nisan 2003

**PETROL-İŞ, ALİAĞA'DAN SESLENECEK:
“ÖZELLEŞTİRME HAREKATINI DURDURALIM”**

Petrol-İş 19 Nisan Cumartesi günü saat 13.00’da İzmir Aliğa Demokrasi Meydanı’nda gerçekleştireceği mitingle hükümetin özelleştirme hareketına “dur” diyecek. Türk-İş, KESK, DİSK’in de üyelerine aktif katılım çağrısı yaptığı mitinge Türkiye genelindeki tüm sendikalar, odalar, demokratik kitle örgütleri, dernekler, bölge şubeleri de kitle-sel olarak katılacak.

Petrol-İş, “Bir Özelleştirme Harekatı: Irak” sloganıyla başlattığı kampanyasını, ‘Özelleştirme Harekatını Durduralım’ sloganıyla sürdürüyor. Kampanya kapsamında Türkiye’nin çeşitli yerlerinde mitingler düzenleyecek olan Petrol-İş, ilk mitingini 19 Nisan Cumartesi günü saat 13.00’da İzmir Aliğa Demokrasi Meydanı’nda gerçekleştirecek.

Esnafı, memuru, işçisiyle tüm Aliğa halkının katılımıyla gerçekleşecek olan mitingin alışlagelmiş mitinglerden farklı olacağını belirten Petrol-İş yöneticileri bu mitingle halkın PETKİM’e ve özelleştirilecek diğer kuruluşlara sahip çıkacağını Türkiye kamuoyuna göstereceği görüşünde.

Petrol-İş’in ‘Özelleştirme Harekatını Durduralım’ sloganıyla başlattığı kampanyanın bir parçası olarak düzenlenen mitinge, siyasi partiler, Türkiye genelindeki tüm sendikalar, odalar, demokratik kitle örgütleri ve dernekler, bölge şubelerini bu mitinge katılmaları için çağırıyor.

Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğanğül, Aliğa Belediye Başkanı Süleyman Akbıyıkoglu, CHP İzmir Milletvekili Hakkı Ülkü ve Türk-İş Genel Sekreteri Hüseyin Karakoç’un da konuşma yapacağı mitinge ‘Emeğin Türküsü’

ALIAĞALILAR

Bu ülke ve bu kent

ALIAĞA

Nüfus (1973)
4.000

**TÜPRAŞ ve
PETKİM'le
büyüdü**

ALIAĞA

Nüfus (2003)
40.000

Şimdi her ikisi de

özelleştiriliyor

KAMU MALI KİMİN MALI?

Bizimizin ortak malı olan

işletmeler nasıl sınırlı ortaklık

haline geldi? Önce devlet

bankaları, sonra özel bankalar

Nasıl

hertümdü?

Faturasını neden biz ödedik?

Neden

akıllarına haray mizat soktuktan

başka çare gelmedi?

Niçin

alternatif denelim ve yönlelim

modelleri hiç tartışmadık?

Surada

PETKİM

TÜPRAŞ

TÜGSAŞ

İGSAŞ

ESGAZ

BURSAGAZ

var!

Sonuç önceliklerden farkı mı olacak? Onaylamadan önce bir daha düşünün.

Türkiye düşünüyor, Türkiye tartışacak.

dinleti verecek. Mitinge ayrıca aralarında CHP İzmir Milletvekili Enver Öktem ve Ali Rıza Bodur'un bulunduğu CHP'li milletvekilleri de katılacak.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

SİZ ALIĞALILAR

Komşularınızın,
hemşerilerinizin yarısı
yarın işsiz kalacak.
Belki de her sokaktan bir kişi
göç etmek zorunda kalacak.
"Tazminatları ödenecek"
derlerse, bilin ki faturası
satın alanın değil
bizim sırtımıza yüklenecek.

YAŞADIKLARIMIZI

**UNUT-
MA-
YIN**

ÖZELLEŞTİRME

petrol-ış

Türkiye Petrol-Kirya-Leslik İşçileri Sendikası

TÜPRAŞ VE PETKİM
SİZİN, BİZİM YANI
HEPİMİZİN
**GELE-
CEĞİ-
DİR**

Petrol-ış Dergisi Özel Sayısı, Mart 2003 • Adres: Altunizade Mahallesi Kıpırcı Cad. No: 25 81180 Üsküdar/İSTANBUL
Tel: 0216 474 98 70 Faks: 0216 474 98 67 www.petrol-is.org.tr Baskı: h&h Ofset (0212 211 42 46)

19 Nisan 2003

**GENEL BAŞKANIMIZ MUSTAFA ÖZTAŞKIN'IN, 19 NİSAN 2003'DE
ALİAĞA DEMOKRASİ MEYDANI'NDAKİ KONUŞMASI**

“21. yüzyılda savaşlar bitti, dünyaya barış hakim oldu” derken bütün dünyanın gözleri önünde bir vahşet yaşandı. Komşumuz Irak’a saldırıldı. Irak işgal edildi, Irak yağmalandı. Bir toplum tarihi ile kültürü ile her şeyiyle yok ediliyor. Ne için, Irak petrollerinin özelleştirilmesi için şimdi ülkemizde bir saldırı, bir hareket var. Bu saldırı kamu kuruluşlarına ne için, tıpkı Irak’ta olduğu gibi özelleştirme için. Hem Irak’ta hem de Türkiye’de özelleştirme hareketi yaşanıyor. Bu hareketi yapanlar iyi bilsinler ki bizi Irak gibi teslim alamayacaklar. Çünkü biz inançlıyız, kararlıyız ve mücadeleciyiz. Topla da gelseniz, tankla da gelseniz bu kuruluşları size teslim etmeyeceğiz.

Türkiye’de tam 17 yıldır özelleştirmeler yaşanıyor. 17 yıllık özelleştirme serüveni tam bir fiyasko. Bu güne kadar özelleştirilmiş kuruluşların %40’ı kapatılmış, 60 bin kişi işsiz kalmıştır.

Devlet, bu kuruluşların ödedikleri vergiden ve katma değerden mahrum kalmıştır. Türkiye özelleştirmeden ne iktisaden ne de sosyal açıdan hiçbir yarar görememiştir. Özelleştirilen kuruluşlarda tam bir soygun yaşanmış ve her özelleştirme bir suç dosyasına dönüşmüştür. Artık toplumu kandıramayacaksınız. Çünkü toplum her şeyi kendi gözleriyle gördü.

**SİZİN YALANLARINIZA, SİZİN MASALLARINIZA, SİZİN
NİNNİLERİNİZE ASLA İNANMAYACAK**

Şimdi size PETKİM ve TÜPRAŞ’la ilgili rakamlar vereceğim. 2002 yılında PETKİM ve TÜPRAŞ 12 milyar dolar satış hasılatı yaratmış ve 6 milyar dolar devlete vergi ödemiştir. Şimdi bu kuruluşların ülke ekonomisine katkısını tartışanların aklından şüphe ederim.

Size sesleniyorum sevgili Aliağalılar, ben Aliğa'da doğmadım ama Aliğa'da çalışıyorum, kendimi Aliağalı olarak görüyorum. Aliğa'yı çok seviyorum. Eminim sizin de birçoğunuz benim gibi çalışmak için, yaşamınızı idame ettirmek için Anadolu'nun değişik yörelerinden Aliğa'ya geldiniz. Eminim siz de Aliğa'yı çok seviyorsunuz. Burada geçmişimiz, anılarımız, sevdalarımız var. şimdi buraların özelleştiğini, üretimin, istihdamın azaldığını düşünün, artık sizler yaşamınızı Aliğa'da idame ettiremeyeceksiniz. şşte özelleştirme ile bir kent, bir şehir, bir yöre yok ediliyor. Geçmişimiz, anılarımız, sevdalarımız yok ediliyor ama biz yok edilişe asla müsaade etmeyeceğiz.

Size sesleniyorum Aliağalı esnaflar; buralar özelleştiği zaman dükkanlarınızda malınızı satacak insan bulamayacaksınız.

Size sesleniyorum Aliağalı taksici, minibüsçü, kamyoncu kardeşlerim; buralar özelleştiği zaman taşıyacak ne insan ne de yük bulacaksınız.

Size sesleniyorum köylü kardeşlerim; buralar özelleştiği zaman ürününüzü satacak insan bulamayacaksınız.

şşte biz özelleştirmeye karşı çıkarken aslında kendimiz için değil, sizin için mücadele ediyoruz. Derdimiz mülkiyet tartişması değil, sosyal boyut tartişması da değil, yani işimize, ölkemize, geleceğimize sahip çıkıyoruz.

Biz aslında size sahip çıkıyoruz sevgili Aliağalılar.

BİRKAÇ ÇİFT SÖZÜM DE PETKİM'E TEKLİF VERENLERE VAR

Siz daha dün sanayici oldunuz. Nasıl sanayici olduğunuzu biliyoruz. Sizin amacınız üretim yapmak falan değil, sizin amacınız devleti soymak. Siz ne anlarsınız petrokimya işinden elinizde teknoloji mi var? Haddinizi bilin. Eğer haddinizi bilmezseniz bu işçi, bu halk, size haddinizi iyi bildirir. İyi bir ders verir. Çekin kirli ellerinizi PETKİM'in üzerinden. Yoksa bu işçi sizin ellerinizi kırmasını da bilir.

şimdi bir bakan çıktı, "kararlıyız" diyor. Biz senden daha kararlıyız. Özelleştirmeleri durduracağız. Sonuna kadar mücadele edeceğiz. Sonuna kadar direneceğiz. "Babalar gibi özelleştireceğim diyor", sen hangi babadan bahsediyorsun sayın bakan. Gerçek babandan mı iskele babasından mı? "Gözlerimi kapadım, kulaklarımı tıkadım, yolda yürürken gördüğümü özelleştireceğim" diyorsun, biz senin kulaklarındaki tıkaçları sökmesini de biliriz. On binler gözünün açılmasına yetmiyorsa yüz binleri yıgarız, bütün Türkiye'yi eylem alanına çeviririz. Seni öyle bir silkeleriz ki

ununu akıttığın için; hem de un çuvalı gibi silkeleriz.

Bütün Türkiye'nin gözü burada, ülkesini seven, işine ve geleceğine sahip çıkan milyonlarca yürek Aliğa için atıyor. Aliğa dışından gelen buraya gelen veya gelemeyen ama Aliğa'daki mücadeleyi yüreğinde hisseden sevgili dostlar size sesleniyorum;

ALİĞA'DAKİ BU COŞKUYU, BU HEYECANI, BU KARARLILIĞI,
BU MÜCADELEYİ ALIN BÜTÜN TÜRKİYE'YE TAŞIYIN, TAŞIYIN Kİ
YARINLAR BİZİM OLSUN

Mustafa Öztaşkın
Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı

İşgalin ne olduğunu bilen bir ülkenin insanı olarak size sesleniyorum ey işgalciler! Bugün Irak'ı işgal etmiş olabilirsiniz ama Irak'ta uzun süre kalamayacaksınız. Çünkü tüm işgalcilerin sonu hüsrandır. Siz de Irak'ta bozguna uğrayacaksınız. Irak halkı er geç sizi ülkesinden kovacak, bağımsız ve özgür Irak'ı kendi elleri ile kuracaktır. Bu mücadelede de tüm dünya halkları gibi biz de Irak halkının yanında olacağız. Onlarla beraber direneceğiz. Onun için zaman Çekin kirli ellerinizi Irak'tan! Irak'a yapılan saldırı, işgal, talan ve yağmanın gerçek nedeni Irak petrollerinin özelleştirilmesidir.

Biz Petrol-İş Sendikası olarak, Irak'ta yapılmak istenen daha savaş başlamadan önce "Bir Özelleştirme Harekatı: IRAK" sloganıyla sadece Türkiye'ye değil, tüm dünyaya duyurduk. Tıpkı Irak'ta olduğu gibi ülkemizde de özelleştirme adı altında kamu kuruluşlarına saldırı var. Toplumsal emeğimizin birikimi olan TÛPRAŞ, PETKİM,

TÜGSAŞ, BURSAGAZ, TEKEL, THY, TELEKOM, gibi kuruluşlar özelleştirme ile köy hizmetleri kuruluşları ise, reforma adı altındaki yasalarla yok edilmek isteniyor. Şunu söylemeliyim ki;

30 Nisan 2003

YAŞASIN 1 MAYIS!

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİK VE DAYANIŞMA GÜNÜ!

İşçi sınıfımıza, halkımıza, komşularımıza yönelik tüm saldırıları durduracağız!

Tüm Ortadoğu'nun, bundan sonra çok uzun müddet istikrar göremeyeceği bir döneme girdik. Irak'a yönelik emperyalist saldırganlık, muazzam askeri gücünü kullanarak birkaç hafta içinde emeline ulaştı. Yaklaşık 50 yıldır bağımsız, devletçi ve laik bir ulus yaratma çabasındaki Irak halkları, bir kez daha emperyalizmin pençesine düştüler. 50 yıl önce kovdukları petrol tekelleri, tekrar Irak'a girdiler ve kamunun elinde bulunan petrol yataklarını özelleştirdiler. Yani, Irak'a bir özelleştirme harekâtı başlatmışlardı ve ne yazık ki şimdilik bunu başardılar.

Türkiye'nin emekçi halkı ise yeni bir özelleştirme saldırısı ile karşı karşıya. Siyasi iktidar, başta PETKİM ve TÜPRAŞ olmak üzere, TEKEL'i, HAVA YOLLARI'nı, TELEKOM'u bir an önce satma telaşına girdi. Karşımızda suçluların telaşı içinde olan bir zümre var. Bu ülkenin yüz akı, vergi gelirlerinin büyük çoğunluğunun ana kaynağı olan kuruluşları kime, ne hakla satacakmış, bunu soruyoruz ve soracağız. Bunu sadece sandık başında sormakla yetineceğimizi sananlar yanıldıklarını göreceklerdir. Her kentin, her beldenin, her mahallenin meydanı, gerekirse her gün işçi sınıfının tepkisine sahne olacaktır. Buna hazırız, hazırlanıyoruz! Halkımıza sefaletten başka bir şey getirmeyecek olan bu özelleştirmeleri reva görenler, işçi sınıfımıza karşı da tarihte görülebilecek en ağır saldırıları başlattılar. Siyasi iktidar, daha dün İş Güvencesi Yasası'nın yürürlük tarihini olmadık bir hukuksuzlukla erteledi. Bugün ise, aynı yasanın yürürlüğe girmesi için İş Kanunu taslağının onaylanmasını şart koşuyor. Her gün gazetelerde, televizyonlarda iktidar sözcülerinin ve bakanlarının işverenlere verdiği sözleri görüyor ve duyuyoruz. İşçilerimizin elinde kalan son hakları da almaya niyetleniyorlar. Kimin oylarını alarak iktidara geldiklerini unutanların sonunun ne olduğunu herkes biliyor; unutanlara hatırlatmak da bizim, işçi sınıfımızın görevi olacaktır!

Yıllardır IMF ve Dünya Bankası politikalarının bu ülkeyi ne hale getirdiğini görüyoruz. Küreselleşme diyorlar, çağdaşlık diyorlar, modern hayatın şartı diyorlar, süslü püslü sözler ediyorlar. Hepsinin altından da yoksulluk, sefalet, işsizlik, açlık çıkıyor. Açlık sınırının asgari ücretin iki katı olduğu bir ülkede iktidar ne yapıyor? İşsize iş, yoksula aş, çalışana güvence verileceğine, iktidar sahipleri patronların kasasına sermaye üstüne sermaye aktarmaya çalışıyor. İşte yeni bir bayramı tüm bu sorunlarla birlikte kutluyoruz. İşçi sınıfının en büyük bayramı 1 Mayıs, bütün bunlarla mücadele etmek için gücümüzü toparladığımız gün olacaktır. Hiç unutulmamalıdır ki, sendikasıylaştırmalara, işsizliğe, yoksulluğa, insan hakları ihlallerine, özelleştirmelere, adaletsiz eğitim sistemine, köylünün, çiftçinin sefaletle düşmesine, kamu emekçilerinin grevli sendikal hak elde edememesine karşı tüm çalışanlarla birlikte savaşağımız gün olacaktır.

1 Mayıs'ta alanlarda olacağız. 1 Mayıs'ta işyerlerini, 1 Mayıs'ta tüm mahalleri alanlara dönüştüreceğiz.

İşçisi, işsizi, kamu çalışanı, köylüsü, öğrencisi, kadını, erkeği, emeklisi, genci alanlarda, bulundukları yerlerde taleplerimizi haykıracaklardır!

Meydanlara gelenler meydanlarda; işyerlerinde bulunanlar yemekhanelerinde ve atölyelerinde; hemşiresi, doktoru hastanelerinde ve muayenehanelerinde; madencisi ocağında; mühendisi bürosunda; öğretmeni ve öğrencisi sınıfında büyük günü coşkuyla yaşayacak, yaşatacak!

Ve 1 Mayıs, komşumuzda işgale karşı, ülkemizde savaşa girme tehlikesine karşı, halkımızın özelleştirmelerden dolayı mağdur edilmesine karşı, işçi sınıfımızın kölelik yasasıyla tehdit edilmesine karşı, sendikaların yok edilmesine karşı ayağa kalktığımız, işçi sınıfının örgütlü gücünü gösterdiğimiz günümüz, bayramımız olacak!

İŞÇİ SINIFIMIZA, HALKIMIZA VE KOMŞULARIMIZA YÖNELİK TÜM SALDIRILARI DURDURACAĞIZ!

YAŞASIN 1 MAYIS!

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ!

BAYRAMIMIZ KUTLU OLSUN!

01 Mayıs 2003

MİTİNGE ÇAĞRI: “ÖZELLEŞTİRMEYİ DURDURALIM”

Cumhuriyet tarihinin en büyük özelleştirme hareketi sürüyor.

Alıcılar, ülkemizin en büyük ve en kârlı kuruluşları PETKİM ve TÜPRAŞ için tekliflerini hazırladılar.

Ülkemiz, toplumsal sermayemiz, geleceğimiz göz göre göre bir yıkıma sürükleniyor.

Borç ödeme batağı içinde kıvranan hükümet en değerli varlıklarımızı satışa çıkarıyor.

Aynı Irak’ın tüm geleceğinin ipotek altına alınması gibi ülkemizin geleceği de ipotek altına alınıyor.

Biz, toplumsal sermayemizin yok edilmesine izin vermemeye kararlıyız.

Gelin, bu büyük özelleştirme hareketini elbirliğiyle durduralım.

Dün Aliğa’da özelleştirmeye karşı ‘tek yumruk, tek yürek’ olduğumuz gibi 3 Mayıs’ta da Kırıkkale’de hep birlikte “özelleştirmeyi durduralım” diye haykıracağız.

Ülkesine ve emeğine sahip çıkmaya kararlı olan on binler dolduracak Kırıkkale Cumhuriyet Alanı’nı. Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç, Türk-İş Eski Genel Başkanı ve CHP Milletvekili Bayram Meral, CHP Kırıkkale Milletvekili Halil Tiryaki’nin yanı sıra çok sayıda parlamenter de özelleştirmeye karşı alanlara çıkanlara destek verecek.

TMMOB Genel Başkanı Kaya Güvenç ve çok sayıda demokratik kitle örgütü yöneticisi de Kırıkkale’deki Cumhuriyet Alanı’nda olacak.

Mitinge katılanlar arasında Kırıkkale Belediye Başkanı Mustafa Pekdoğan ile çev-

1 Mayıs Ülkemizde ve Tüm Dünyada Kutlandı

Sendikamız
Türkiye'nin
Birçok
İlinde yapılan
1 Mayıs
Mitinglerine
Katıldı

1 Mayıs öncesi bir basın açıklaması yapan Genel Başkanımız Mustafa

Öztaşkın; Türkiye emekçi halkının özelleştirme saldırısı ile karşı karşıya bulunduğunu belirterek, bu yıl 1 Mayıs'ın ağır ekonomik sorunlarla karşı karşıya olduğu bir dönemde kutlanacağını vurguladı. Tüm işçiler, emekçiler, köylüler, esnafı, dar gelirli tüm halkımızın bulunduğu yerlerde taleplerini hayıracaklarını belirtti.

re yerleşimlerin belediye başkanları da var.

3 Mayıs 2003'te Kırıkkale Cumhuriyet Alanı'ndaki mitingi izleyin, on binlerin 'Özelleştirmeyi Durdurun!' cığlığını duyun ve duyurun. Ülkenize ve emeğinize sahip çıkın.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

Tarih: 3 Mayıs 2003
Yer: Kırıkkale Cumhuriyet Alanı
Saat: 13.00

30 Mayıs 2003

ÖZELLEŞTİRME ÖNCESİ TÜPRAŞ'TA İŞÇİ KİYIMI

Türkiye’de yıllardır ucuz ve örgütsüz işgücü yaratmak amacıyla müteahhit ve taşeron işçisi çalıştırılmaktadır.

Sendikamıza üye ve kamu işyerlerinde çalışan müteahhit işçileri, işyerlerinde uygulanmakta olan toplu iş sözleşmelerinden her altı ayda bir açtıkları davalarla yararlanmaktadırlar.

Çünkü yargı, bu işçilerin sözleşmelerini muvazaalı saymış ve asıl işveren işçileri olduğunu kararlaştırmıştır.

Mahkeme kararları sonucunda müteahhit işçisi çalıştırma gerekçelerinin hukukten ve fiilen sona ermesi gerekirken ısrarla uygulamalara devam edilmiştir. 23 Mayıs 2003 tarihinde alınan Bakanlar Kurulu kararıyla bu işçilerin mahkemeye gitmeden toplu iş sözleşmesinden yararlanmaları kararlaştırılmış, ancak bahçe ve temizlik işlerinde çalışanlar karar kapsamı dışında bırakıldığı gibi TÜPRAŞ’ta 175 işçinin sözleşmeleri yenilenmeyerek 30.05.2003 tarihinde işten çıkarılmaları gündeme getirilmiştir.

15-20 yıldır sürekli olarak yılda 12 ay çalışan ve TÜPRAŞ işçisi olduğu mahkeme kararlarıyla kanıtlanan işçilerin işten çıkarılmak istenmesi TÜPRAŞ’ta özelleştirme öncesi çalışanlara yönelik bir operasyondur.

Sendikamız, özelleştirme öncesi işçi sayısını azaltmaya yönelik bu çıkışlara şiddetle karşı çıkmaktadır. TÜPRAŞ’ın beş rafinerisinde çalışan sendikamızın üyeleri bugün işbaşı yapmamışlar ve TÜPRAŞ’ta akaryakıt dağıtımı tümüyle durmuştur. Bu işçilerin işten çıkarılmasını önlemek için eylemlerimiz devam edecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

02 Haziran 2003

PETKİM’İN ÖZELLEŞTİRİLMESİ İHALESİ, LUNAPARK OYUNUNA DÖNDÜRÜLDÜ

Ocak 2003 tarihinde PETKİM’in özelleştirilmesine ilişkin olarak ÖİB’ce ilan edilen ihaleye tek başlarına giren, SANKO Holding ve ZORLU Holding grupları aradan beş ay geçtikten sonra, yani ihalelerin sonuçlandırılacağı bu tarihlerde aniden “sinerji yaratma” fikrinde birleşerek ortaklık kurmaya karar vermişlerdir.

İlgili sermaye grubundan birisi, yoğun reklam kampanyasının yanı sıra basına verdiği yanlış bilgilerle de toplumu yanıltma çabasını sürdürmektedir.

29 Mayıs 2003 tarihli *Radikal* gazetesindeki İki Karınca Birleşip Atlı Karınca Olduk başlıklı A. Nazif Zorlu’ya ait demeçte 50-100 milyar dolarlık cirosu olan iki şirketin birleştiği ve Türkiye’nin iki petrokimya tesisini kaldıramayacağına ilişkin ifadeleri gerçeği yansıtmamaktadır.

Ayrıca aynı tarihli *Milliyet* gazetesinde aynı sermaye grubunun yetkililerince “PETKİM’in görücülerini düdükle kovaladılar” başlıklı açıklamadaki çalışanların sayılarına ilişkin yorum, petrokimya sektörüne ait üretim, yatırım, istihdam gibi konulardaki bilgi ve teknik yetersizliği ortaya koymaktadır.

1) PETKİM, üretim, ürün (%95-117) ve işgücü verimliliği açısından uluslararası standart ve kaliteye sahiptir. Güney Kore ve Hindistan bu oranlara, tesislerinin kuruluşundan ancak yedi yıl sonra ulaşmıştır.

PETKİM’de 658’i kapsam dışı, 3218’i kapsam içi, 983’ü müteahhit personel olmak üzere toplam 4859 çalışan bulunmaktadır. Yüksek Denetleme Kurulu’nun denetim raporuna göre; 2000 yılında personel giderlerinin toplam giderler içindeki payı %11,5 iken, 2002 yılı sonu itibarıyla toplam giderlerdeki payı %10,2, üretim maliyeti içindeki payı ise %8 dolayındadır. 2003 yılı Mayıs ayı itibarıyla emeklilik ve işten çıkarmalarla

KİM 5 MİLYAR \$ İSTER!

PETKİM'E
DÜN KARADELİK
BUGÜN SANAYİ DEVİ
DİYEN KİM?

petrol-iş
Türkiye Petrol Kurumu Limited Şirketi

4500'e düşen personelin üretim maliyetlerindeki payı %7,5 olmuştur.

Dünya petrokimya sektöründe optimum oranlar ise, %10-12 civarındadır. ÖİB başkan yardımcısı da özelleştirme kapsamındaki kuruluşlarda istihdam fazlası olmadığını açıklamıştır.

İlgi sermaye grubunun "1500 kişinin çalışması gereken yerde 5000 kişi çalışıyor" ifadesi bu sektöre ilişkin bilgi yetersizliğinden mi, yoksa PETKİM'i "satın almaları" durumunda gönüllerinden geçen çalışan sayısını belirtmekten mi kaynaklanmaktadır?

2) "Türkiye'nin ikinci petrokimya tesisini kaldırmayacağı" ifadesi ise, bırakınız sanayi işletmeciliğini, pazarlama ve "tüccar siyaseti" yaklaşımını bile kavrayamamak demektir.

Türkiye'nin petrokimyasal ürünlere olan talebinin %65'i ithalat yoluyla karşılanmaktadır. Buna 1 milyar dolar döviz ödenmektedir. 2005 yılında bu miktarın 2,8 milyar dolara, 2010 yılında ise 5 milyar dolara ulaşması beklenmektedir.

Kısacası, Türkiye'nin en az iki PETKİM tesisine ihtiyacı bulunmaktadır. Beş ay evvel "PETKİM'i yatırıma boğacağız" diyenlerin inandırıcılığı tartışmalı hale gelmiştir.

3) Söz konusu sermaye gruplarının internet sitelerinde yayınladıkları şirketlerine ilişkin mali göstergeler incelendiğinde:

- a) SANKO Holding Grubu'nun toplam cirosu 638 trilyon TL (425 milyon dolar) kredi ve borçlarının öz sermayeye oranı iki, ZORLU Holding Grubu'nun ise, 3.23 dolayındadır. Bunun anlamı, bu grupların öz sermayelerinin iki ve üç katı kadar borçla çalışmakta olduklarıdır. Talip oldukları petrokimya sanayiinde ise, sermaye ve teknoloji yoğun niteliktedir. Benzer biçimde kârlarının önemli bir bölümü de faiz ve olağandışı kaynaklardan sağlanmaktadır (ZORLU Holding'in %43'ü, SANKO Holding'in %25'i.) Bu durumda 100 milyar dolarlık cirosu olan iki şirketin birleştiği söylemi ne derece gerçekçidir?
- b) ZORLU Grubu'na ait 14 şirketten sadece bir tanesi bağımsız denetimden geçmiştir. Denetimden geçen bu şirkette çalışanların tamamı da sendikasızdır. Bunların içinde ise %85-90'lık oranı saat ücretli olarak çalışmaktadır. İş verimini son derece düşüren bu durum, sık periyotlarda işçi çıkarılıp alındığını göstermektedir.

Kısacası, şirketlerin borsada denetlenebilecek derecede halka açık olmadığı, sermayelerinin iş hacmini çevirmeye yeterli olmadığı, kredi ve borçlanmaya dayandığı ve kurumlar vergisinin bu yolla tırtıklanarak geriletildiği anlaşılmaktadır.

Yukarıda belirtilen bilgiler doğrultusunda muvazaalı görünen bu birleşmenin, kağıt üzerinde usulsüzlüğü ortaya çıkarılamaz ama “moral usulsüzlüğü” taşıdığı yani, etik bir davranış olmadığı ortadadır.

“Babalar gibi satıcıların” ve “babalar gibi alıcıların” bulunduğu ortamda geliştirilen “cin fikirli” bu ortaklığın, kıt kaynaklarla oluşturulan toplumsal sermayemizin kötüye kullanmasını, gerçekleri ortaya koyan bilgilerle, “düdüklerimizle” ve eylemlerimizle engellemekte kararlı olduğumuzu kamuoyuna sunarız.

Sendikamız, özelleştirilmesinin üçüncü yılında içi boşaltılarak 140,2 trilyon TL zarara uğratılan POAŞ, PETKİM ve TÜPRAŞ özelleştirilmelerine ilişkin gerçekleri ilerideki günlerde bir basın toplantısı düzenleyerek kamuoyunu bilgilendirecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

06 Haziran 2003

**GENEL BAŞKANIMIZIN, 6 HAZİRAN 2003 TARİHLİ
EYLEMİMİZDE YAPTIĞI KONUŞMA METNİ**

Üç yıl önce de PETROL OFİSİ'nin ihalesinin yapılacağı gün Hazine binasının önündeydik. PETROL OFİSİ üç yıl önce kârlı, devlete vergisini ödeyen, 4000 işçinin çalıştığı, 5500 bayisi ile yurt çapına yayılmış bir işyeriydi.

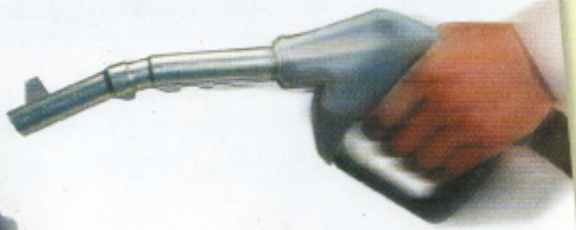
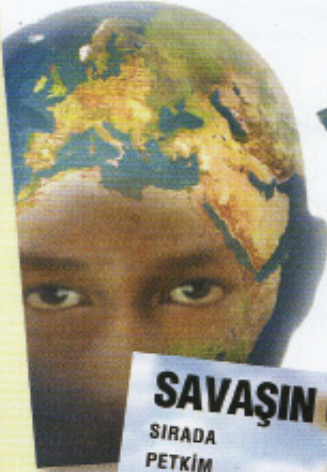
İŞ-DOĞAN şirketi ile birleşen PETROL OFİSİ bugün, 3000 kişisi işten çıkarılmış, 140 trilyon TL zarar etmiş, devlete ne gelir ne de vergi ödeyen bir şirket haline getirilmiştir.

Burada bugün, tıpkı öncekilerde olduğu gibi bir soygun biçiminde PETKİM özelleştirilmek isteniyor. Yıllardır özelleştirmeye karşı mücadele eden sendikamız ve mücadelenin simgesi haline gelmiş PETKİM işçisi mücadelesini sonuna kadar sürdürecektir.

Bu bir satış değil, ikramdır. 4 milyon dolar yeniden kuruluş değeri olan, limanı, 6000 dönüm arazisi, 15 fabrikası olan bu şirketin ikram edilmesine izin vermeyeceğiz. Bu ihale bugün burada bitmeyecek!

Bugün PETKİM, yarın TÜPRAŞ, TEKEL, SEKA, THY, İGSAŞ, ESGAZ, BURSAGAZ, TÜGSAŞ satılmak isteniyor. Mücadele giderek yaygınlaşıyor. Onlar bu politikalarından vazgeçmezse biz de mücadelemizi genel greve, genel direnişe dönüştüreceğiz.

BİR ÖZELLEŞTİRME HAREKATI: IRAK

Özelleştirme nedir? Başdöndürücü ve ne değildir?
Amerika planıyla, ülkemizdeki özelleştirmelerin
türü var mı?
Özelleştirmeden önce bir daha düşünün.
Çünkü Türkiye düşünüyor, Türkiye tartışacak.

SAVAŞIN GÖLGESİNDE ÖZELLEŞTİRME

SIRADA
PETKİM
TÜPRAŞ
BURSAĞAZ
ESGAZ
İGSAŞ
TÜGSAŞ
VAR.

kim için,
ne için?

TÜRKİYE DÜŞÜNÜYOR, TÜRKİYE TARTIŞACAK.

petrol-is

KAMU MALI KİMİN MALI?

İşletmelerin ortak malı olan
işletmeler nasıl sipariş veriyor?
harika geliyor? Önce devlet
bankaları, sonra özel bankalar

Nasıl

harika oluyor?

Politenesi neden bir devlet?

Neden

ülkelerin nasıl devleti (sistemleri)

bu işi nasıl yapıyor?

Niçin

ekonomik denetim ve yönetim
modelleri hiç tartışılmadı?

Sonuç önceliklerden farklı mı olacak? Özelleştirmeden önce bir daha düşünün.

Türkiye düşünüyor, Türkiye tartışacak.

SIRADA

PETKİM

TÜPRAŞ

TÜGSAŞ

İGSAŞ

ESGAZ

BURSAĞAZ

VAR!

petrol-is

09 Haziran 2003

PETROL-İŞ GENİŞLETİLMİŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRİSİ

Petrol-İş Genişletilmiş Başkanlar Kurulu 8-9 Haziran 2003 tarihinde Kocaeli’nde toplanarak yurt ve dünya sorunlarını görüşmüş, başta özelleştirmeler olmak üzere örgütlenme faaliyetlerini, kamu toplu iş sözleşmelerini, çalışma hayatına ilişkin yasa ve tasarıları, örgüt içinde yaşanan aksaklıkları ve örgütsel yapının güçlendirilmesi konularını ele almış, ortaya konan görüş ve önerilerin ne şekilde hayata geçirilebileceği konusunda fikir alışverişinde bulunmuş ve tüm bu konulara ilişkin yaklaşımlarını aşağıda yer alan sonuç bildirisi ile üyelerimize ve kamuoyuna duyurmayı kararlaştırmıştır.

Petrol-İş Genişletilmiş Başkanlar Kurulu, ABD ile İngiltere’nin geçen yüzyılın emperyalist sömürgeci geleneklerini hatırlatan tarzda komşumuz Irak’ı işgal etmesini bölgemize yönelik en büyük tehditlerden biri olarak görmektedir. Ülkemizin de yakın siyasi ilişki içinde bulunduğu bu her iki saldırgan ülkenin yeniden Ortadoğu’ya yerleşme politikalarını, bölge barışını bozacak ve on yıllar boyunca dinmeyecek bir savaşın başlangıcı olarak görmek ve durumun düzeltilmesi için bu ülkelerin derhal Irak topraklarından çekilmesini talep etmektedir. ABD ile İngiltere’nin Irak’ı işgal etmeleri uluslararası hukuka ve dünya milletlerinin mutabakatı ile oluşturulmuş Birleşmiş Milletler örgütünün tüm ilkelerine aykırıdır. Güçlü olanın her istediğini yapması anlamına gelen bu işgal sona ermeden Irak halkının yeraltı direnişinin de durmayacağı bilinmelidir.

Örgütümüz ve Türkiye’nin emekçi halkı büyük bir özelleştirme saldırısı altında. Türkiye’nin ekonomik can damarı olan PETKİM, TÜPRAŞ, İGSAŞ, TÜGSAŞ, BURSAGAZ, ESGAZ, TEKEL, SEKA ve THY gibi kuruluşlara talan saldırısı olacağı ve bundan en büyük zararı da emekçilerin göreceği çok açıktır.

Genişletilmiş başkanlar kurulumuz, 19 Nisan’da Aliğa’da, 3 Mayıs’ta

Kırıkkale’de, 25 Mayıs’ta Bursa’da ve son olarak 7 Haziran’da Kocaeli’nde yapılan “Özelleştirme Harekatını Durduralım” mitinglerimiz ile bunların yanı sıra Türki-İş’in öncülüğünde 10 Mayıs’ta İzmir’de ve 18 Mayıs’ta Ankara’da yapılan mitinglerin Türkiye işçi sınıfının gerçek gücünü görmesini sağlayacak bir eylemlilik sürecini başlattığı tespitini yapmaktadır. Özel sektör-kamu sektörü ayrımı yapılmadan, örgütümüzün bütün üyelerinin ortak tutum aldığı ve ortak hareket ettiği bu süreç, “Bir Özelleştirme Harekatı: Irak” adını verdiğimiz kampanyamızın Türkiye işçi sınıfına mâl edilmesini sağlamıştır. Örgütümüz, bu sürecin, daha yığinsal katılımlarla önümüzdeki dönemde de devam etmesi kararlılığına sahiptir.

Genişletilmiş başkanlar kurulumuz, sendikamızın örgütsel bütünlüğünü yansıtan mitinglerimize katılarak destek veren işçi sınıfının tüm bileşenlerine, başta konfederasyonumuz Türk-İş olmak üzere DİSK, KESK, HAK-İŞ Konfederasyonları üyesi sendikalara, siyasi partilere, TMMOB’ye, TBB’ye, esnaf odalarına, tarım örgütlerine, derneklere, emek yanlısı gençlik ve kadın örgütlerine, eylemlerimizi haberleştiren basın yayın emekçilerine, bizi mitinglerimizde hiç yalnız bırakmayan o yörelerimizin işçilerine, esnafına ve halkına teşekkür eder.

Sendikamızın gücünün sadece mitinglere katılmakla sınırlı olmadığını, örgütümüz, gerektiği takdirde üretimden gelen gücümüzü kullanmaktan, hukuk dışına taşmadan yasal haklarımızı sonuna kadar tüm meşru yollarla mücadele etmekten asla vazgeçmeyeceğini PETKİM’in özelleştirilme sürecinde göstermiştir. Aliğa halkıyla, esnafıyla, işçisiyle ortak bir tavır sergileyen sendikamız, PETKİM’in asıl sahibinin bu ülkenin emekçileri olduğunu kanıtlamıştır. Anayasaya, Özelleştirme Yasası’na ve Sermaye Piyasası Yasası’na aykırı bir şekilde bu kuruluşumuza talip olan ve hem medya hem para gücüne sahip bir grubun PETKİM işçilerini tehdit etmeye yönelik “havuç ve sopa” taktığının hiçbir işe yaramayacağı, en başta bu grup yöneticileri olmak üzere herkes tarafından bilinmelidir. Örgütümüzün ülkenin dört bir yanındaki üyeleri tüm haksızlıklara ve yasadışlıklara her zaman karşı çıktıkları gibi, PETKİM işçilerimizin de yapacağı tüm etkinliklere bütün gücüyle katılmaya kararlıdır. Aynı kararlılığın özelleştirme takvimi ilan edilen TÜPRAŞ için de mutlak surette gösterileceği de zaten kesindir. Bu amaçla da kardeş sendikalarımızla da birlik içinde harekete geçeceğimiz, Türkiye işçi sınıfını oluşturan tüm demokratik kitle örgütleriyle ortaklaşarak mücadelemizi yükselteceğimiz bilinmelidir.

Meclisimizde milletvekili çoğunluğunu elinde bulunduran AKP iktidarı, zaten kı-

rıntı halinde bulunan iş güvencesinin yürürlük tarihini ertelemeye gayret ettikten sonra, şimdi de esnekliği, kölelik koşullarını öngören yeni bir İş Yasası'nı kabul etti ve onaylanmak üzere Cumhurbaşkanımıza yolladı. Hukukçu kimliğine sahip Cumhurbaşkanımızın bu yasaı onaylaması halinde, toplumsal barışın ve huzurun bu yasa toptan değiştirilene kadar bir daha tesis edilemeyeceği bilinmelidir. İşveren örgütlerinin lobi faaliyetleri sonucunda, istihdama yönelik altyapısı hazırlanmadan çıkartılan bu yasa derhal iptal edilmeli ve işçi sınıfı ile emekçilerin yararına yeni bir yasa taslağı hazırlanmalıdır. Sendikamız, işçinin korunmasını öngören evrensel ilkelere uygun yeni bir yasa çıkartılana dek bölgesel düzeyde gösterilen tepkilerin daha merkezi olarak ve sağlam bir işçi sınıfı önderliği etrafında yürütülmesi için gereken bütün hazırlıkların yapılmasını da karar altına almıştır. Petrol-İş Sendikası, bu uğurda üzerine düşen tüm görevleri üstlenecektir.

Örgütümüz, 2821 ve 2822 sayılı Yasalarda yapılacak değişikliklere ilişkin şu andaki taslakları genel olarak olumlu bulmuştur. Örgütlenme faaliyetlerimizin bu yasalarla yeni bir ivme kazanacağı umulmaktadır. Genişletilmiş başkanlar kurulumuz, bugüne dek hiç ara verilmeyen örgütlenme çalışmalarının daha da hızlandırılarak devam ettirilmesinin ve bu amaçla örgütümüzün tüm kurullarının yeni üye kazanmayı hedefler şekilde güçlendirilmesinin gerekli olduğunu tespit etmiştir.

2003 yılında bağıtlanacak kamu işyerleri toplu sözleşmelerinin büyük çoğunluğunda müzakerelerin başlamasına rağmen şimdiye kadar hükümet tarafından İş Yasası değişikliği ve Irak savaşı öne sürülerek teklif verilmemiştir. İlk teklifin 16 Haziran'da verileceği açıklanmıştır. Öncelikle Türk-İş'i ve diğer sendikaları bu konuda duyarlı ve her türden eyleme hazır olmaya davet ediyoruz. Türk-İş bünyesinde oluşturulan kamu koordinasyon kurulunun da kamu sözleşmelerinin hızlandırılması için daha etkin çalışması gerekmektedir. Genişletilmiş başkanlar kurulumuz, üyelerimizin mağdur olmasına yol açacak hiçbir uygulamaya evet dememe kararlılığındadır.

Sendikamızın kurulduğu tarihten beri en özverili üyelerimiz arasında yer alan ANT çalışanlarının işyerlerinin işkolumuzda olmadığına dair Türk-İş'e bağlı bir sendikanın Çalışma Bakanlığı'na yaptığı başvuru sonucunda işkolu değişmiştir. Bu kararın kesinleştiği tarihe kadar, ANT işyerlerinde çalışan üyelerimizin her türlü baskı ve yıldırma politikalarına rağmen sağduyulu davranarak her zaman sendikal mücadelemize destek vermeleri nedeniyle genişletilmiş başkanlar ku-

rulumuz kendilerine teþekkür eder. İşçi sınıfının birliğini bozmaya hiç kimsenin gücü yetmeyecektir.

Petrol-İş Genişletilmiş Başkanlar Kurulumuz, örgütümüzün bu güne dek olduğu gibi bundan sonra da karşılaşılabileceği tüm iç ve dış sorunları aşmaya muktedir bir yapıya sahip olduğu tespitiyle, bu kurulda belirlediği tüm politikaları hayata geçirme karar ve iradesine sahip olduğunu ilan eder.

Tüm kamuoyuna duyurulur.

Saygılarımızla

Genişletilmiş Başkanlar Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

10 Haziran 2003

AKARYAKIT BAYİLERİNİN MÜCADELESİNİ DESTEKLİYORUZ

Ülkemiz petrol sektöründe; 32 milyon ton/yıl kapasite ile beş rafineri, 17 adet dağıtım şirketi ve akaryakıt, otogaz, motorin ve fueloil pazarlaması yapan 12 bin bayi hizmet vermektedir.

Ancak, ülkemizde son derece karmaşık bir sistemde faaliyet gösteren bayi ve bağlı istasyonlar giderek artan ekonomik krizlerle karşı karşıya bırakılmaktadır.

Satışlarının %50'sinden fazlasını kredi kartı ile yapan bayiler bankalara ortalama %4,5 gibi komisyon ödemektedirler. Kısacası, %6-6,5 gibi bir kâr marjı ile çalışan ve sermaye birikimleri zayıf olan ve bu koşullarda hizmet veren bayilerin bu durumda yaşaması oldukça güçtür.

Tamamen ana dağıtım şirketlerinin elinde yürütülen bu mekanizmanın, hem akaryakıt alanında hizmet veren bayi ve istasyonların yaşaması, hem de bu hizmetlerden yararlanan tüketicilerin ucuz ve kaliteli ürün alabilmesi için değişmesi gerekmektedir.

Bu anlamda petrol sektöründe örgütlü olan sendikamız, PUİS ve TABGİS'in yürüttüğü mücadeleyi desteklemektedir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

17 Haziran 2003

ÖZELLEŞTİRMEDE EN KESKİN VİRAJ: PETKİM

Hepimizin basından izlediği gibi sendikamızın örgütlü olduğu PETKİM Petrokimya A.Ş.’nin %88,86 oranındaki kamu payının özelleştirilmesine ilişkin ihale, 6 Haziran 2003 tarihinde gerçekleştirilmiştir.

Bu ihale 605 milyon dolarla, geçmişte yapılan özelleştirmelerden büyük oranda pay alan ünlü UZAN ailesinin, beş ay önce kurduğu ve hangi alanda faaliyet yürüttüğü bilinmeyen, sadece adında “kimya, petrol” yazılı olan, STANDART Kimya Petrol Doğalgaz Sanayi A.Ş.’de kalmıştır.

Televizyonlarda gösterilmesi nedeniyle kamuoyuna “şeffaf” olarak sunulan bu ihalenin arkasındaki gizli niyetleri elbette bilemeyiz.

Ancak bugün, TBMM Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu’nda, tartışılan ve mafya-işadamı-siyasetçi ilişkisi açığa çıkmış olan Türk Bank ihalesi de aynı biçimde yapılmıştı.

PETKİM’in değeri, ekonomik ve toplumsal önemi konusunda da topluma birbirinden farklı bilgiler yansıtılmaktadır.

YDK raporuna göre; ÖİB tarafından TRICHEM firmasına yaptırılan çalışmada, PETKİM’in sadece sabit yatırım tutarının değeri 3,2 milyar dolar olarak tespit edilmiştir.

PETKİM, borsa değerinin bile yarısı kadar bir bedelle devredilmek istenmektedir.

AKP Hükümeti’nin daha sonraki özelleştirmelerin kolaylaştırılmasında, bir tür meşrulaştırma aracı olarak gördüğü bu özelleştirmenin önemi, PETKİM’in gerçek durumunun ortaya konulmasıyla açıklanabilir.

Sanayileşme ve kalkınmanın lokomotif sektörlerinden birisi olarak kabul edilen petrokimya sanayisine, ülkeler, kamu girişimciliğiyle ve entegre

yapılar oluşturarak girmişlerdir. Bu anlamda PETKİM, entegre yapısıyla Türkiye’de petrokimya sanayisini tek başına temsil etmektedir.

Plastik, ambalaj, lastik, deterjan, ilaç, kimya, dokuma, tekstil ve tarıma kadar uzanan büyük bir sanayi kesimine, hammadde ve ara malı üreten Türkiye Petrokimya Sanayi, kendisi gelişirken beraberinde geniş bir yan sanayinin de gelişmesiyle, ülke kalkınmasına çok önemli katkı sağlamaktadır.

Örneğin; önceleri sadece İstanbul merkezli ve ithalata dayalı üretim yapan çok az sayıda plastik firması bulunmakta iken, PETKİM’in kurulmasıyla plastik sanayi Anadolu’ya yayılarak 3 milyar dolarlık bir plastik hacmine ulaşmıştır.

Bugün faal olan 2000 civarındaki plastik üreticisi firmaların ancak, %10’u büyük ölçekli, gerisi ise tüketime yönelik üretim yapan KOBİ’lerdir. Bunların %95’i ise hammaddesini PETKİM’den karşılamaktadır.

Fiyatları düzenleyici işlevi olan PETKİM, bu firmaların hammaddeye kolay ve ucuz ulaşmasını sağlamaktadır.

PETKİM, kamu yararını gözettiğinden, insan sağlığı ve çevre güvenliği için, çevre koruyucu maliyetleri göğüslemektedir. Çevresel yatırımlara önem vermektedir.

Ayrıca bir işletmenin kapasite kullanım oranı (K.K.O) ve verimlilik düzeyi, onun ekonomik performansını belirleyen göstergelerdir.

Bu anlamda;

Dünyadaki petrokimya tesislerinde ortalama K.K.O %86, Türkiye’deki özel imalat sanayisinde K.K.O %75’dir. PETKİM’de ise bu oran, %96 ile %117 arasındadır.

Bilindiği gibi bu performans çalışanlarca sağlanmaktadır. Emeklilik ve işten çıkarmalarla sayıları 4400’e düşürülmüş olan çalışanların üretim maliyetindeki payı ise %7,5 dolayındadır. Dünya petrokimya sanayindeki optimum oran ise %10-12 arasındadır.

Bu veriler PETKİM’de çalışanların ucuz bedelle aldıkları kamu kaynaklarıyla beslenenlerin dediği gibi “asalak” olmadıklarını göstermektedir.

PETKİM 2002 yılında, 962 trilyon ciro yaparak devlete 12,4 trilyon TL vergi ödemiş ve 21 trilyon TL faaliyet kârı gerçekleştirmiştir. Yetmiş, ni-

telikli işgücüyle, milli ekonomiye 254 trilyon TL katkıda bulunmuştur.

PETKİM, işletme ve yatırım faaliyetleri için ek bir finansman kaynağına ihtiyaç duymamaktadır.

Yürüttüğü işletme faaliyetleri ile istihdam, yenileme ve idame yatırımları için gerekli olan kaynağı kendisi sağlamaktadır. Yani, devlete hiçbir yükü bulunmamaktadır.

Geçmiş yıllarda yurtiçi pazarın, %70-80'ini karşılarken, özelleştirme kapsamına alındıktan sonra, yeni petrokimya tesisi yatırımlarına izin verilmesi nedeniyle pazar payı %35'e düşmüştür.

Dünya petrokimya pazarı ise doygunluğa erişmiştir. Yeni pazarlara ihtiyacı bulunmaktadır.

Türkiye, büyüyen nüfusu ve dinamik pazarı ile petrokimya üreticisi olan ülkelerin iştahlarını kabartmaktadır.

PETKİM'in özelleştirilmesi ihalesine yabancı petrokimya şirketlerinin neden girmedikleri sorusunun yanıtı da buradadır.

PETKİM son derece işlevsel bir limanı, karayolu-demiryolu ulaşımına sahip konumu, enerji santrali, su barajı, çevre koruyucu yatırımları, sosyal tesisleri ve gelişmeye açık büyük arazisi ile geniş bir altyapı olanağına sahiptir.

AKP Hükümeti, PETKİM'i hiçbir iktisadi ve toplumsal gerekçesi olmadığı halde özel kesime hediye mi edecektir? Yoksa yeni tesislerin kurulmasını teşvik ederek, üretim ve istihdamın büyümesini mi sağlayacaktır? Bu bakımdan PETKİM'in özelleştirilmesi, hükümetin test edileceği önemli bir dönemeçtir.

PETKİM özelleştirildiğinde özel tekel oluşacaktır. Bireysel kârın yarattığı tekelci kâr artışı, istihdamın daralmasına ve fiyatların yükselmesine neden olacaktır. Böylece gelir dağılımı toplumun aleyhine bozulacaktır.

Nitekim PETKİM ihalesini kazanan sermaye grubu, medya gücünü de arkasına alarak 1992 yılından beri, özellikle çimento ve enerji özelleştirmelerinden transfer ettiği kamu kaynaklarının denetimini de ele geçirmiştir. Tekelci gücünü kullanarak, toplum üzerindeki siyasal etkinliğini de artırmaktadır.

Diğer yandan sendikamız, bir süredir yürüttüğü “Özelleştirme Harekatını Durduralım” kampanyasında, özelleştirmelerin toplumda tartışılması gerektiğini kamuoyunun dikkatine sunmuştur.

Ekonominin kurallarını ihlal ederek, taahhütlerini yerine getirmeyen UZAN Grubu’nun devletten aldığı, ÇEAŞ ve KEPEZ’e ait imtiyaz sözleşmelerine el konulması operasyonu da bu yaklaşımımızı doğrulamaktadır.

Özetle;

- a) Toplumsal faydanın sağlanması için özelleştirme girişimlerinin derhal durdurulmasını,
- b) Özelleştirmelerde önemli bir kavşak olan PETKİM’in bu kapsamdan çıkarılmasını,
- c) Ekonominin kurallarına ve yasallıklarına uygun çalıştırılabilmesi için kuruluşun, yönetsel ve işletme faaliyetlerine ilişkin kararlarında tamamen bağımsızlaştırılmasını talep ediyoruz.

AKP Hükümeti’ni uyarıyoruz;

Özelleştirmelere karşı mücadele cephesi giderek genişlemektedir. Büyük emeklerle örülen bu toplumsal barikatı aşmaya kalkmanın siyasi bedeli ağır olacaktır.

AKP Hükümeti’ne soruyoruz;

Biz Petrol-İş’te örgütlü binlerce işçi, çocuklarımız, geleceğimiz ve ülkemiz için her türlü bedeli ödemeyi göze aldık, ya siz?

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

PETROL-İŞ

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Altınordu mah. Kuşbuğusu cad. No. 25 Üsküdar-İSTANBUL

Tel: (0216) 474 98 70 (10 hat) Faks: (0216) 474 98 67 - 474 92 38

web: www.petrol-is.org.tr e-posta: petrol@turk.net

bülteni...basın bülteni...basın bülteni...basın bülteni...

02.07.2003

PETLAS GREVİMİZ ERTELENDİ

Sendikamızın örgütlü olduğu Petlas Lastik Sanayi ve Ticaret A.Ş. işyerinde 02.07.2003 tarihinde uygulanacak olan grevimiz Bakanlar Kurulunca "milli güvenliği bozucu nitelikte görüldüğü" gerekçesiyle 60 gün süreyle ertelendi yani grev başlamadan bitirildi. Hükümetin grev erteleme kararı, işveren baskısıyla alınmış antidemokratik bir karardır.

Ancak Sendikamız, Bakanlar Kurulu'nun antidemokratik, grev kırıcı bu kararının iptali için hukuk yollarını kullanacaktır. Bakanlar Kurulu Kararı'nın iptali ve yürütmenin durdurulması için Danıştay'da derhal dava açılacaktır.

İşverenin katı tutumu nedeniyle grev aşamasına geline Petlas'ta bundan bir süre önce toplu sözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlandı ve işyerine grev kararı asıldı. Grev kararının asılmasını takip eden günlerde de işveren anlaşmaya yanaşmadı. İşyerinde 40 saat olan çalışma süreleri 45 saate çıkarılmak istenerek ve ücret zammına ilişkin dayatmacı tutumu nedeniyle Sendikamızca, 2 Temmuz 2003 günü Petlas'ta grev uygulamasına başlanacaktı.

Hükümet her lastik sözleşmesinde olduğu gibi bu kez de Petlas işverenin talebi ile grev "milli güvenlik" gerekçesiyle erteledi. Hükümetin görevi işverenin talebini yerine getirmek değil, sorunun çözümü için çaba sarf etmek olmalıydı. Hükümet sürekli olarak grevleri erteleyerek kağıt üzerinde var görünen grev hakkını gaspetmektedir.

Hükümetin grevi yasaklama gerekçesi "milli güvenlik" olmuştur. Ülkenin en büyük, en stratejik önemi olan kuruluşlarını özelleştiren ve özelleştirme gayretinde olan hükümetin "milli güvenlik" adına bu grevi ertelemesi çelişkidir. Stratejik önemi olan kuruluşların özelleştirmeleri milli güvenliği tehdit etmiyor mu? Milli güvenlik unsuru Petlas özelleştirilirken değil de grev uygulaması sırasında mı siyasilerin aklına geldi?

Özelleştirildikten sonra yatırım taahhütleri yerine getirilmeyerek 6 yıldır ağır koşullarda çalıştırılan lastik işçisi üyelerimiz açık sınırında yaşamaya mahkum edildiler.

Demokratikleşme sürecinde AB'ye uyum adı altında bir takım yasal değişiklikler yapılırken işçilerin yasal ve demokratik hakkı olan grevin engellenmesi anlaşılır gibi değildir.

Hükümetin bu kararı, işçilerin demokratik hakkına indirilmiş bir darbedir. Ülkemizde savaş hali olmamasına rağmen bu grevin 'milli güvenliği' nasıl bozacağı da anlaşılır gibi değildir. Bu karar, işveren çevrelerinin girişimleriyle alınan bir karardır.

Sendikamız, yasaların kendisine verdiği hakları kullanarak yargı önünde hakkını arayacak ve Bakanlar Kurulu'nun bu anti-demokratik kararının iptali için Danıştay'da dava yoluna gidecektir.

Basına ve Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

02 Temmuz 2003

PETLAS GREVİMİZ ERTELENDİ

Sendikamızın örgütlü olduğu PETLAS Lastik Sanayi ve Ticaret A.Ş. işyerinde 02.07.2003 tarihinde uygulanacak olan grevimiz Bakanlar Kurulu’nca “milli güvenliği bozucu nitelikte görüldüğü” gerekçesiyle 60 gün süreyle ertelendi, yani grev başlamadan bitirildi. Hükümetin grev erteleme kararı, işveren baskısıyla alınmış antidemokratik bir karardır.

Ancak sendikamız, Bakanlar Kurulu’nun antidemokratik, grev kırıncı bu kararının iptali için hukuk yollarını kullanacaktır. Bakanlar Kurulu kararının iptali ve yürütmenin durdurulması için Danıştay’da derhal dava açılacaktır.

İşverenin katı tutumu nedeniyle grev aşamasına geline PETLAS’ta bundan bir süre önce toplu sözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlandı ve işyerine grev kararı asıldı. Grev kararının asılmasını takip eden günlerde de işveren anlaşmaya yanaşmadı. İşyerinde 40 saat olan çalışma sürelerinin 45 saate çıkarılmak istenmesi ve ücret zammına ilişkin dayatmacı tutumu nedeniyle sendikamızca, 2 Temmuz 2003 günü PETLAS’ta grev uygulamasına başlanacaktı.

Hükümet, her lastik sözleşmesinde olduğu gibi bu kez de PETLAS işverenin talebiyle grevi “milli güvenlik” gerekçesiyle erteledi. Hükümetin görevi işverenin talebini yerine getirmek değil, sorunun çözümü için çaba sarf etmek olmalıydı. Hükümet sürekli olarak grevleri erteleyerek kağıt üzerinde var görünen grev hakkını gasp etmektedir.

Hükümetin grevi yasaklama gerekçesi “milli güvenlik” olmuştur. Ülkenin en büyük, en stratejik önemi olan kuruluşlarını özelleştiren ve özelleştirme gayretinde olan hükümetin “milli güvenlik” adına bu grevi erteleme çelişkidir. Stratejik önemi olan kuruluşların özelleştirilmeleri milli güvenliği tehdit etmiyor mu? Milli güvenlik unsuru PETLAS özelleştirilirken değil de grev uygulaması sırasında

mı siyasilerin aklına geldi?

Özelleştirildikten sonra yatırım taahhütleri yerine getirilmeyerek altı yıldır ağır koşullarda çalıştırılan lastik işçisi üyelerimiz açlık sınırında yaşamaya mahkum edildiler.

Demokratikleşme sürecinde AB'ye uyum adı altında bir takım yasal değişiklikler yapılırken işçilerin yasal ve demokratik hakkı olan grevin ertelenmesi anlaşılır gibi değildir.

Hükümetin bu kararı, işçilerin demokratik hakkına indirilmiş bir darbedir. Ülkemizde savaş hali olmamasına rağmen bu grevin 'milli güvenliği' nasıl bozacağı da anlaşılır gibi değildir. Bu karar, işveren çevrelerinin girişimleriyle alınan bir karardır.

Sendikamız, yasaların kendisine verdiği hakları kullanarak yargı önünde hakkını arayacak ve Bakanlar Kurulu'nun bu antidemokratik kararının iptali için Danıştay'da dava yoluna gidecektir.

Basına ve kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

08 Temmuz 2003

PETKİM İŞÇİLERİNDEN, UZAN'A HODRİ MEYDAN

PETKİM'i satın alan UZAN ailesinden Genç Parti lideri Cem Uzan'ın bugün Lüleburgaz'da yapacağı miting öncesinde, Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, saat 15.30'da İzmir Aliağa'da PETKİM işçilerinin de katılacağı bir basın açıklaması yapacaktır.

Siz değerli basın mensuplarını, PETKİM'e ve Türkiye'nin geleceğine sahip çıkan işçilerin, alıcılarla aynı meydanda karşılaşmalarına tanıklık etmeye çağırıyoruz.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

Tarih: 08.07.2003

Toplantı saati: 15.30

Toplantı Yeri: Petrol-İş Sendikası Trakya Şubesi
Belediye Karşısı Güngör İşhanı Kat 4- Lüleburgaz/ Kırklareli

PETKİM İşçileri Kararlı

Özelleştirilmelere karşı
örnek bir mücadele sergileniyor

1 980'li yıllardan beri özelleştirilecek kuruluşlar arasında gösterilen PETKİM yapılan son ihalede en fazla fiyat veren Uzanlar'a kaldı. Ancak taahhüt ettiği parayı zamanında bulamayan Uzanlar PETKİM'i alamadı.

Bu süreçte sendikamız düzenlediği özelleştirme karşıtı etkili kampanyalar düzenledi. Birçok ilde yığinsal mitingler yaptı.

Özelleştirme karşıtı cephenin büyütülmesi için programlı bir mücadele gerçekleştirdi.

PETKİM işçileri ve Sendikamız özelleştirme karşıtı cephenin büyütülmesi

ve örgütlülüğünün artırılması için önümüzdeki günlerde de çalışmalarını sürdürecektir.

Özelleştirmelerin önlenmesi, Özelleştirme karşıtlarının yığinsallığına ve

örgütlülüğüne bağlıdır.

Bu anlamda PETKİM işçileri, geçmişte olduğu gibi örnek bir mücadele çizgisi sergilediler.

PETKİM işçileri özelleştirmelere karşı mücadelelerini önümüzdeki süreçte de sürdürmekte kararlılar.

**PETKİM Kirlı Siyasete
Kurban Edilemez...**

08 Temmuz 2003

DEĞERLİ BASIN MENSUPLARI

Türkiye'nin büyük ve tek petrokimya tesisi durumunda olan PETKİM'in bir özel sektör kuruluşuna satışı 30 Haziran 2003 tarihinde onaylandı ve satış sözleşmesinin imzalanması için bu gruba 30 gün süre verildi.

Türkiye'nin temel petrokimya ürünleri ihtiyacının %35'ini karşılayan ve ürettiği ürünlerin birçoğunda tekel konumunda olan PETKİM, yaklaşık 650 milyon dolar olan 2002 yılı cirosuna bile ulaşamayan bir bedelle 605 milyon dolara bir özel sektör grubuna satılmaya hazırlanıyor.

Yeniden kurulma bedeli 3-4 milyar doları bulan ve yalnızca 1998 yılından 2003 yılına kadar yenileme yatırımları için 400 milyon dolar harcanan PETKİM, skandallarla dolu bir satış prosedürüyle son dönemin en büyük siyasi hesaplaşmasının da arenası haline getiriliyor.

Her yıl 120-150 milyon dolar doğrudan katma değer yaratan PETKİM, toplam 4400 çalışanı, 3000 müşterisi, yılda 3 milyar dolarlık üretim yapan plastik sanayisi ve bu sanayide çalışan 250.000 kişiyle birlikte satılmaya çalışılıyor.

Peki, ne için?

Satış sonucunda elde edilecek 605 milyon dolar için mi?

Elbette hayır!

Neden mi?

Türkiye'nin her yıl dünya ortalamasının üç katı hızla büyüyen temel petrokimya ürünleri pazarının birilerinin kontrolüne girmesi için...

Neden mi?

Türkiye'nin şu anda yıllık 1 milyar doları aşan, 2005 yılında 3 milyar dolara, 2010 yılında 5 milyar dolara ulaşması beklenen temel petrokimya ürünleri ithalat gelirlerinin birilerinin kasasını doldurması için...

Kısacası, büyük ve gelecek vaat eden, iştah açıcı Türkiye pazarının tamamen uluslararası petrokimya tekellerine açılması için...

DEĞERLİ BASIN MENSUPLARI,

Şu anda PETKİM üzerinde oynan ikili bir oyun seyrediyoruz.

Bunlardan ilki, küreselleşme senaryosunda Türkiye'ye biçilen role uygun olarak ülkemizdeki temel sanayi tesislerinin yok edilmesi veya uluslararası tekel- lere teslim edilmesi oyunudur. Çimento fabrikaları, yem fabrikaları ile başlayan; PETKİM, TÜGSAŞ, TÜPRAŞ, ESGAZ, BURSAGAZ, TELEKOM, THY, TEKEL tesisleriyle devam ettirilmesi planlanan bu oyunun gönüllü aktörü AKP Hükümeti'dir.

Ancak PETKİM üzerindeki oyun bununla sınırlı değildir.

AKP Hükümeti, “en büyük rakibi” olarak açıkladığı Genç Parti ve dolayısıyla UZAN ailesi ile ÇEAŞ ve KEPEZ Elektrik'te başlattığı İmar Bankası ile sürdür- düğü hesaplaşmasını PETKİM'e de bulaştırmıştır...

DEĞERLİ BASIN MENSUPLARI,

Hakim gruplar, bilek kavgalarını PETKİM üstünden yapmaya kalkıyor, bu tesisin üstünde tepişiyorlar...

Burada ciddi bir hedef saptırma ile karşı karşıyayız. PETKİM ihalesini kazanan ailenin yolsuzluklarının ve hortumlarının hesabını sorma görevi, ilgili devlet ku- rumlarına ve adalete intikal etmiştir.

Biz burada “PETKİM ucuza ‘satıldı’ pahalıya ‘satıldı’, şu aileye niye verildi bu aileye niye verilmedi” tartışmasının içinde kesinlikle değiliz ve olmayacağız. Çünkü biz, PETKİM ve PETKİM gibi çok büyük katma değer yaratan temel sanayi tesislerinin “satılmasına” karşıyız.

DEĞERLİ BASIN MENSUPLARI,

Bu millet kıt kanaat kaynağıyla 30 yılda bir PETKİM inşa etti. Peki, bu süre için- de Türkiye özel sektörü PETKİM'in yanına ikinci bir PETKİM koyabildi mi?

Bırakın PETKİM’i, son 10-15 yıldır özel sektörün kurduğu kaç büyük fabrika sayabilirsiniz? O 1970’lerin Arçelikleri, o Renaultlar, o Aksalar yıllardır yok. Çünkü Türkiye, sanayisizleştirildi, üretim yerine rant tuzağına düşürüldü.

Tekrarlıyoruz; Türkiye’nin petrokimya ürünleri ithalat gelirleri 1 milyar dolar düzeyinden, 2005 yılında 3 milyar dolara, 2010 yılında 5 milyar dolara yükselecek. Yani Türkiye’nin önümüzdeki 10 yıl içinde en az iki PETKİM’e daha ihtiyacı olacak.

Bütün girişimcilere, sanayicilere buradan sesleniyoruz; yerli sermaye-yabancı sermaye önemli değil; gelin, PETKİM’i ucuza kapatma kolaycılığı yerine, Türkiye’ye iki PETKİM daha kurun. Hem siz kazanın hem ülke kazansın.

Biz sendika olarak kendilerine ücretsiz yatırım danışmanlığı yapma sözü de veriyoruz.

Çünkü biz, Türkiye’yi “işporta ekonomisine” mahkum etmek isteyen küreselleşmeci zihniyete karşı “üretim ekonomisini” savunuyoruz.

DEĞERLİ BASIN MENSUPLARI,

PETKİM, hükümetlerin ABD’ye ve IMF’ye yaranmak için gösteri yapabilecekleri bir sirk değildir.

PETKİM, şu rakip partinin bu rakip partinin defterini dürmek için güreş tutulabilecek bir çayır da değildir.

PETKİM, filler kavgasında ezilecek bir çimen hiç değildir.

PETKİM’in filler tarafından yağma kavgasına sahne olmasına, çimenlerimizin ezilmesine izin vermeyeceğiz; üreten, ter döken, yaratan, “çimenler” olarak da kendimizi ve kamunun çıkarlarını ezdirmeyeceğiz. Üreten, iş ve aş yaratan bir Türkiye için, sonuna kadar direneceğiz...

Bu böyle bilinmelidir...

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

PETKİM Gerçekleri¹

Devlete 2002 yılında, 12,4 trilyon TL vergi ödeyen, 962 trilyon TL ciro ve milli ekonomiye 257 katrilyon TL katkı sağlayan kârlı ve verimli bir kuruluş olan PETKİM, blok satış adı altında sonsuz altyapı olanaklarıyla birlikte, IMF'ye hoş görünmek için, apar topar, adeta bedelsiz devredilerek satılmak isteniyor...

Bu uygulamayla neler olacak?

Petrokimyasal ürün pazarını denetimine alan bir özel tekel oluşacak.

Sermayesi, teknolojisi ve sektördeki birikimi bakımından yeterliliği olmayan sermaye grubunun elinde PETKİM çökertilerek yok edilecektir.

Üretim, yatırım yerine arazisinden, gayrimenkulünden, limanından, barajından, enerji santralinden, faiz ve repolardan “para kazanılan” rant alanı olacaktır.

PETKİM'in halen kasasında 250 milyon dolar nakit parası vardır ve PETKİM'i alan, bu nakde de sahip olacaktır.

Türkiye, “siz tarım ülkesisiniz, petrokimya gibi ileri sanayilere girmenize gerek yok” diyen ABD'li yetkililere, 3 Nisan 1965 yılında hem de Avrupa ülkeleri ile eşzamanda PETKİM'i kurarak yanıt verme iradesini göstermiştir.

Kamu payının tamamının blok satış yöntemiyle özelleştirilmesi istenen PETKİM; 2002 yılında 962 trilyon TL ciro, 21 trilyon TL faaliyet kârı, 70 trilyon TL'lik yatırım ve devlete vergi gerçekleştirmiş, yasal yükümlülük karşılığında 12,4 trilyon TL'lik ödeme yapmıştır.

PETKİM; geniş bir yelpazede termoplastik ve elyaf hammaddesi olmak üzere pek çok petrokimyasallar üreten entegre bir yapıya sahiptir.

Türkiye'nin 3 milyar dolarlık plastik hacmi bulunmakta ve plastik sektörü, girdilerinin hemen hemen tümünü PETKİM'den sağlamaktadır. Aynı zamanda lastik sektörünün girdileri de sadece PETKİM'de üretilmektedir. Türkiye'de plastik sektöründe 250 bin çalışan bulunmaktadır.

1. Basın toplantısında dağıtılan bildiridir.- d.n.

Aliağa Petrokimya Tesisleri'nin yaklaşık 4000 kayıtlı, 2800 faal, Yarımca Tesisleri'nin ise 4600 kayıtlı, 1990 faal müşterisi bulunmaktadır.=

PETKİM, uluslararası petrokimya analizlerinde belirtilen stratejik rekabet faktörleri olan, mevcut kapasite ve altyapı, büyük iç pazarı ve büyüme hızı, nitelikli ve ucuz işgücü bakımından dünya arenasında avantajlı, rekabet gücü olan bir tesistir.

Doğal tekel konumunda olan PETKİM'in özelleştirilmesi özel tekel oluşturacaktır.

Türkiye'de dünya standartlarında ve kalitesinde petrokimyasal ürünlerin talep artış hızı, dünya ortalamasının üç katıdır. PETKİM ise, Türkiye tüketiminin %70-80'ini karşılarken, özelleştirilme kapsamında olması nedeniyle yatırımlardan mahrum edilerek ancak %35'i karşılar duruma getirilmiştir.

PETKİM'in özelleştirilmesi durumunda Türkiye petrokimya sanayi, tamamen dışa bağımlı hale gelecek ve ülkemiz petrokimyasal madde üreticileri olan ülkelerin önemli bir pazarı olacaktır.

PETKİM, üretim, ürün (%95-117) ve işgücü verimliliği açısından uluslararası bir standart ve kaliteye sahiptir. Güney Kore ve Hindistan bu oranlara tesislerin kuruluşundan ancak yedi yıl sonra ulaşmıştır.

Bu yüksek performansı ise, PETKİM çalışanları yaratmıştır.

PETKİM'in toplam 4400 yetmiş, nitelikli çalışanı bulunmaktadır. Personel giderlerinin üretim maliyeti içindeki payı ise %7,5'dir. Dünya petrokimya sektöründe ise optimum %10-12 civarındadır. ÖİB başkanı bile özelleştirme kapsamındaki kuruluşlarda istihdam fazlası olmadığını açıklamaktadır.

Türkiye'nin petrokimyasal ürünlere olan talebinin %65'i ithalat yoluyla karşılanmaktadır. Buna 1 milyar dolar döviz ödenmektedir. 2005 yılında bu miktarın 2,8 milyar dolara, 2010 yılında ise 5 milyar dolara ulaşması beklenmektedir.

Özetle;

Türkiye'nin en az iki PETKİM tesisine ihtiyacı bulunmaktadır. Özelleştirme yerine, ya bıraksınlar PETKİM bu yatırımı yapsın, ya da samimi olanlar bu alana yeni yatırımlar yapsınlar. PETKİM çalışanları olarak biz de onlara karşılıksız "know-how" katkısında, desteğinde bulunalım.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

16 Eylül 2003

YEDİ BİN İŞÇİ YIKIM HAREKATINA KARŞI AYAKTA

Petrol-İş Sendikası özelleştirme adı altındaki talan ve yıkım hareketine karşı mücadele için işyerlerinden start veriyor. 17.09.2003 Çarşamba günü Petrol-İş'e bağlı TÜPRAŞ (Aliağa, İzmit, Körfez, Kırıkkale, Batman Rafinerileri), PET-KİM ve TÜGSAŞ (Gemlik ve Samsun)'taki işyerlerinde çalışan toplam yedi bin işçi, tepkisini dile getirecek.

Yedi bin Petrol-İş üyesi, işyerlerinde yarım gün boyunca işbaşı yapmayacak, talan ve yıkım hareketine karşı tepkilerini gösterecekler. Bu süre içinde üretim yapılmayacak, akaryakıt dolumları gerçekleştirilemeyecek, günlük bakım hizmet ve onarım işleri aksayacak, dışarıya ürün çıkartılmayacak, satış yapılmayacak.

Talebimiz, özelleştirme saldırısının derhal durdurulmasıdır. Daha önce de söyledik, yine söylüyoruz; bu tesisler hükümetten satılık olabilir ama işçisinden ve halkından, yani sahibinden satılık değildir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

16 Eylül 2003

BİR YIKIM HAREKÂTI: ÖZELLEŞTİRME “HER ŞEY SATILIK”

Geçtiğimiz günlerde PETKİM’i satma girişiminin fiyaskoyla sonuçlanması Türkiye’de özelleştirme adı altında oynanan kirli oyunu bir kez daha gözler önüne serdi.

İçeride ve dışarıda Türkiye’nin gözbebeği sanayi kuruluşlarını yok etmek, ele geçirmek ya da kuruluşların kaynaklarını kendi çıkarları için kullanmak isteyenlerin kirli oyunları bir kez daha açığa çıktı. Ama hükümet bu kirli oyunlara alet olmaktan ve halkın malını haraç mezat satmaktan vazgeçmedi.

**SORUYORUZ; KÂRLI VE VERİMLİ DEV KURULUŞ TÜPRAŞ’I
NEDEN SATIYORSUNUZ?**

**BATIRILAN 22 ÖZEL BANKANIN TOPLUMA MALİYETİ 20
MİLYAR DOLARI GEÇTİ. BU, SATMAK İSTEDİKLERİ
PETKİM’E BİÇTİKLERİ DEĞERİN 30 KATI**

**YANI SAYILARI 20’Yİ BULMAYAN HORTUMCU, 30 PETKİM’İ
YUTTU AMA HESABI SORULMADI**

**FAİZLERE VERGİLER YETMİYOR, ZAMLAR YETMİYOR,
TÜPRAŞ, PETKİM, TÜGSAŞ NASIL YETSİN**

**İLK YEDİ AYDA ÖDENEN FAİZ 40 KATRİLYON TL, TOPLA-
NAN VERGİ 44 KATRİLYON TL, YANI VERGİLERİMİZİN %95’İ
İLE FAİZ ÖDENMİŞ**

**“TÜRKİYE’NİN EN BÜYÜK SANAYİ KURULUŞLARINI
ALALIM DA BİZE ÇALIŞSIN” DİYORLAR, BU DA YETMİ-**

BİR YIKIM HAREKÂTI: ÖZELLEŞTİRME

"HER ŞEY SATILIK"

www.petrol-is.org.tr

petrol-iş

SENİN PETROL İŞİNDEN KAYIP KİMLİĞİNİ BULAN SENDİKALARDIR

YOR, “TÜRKİYE’NİN GENÇLERİNİ ALALIM IRAK’TA ONLAR BİZİM YERİMİZE ÖLSÜN” DİYORLAR.

TÜPRAŞ Satılık, PETKİM Satılık, TÜGSAŞ Satılık, Ormanlar Satılık, Okullar Bile Satılık...

Peki, hükümet ne yapıyor, bunların hepsini bu iç ve dış hortumculara gümüş tepsi içinde sunuyor. Bununla da yetinmiyor üç kuruş uğruna gelin ormanları yağmalayın diyor, gelin okullarımızı, müzelerimizi alın diyor, elinde megafon patates soğan satar gibi “bu ülkede her şey satılık, gelin alın” diye bağıra bağıra geziyor.

Biz her yıl milyonlarca dolar katma değer yaratan, Türkiye’nin her bir bireyinin refahının artışına doğrudan katkı sağlayan PETKİM, TÜPRAŞ TÜGSAŞ, TEKEL gibi sanayi kuruluşlarının satılmasına, yerli-yabancı hortumcuların eline teslim edilmesine izin vermeyeceğiz. Biz bunun adının “talan” olduğunu, özelleştirmenin ise “yalan” olduğunu haykırıyoruz ve haykırmaya devam edeceğiz ama bununla da yetinmiyoruz, diyoruz ki; “satmayın, yatırım yapın”. Gelin yeni yatırımlarla, yeni istihdam olanakları yaratalım, daha çok üretelim, her gün fakirleşen değil, zenginleşen bir ülke haline geelim...

İŞSİZ SAYIMIZ 4 MİLYONA DAYANDI. KAMUNUN YATIRIMA AYIRDIĞI PAY İSE FAİZ BÜTÇESİNİN 20’DE 1’İ...

EVET 20 FAİZE, 1 YATIRIMA...

Biz Türkiye’nin sanayi kuruluşlarına yönelik özelleştirme saldırısının derhal durdurulmasını istiyoruz. Daha önce de söyledik, yine söylüyoruz; bu tesisler hükümetten satılık olabilir ama işçisinden ve halkından, yani sahibinden satılık değildir!

Bu tesisleri hükümetten alsanız bile bizden alamayacaksınız, bu tesisleri görmek için kapısından bile giremeyeceksiniz.

Bir kez daha hatırlatıyoruz; PETKİM’e, TÜPRAŞ’a, TÜGSAŞ’a kim-

PETKİM'e 'Uzan' amadılar

Uzan Grubu'na ait Standart Kimya, Petkim'in peşinat ya da ihale bedelini teslim etmedi. Petkim'in satışı iptal edilince, Uzan Grubu hem 10 milyon dolardan hem de Petkim'den oldu.

Çalışanlar ve Aliaga halkı satışın düşmesini devlet-zurur eyleğinde katıp çekerek kullandılar.

ALIAGA - Uzan Ailesi'nin PETKİM'i alabilmek için gerekli sürede peşinatı yatırmaması üzerine satışın düşmesi, çalışanlar ve Aliaga halkı tarafından sevinçle karşılandı. PETKİM çalışanları, dün sabah işlerine önünde devri-zurur eyleğinde katılıp çekerek "bayram" coşkusu yaşadılar. Dün erken saatlerde PETKİM kapısında toplanan yaklaşık 3 bin işçiye, TÜPRAŞ çalışanları da destek verdi. Satışın düşmesini sevincini yaşayan

işçilere seslenen Petrol-İş Sendikası Aliaga Şube Başkanı İbrahim Doğruş, "PETKİM satışa çıkarıldığında 'Gazamız mübarek olsun' demeliydik. Aradan geçen sürede gazımız mübarek oldu. PETKİM'i almak isteyen sermaye grupları memleketini çok seviyorlarsa, bir PETKİM daha kursunlar, istihdam yaratsınlar, işsizliği öksesinler. Buna tecrübeli işçiler olarak biz de yardımcı olalım" dedi. PETKİM işçilerinin eylemi olaysız bir biçimde tamamlanırken işlemeden 2 saat boyunca mial satış yapılamadı.

Ortak mücadele yükseltilecek

İhalenin iptali ile ilgili görüşünü aldığımız işçilerin ve sendikacıların ortak görüşü de mücadelenin henüz bitmediği ve TÜPRAŞ ve TEKEL gibi kurumların özelleştirilmesine karşı ortak mücadelenin yükseltilmesi gerektiği yönünde.

Şube İdari Sekreteri Saliha Rakıcı, "Şimdi mücadele yine örgütlü olduğumuz işyerlerinden TÜPRAŞ'ta ve diğer özelleştir-

me kapsamında olan KİT'lerde devam edecek" derken, İşyeri Temsilcisi Adalar Kuloglu, "Savaş devam ediyor" dedi. İşyeri Temsilcisi Abdullah Bilgiç de "Verilen mücadele özelleştirmenin Türkiye'de yeniden tartışılması açısından da önemli, bunun için Petrol-İş'in bu kampanyası diğer sendikalar ve özelleştirmeye karşı tüm emek örgütleri ve emekten yana partiler tarafından da iyi değerlendirilmeli" diye konuştu.

Uzan Grubu'nun, 605 milyon dolar bedelle kazandığı Petkim ihalesi, grubun verilen süre içerisinde şartları yerine getirememesi nedeniyle iptal edildi. Petkim ihalesi'nde bundan sonra izlenecek yol, yeniden değerlendirilecek.

Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB), Petkim'de bulunan yüzde 88.86 oranındaki idare hissesinin satışına ilişkin ihalenin iptal edildiğini bildirdi. ÖİB'den yapılan açıklamada, Petkim ihalesinde Standart Kimya A.Ş.'nin Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun 30 Haziran 2003 tarihli kararında belirtilen şartları verilen 30 günlük süre içinde yerine getiremediği belirtildi. Açıklamada sürecin ihale sürecinin yeniden başlayacağı kaydedildi.

'İkinci olana verilmeyecek'

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan daha önce yaptığı açıklamada, Uzanlar'ın şartları yerine getiremediği takdirde ihaleyi ikinci kazanana vermeyeceklerini duyurmuştu. 6 haziranda gerçekleştirilen Petkim ihalesinde sözünü tutlara Sanat Kimya Sanayi Ticaret A.Ş. ile Standart Kimya A.Ş. kalmıştı.

Bu operasyonla Petkim satışa çıkmazı girdi. Bu arada satışın iptali halinde idareye gelir kaydedilecek 10 milyon dolarlık geçici teminat mektubunun da Adabank'tan verildiği ortaya çıktı. Bu nedenle bir aylık süre dolup da satış iptal edildikten sonra ÖİB, alacağı 10 milyon dolarlık teminatı BDDK'dan isteyecek. Yani Uzanlar, ihalenin iptali halinde yatacak olan 10 milyon dolarlık teminatı da bir şekilde devlete yüklemiş oldular.

İlk olarak 1987 yılında kapsama alınan ve o günden bu yana bir türlü özelleştirilemeyen kuruluş için şimdi yeniden ihaleye çıkılması gerekiyor. Bu kimi uzmanlara göre rakamın düşmesi anlamına gelirken, kimi uzmanlara göre ise, bundan sonraki ihalelerde son çıkan fiyat baz alınacak.

Hükümetin 2003 yılı için öngördüğü 4 milyar dolar civarındaki özelleştirme hedefi içinde Petkim'in satışından gelecek para ön sıralarda yer alıyor. İlk başlarda Petkim özelleştirmesinden beklenen gelir 1 milyar dolar civarında olarak telaffuz ediliyordu.

se talip olmasın. Bu kuruluşlar halkın malıdır, işçinin malıdır ve de öyle kalacak.

Hükümete sesleniyoruz; özelleştirme adı altındaki yalana son verin, bu talanı durdurun. Ya da yeni fiyaskolara hazır olun.

Bu ülkenin geleceği, malını satmakla değil, yeni TÜGSAŞ'lar, PETKİM'ler, TUPRAŞ'lar kurmakla kurtulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

24 Eylül 2003

PETROL-İŞ ÜYELERİ YIKIM HAREKATINA DİRENİYOR

Petrol-İş Sendikası'nın, özelleştirme adı altındaki talan ve yıkım hareketine karşı mücadelesi hızlanarak sürüyor. 17 Eylül'deki iş yavaşlatma eylemlerinden sonra bugün de Petrol-İş'e bağlı TÜPRAŞ (Aliğa, İzmit, Körfez, Kırıkkale, Batman Rafinerileri), PETKİM, İGSAŞ, TUGSAŞ (Gemlik ve Samsun)'taki işyerlerinde çalışan toplam yedi bin işçi, özelleştirmelerin durdurulması talebiyle iş yavaşlattı.

Yedi bin Petrol-İş üyesi, işyerlerinde yarım gün boyunca işbaşı yapmadı, talan ve yıkım hareketine karşı tepkilerini gösterdi. Bu süre içinde üretim yapılamadı, akaryakıt dolumları gerçekleşemedi, günlük bakım hizmet ve onarım işleri aksadı, dışarıya ürün çıkartılamadı, satış yapılamadı.

Yeniden hatırlatıyoruz; talebimiz, özelleştirme saldırısının derhal durdurulmasıdır. Daha önce de söyledik, yine söylüyoruz. Bu tesisler hükümetten satılık olabilir ama işçisinden ve halkından, yani sahibinden satılık değildir!

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

16 Ekim 2003

POAŞ'TA NELER OLUYOR?

İŞ BANKASI-DOĞAN Holding ortaklığıyla satın alınan POAŞ'ın Ağustos 2005'te sona erecek olan borcu, Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun (ÖYK) kararıyla, 2007 yılına uzatıldı. ÖYK'nin kararı, İŞ-DOĞAN Yatırım Grubu'nun lehine, kamu yararına aykırı bir uygulamadır. İŞ-DOĞAN Yatırım Grubu kayırlanmaktadır.

Petrol-İş Sendikası olarak Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun, POAŞ'ın %25 kamu payının satışına ilişkin ödeme planının, alıcı lehine düzenlenmesi kararını yargıya götürüyoruz.

ÖYK'nin bu kararının altında yatan nedenler ise irdelenmeye muhtaçtır. Bu bilgileri yarın saat 11.00'da sendikamızın genel merkezinde düzenleyeceğimiz basın toplantısında açıklıyoruz.

Katılımınızı bekliyoruz.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

Basın toplantısına davet
Tarih: 17.10.2003
Saat: 11.00
Yer: Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi

ÖZELLEŞTİRME DOSYASI

SUÇ: 5

SUÇ TANIMI : Kamuya ait bir işletme, işletmenin kendisi teminat gösterilerek satın alınır.

SUÇ MAHALLI : POAŞ

SUÇ TARİHİ : 2000

POAŞ'ın yüzde 51'lik kamu payı **1 milyar 260 milyon dolara İş Doğan Petrolcülük Yatırım A.Ş.'ye satıldı**. Peşin 500 milyon dolar ödendi.

Kalan 760 milyon dolar, aralarında Vakıfbank'ın da bulunduğu dokuz bankanın oluşturduğu konsorsiyumdan alınan kredi ile ödendi.

Teminat olarak POAŞ'ın temettü ödemeleri gösterildi. Başka deyişle **POAŞ yine POAŞ'ın parasıyla satın alındı, ama sahibi Aydın Doğan oldu**.

Bu satış sonrası devletin elinde kalan son bölüm hisseler de, yasa ihale öngörmesine karşın, ihalesiz olarak aynı İş-Doğan ortaklığına satıldı. Bu son satışın bedeli ise aradan geçen 2 yıla rağmen ödenmedi.

petrol-iş
Türkiye Petrol-Kimya-Lazari İşleten Sanayisi

17 Ekim 2003

KAMU YARARININ KORUNMASI İÇİN DAVACIYIZ

Bilindiği gibi POAŞ, %51'lik kamu payının 2000 yılında İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.'ye devredilmesiyle özelleştirilmiştir.

Özelleştirme uygulama ve işlemlerini düzenleyen 4046 sayılı Yasa'nın ihale usullerini düzenleyen 18. maddesinde teklif mektuplarının istekli tarafından imzalanması ve bu mektuplarda şartname ve eklerinin tamamen okunup, kabul edildiği hükmü yer almaktadır.

Devir sözleşmeleri imzalandıktan sonra ihale şartnamesinde bulunan vade, taksit ve faiz gibi şartları değiştirici nitelikteki firma taleplerinde, ihale şartlarına aykırı düşen uygulamalara yer verilmemesi, Yüksek Denetleme Kurulu raporlarında sıkça ifade edilmesine karşın ÖYK, 3 Eylül 2003 tarihinde aldığı kararla POAŞ'ın %25,8 oranındaki kamu hissesinin satışından doğan borcunu 2007 yılına kadar erteleme kararı almıştır.

Özelleştirme işlemlerinde alınan kararlar, siyasallaşarak keyfiyete dönüşmüştür. Yolsuzluklarla mücadele edeceklerini söyleyerek iktidara gelen AKP Hükümeti de bu tür suçları işlemeye devam etmektedir.

POAŞ özelleştirmesi uygulamasında;

- a) Devir sözleşmesinde beş yıl süreyle geçerli olan imtiyazlı hisse, yasa ve şartname ihlal edilerek, iki yıl sonra ÖYK tarafından re'sen kaldırılmıştır.
- b) 4046 sayılı Yasa ile özelleştirme uygulama ve işlemlerinden sorumlu tüzel kişilik olan ÖİB, söz konusu borcun zamanında ödenmesine yönelik işlemi yerine getirmeyerek, görevini kötüye kullanmıştır.
- c) Benzer biçimde, siyasi nitelikte bir kurul olan ÖYK, ÖİB'nin görüşünü bile almaya gerek duymadan, hiçbir somut ve haklı gerekçe göstermeksizin, borç erteleme kararı almıştır.

Ekteki raporumuzda da belirtildiği gibi borç erteleme işlemleri kamu zararına yol açmakta ve 4046 sayılı Yasa'nın genel amacına ters düşmektedir.

POAŞ'ın %25,8'lik kamu payının satışına ilişkin, 16 Temmuz 2002 tarih ve 41 sayılı ÖYK kararı, yasa hükümlerini ihlal etmektedir.

Aynı zamanda İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş., Temmuz 2003 tarihinde ödenmesi gereken borç tutarını ödememiş, hatta borç ertelemesine gitmiştir.

Gerek ÖİB, gerekse ÖYK yetkilileri hakkında Türk Ceza Kanunu'nun 240. maddesi doğrultusunda suç duyurusunda bulunuyoruz.

En önemlisi bu karar ile ÖYK ve ÖİB yetkilileri, PETKİM, TÜPRAŞ, TUGSAŞ, TEKEL, MİLLİ PİYANGO gibi ileride yapılacak diğer ihalelerde de alıcılar lehine hukuk ihlallerinin yapılabileceğinin yolunu açarak suç işlemektedirler.

Sendikamız, hem %25,8'lik POAŞ hissesinin satışı, hem de 3 Eylül 2003 tarihli borç ertelemesine ilişkin ÖYK kararının iptali ve dava sonuna kadar yürütmeyi durdurulması istemiyle Ankara İdare Mahkemesi'nde dava açmaktadır.

BU UYGULAMALAR KARŞISINDA YETKİLİLERE SORUYORUZ

- a) Bu tür uygulamalar, devletin hazinesini hortumlamak değil midir?
- b) 8 ve 9 Ekim 2003 tarihlerindeki Hürriyet, Milliyet, Radikal, Akşam, Vakit, Zaman ve Cumhuriyet gazetelerinde yer alan ÖİB Başkanı Metin Kilci'nin, "Özelleştirmeye Zarar Verene İhale Yok" başlıklı demecindeki "daha önce kötü şöhreti ve özelleştirmeye zararı olan, ödeme kabiliyeti sınırlı olan firmaların, özelleştirme ihalelerine katılmaları ya da bir şey almalarına ihalelerin başından itibaren engel olacağız" sözleri yerine getirilecek midir?
- c) Borç ödemelerinin ertelenmesi talebi, ödeme kabiliyetinin sınırlı olduğu anlamında değil midir?
- d) Bu tür uygulamaları talep eden firmaların özelleştirme ihalelerine girmelerine engel olunacak mıdır?
- e) AKP Hükümeti'nin oluşturduğu TBMM Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu, haksız rekabete ve kamu zararına neden olan ÖİB ve ÖYK yetkilileri hakkında işlem yapılması için harekete geçecek midir?

Petrol-İş Sendikası olarak, kamu yararını koruma ve sağlama iradesi içindeki her kişi ve kurumun açtığımız bu davaya müdahil olarak katılması çağrısında bulunuyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

POAŞ'A ait %25,8 Oranındaki ÖİB Hissesi Satışında Borç Erteleme Kararı ve Yargı Yolu

Mart 2002 yılında gerçekleştirilen halka arz ve Altın Hisse'nin kaldırılması sonrasında, ÖİB'nin elindeki POAŞ'a ait %25,8 oranındaki kamu hissesi kalmıştır. İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş. 25.04.2002 tarihli yazısıyla ÖİB'ye başvurarak, bu %25,8 oranındaki A Grubu hisseyi satın almayı talep etmiştir.

Bu talep üzerine ÖYK 16.07.2007 tarihinde 41 sayılı kararı ile;

- a) %25,8 oranındaki hissenin İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.'ye satılmasına,
- b) Fiyat olarak Mart 2002'deki halka arzda uluslararası yatırımcıya uygulanan 30.000 TL kriterinin uygulanmasına,
- c) İlk ödemenin %30 peşin (116 trilyon 253 milyar lira) hisselerin tesliminde,
- d) %20'sinin (77 trilyon 502 milyar lira) Temmuz 2003 yılında,
- e) %30'unun (116 trilyon 253 milyar lira) Temmuz 2004 yılında,
- f) %20'sinin (77 trilyon 503 milyar lira) Temmuz 2005 yılında

ödenmesine ve kalan tutara tüketici fiyat endeksi artışının üzerine, artışın %5'i oranında ilave yapılarak bulunacak oranda faiz uygulanmasına karar verilmiştir.

Şirket, peşin ödeme olan 116 trilyon 253 milyar lirayı Temmuz 2002 yılında, 115 trilyon 439 milyar 730 milyon lira olarak ödedikten sonra Temmuz 2003 yılında yapılması gereken 77 trilyon 502 milyar lirayı süresinde ödememiştir. Ağustos 2003 yılında 40 trilyon, Eylül 2003 tarihinde 10 trilyon ödeme yapmıştır. Ödeme öncesi ÖİB'ye başvuran şirket borcun ertelenmesi isteminde bulunmuştur.

ÖYK, resmi olarak kamuya açıklanmayan 03.09.2003 tarihli kararıyla borcun ertelenmesi isteğini kabul ederek, borcu aşağıdaki biçimde yeniden yapılandırmıştır:

- 8 Ağustos 2004 tarihinde 54,2 trilyon TL
- 8 Ağustos 2005 tarihinde 54,2 trilyon TL
- 8 Ağustos 2006 tarihinde 54,2 trilyon TL
- 8 Ağustos 2007 tarihinde 54,2 trilyon TL

HUKUKİ DURUM

4046 sayılı Özelleştirme Yasası'nın 3. maddesine Temmuz 2003 tarihinde yapılan yasal değişiklikle eklenen "(ÖİB'nin) idarenin hak, alacak ve borçları hakkında karar vermek", ifadesi ile ÖYK'ya yetki verilmiştir. ÖYK kanımızca, bu genel nitelikteki hükme dayanarak bu borç erteleme kararını alabilmiştir.

ÖİB 4046 sayılı Yasa ile kurulmuştur, hak, yetki ve sorumlulukları da bu yasa ile ayrıntılı bir biçimde düzenlenmiştir. ÖYK kararları doğrultusunda özelleştirme ihalelerini yapma, sonuçlandırma ÖİB'nin yetkisindedir (4046 sayılı Yasa madde 4.) Şartnamelere uygun bir şekilde alacakların takibini yapma hak ve yetkisi ÖİB'dedir.

Buna karşın, yasal düzenlemenin esasına aykırı bir şekilde son değişiklikle genel nitelikte bir hükümle ÖİB'nin hak, alacak ve borçları ile ilgili karar verme yetkisi, tüzel kişiliği ve sorumluluğu bulunmayan ÖYK'ya verilmektedir.

Bu düzenleme anayasaya aykırıdır. ÖYK'nın ödeme planını değiştirme hak ve yetkisi yoktur. Bu nedenle, açılacak davada borç ertelemeye ilişkin 03.09.2003 tarihli ÖYK kararının yetki yönünden hukuka aykırı olmasının yanında 4046 sayılı Yasa'nın 3. maddesine eklenen hükmün de anayasaya aykırı olduğu ileri sürülecektir.

Petrol-İş Sendikası olarak borç ertelemeye ilişkin ÖYK kararının hukuka ve kamu yararına uygun olmadığını düşündüğümüzden, bu kararın iptali ve dava sonuna kadar yürütmenin durdurulması istemiyle Ankara İdare Mahkemesi'ne dava açacağız.

TBMM Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu raporunda, borç erteleme uygulamaları detaylı bir biçimde incelenmiş ve sonuçta borç erteleme uygulamalarının kamu zararına yol açtığı sabit olması nedeniyle ÖYK üyesi hükümet üyeleri ile ilgili TCK (Türk Ceza Kanunu) madde 240 (görevi kötüye kullanma) suçundan işlem yapılması gerekliliğini ortaya koymuştur.

Bu raporda ayrıntılı bir şekilde ortaya konduğu gibi, borç erteleme işlemleri kamu zararına yol açmakta ve 4046 sayılı Yasa'nın genel amacına ters düşmektedir.

Hiçbir somut ve haklı gerekçe gösterilmeksizin borç erteleme kararı alınmış olması işlemi, sebep yönünden hukuka aykırı olmaktadır.

Bu karar, hisse satışına ilişkin ÖYK kararı (2002) ile satış şartnamesinin geriye dönük olarak değiştirilmesi anlamına geldiğinden, 16.07.2002 tarih ve 41 sayılı kararı zımnen geçersiz kılınmıştır. Bu nedenle anılan kararın iptali de davada talep edilecektir.

Eylül 2003 tarihi itibarıyla şirket, 16.07.2002 tarih ve 41 sayılı ÖYK kararı hükümlerini ihlal etmiştir. Çünkü Temmuz 2003 tarihinde ödenmesi gereken tutarı ödememiştir. Bu nedenle, ÖİB'de mevcut teminatların nakde çevrilmesi gerekirken, ÖİB yetkilileri kamu zararını engellemek için hiçbir işlem yapmamışlardır. Bu nedenle ÖİB yetkilileri hakkında TCK 240. madde doğrultusunda işlem yapılması için sendikamız suç duyurusunda bulunacaktır.

Bu karar, aynı zamanda PETKİM, TÜPRAŞ gibi ihaleleri de etkileyecektir. ÖYK ve ÖİB, potansiyel alıcılara adeta mesaj vererek yasal düzenlemelerin aşılabileceğini, taahhütlerin alıcıların istekleri doğrultusunda değiştirilebileceğini ifade etmektedir. Bu da 4046 sayılı Yasa'nın amacına aykırılığını ortaya koymaktadır.

20 Ekim 2003

YARGIYA GİDİYORUZ

Sendikamız, 20 Ekim 2003 tarihinde (bugün) saat 15.00’da Ankara’da, Ankara Bölge İdare Mahkemesi’nde;

POAŞ’ın %25,8’lik kamu payının İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.’ye satışına, bu satıştan doğan 271,3 trilyon TL tutarındaki borcun ertelenmesine ilişkin ÖYK kararlarının iptali ve dava sonuna kadar yürütmenin durdurulması istemiyle Ankara İdare Mahkemesi’nde dava açacaktır.

Aynı zamanda satış sözleşmesinde yer alan 77,5 trilyon TL tutarındaki borç miktarını zamanında tahsil etmeyen ÖİB hakkında görevi kötüye kullandığı gerekçesiyle suç duyurusunda bulunacağız.

Açtığımız bu davaya, kamu yararı koruma ve sağlama iradesi içindeki her kişi ve kurumun müdahil olması çağrısında bulunuyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

22 Ekim 2003

**PETROL-İŞ VE TEKGIDA-İŞ'TEN ÖZELLEŞTİRMeye
KARŞI EYLEM PROGRAMI!**

Türkiye'nin en önemli sanayi kuruluşlarından olan ve Türk halkının emeğiyle inşa edilen TÜPRAŞ ve TEKEL'in özelleştirme kapsamına alınarak satılığa çıkartılması sürecinde yeni bir noktaya geliniyor.

Bu sürece müdahale etmek üzere TÜPRAŞ'ta örgütlü Petrol-İş Sendikası ve TEKEL'de örgütlü Tekgıda-İş Sendikası bir araya gelerek özelleştirmeye karşı ortak bir eylem programı uygulama kararı aldılar.

Bu amaçla yarın (23 Ekim 2003) Tekgıda-İş Sendikası Genel Başkanı Korkut Güler ve Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi'nde düzenleyecekleri basın toplantısında önümüzdeki günlere yönelik eylem programlarını açıklayacaklardır.

Katılımınızı bekliyoruz.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

Tarih: 23.10.2003

Saat: 11.00

Yer: Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi

04 Kasım 2003

SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN HAKLI TALEPLERİNİN YANINDAYIZ HAKLI MÜCADELELERİNİ DESTEKLİYORUZ

Yıllardır süre gelen devletin sağlık ve eğitim hizmetlerinden uzaklaştırılması politikası, AKP iktidarının da benimsediği bir politika olmuştur. AKP iktidarının 2004 yılı bütçesinden sağlığa ayırdığı pay %2,9'dur. Bu oran sağlığın gözden çıkarıldığı, devletin sağlık hizmeti vermekten elini çektiği, sağlık hizmetlerinin piyasa koşullarına terk edildiği anlamına gelmektedir. Yine AKP iktidarının yasalaştırmak istediği Kamu Yönetimi Temel Kanunu ile sağlık hizmetlerinde özelleştirmelerin önü açılacak, sağlık hizmetlerindeki özelleştirmeler yerel yönetimler eli ile yapılacaktır.

Bu olumsuz gidişe “dur” demek isteyen Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (ESE) ve Türk Tabipler Birliği'nin (TTB);

- 2004 yılı bütçesinde sağlığa en az %10 pay ayrılmalıdır,
- 2004 bütçesi, temel sağlık hizmetlerini, özlük haklarını ve kamu sağlık yatırımlarını dikkate almalıdır,
- Halk ücretsiz sağlık hakkına, sağlık ve sosyal hizmet emekçileri iş güvencesine sahip olmalıdır,
- Sağlık çalışanlarına grevli ve toplu sözleşmeli sendikal hak tanınmalıdır,
- Tutulan tüm nöbetlerle fazla çalışmaların ücretlendirildiği, ücretin döner sermaye gibi keyfi uygulamalara dayanmadığı ve emekliliğe de yansıdığı, performansa dayalı esnek çalışma biçimlerinin olmadığı, insanca yaşama-ya yetecek ücretin ödendiği sağlık bütçesi çıkarılmalıdır

şeklindeki haklı taleplerinin yanında olduğumuzu ve bu taleplerin dikkate alınmaması durumunda 5 Kasım 2003 tarihinde gerçekleştirecekleri ‘acil servisler dışında hizmet üretmeme’ eylemlerini desteklediğimizi kamuoyuna duyuruyoruz.

20 Kasım 2003

**POAŞ İŞVERENİ GÖZ GÖRE GÖRE HUKUKSUZLUĞA DEVAM
EDİYOR! ANAYASAYI ÇİĞNEYEN, YASALARA KARŞI ÇIKAN
POAŞ İŞVERENİNE “DUR” DİYORUZ!**

Sendikalaşma hakkı hem anayasamızda hem de yasalarımızda tüm çalışanlara verilmiş bir haktır. Çağdaş bir toplum olmanın gereğidir. Demokrasinin olmazsa olmaz ilkesidir. İmzaladığımız uluslararası sözleşmelerin de şart koştuğu bir haktır.

Ülkemizin en büyük işverenleri arasında yer alan İŞ-DOĞAN A.Ş. ise, tüm bu haklardan habersiz gibi çağdışı, demokrasi dışı, otoriter, baskıcı bir yönetim özlemi içindeymiş gibi uygulamalarda bulunuyor. Çalışma yaşamının ana unsuru olan işçilerin örgütlenme hakkını hiçe sayıyor. Bunu yaparken de yüce mahkemelerin verdiği kararları dahi hiçe saymaktan çekinmiyor.

Hatırlanacağı gibi, POAŞ hisselerinin %51’i 2000 yılında blok satış yöntemiyle İŞ-DOĞAN Grubu’na devredilmişti. Bu satış, kamuoyunun ikna edilmesi için büyük çarpıtmalar ve süslemelerle sunulmuştu. Ancak bütün özelleştirmelerde olduğu gibi, bu satış esnasında, POAŞ gibi son derece kârlı bir kurumun gerçek değerinin çok altında bir rakama satıldığı gerçeği kamuoyundan özenle saklanmıştır. Yani aslında, ayrıntıları daha önce sendikamızca defalarca kamuoyuna açıklandığı gibi, POAŞ bir sermaye grubuna peşkeş çekilmiştir.

İŞ-DOĞAN Grubu, POAŞ’ı alırken, tüm POAŞ çalışanlarına eşit muamelede bulunacaklarını vaat etmişlerdi. Gerçekten de gerek sendikamız üyelerine gerekse de üye olmayan çalışanlara sefalette eşitlik sağladılar. Hem sendikalı hem sendikasız çalışanların büyük bir çoğunluğunu işten atmaktan çekinmediler. POAŞ’taki bu uygulamayı “özelleştirme istihdamı artırır” diyenlerin bir kez daha görmesini istiyoruz.

Bu da yetmiyormuş gibi, DOĞAN-İŞ A.Ş. ile Özelleştirme Yüksek Kurulu

POAŞ İşvereni Göz Göre Göre Hukuksuzluğa Devam Ediyor

Anayasayı Çiğneyen, Yasalara Karşı Çıkan

POAŞ İşverenine Dur Diyoruz!

20 Kasım 2003 günü Genel Başkanımız **Mustafa Öztaşkın** bir açıklama yaparak POAŞ işverenin yasa ve hukuk tanımaz tavrının ve yapılanların hesabının yasal, demokratik ve meşru her ortamda mutlaka sorulacağını söyledi. Açıklamayı aşağıda veriyoruz.

Sendikalaşma hakkı hem Anayasamızda, hem de yasalarımızda tüm çalışanlara verilmiş bir haktır. Çağdaş bir toplum olmanın gereğidir. Demokrasinin olmazsa olmaz ilkesidir. İmzaladığımız uluslararası sözleşmelerin de şart koştuğu bir haktır.

Ülkemizin en büyük işverenleri arasında yer alan İş-Doğan A.Ş. ise, tüm bu haklardan habersiz gibi çağdışı, demokrasi dışı, otoriter, baskıcı bir yönetim özlemi içindeymiş gibi uygulamalarda bulunuyor. Çalışma yaşamının ana unsuru olan işçilerin örgütlenme hakkını hiçe sayıyor. Bunu yaparken de Yüce Mahkemelerin verdiği kararları dahi hiçe saymaktan çekinmiyor.

Hatırlanacağı gibi, POAŞ hisselerinin %51'i 2000 yılında blok satış yöntemiyle İş Doğan Grubuna devredilmişti. Bu satış, kamuoyunun ikna edilmesi için büyük çarpıtmalar ve süslemelerle sunulmuştu. Ancak bütün özelleştirmeler-

de olduğu gibi, bu satış esnasında, POAŞ gibi son derece kârlı bir kurumun gerçek değerinin çok altında bir rakama satıldığı gerçeği kamuoyundan özenle saklanmıştır. Yani aslında, ayrıntıları daha önce sendikamızca defalarca kamuoyuna açıklandığı gibi, POAŞ bir sermaye grubuna peşkeş çekilmiştir.

İş-Doğan grubu, POAŞ'ı alırken, tüm POAŞ çalışanlarına eşit muamelede bulunacaklarını vaat etmişlerdi. Gerçekten de gerek sendikamız üyelerine gerekse de üye olmayan çalışanlara sefalete eşitlik sağladılar. Hem sendikalı hem sendikasız çalışanların büyük bir çoğunluğunu işten atmaktan çekinmediler. POAŞ'taki bu uygulamayı "özelleştirme istihdamı artırır" diyenlerin bir kez daha görmesini istiyoruz.

Bu da yetmiyormuş gibi, Doğan-İş A.Ş. ile Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK) arasında yapılan ödeme planına da uyulmayarak, ÖYK ile bu şirket ara-

(ÖYK) arasında yapılan ödeme planına uyulmayarak, ÖYK ile bu şirket arasında borç öteleme anlaşması yapılmış, ödeme taksitleri ta 2007 yılına kadar yayılmıştır. Bu işlem de kapalı kapılar ardında yapıldı ve kamuoyundan özenle gizlendi.

Tüm bunların yanı sıra, yukarıda da değindiğimiz gibi, hukuk tanımayan İŞ-DOĞAN Grubu, sendikal örgütlülüğü ortadan kaldırmaya yöneldi. Önce sendika temsilcilerimizin iş akitlerini feshetti. Daha sonra, on yıllardır devam eden Petrol-İş'in toplu sözleşme yetkisine itiraz etti. Yerel mahkemenin davayı aleyhimize sonuçlandırmasının hemen ardından ise, henüz dava kesinleşmeden, sendikamıza ve üyelerimize karşı yeni bir saldırı başlattı.

Öncelikle daha önce işten atıp mahkeme kararıyla işlerine dönen temsilcilerimizden 14'ünün iş akitlerini tekrar feshetti. Öte yandan, çalışmakta olan üyelerimiz üzerinde tamamen hukuk dışı bir uygulama ile baskı kurularak Petrol-İş'ten istifaya zorlanmışlardır. İstifayı kabul etmeyenlerin işten atılacağı, işveren vekilleri tarafından üyelerimizle tek tek görüşülerek bildirilmiştir.

Ayrıca yıllardır sendikalı olarak çalışan işçilerin toplu iş sözleşmeleriyle elde ettikleri kazanılmış haklarını gasp etmek için de, üyelerimize ferdi hizmet sözleşmeleri imzalamaları yolunda yoğun baskılar uygulanmaktadır.

Oysa toplu iş sözleşmesi ile ilgili süreç henüz tamamlanmadı. Yerel mahkemenin kararı Yargıtay'da bozuldu. Davaya yerel mahkemede yeniden bakılacaktır. Bağımsız mahkemenin kararının nasıl sonuçlanacağı da belli olmadığından işverenin bu yaptıklarını anlamak mümkün değildir. Kaldı ki yetki tespit davası sendikamız aleyhine sonuçlansa dahi, 2822 sayılı Yasa'nın 6. maddesi gereğince, süresi sona eren toplu iş sözleşmesinden elde edilen haklar hizmet akdi hükmü olarak devam edeceğinden, POAŞ işverenin bu tutumu tamamen hukuk dışı bir uygulama olarak ortaya çıkmaktadır.

POAŞ işverenin sendikamız üyelerine reva gördüğü bu davranışları, anayasamız ile güvence altına alınan sendikal örgütlenme özgürlüğüne, Sendikalar Yasası'na, uluslararası ILO sözleşmelerine ve temel insan haklarına açıkça aykırıdır. Sendikamız, resmi merciler nezdinde gerekli her türlü girişimde acilen bulunacaktır.

POAŞ işverene sesleniyoruz: bu yapılanların hesabı yasal, demokratik ve meşru her ortamda mutlaka sorulacaktır. POAŞ işvereni şunu iyi bilmelidir ki yıllardır örgütlü yaşamayı ilke edinmiş olan Petrol-İş Sendikası üyeleri bu baskıya boyun eğmeyecektir.

09 Aralık 2003

ÇALIŞANLARIN OYLARIYLA SEÇİLENLERDEN TARAFSIZLIK BEKLİYORUZ!

Hükümet, grev erteleme yollarını değil, hak aramanın yollarını genişletsin!

Kardeş sendikamız Kristal-İş'in yanındayız.

AKP Hükümeti ŞİŞECAM işyerlerinde 9 Aralık 2003 tarihinde başlayacağımız grev uygulamasını 60 gün süreyle ertelleyerek demokrasi ve hukuk devleti konusunda ne ölçüde samimiyetsiz olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Seçime katılanların büyük bir çoğunluğunun oyunu alarak iktidara gelen AKP, geçen bir yıl içinde ne yazık ki kendisine oy verenleri karşısına almaya kararlı olduğunu kanıtladı. İşçilerin, emekçilerin, esnafın, çiftçinin, memurun çıkarlarını yok sayan AKP, her alanda işverenlerin dediğini yapmaya başladı.

AKP iktidarı halkımızın ezici bir kesiminin aleyhine olan özelleştirme uygulamalarına son vermeyen, haksızlıkların önüne geçmeyen, ülkemizin hukuk devleti olma niteliğini kaybettiren bir iktidar olmaya başladı. Şimdi de işçi sınıfının en önemli mücadele aracı olan grev hakkını fiilen yok sayıyor. İnsan haklarının çiğnenmesinden yakınan bir iktidar, bugün işçi sınıfının en temel direniş hakkını elinden alıyor.

Kamunun mallarını haraç mezat satan, PETKİM'de, TÜPRAS'ta, TÜGSAŞ'ta, İGSAŞ'ta HAVA YOLLARI'nda, TEKEL'de kamusal zenginliklerimizi bir avuç sermayedara hediye etmeye niyetlenen bu iktidar, bugün de anayasal haklarımızı çiğnemeye kalkıyor.

Tüm uluslararası sözleşmelere, demokrasiye, insan haklarına ve eşitliğe aykırı "grev erteleme" kararının derhal son bulmasını istiyoruz. Bütün emek örgütlerini, sendikaları ve konfederasyonları da çağdışı bir uygulama olan grev ertele-

mesinin yasadışı ilan edilmesi ve suç kabul edilmesi için ortak çaba sarf etmeye çağırıyoruz.

Hakları elinden alınan Kristal-İş Sendikası'nın, ŞİŞECAM çalışanlarının ve örgütlenme mücadelesini kesintisiz sürdüren tüm işçilerin yanında olduğumuzu bir kez daha hatırlatıyoruz. İşçi sınıfımız er ya da geç tüm haklarını almayı başaracaktır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

09 Aralık 2003

ÜYELERİMİZİN MÜCADELESİ HALKIMIZIN ÇIKARI İÇİNDİR!

TÜGSAŞ'ın özelleştirilmesi, ucuz ve sağlıklı tarım ürünlerinin sonu demektir.

Ülkemiz çalışanları ve halkımız çok uzun yıllardır açık bir saldırı ile karşı karşıya kalıyor. Bu saldırının adı “özelleştirme”. Özelleştirme, gemisini kurtaran kaptan ilkesizliğiyle yaşamak demektir. Halkın işsizlik, yoksulluk, açlıkla boğuşması ve kamu hizmetlerinden mahrum kalması anlamına gelir. Sendikamız bu saldırıları durdurmak için yıllardır elinden geldiğince büyük bir mücadele yürütmektedir. Türkiye’de yerli ve yabancı sermayedarların baskısı sonucu 17 yıldır uygulanmaya çalışılan bütün özelleştirmelerin tam bir fiyasko olduğu defalarca kanıtlandı. Başarıya ulaşmış tek bir uygulama yoktur. Buna rağmen geçmiş ve mevcut iktidarların ısrarla özelleştirmelerin yanında yer almasının ne şekilde açıklanması gerektiği çok nettir.

Ülkemizin tüm yeraltı ve yerüstü kaynaklarının birkaç kişinin tekeline verilmesini amaçlayan, milli servetin heba edilmesine yol açan özelleştirme uygulamasının son adımı, pek çok kalem malda kamu adına tekel olma özelliği taşıyan gübre üreticisi TÜGSAŞ’ta yaşanıyor. Birçok ilimizde tesisleri bulunan bu kuruluşumuzun haraç mezat elden çıkartılıp hiçbir yaraya merhem olamayacak bir avuç dolar için satılması planlanıyor.

TÜGSAŞ, ülkemizin tarımına en büyük katkıyı yapan bir kamu kuruluşudur. Tarımda kullanılan gübrenin ucuz, sağlıklı ve çevreye zarar vermeyecek şekilde üretilmesini sağlar. Tarımsal gıda gibi 70 milyonun kullandığı ürünlerin sorumsuz ellerde bulunmasını önler. Yediğimiz meyvenin, sebzenin kaynağından emin olmamızı sağlar. Tarıma ucuz girdi temin ederek ülkenin bu alanda dışa bağımlı olmasının önüne geçer. Geleceğin teknoloji dünyasının asıl ilgi alanı olan tarımın halk yararına ve çiftçilerce daha da geliştirilmesine destek olur.

İşte böylesi bir işletmede örgütlü bulunan sendikamızın ve üyelerimizin, halkı-

mızın çıkarlarına bütünüyle aykırı bu satışa sessiz kalacağını umanların yanıldığını söylemek isteriz. Üyelerimiz demokratik haklarını kullanarak ülkelerine, yurttaşlarına ve tarıma sahip çıkıyorlar.

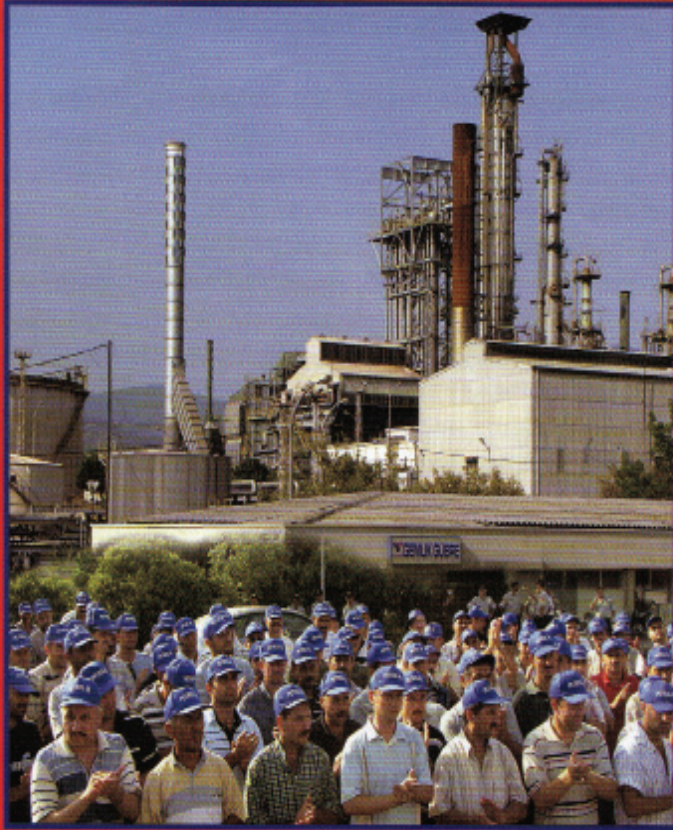
Üyelerimiz dün itibariyle TÜGSAŞ Samsun tesislerinde işyerini terk etmeme ve üretimi durdurma eylemi başlattılar. Bugün, (9 Aralık) TÜGSAŞ Gemlik'te ve yarından itibaren de Kütahya tesisleri ile İGSAŞ'ta aynı şekilde eyleme geçilecek.

Petrol-İş üyelerinin, ülkenin geleceğini karartmak isteyenlere karşı her alanda verdiği mücadeleye kararlılıkla devam edeceğinden hiç kimsenin en ufak bir kuşku olmasın. Daha dün PETKİM'in satılmasına karşı çıkan üyelerimiz büyük bir hukuksuzlukla gözaltına alınıp yıldırılmaya çalışıldı. Ne bu türden baskılar, ne de ülkenin zenginliklerini satma meraklısı bir grup politikacı, demokratik, meşru, yasal ve anayasal haklarımızı kullanmamızın önüne engel çıkartamayacaklardır.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

**Gübre sektöründe özelleştirmenin
faturası işçiye çıkarılıyor...**

**GEMLİK GÜBRE
KAPATILAMAZ!**

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

www.petrol-is.org.tr

18 Aralık 2003

GEMLİK VE İGSAŞ GÜBRE FABRİKALARI, “SATIŞ” YOLUYLA KAPATILMAK MI İSTENİYOR?

Devleti küçültmenin bedeli, çökertilen tarım ve korumasız toplum olacaktır.

Mağdurların temsilcisi olacağı vaatleriyle iktidara gelen AKP Hükümeti, Türkiye gübre sanayinin can damarı olan kamu gübre fabrikalarını ithal kömür ve sunta ticareti yapan tüccarlara, hem de yok pahasına “satmakla” uğraşıyor.

Bu iki kamu kuruluşunun üretimleri, ekonomik göstergeleri incelendiğinde, özel sektöre devredilmelerinin yaratacağı ekonomik, sosyal ve toplumsal tahribat açıkça görülecektir.

1) GEMLİK GÜBRE A.Ş.

GEMLİK GÜBRE Fabrikası’nda tarımsal ürünlerin verim artışında önemli bir işlevi olan kimyasal gübrelerden, %26 azotlu kalsiyum amonyum nitrat gübresi ile bunun ana maddesi olan amonyak ve nitrik asit kimyasallarının üretimi yapılmaktadır.

GEMLİK GÜBRE A.Ş.;

- 594.000 ton/yıl kapasiteli gübre (K.K.O %104),
- 363.000 ton/yıl kapasiteli nitrik asit,
- 330.000 ton/yıl kapasiteli amonyak tesislerine sahiptir.

Azotlu gübre üretiminin temel hammaddesi olan amonyak fabrikasının proje maliyeti 370-400 milyon dolardır. 1992-1998 yılları arasında son derece verimli çalışan bu tesisin, 1998 yılından sonra devletin yüksek fiyatlarda doğal gaz vermesi nedeniyle üretimine dört-beş yıl ara veril-

miş, amonyak ithalatla karşılanmaya başlanmıştır.

Oysa bu tesislerde üretilen amonyak Türkiye talebinin %40'ını, aynı zamanda CO2 gazı talebinin de önemli bir bölümünü karşılanmaktadır.

Ülkemizin gübre üretimi projeksiyonu göz önüne alındığında her yıl amonyak ithalat bedeli olarak en az 58 milyon dolar ödenmektedir. Önemli oranlarda döviz kaybı olmaktadır.

GEMLİK GÜBRE Fabrikası'nın sahip olduğu olanaklar;

- 370-400 milyon dolar kuruluş maliyeti olan amonyak tesisi,
- 300 m. uzunluğunda ve derinliği 200 m. olan bir rıhtım, liman değeri 50 milyon dolar,
- 4.000m²'lik açık park sahası,
- 150.000 ton kapasiteli gübre stok deposu,
- Yıllık gübre sevkiyatının üçte biri denizyoluyla yapılmaktadır. Yurtdışı satışlar için denizyolu satış hattı ve yurtiçi satışlar için tanker dolum hattı,
- 200 milyon dolar bedeli olan 1.000 dönüm arazi ve 154 dairesi olan sosyal tesisleri.

2003 yılı 10 aylık dönemde;

- 61,4 milyon dolar ciro (92 trilyon TL),
- 25-28 milyon dolar tutarında gübre stoku (137.000 ton),
- Liman işletmeciliğinden yıllık 2,7 milyon dolar (4 trilyon TL) kâr,
- 2 milyon dolar ihracat,
- 1,3 milyon dolar (2 trilyon) esas faaliyet kârı gerçekleştirilmiştir.

2002 yılı sonunda 11,4 trilyon TL katma değer yaratılmıştır. Ayrıca 450'si sendikalı işçi olmak üzere toplam 780 yetişmiş işgücü bulunmaktadır.

Yaklaşık 600-650 milyon dolar tutarında kaynağa sahip olan GEMLİK GÜBRE Fabrikası, 83,1 milyon dolar (sekizde bir değeri) karşılığında

YILYAK Yakıt Pazarlama Ticaret A.Ş.'ye devredilmek istenmektedir.

GEMLİK GÜBRE Fabrikası'na talip olan YILYAK Yakıt Pazarlama şirketi, Trabzon Limanı'nı, Rusya'dan ve komşu ülkelerden ithal ettiği kömürü Gebze bölgesine sevkியatta kullanmaktadır.

GEMLİK GÜBRE Fabrikası'nın mevcut depo, açık alanları ve gelişkin limanı, benzer biçimde pazarlama amacıyla mı kullanılacaktır?

Kamunun malı olan arazi, sosyal tesisler gibi alanlar satılarak yeni rantlar mı elde edilecektir?

Gübre tesisi alıcı firma kanalıyla, ileri tarihlerde ithalatçı gübre gruplarına mı devredilecektir?

Balıkesir, Bandırma, Eskişehir gibi maden cevheri bakımından zengin bir bölgeye yakın olan bu tesis, hükümetin ileride sunacağı yeni olanaklardan yararlanarak cevher pazarlama alanı mı olacaktır?

Toplumu bekleyen bu tehlike ve kaygıların giderilmesi için tüm bu sorunların yanıtlanması gerekmektedir.

2) İGSAŞ (İSTANBUL GÜBRE SANAYİ A.Ş.)

Türkiye'nin üre üreten tek kuruluşu olan İGSAŞ;

- 561.000 ton/yıl kapasiteli üre,
- 118.000 ton/yıl kapasiteli kompoze gübre (NP),
- 379.500 ton/yıl kapasiteli amonyak,
- 53.000 ton/yıl üretim kapasitesi olan kompoze gübre (NBK)

tesislerine sahiptir.

İGSAŞ, yurtiçi tüketiminin %39-40'ını, azotlu gübrelerin %14'ünü karşılamaktadır. K.K.O. %102 olan İGSAŞ, verimli, kârlı, modern teknolojiye sahip kamu kuruluşudur.

- 50 milyon dolar değerinde limanı,
- Büyük hacimdeki deposu,
- Geniş arazisi ve tank sahası bulunmaktadır.

- 2002 yılı sonu itibariyle 35,5 trilyon TL katma değer yaratmıştır.
- 4,7 milyon dolar tutarında üre stoku (20 bin ton),
- 22,7 milyon dolar nakit parası (134 trilyon TL) bulunmaktadır.

İGSAŞ, 2003 yılında;

- 155 milyon dolar ciro,
- 20,7 milyon dolar net dönem kârı (31 trilyon TL) gerçekleştirmiştir.

Yeniden edinme değeri 300-500 milyon dolar tutarında olan İGSAŞ, stok ve nakit parasının toplamı olan 27,4 milyon dolarlık bir tutar da üstüne verilerek, gübre sanayi alanında hiçbir deneyim ve yeterliliği olmayan YILDIZ Entegre Ağaç San. şirketine 100,5 milyon dolar karşılığında “satılmaya” çalışılmaktadır.

Bir yıllık üretiminin, %64,5 tutarındaki bir değere satılacak olan İGSAŞ’a alıcı firma sadece 23 milyon dolar ödeyerek sahip olabilecektir.

Geriye kalan borcun yarısı ise 30 ayda İGSAŞ’ın kârları ile ödenecektir.

Son derece verimli olan İGSAŞ’a ayda 1milyon 675 bin dolar ödenerek sahip olunacaktır.

Kısacası, İGSAŞ’ın yarattığı gelir ve istihdamı göz ardı eden hükümet, bu kamu kuruluşunu dört buçuk-beş yıllık kârı karşılığında “satarak” potansiyel gelirinden vazgeçmektedir.

Diğer yandan, günümüze kadar yapılan tüm özelleştirme uygulamalarının sonuçlarında görülen, üretim yapılmadan, tesisin altyapı olanakları alıcı firmaların rant alanlarına dönüştürülecektir.

Oysa gübre, %19 payla tarım sektörünün en önemli girdisidir. Üretimin %92’si tarımda kullanılmaktadır. Çalışan nüfusun %40-50’si tarımda olan ülkemizde tarım ve gübre sektörleri bir bütünlük içinde görülmelidir.

Dolayısıyla, tamamen kimyasal maddelere dayalı gübre sektörü, geniş

halk kesimini doğrudan etkilemektedir. Üretimi, dağıtımı ve kullanımı bakımından kamu hizmetidir ve kamu eliyle yürütülerek kamu yararı gerçekleştirilebilir.

Kamunun devreden çıkarılarak bu kuruluşların özelleştirilmeleri ile işsizlik ve yoksulluk giderek yaygınlaşacaktır.

Ancak, bunun hükümete siyasi bedeli daha da ağır olacaktır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

ÖZELLEŞTİRME HAREKATI SÜRÜYOR...

TÜRKİYE'NİN
BİRİKİMLERİ
TEHDİT ALTINDA

Özelleştirme adı altında satılan değerlerimizde artık iş; Telekom'u, Tüpraş'ı, Petkim'i, Erdemir'i yani ülkenin altınlarını satmaya kadar varmıştır. Özelleştirme hareketini yürütenlerin namlusu açıktan üstümüze çevrilmiş durumdadır. Gerçek böyleyken Tüpraş satılırsa, Türkiye'de her türlü ekonomik, siyasal ve sosyal değerlerin sabasının önü tamamen açılmış olacaktır. İşçilerimiz, esnafımız, çiftçilerimiz, doktorlarımız, hukukçularımız, mühendislerimiz, öğretmenlerimiz, emeklilerimiz, öğrencilerimiz, işsizlerimiz, ev hanımlarımız, yaşlılarımız ve çocuklarımız, yani bu ülkenin neredeyse tamamı, her şeyin satılık olduğu bir ülkede kamu işletmelerini kaybettikleri gibi, kamusal haklarını da kaybetmiş olacaklardır. Böylelikle Türkiye ucuza çalışıp pahalıya satın alan insanların yaşadığı bir ülke olmak yolunda daha da kötüye gidecektir. Üstelik Tüpraş'ı ele geçiren hemen arkasından Petkim'i de ele geçirecektir. Tüpraş'ı ve Petkim'i ele geçiren güç, aynı zamanda Türkiye'nin en büyük siyasi gücü haline dönüşecek ve ülkenin kaderini istediği gibi tayin edecektir. Özelleştirme yoluyla Türkiye, sadece ekonomik gücünü değil siyasi gücünü de devretmiş olacak ve uluslararası siyasette Türkiye'nin bir yaptırım gücü kalmayacaktır. Tüpraş yerli ya da yabancı hiçbir çıkar grubuna asla satılmamalı ve kamuda kalmalıdır. Toplum kamu işletmelerinin daha da iyi yönetilmesi için vatandaşlık haklarını yani kamusal gücünü, sonuna kadar kullanmalıdır.

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Altunizade Mah. Kuşbakışı Cad. No:25 Üsküdar-İSTANBUL Tel: (0216) 474 98 70 Faks: (0216) 474 98 67

www.petrol-is.org.tr

Petrol-İş Dergisi Özel Sayıdır

09 Ocak 2004

TÜRKİYE’NİN EN BÜYÜK SANAYİ KURULUŞU VE KİLİT ŞİRKETİ TÜPRAŞ’IN ASIL SAHİPLERİ ANKARA’DA OLACAK!

Hükümet, Türkiye’nin en büyük sanayi kuruluşu, Orta Avrupa ve Ortadoğu’nun en büyük, Avrupa’nın yedinci büyük rafineri şirketi TÜPRAŞ’ı neden “elden çıkarmak” çabasıdadır?

Bu sorunun ne ekonomik ne de toplumsal bir açıklaması bulunmamaktadır.

27,6 milyon ton/yıl ham petrol işleme kapasitesine sahip olan TÜPRAŞ 2003 yılında;

- 19,3 katrilyon ciro,
- 855 milyon dolar ihracat,
- 600 trilyon TL vergi öncesi ve 400 trilyon TL net kâr ile
- Kapasite kullanım oranını %87’ye yükselterek 23,8 milyon ton akaryakıt ürünü satışı gerçekleştirmiştir.
- Türkiye Hazinesi’ne her ay 1,1 katrilyon TL nakit aktarmaktadır.
- İzmit, İzmir, Kırıkkale, Batman, Körfez Petrokimya Rafinerileri ve DİTAŞ iştirakiyle yeniden kuruluş değeri 7 milyar doların üzerinde olan bu dev rafinerinin 4,4 milyar dolar sigorta bedeli bulunmaktadır.

Sadece DİTAŞ’ın vergi öncesi kârı 14 trilyon TL olup, İMKB’den daha kârlıdır.

Rafinerilerinin coğrafi konumları itibariyle tüketim merkezlerine yakınlığı, ülke ihtiyacına en iyi hizmeti verebilecek biçimde konuşlandırılmış olmaları, TÜPRAŞ’ın önemini daha da artırmaktadır.

Kamu mülkiyetindeyken, akaryakıt dağıtım şirketi kurma, ortak olma şansı tanınmazken, özelleştirme ihalesine çıkıldığı sırada çıkarılan Petrol Piyasası Yasası ile bu hakkın tanınmasıyla şirket, alıcı firmaya ilave özel imtiyazlarla

devredilmeye hazırlanmıştır.

Nisan 2003 tarihinde *Finansal Times* gazetesinin “Türkiye’nin en iyi idare edilen devlet şirketi” olarak ilan ettiği Türkiye ekonomisinin kilit şirketine, Tataristan devlet petrol şirketi TATNEFT’in ticari kuruluşu olan EFREMOV Gmbh ve çekirdek yatırımcısı ÇUKUROVA Grubu’nun oluşturduğu ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu teklif vermiştir.

İhaleye katılan EFREMOV Gmbh 1,1 milyar dolar, ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu ise 770 milyon dolar değerinde teklif vermişlerdir.

KİT’leri ne olursa “elden çıkarmak” niyetiyle hareket eden AKP Hükümeti bizlere rağmen bunu başaramayacaktır.

TÜPRAŞ ihalesinin sonuçlarının açıklanacağı (13 Ocak 2004 Salı) gün sendikamız üyesi TÜPRAŞ çalışanları, Ankara’da Özelleştirme İdaresi’nin önünde bu ihaleyi ibretle izlemek üzere bulunacaktır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

13 Ocak 2004

TÜRKİYE’NİN İTİBARI VE GÖZDE KAMU KURULUŞU TÜPRAŞ’TAN “ÇEKİN ELİNİZİ”!

AKP Hükümeti, uluslararası pazarlarda son derece güvenilir, Türkiye’nin kredi itibarından da önde gelen dev kuruluş TÜPRAŞ’ı “satmakta” neden ısrar etmektedir?

Oysa Türkiye Avrupa’nın en hızlı büyüyen petrol piyasalarından birisidir.

2010’lu yıllarda petrol ürünleri talebimiz 9-40 milyon ton olacaktır.

Bırakınız ülkemizin son derece kârlı ve verimli olan bu kuruluşunun elden çıkarılması, yeni rafinerilere de ihtiyacımız bulunmaktadır.

En az 1000 kişilik istihdam yaratacak yeni bir rafineri kurulması gerekirken, Türkiye Hazinesi’ne yılda 7,2 milyar dolar vergi ödeyen TÜPRAŞ, sadece 2,5 yıllık kârı karşılığında yerli-yabancı özel kesime bağışlanmaktadır.

TÜPRAŞ 2003 yılında;

- 20 katrilyon TL (13,3 milyar dolar) ciro,
- 600 trilyon TL (400 milyon dolar) brüt kâr,
- 450 trilyon TL (300 milyon dolar) net kâr,
- 10-11 katrilyon TL (7,2 milyar dolar) vergi ödemesi gerçekleştirmiştir.

Ayrıca yılda 14 trilyon TL kâr eden DİTAŞ’a ve ülkemizin tek lastik hammad-desi üreten petrokimya tesisine sahiptir.

2 milyar dolar tutarındaki yeni yatırımı ve AB standart ve kalitesindeki üretimi ile uluslararası rekabet gücüne sahiptir.

Uluslararası alanda en iyi idare edilen devlet kuruluşu olarak ilan edilen TÜPRAŞ, bölgenin en büyük rafinerisi ve sanayi kuruluşudur.

Türkiye ekonomisi ve maliyesi için kilit önemde olan bu stratejik kuruluş, satış öncesinde yeni imtiyazlarla donatılarak güçlü bir özel tekelin oluşmasına hizmet edilmiştir.

Hesabını asla veremeyeceği suçları işlemeye devam eden AKP Hükümeti, komik teklifler veren ve son anda yerli ortak alan Tataristan devlet petrol şirketi TATNEFT'in ticari şirketi olan EFREMOV ve şaibeli bir grup olan ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu'na TÜPRAŞ'ı "satma" derdine düşmüştür.

Hükümetin bu akıl dışı girişimine karşı başta üniversitelerimiz olmak üzere, ülkemizin toplumsal güçleri de seslerini yükselterek bizlere güç vermektedirler.

Petrol-İş Sendikası olarak TÜPRAŞ'a girilmesine asla geçit vermeyeceğimiz kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

14 Ocak 2004

ÖZELLEŞTİRMECİLER SUÇ İŞLEMeye DEVAM EDİYOR

18 yıllık özelleştirme suçlarına, AKP Hükümeti dünkü TÜPRAŞ ihalesiyle bir yenisini daha ekledi.

Kuruluş değeri 7 milyar dolar, piyasa değeri 2,3 milyar dolar olan TÜPRAŞ, 1,3 milyar dolar teklif veren EFREMOV Gmbh-ZORLU ortaklığında kalmıştır.

Yüksek kazanç sağlayacak özelleştirme ihalelerine önceden teklif veren şirketlere son dakikalarda ortak olarak girmeyi alışkanlık haline getiren ZORLU Holding, TÜPRAŞ ihalesinde de bu fırsatı kaçırmamıştır.

Tataristan devlet petrol şirketi TATNEFT'in ticari işlerini yürüten EFREMOV Gmbh ile ihalenin sonuçlanacağı gün ortak şirket kuracağını açıklayan ZORLU Grubu, şirket kurulmadan ihalenin ortağı olmuştur.

ÖİB, TÜPRAŞ ihalesi için belirlediği alt sınır fiyatı açıklamayarak gerek 4046 sayılı Yasa'nın 2. maddesini, gerekse daha üç ay önce çıkan Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nu ihlal ederek suç işlemiştir.

Verilen düşük teklif, 470 TÜPRAŞ hissedarını %30-50 oranında zarara sokarak mağdur edecektir. TÜPRAŞ, doğal tekeldir. Bu özelleştirme özel tekele neden olacaktır. Bunun olumsuz sonuçlarına ise tüm toplum katlanmak zorunda kalacaktır. Ancak sendikamız, halkımızın mağdur edilmesine seyirci kalmayacak, her türlü hukuk savaşını yürütecektir.

İşte dün karşımızdaki güçleri gördünüz, sahip oldukları ekonomik ve siyasi gücü de gördünüz.

Bu odaklarla mücadelenin “zorlu” geçeceğini biliyoruz ancak biz bunu göze aldık.

Buradan tüm Türkiye'ye ilan ediyoruz: TÜPRAŞ'a talip olanlar bilsin ki, Petrol-İş işçisiyle mücadele etmek de kendileri için “zorlu” olacaktır.

ÖZELLEŞTİRMECİLER SUÇ İŞLEMeye DEVAM EDİYORLAR

Verimli ve kârlı bir kamu kuruluşu olan

TÜPRAŞ

2-3 yıllık kârı karşılığında

SATILIYOR

Türkiye ekonomisi ve maliyesi için
kilit önemde olan TÜPRAŞ 1.3 Milyar
dolara satılmak istenmektedir!

Ne için? Kimin için?

Bugüne kadar söylediklerimizi anlamamakta ısrar edenlere bir de kendi dille-riyle sesleniyoruz;

“Bu şarkı burada bitmez” Tayyip bey.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

Kocaelililer'e
UYARI

Özelleştirilip işsiz kalırsak esnaf oluruz

Tüpraş çalışanları Kocaeli'ndeki gazetelere verdikleri ilanlarda, Tüpraş'tan çıkarılan işçilerin en kolay yol olarak esnaflığı seçebileceklerini bildirdi

Yaklaşık 2 bin işçi Kocaeli'nin Körfez ilçesinde Tüpraş'ın özelleştirilmesini protesto etti. Petrol - İş Sendikası'na üye işçiler de ihale sırasında Ankara'daki ÖİB binası önünde gösteri yaptı.

Zorlu'dan işçiye güvence: Hiç kimse kaygı duymasın

Tüpraş ihalesinde en yüksek teklifi veren Efremov ile ortaklık kuracağını açıklayan Zorlu Holding'in Başkanı Ahmet Nazif Zorlu, Tüpraş'ta know-how ve Türkiye adına gerekeni yapacaklarını vurguladı.

'Çalışanlar bizim ailemiz'

Zorlu, dört rafineri ve bir petrokimya tesisi bulunan Tüpraş'ta personel faaliyetleri bulunmadığını belirterek, "Hiç kimsenin kaygı duymasına gerek yok" dedi. İşçilerin yaptığı eyleme saygı duyduğunu da belirten Zorlu, "Biz, bu ülkede iş imkânı için, istihdam için varız. Önce ülkemiz, kurumumuz ve ailemiz gelir. Çalışanlar da bizim ailemizdir" dedi. Tüpraş'ta toplam 4 bin 716

işçi çalışıyor. Çoğunluğu meslek lisesi mezunu olan işçiler teknik nitelikleri yüksek bir iş grubunu oluşturuyor. Ortalama işçi ücreti 1 milyar 200 milyon lira. Petrol Kanunu'na eklenen maddelerle mühendis statüsündekilere yüksek ücret zammı yapılması sağlanmıştı.

'Fiyat spekülasyonu yanlış'

Zorlu, fiyatın düşük bulunduğuna ilişkin değerlendirmeler sorulunca şöyle konuştu:

"Kuruluşun piyasa değeri var, dünya değeri var. İki grup birleşerek teklif verdik. Türkiye'de eğer özelleştirme yapılacaksa bu konudaki spekülasyon görüşlere katılmıyorum. Bugünkü fiyat ortada. Uzun zamandır çalışarak bu noktaya geldik."

İZMİR - ANKARA AA

Tüpraş'ın Batman, Kırıkkale, İzmit ve İzmir rafinerilerinde çalışan Petrol - İş Sendikası üyesi işçiler Ankara'ya gelerek, ihalemin yaptığı Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB) binası önünde toplandı.

Türk - İş Başkanı Salih Kılıç da buraya gelerek işçilere destek verdi. Kılıç, "Sebebi" olduğunu öne sürdüğü ihalemin iptalini istedi. Kılıç, Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'a seslenerek, "Eğer çıkarık ayağı ağrıyorsa ayak da başı ağrıtır. Türk - İş olarak buna karşı mücadelemliz ortaya koyacağız" dedi. Protesto gösterisini CHP'li milletvekilleri de destekledi.

Dava açacaklar

Petrol - İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztürk'ün de ihalemin iptali için dava açacaklarını bildirdi. Öztürk, Tüpraş için verilen 1 milyar 302 milyon dolarlık rakamın kuruluşun 2,5 yıllık kârına eşit olduğuna belirterek, Tüpraş'ın yeniden kuruluş değerinin 7 milyar dolar, sigorta değerinin ise 4 milyar 400 milyon dolar olduğunu söyledi.

Bu arada Tüpraş işçileri Kocaeli'nde yayımlanan bir yerel gazeteyle verdikleri ilanla halktan destek istedi. Tüpraş'ta çalışan binlerce insanın kazandığı parayla kent esnafından alışveriş yaptığını iddia eden ilanda, şöyle denildi: "Tüpraş çalışanı arabaya biniporsa bunama-yakata, il esnafından alıyor, bakımları, tamirini yine kent esnafına yaptırıyor. Özelleştirme sonucu bütün bunlardan mahrum kalacağı gibi Tüpraş'tan çıkarılan işçiler en kolay yol olarak esnaflığı seçme olasılığı çok yüksek olacaktır."

15 Ocak 2004

TÜPRAŞ'TA AYKIRILIKLARIYLA ŞÜPHELİ HALE GELEN İHALE SÜRECİ

TÜPRAŞ'ın %65,76 oranındaki kamu hissesinin satış yöntemiyle blok olarak özelleştirilmesi ile ilgili ihale süreci, ÖİB'nin 07.06.2003 tarihli ilanı ile başlamıştır.

İhale ilanında, ihalenin kapalı zarf içerisinde teklif almak ve görüşmeler yapmak suretiyle pazarlık usulü ile gerçekleştirileceği belirtilmiştir.

İlanda belirtilen biçimde ihaleye çıkılmış ve teklifler alınmıştır. ÖİB, 4046 sayılı Yasa'daki aleniyet/şeffaflık ilkesine uymayarak teklif verenleri ve teklifleri uzun bir süre kamuoyuna açıklamamıştır.

Bu aykırılığa karşı sendikamızın, ÖİB başkanı ve ilgili kamu görevlileri aleyhine 10.11.2003 tarihinde Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunmasından sonra ancak ÖİB, teklif sahiplerini kamuoyuna açıklamak zorunda kalmıştır.

İhalenin sonuçlanacağı 13.01.2004 tarihinde, teklif veren EFREMOV KA-UTSCHUK Gmbh ve buna son dakikada eklenen ZORLU Grubu ile diğer teklif sahibi ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu'nun da hazır olduğu bir ortamda, ÖİB yetkilileri ve komisyon başkanı Hasan Köktaş kapalı zarflarla sunulan teklifleri açarak, 1 milyar 302 milyon dolar olarak en yüksek teklifi veren EFREMOV Gmbh Grubu'nun ihaleyi kazandığını açıklamıştır.

ÖİB'nin kamuoyunda ciddi şüphelerin oluşmasına neden olan şu soruları açıklaması gerekmektedir:

- a) İhalenin sonuçlanmasının bir gün öncesinde EFREMOV Gmbh Grubu'na %50 pay ile ortak olacak şekilde ZORLU Holding'in ihale sürecine dahil olduğu açıklanmıştır. Bu nasıl mümkün olmuştur?
- b) İhale ilanında, ihalenin pazarlık usulü esas olacak şekilde yapılacağı belirtilmesine karşın, tekliflerin kapalı zarflar açıldıktan sonra hiçbir açıkartır-

maya gidilmeden değerlendirilerek ihalenin sonuçlandırılması doğru bir uygulama mıdır?

Süreci yakından takip eden, kamu yararını gözeterek özelleştirmeye karşı çıkan Petrol-İş Sendikası olarak, yaptığımız inceleme sonucunda bu soruların yanıtlarının ihale sürecine gölge düşürecek nitelikte olduğu kanaatine ulaştık.

1) İhale 4046 sayılı Özelleştirme Yasası hükümlerine ve bu yasaya dayanılarak hazırlanan şartnameye göre yapılmıştır.

07.06.2003 tarihli ihale şartnamesinin “Ortak girişim grubu” başlıklı 8. maddesinin (B) bendinde ihaleye teklif verme tarihinden sonra idarenin (ÖİB) onayı olmaksızın ortak girişim grubu ortaklarından herhangi birisinin ayrılamayacağı ve ortaklık yapısında değişiklik yapılamayacağı hüküm altına alınmıştır.

Bu düzenlemeye göre, ihaleye teklif verdikten sonra, ancak ÖİB’nin onayı ile ortak girişim grubundan çıkılabilir ve/veya ortaklık hisse yapısı değiştirilebilir. Söz konusu madde yeni bir ortağın girişim grubuna dahil olmasını düzenlememiştir. Yani, ihaleye teklif verildikten sonra yeni bir şirketin ortak girişim grubuna dahil olması ÖİB’nin onayı ile mümkün değildir.

Bu durum son derece doğal bir düzenlemedir. Çünkü ÖİB, teklifleri değerlendirirken ihaleye katılan şirket ya da grubu da inceleyerek yeterli olup olmadığını değerlendirmektedir. Sonradan yeni bir grubun ihale sürecine dahil olması, yeni katılacak olan şirketin değerlendirilmesini imkansız kılacaktır.

Bu nedenle ZORLU Grubu’nun ihalenin sonuçlanacağı son gün ortak girişim grubuna dahil olması, buna onay verilmesi ve ihalenin bu gruba bırakılması 4046 sayılı Yasa ve ihale şartnamesine açık bir şekilde aykırıdır.

2) Başta da belirtildiği gibi, ihale yöntemi, “kapalı zarf içinde teklif almak ve görüşmeler yapmak suretiyle pazarlık usulü” olarak belirlenmiştir.

4046 sayılı Yasa’nın 18. maddesinde, ihale ilanı ve ihale şartnamesinde, kamu hisselerinin blok olarak satışına dair ihalelerde pazarlık usulünün uygulanacağı açık bir şekilde yazılıdır.

Bu usulün uygulanışına ilişkin yasa hükmü ise aşağıdaki biçimde düzenlenmiştir:

“Pazarlık usulü ihalelere birden fazla teklif sahibinden zarf içerisinde teklif almak şartıyla başlanabilir. Teklif sahipleri ile birden fazla pazarlık görüşmesi

yapılabilir. Pazarlık görüşmeleri teklif sahipleri ile ayrı ayrı yapılır. Pazarlık görüşmelerinin, ihalenin herhangi bir aşamasında pazarlık görüşmelerine devam eden teklif sahipleri ile müştereken yapılmasına komisyonca karar verilebilir. Komisyonca, pazarlık görüşmeleri sırasında ortaya çıkabilecek yeni durumlar karşısında, rekabete engel teşkil etmemek, ihale ilanında ve/veya şartnamede yer alan hususlara aykırı olmamak ve pazarlık görüşmelerine devam eden teklif sahiplerine eşit olarak uygulanmak kaydı ile yeni esaslar belirlenebilir. Komisyonu gerekli görüldüğü takdirde ihale, pazarlık görüşmesine devam edilen teklif sahiplerinin katılımı ile açıkartırma suretiyle sonuçlandırılabilir. Bu husus ilanda ve/veya şartnamede belirtilir. Görüşmeler komisyon tarafından bir tutanakla tespit edilir, tutanak komisyon üyeleri ve teklif sahiplerince imzalanır.”

Düzenlemeden anlaşılacağı üzere, gerekli hallerde, açıkartırma ile ihalenin sonuçlandırılması esastır.

Kaldı ki ÖİB tarafından hazırlanan ihale şartnamesinin ikinci sayfasındaki grafikte, birebir görüşmeler ve pazarlık sürecinin sonunda “açıkartırma” yapılarak ihale sürecinin sonuçlandırılacağı belirtilmektedir.

13.01.2004 tarihli ihalede bu uygulama göz ardı edilmiştir. Kapalı zarflar açılmış, teklif veren şirket ve teklifi duyurularak ihale sonuçlandırılmıştır. Diğer grubun teklif tutarının kamuoyuna açıklanması gereği bile duyulmamıştır.

Kamuoyundan öğrenildiği kadarıyla ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu’nun teklifi ise 1 milyar 216 milyon dolar olup, ihaleyi kazanan grubun teklifine çok yakındır. Açıkartırma usulünün gerçekleştirilmesi halinde teklif tutarı yükseltilecekken, ihalenin sonuçlandırılması nedeniyle fiyat düşük kalmıştır.

Her ne kadar yasal düzenlemenin idareye takdir hakkı verdiği düşünülürse de, satılan bir kamu varlığıdır, kamu mülkiyetinin korunması söz konusudur ve daha yüksek bir bedel belirlenmesi imkanı mevcutken ihale komisyonunun bu imkanı göz ardı ederek ihaleyi sonuçlandırmış olması açık bir şekilde kamu zararına neden olmuştur.

Bu iki husus, ÖİB’nin yaptığı ihalenin yasal düzenlemelere aykırı olduğunu ortaya koymaktadır. ÖİB, kamuoyu nezdinde zan altındadır. İhalenin başından bu yana yapılanlar (yasalara aykırı gizlilik, örtülü uygulamalar) ve sonuçlandırılış şekli idarenin ve bu ihaleyi ısrarla gerçekleştirmek isteyenlerin niyetlerinin

sorgulanmasını gerektirir niteliktedir.

Petrol-İş Sendikası olarak, bu aykırılıklar nedeniyle gerekli her türlü hukuki girişimde bulunacağımızı, halen Ankara 12. İdare Mahkemesi'nde devam eden davanın yanı sıra, ihalenin sonuçlandırılış şekliyle ilgili ÖİB yetkilileri aleyhine suç duyurusunda bulunulması dahil her türlü yolun deneneceğini kamuoyunun bilgisine sunarız.

İhalenin bu haliyle ÖYK tarafından sonuçlandırılması halinde; sendikamız tarafından açılacak dava, kamu mülkiyetinin korunması içerikli olacağından ilgili her kişi ve kurumun davaya katılımını da bekliyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

06 Şubat 2004

KRİSTAL-İŞ ÜYELERİNİN HAKLI MÜCADELESİNİ DESTEKLİYORUZ!

Türkiye’yi yönetenler bir kafa karışıklığı içindeler. Siyasi iktidar bir yandan demokratik hakları gelişmiş, sendikal haklara saygılı ve emek ile sermayenin olabildiğince eşit şartlarda mücadele yürüttüğü ülkeler düzeyine çıkma niyetini söylüyor. Ama öte yandan, işçi sınıfının en temel haklarını temelsiz gerekçelerle elinden almakta bir beis görmüyor. Türkiye siyaseti, Uluslararası Çalışma Örgütü’nün (ILO), imzaladığı uluslararası belgelerin, AB uyum yasalarının, anayasanın ve 2822 sayılı Kanun’un hak olarak belirlediği grevi fiilen uygulanamaz hale getiriyor.

Cam işçileri sonunda greve çıktılar. Emeklerinin karşılığını almak için bu kez grev haklarını kullanabilecekler.

Şurası iyi bilinmelidir. Hiçbir işçi, durduk yere, sırf zarar olsun diye işini durdurmayı tercih etmez. Haftalarca, aylarca ücretini alamadan, en temel ihtiyaçlarını dahi gideremeden yaşamak istemez. Grev, işçi sınıfımızın artık hiçbir anlaşma zemini kalmadığında kullandığı bir araçtır.

Bu nedenle, cam işçilerinin ve sendikaları Kristal-İş’in niçin greve çıktığı sorulacaksa, bunun cevabını vermesi gereken makam işverenler olmalıdır.

Yıllardır büyük özverilerle çalışan, daha önceki sözleşmeleri insaf ölçüleri ötesinde düşük bağitlanan cam işçileri, insanca yaşamalarına yetecek bir ücret ve işten atılan arkadaşlarının işe iadesi talebinde bulunuyorlar. Onların bu talepleri, siyasi baskılarla, şiddet kullanılarak giderilemez.

Sendikamız Petrol-İş’in tüm üyeleri olarak Kristal-İş Sendikası’nın haklı mücadelesinde yanlarında yer aldığımızı bildiriyor, greve çıkan tüm cam işçilerine başarılar diliyoruz.

Onların başarısı Türkiye işçi sınıfının başarısı olacaktır.

TÜRKİYE'NİN TÜPRAS'A İHTİYACI VAR!

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

10 Şubat 2004

TÜPRAŞ ÖZELLEŞTİRMESİNİN ARKASINDAKİ GERÇEKLERİ AÇIKLIYOR VE SORUYORUZ

Türkiye'nin en hızlı özelleştirmecileri, 13 Ocak 2004 tarihinde kendilerinin hazırladığı yasal düzenlemeleri dahi ihlal ederek gerçekleştirdikleri TÜPRAŞ ihalesinde, her gün yeni karanlık ilişkiler ve hukuksuzluklarla ortaya çıkmaktadır.

Sizlere sunulan raporda daha ayrıntılı yer verdiğimiz, usulsüz bir ihale ile “satılmak” istenen TÜPRAŞ ve alıcı şirket olan EFREMOV KAUSCHUK GmbH, onun tedarikçisi konumundaki TATNEFT, terazinin kefelerine konduğunda ortaya aşağıdaki tablo çıkmaktadır.

ŞİRKETLER		
ŞİRKET YAPILARI	TÜPRAŞ	EFREMOV KAUSCHUK GMBH ve TATNEFT
Sermayesi	187 milyon \$ 132 bin \$	
Ortaklar	T.C. Halkı	949 RHINIX Finans Corp. (Virgin Abolard.) 951 EFREMOV Synthetic Rubber Enterprise (Rusya Fed.)
Adresi	Kocaeli - Türkiye	EFREMOV GmbH: Almanya (Nes Anapach) adresinde bulunmayan bir tahela girildi. RHINIX Finans Corp. Kara para akışında olduğu Virgin Abolardolu bir posta kutusu.
Faaliyet alanları	Hamm petrol tesvini, rafinajı, petrol tüccarlığı ve petrokimya ürünleri üretimi, enerji tesisi kurmak ve işletmek vs.	Kemik tesvini ya da haykaraan adına kimyasal ürün ve buğla malıların satın satma, ticareti. Özellikle Rus ihraç malıların pazarlanması ve ihalatının yürütülmesi.
Kuruluş kapasitesi	27,6 milyon ton/yıl hamm petrol	TATNEFT, sadece hamm petrol üretmektedir (25,6 milyon ton.) Rafinaj faaliyetleri yürütmemektedir.
Kuruluş değeri	7 milyar dolar	2,3 milyar dolar.
Cirosu	13,5 milyar dolar	Bilinmiyor.
Yıllık net gelir	320 milyon dolar	Ülkelerarası bankaların kredi borcu, 1,3 milyar dolar. Türkiye dışı ticaret ortaklıklarının borcu 586 bin dolar.
Yıllık ödediği vergi	7,7 milyar dolar	Vergi ödememektedir.
Kaynak: TÜPRAŞ ve EFREMOV KAUSCHUK GmbH'in Arus Tuzetış, İlas ve Uluslararası İlasları.		

TÜPRAŞ'ın yer aldığı kefedeki ekonomik, teknik yöndeki ağırlık ve ilişkilerindeki açıklık, sadelik belirgin olarak görülmektedir.

Yıllık cirosu, verilen teklifin (1,3 milyar dolar) 10 katı olan TÜPRAŞ, karanlık ilişkilerin merkezindeki, borçlu bir yabancı firma ile son anda ihaleye ortak olan ya da sokulan yine borçlu yerli bir sermaye grubunun oluşturacağı bir ortaklığa devredilmektedir.

BU GERÇEKLER VE BİLGİLER ÇERÇEVESİNDE SORUYORUZ

AKP Hükümeti, Türkiye'nin en kârlı ve verimli ve nitelikli işgücüne sahip, tek sanayi kuruluşunu, yani en büyük gelir kaynağını neden elden çıkarıyor?

Bu karanlık ilişkiler ağı içerisinde;

- ZORLU Grubu, hangi rolü üstlenmiştir. Bu ilişkilerin neresindedir? Bu süreci PETKİM'i de alarak mı tamamlayacaktır?
- Hükümetin bu ilişkilerdeki konumu nedir?
- Adalet ve Kalkınma Partisi, yerel seçimler öncesinde bu satıştan özel bir çıkar mı sağlamaktadır?
- TÜPRAŞ sadece IMF'ye verilen sözün yerine getirildiğinin ispatı için mi kurban edilmektedir?
- Yoksa Türkiye'nin itibarı, kilit kuruluş TÜPRAŞ, uluslararası iş bölümü çerçevesinde açıkartırmaya bile izin verilmeden paylaştırılıyor mu?

Sendikamız, ihale sürecindeki tüm hatalı işlemlere ve ÖYK kararına karşı yürüttüğü hukuk savaşının yanında, asıl mücadelesini kitlesel eylemlerle yükselterek sürdürecektir.

Unutulmamalıdır ki, TÜPRAŞ'ta aşılacak en önemli viraj satın almak değil, TÜPRAŞ'a girebilmektir.

Bu toplantı vesilesiyle, bu konuda duyarlılık gösteren tüm kesimlere ve ulusal medyaya teşekkür ediyoruz.

Bundan sonraki süreçlerde de desteklerinin süreceğine inanıyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

16 Şubat 2004

TÜRKİYE MERAK EDİYOR: YASALAR ŞİŞECAM İŞVERENİ İÇİN GEÇERLİ DEĞİL Mİ?

Hükümet, ŞİŞECAM grevini ikinci kez erteledi. AKP Hükümeti'nin aldığı bu kararın, sadece Kristal-İş Sendikası'na yönelik olmadığını tüm işçi sınıfımız bilmektedir. Bu karar, işverenlere karşı hakkını arayan sendikalarımızın tümüne yönelik bir saldırıdır.

Türkiye işçi sınıfı, grev hakkını ancak hiçbir uzlaşma zemini kalmadığında kullanma geleneğine sahiptir. Cam işçilerimiz de sefalet ücretini biraz daha insani düzeye yükseltmek için, sonunda greve çıkmak zorunda kalmıştır.

Biliniyor ki işçilerimizin meşru eylemlerinin kimisi gerek siyasi iktidarlar, gerekse de işverenler tarafından, yasalarda yeri olmadığı gerekçesiyle 'yasadışı' olarak nitelenmektedir. O zaman soruyoruz: Tüm Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının uymakla yükümlü oldukları Danıştay kararını tanımamak ne anlama gelmektedir? Yüce Meclis'in çıkardığı yasaları uygulamak zorunda olan yürütme organı, kendisini yasaların üzerinde mi görmektedir?

ILO normlarına, imzaladığımız uluslararası belgelere, AB uyum yasalarına, 2822 sayılı Yasa'ya aykırı olarak, hem de ikinci kez yapılan bu erteleme tek açıklaması, işverenlerin her talebini emir kabul etmektir. Siyasi iktidarlardan beklediğimiz, emek ile sermaye arasındaki tarafsız konumunu muhafaza etmesidir.

Yasalara aykırı bir şekilde grevlerin ertelenmesi, işverenlerin yanında taraf tutmak anlamına gelir. AKP'den bu tutumunu bir an önce terk etmesini ve emeğinin hakkını almaktan başka bir amacı olmayan Kristal-İş üyelerinin taleplerine kulak vermesini istiyoruz.

İşçi sınıfımız, dostlarını unutmadığı gibi, kendisine düşmanlık edenleri de asla

unutmaz. Çağdışı yasaların arkasına sığınarak işçilerimizin haklarını engelleyebileceklerini sananlar hüsrana uğrayacaktır.

Petrol-İş Sendikası'nın tüm üyeleri ve yöneticileri olarak, AKP'nin bu tutumunu kınıyoruz. Bu durumun, yasaların demokratikleştirilmesi için tüm sendikaların çabalarını arttırmalarına yönelik bir uyarı olmasını da umut ediyoruz.

Kardeş sendikamız Kristal-İş'in hukuk mücadelesinde yanlarında olduğumuzu bildiriyor ve bu zorluğu da aşacaklarına inanıyoruz.

Kamuoyuna duyurulur.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına

Mustafa Öztaşkın

Genel Başkan

16 Şubat 2004

TÜPRAŞ'IN ÖZELLEŞTİRİLMESİ İPTAL EDİLMELİDİR!

TÜPRAŞ'ın %65,76 oranındaki kamu payının EFREMOV KAUTSCHUK Gmbh şirketine satılmasına dair 9 Şubat 2004 tarihli Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun kararının iptali istemiyle 17 Şubat 2004 günü Ankara Nöbetçi İdare Mahkemesi'nde sendikamızca dava açılacaktır.

Bu davaya sendikamızın yanı sıra birçok kişi ve kurum da müdahil olarak katılacaktır.

17 Şubat 2004 günü Ankara Nöbetçi İdare Mahkemesi önünde saat 13.30'da yapılacak olan basın açıklamasına tüm kişi ve toplumsal kurum temsilcilerini katılmaya davet ediyoruz.

Kamuoyuna duyururuz.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

Yer: Ankara Nöbetçi İdare Mahkemesi Önü Meriç
Sokak Beştepe-Ankara
Tarih: 17 Şubat 2004
Saat: 13.30

TÜPRAŞ Özelleştirmesi Yargı Yolunda

ÖZELLEŞTİRMENİN "DÖNEMEÇ NOKTASI" TÜPRAŞ'DA SUÇ ÜSTÜNE SUÇ İŞLENİYOR

Genel Merkez Yöneticilerimiz, Şube Başkanlarımız ve yöneticileri ile Tüpraş Rafineri tesislerinde çalışan İşçilerle birlikte, Tüpraş'ın özelleştirilmesini engellemek amacıyla 17 Şubat 2004 günü Ankara Nöbetçi İdare Mahkemesi önünde Genel Başkanımız Mustafa öztaşkın tarafından yapılan basın açıklaması sonrası, 9 Şubat 2004 tarihli Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun kararının iptali istemiyle Sendikamızca dava açıldı ...

Bölgemizin en güçlü rafinerisi, Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşu, en kârlı, verimli ve nitelikli, yetişkin işgücüne sahip, ülkenin en büyük gelir kaynağı olan,

TÜPRAŞ:

- pazarlık konusu dahi edilmeden,
- 3 yıllık cirosu kadar bir bedelle,

ortaklarından birisi kara para aklama merkezi olan Virgün Adaları'nda kayıtlı bir TABELA şirketine HEDİYE ediliyor.

Kendilerini "en hızlı özelleştirmede" olarak sunan AKP Hükümeti, Tüpraş ihalesinde suç üstüne suç işlemiştir.

✓ Doğal kamu tekeli olan Tüpraş'ın, blok satışı hem Rekabet Hukuku hem de kamu yararı açısından hukuka aykırıdır.

✓ Kuruluş değeri 7 milyar dolar, sigorta değeri 4.4 milyar dolar, piyasa değeri 2.3 milyar dolar olan Tüpraş rafineri faaliyetleri ile hiçbir ilişkisi olmayan ve adresinde bile bulunmayan acentacılık yapan bir şirkete 1.3 dolar bedelle satılmak istenmektedir.

✓ Açık artırma yapılmayarak, satış

Hukuka Aykırılıklar ve Gerekçelerimiz

1) Kamu yararı genel amacı ile 4046 sayılı özel amaca aykırıdır:

Genel amaç olarak tanımlanan “kamu yararı”, her idari işlemde aranan bir koşuldur. Bu genel amaç/kamu yararı, bazı durumlarda ilgili yasada açık bir şekilde ortaya konulan “özel amaç” ile varlığını sürdürür. 4046 sayılı Yasa’nın “amaç ve kapsam” başlıklı 1. maddesinde;

- Ekonomide verimlilik artışı sağlamak,
- Kamu giderlerinde azalma sağlamak

olarak ortaya konulmuştur.

TÜPRAŞ, kamu hazinesine yük olmadığı gibi devletin toplam vergi/fon gelirlerinin %20’sini karşılamaktadır. K.K.O. %86 ve işletme kârının toplam kazancı içindeki pay %91 olan verimli bir kuruluştur.

2) İhale sürecinde yasaya aykırı davranılarak kamu zararına neden olunmuştur.

4046 sayılı Yasa’nın 18. maddesi ve ihale şartnamesine göre blok satışlarda, pazarlık usulünün uygulanması gerekmektedir. Bu ihalede teklif sahiplerine açıkartırma imkanı sunulmamıştır. Böylece, satış değeri düşük tutularak, yasal düzenlemelere aykırılık oluşmuştur. Bu da kamu zararına neden olmuştur.

3) İhaleyi kazanan şirket bir tabela şirkettir.

EFREMOV KAUTSCHUK GmbH, Almanya merkezli bir şirket olup, şirketin ticari siciline göre ortakları, %51 payla EFREMOV Syntetic Rubber Enterprise ve %49 pay ile British Virgin Islands adresli RENIX Finans Corp. yani, bir off-şore şirkettir.

İhaleyi kazanan bu şirket, sadece 105 bin euro sermayesi olan, rafineri faaliyetleri ile hiçbir ilişkisi olmayan ve adresinde bile bulunmayan bir tabela şirkettir.

4) T  PRAŐ'ta mevcut kamu payının blok olarak satılması kamu yararına aykırıdır.

Blok satış, T  PRAŐ'ın gerçek değerinin altında satışına ve özel tekel oluşmasına yol açmaktadır.

5)   YK'nın bu kararı kurul halinde alıp almadığı ş  phelidir.

4046 sayılı Yasa h  k mlerine göre, yürütme i inden bakanların katılımı ile oluşturulan  zelleŐtirme Yüksek Kurulu, kurul olarak toplanarak karar alması gereken bir idari birimdir.

  YK kararının, gerek basında çıkan imzaya açma açıklamaları, gerekse ihaleye ilişkin Rekabet Kurumu kararından hemen sonra imzalanması, kurulun toplanarak görüşmeler sonucunda karar almadığı kanısını güçlendirilmektedir.

 mzaya açılarak verilen kararların yok h  km nde olacağı Danıştay içtihatları ile ortaya konulmuştur.

17 Şubat 2004

ÖZELLEŞTİRMENİN “DÖNEMEÇ NOKTASI” TÜPRAŞ’TA SUÇÜSTÜNE SUÇ İŞLENİYOR

Bölgemizin en güçlü rafinerisi, Türkiye’nin en büyük sanayi kuruluşu, en kârlı, verimli ve nitelikli, yetişkin işgücüne sahip, ülkemizin en büyük gelir kaynağı olan, TÜPRAŞ;

- Pazarlık konusu dahi edilmeden,
- Üç yıllık cirosu kadar bir bedelle,

ortaklarından birisi kara para aklama merkezi olan Virgin Adaları’nda kayıtlı bir tabela şirketine hediye ediliyor.

Kendilerini “en hızlı özelleştirmeci” olarak sunan AKP Hükümeti, TÜPRAŞ ihalesinde suçüstüne suç işlemiştir.

Doğal kamu tekeli olan TÜPRAŞ’ın, blok satışı hem rekabet hukuku hem de kamu yararı açısından hukuka aykırıdır.

Kuruluş değeri 7 milyar dolar, sigorta değeri 4,4 milyar dolar, piyasa değeri 2,3 milyar dolar olan TÜPRAŞ, rafineri faaliyetleri ile hiçbir ilgisi olmayan ve adresinde bile bulunmayan acentacılık yapan bir şirkete 1,3 dolar bedelle satılmak istenmektedir.

Açıkartırma yapılmayarak, satış değeri alıcı grubun lehine düşük tutulmuştur. Kamu mülkiyetinin korunması göz ardı edilmiştir. Kendi çıkardıkları 4046 sayılı Özelleştirme Yasası ve ihale şartnamesi ihlal edilerek kamu zarara uğratılmıştır.

Rekabet Kurulu kendisinin hazırladığı 1998/4 numaralı tebliğe aykırı hareket ederek hatalı işlem yapmıştır.

Başından sonuna kadar eksik, hatalı işlem ve aykırılıklar içeren bu özelleş-

tirme kararını; ÖYK, kurul halinde görüşerek alması gerekirken, imzaya açarak gerçekleştirmiştir.

Böylece kamu, ülke ve toplum yararı göz ardı edilmiştir.

Çok renkli ve iyi bir tüccar olduğunu ileri süren özelleştirmeden sorumlu bakanımız, TÜPRAŞ'ı, özelleştirmenin dönemeç noktası olarak görmektedir.

Benzer biçimde bizler de, toplumdan aldığımız güç ve destekle TÜPRAŞ'ın aşılması zor bir dönemeç olduğunu göstermekte kararlıyız.

Giderek büyüyen destek ve katkılarınız için şükranlarımızı sunuyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

21 Şubat 2004

STANDART PROFİL İŞVERENİ ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNÜ ENGELLİYOR

Sendikamıza üye olan işçilerden 30'unun iş akdi feshedildi.

Yerli otomotiv üreticilerinin yanında, General Motors, Ford, Volkswagen, Audi ve Fiat gibi çok uluslu otomotiv firmalarına parça üreten STANDART PROFİL A.Ş., sendikamıza üye oldukları için 30 işçiyi işten çıkardı. 1985-1999 yılları arasında sendikamızın toplu iş sözleşmesi yetkisi olan işyerinde, işveren bu tarihten sonra sendikaya üye olan işçileri sürekli işten atarak TİS yetkimizi düşürdü. Örgütlenme çalışmalarına tekrar başladığımız STANDART PROFİL'de işveren son olarak sendikamıza üye olan işçilerden 30'unun iş akdini feshetti.

Düzce, Konuralp Hamamaltı mevkiinde faaliyet gösteren, yerli otomotiv üreticilerinin yanında, General Motors, Ford, Volkswagen, Audi ve Fiat gibi çok uluslu otomotiv firmalarına parça üreten STANDART PROFİL A.Ş. örgütlenme özgürlüğünü engelleyerek sendikamıza üye olan işçilerden 30'unu işten çıkardı.

Toplam 1700 işçinin çalıştığı firmada örgütlü olan sendikamız Petrol-İş, 1985-1999 yılları arasında toplu iş sözleşmesi (TİS) yetkisine sahipti. Bu tarihten sonra STANDART PROFİL işvereni, sendikamıza üye işçileri sürekli işten atarak TİS yetkimizi düşürdü. Son dönemde sendikamızın yeni bir örgütlenme mücadelesi başlattığı işyerinde işçiler tekrar sendikamıza üye olmaya başladılar. İşçilerin sendikalaşma mücadelelerini tüm acımasızlığı ile engellemeye çalışan STANDART PROFİL işvereni, sendikamıza üye olan 30 işçinin iş akdini feshetti.

Sendikamıza üye olan işçileri işten atarak örgütlenmek isteyen işçilere gözdağı vermek isteyen işveren, 4857 sayılı İş Yasası'nın toplu işten çı-

karmaya ilişkin 29. maddesini de ihlal etti. Bu maddede, “işveren ekonomik, teknolojik, yapısal ve benzeri işletme, işyeri veya işin gerekleri sonucu toplu işçi çıkarmak istediğinde, bunu en az 30 gün önceden bir yazı ile işyeri sendika temsilcilerine, ilgili bölge müdürlüğüne ve Türkiye İş Kurumu’na bildirir” hükmünün yer almasına karşın, işverenin bu bildirimi iki gün önce yaptığı öğrenildi.

ALANINDA LİDER, İŞÇİ HAKLARINDA SONUNCU

1977 yılında Düzce’de kurulan, şirket merkezi ise İstanbul-Elmadag’da olan STANDART PROFİL, yurtiçindeki ve dışındaki otomotiv üreticilerine sızdırmazlık profilleri üreten bir yan sanayi kuruluşu. Türkiye’deki otomotiv yan sanayi firmaları arasında kendi alanında lider olan firma, işçi haklarına, örgütlenme özgürlüğüne, sendikalaşma hakkına gelince en son da yer alıyor. Firma, ileri teknolojisi sayesinde tekli ya da çoklu sertlikte kauçuktan ya da PVC-TPV-TPE’den mamul sızdırmazlık fitillerini, sac, alüminyum, paslanmaz çelik, tel takviye ve floklu olarak üretiyor. Geliştirici ve tedarikçi bir firma olan STANDART PROFİL, Türkiye’deki otomotiv sanayi firmalarının tüm ihtiyaçlarına cevap verirken, yurt dışında ise General Motors, Ford, Volkswagen, Audi ve Fiat gibi firmaların Almanya, Belçika, İspanya, Portekiz, İngiltere, İtalya, Polonya, Avustralya, Brezilya, Meksika gibi tüm dünya coğrafyasına dağılmış fabrikalarına sızdırmazlık fitili ihraç ediyor.

İŞÇİLERİN ÇALIŞMA HAKLARI AĞIR TEHDİT ALTINDA

Sendikamıza üye olan işçilerden 30’unu yasalara aykırı olarak işten atan STANDART PROFİL işvereni, diğer işçileri de sendikadan istifaya zorluyor. Firma, sendikanın görüşme talebini sürekli reddederek, işçilerin örgütlenme-çalışma haklarını çeşitli yöntemlerle, işten atarak, baskı uygulayarak ve tehdit ederek ihlal ediyor. STANDART PROFİL işvereni, aynı zamanda parça ürettiği çok uluslu otomotiv firmaları Daimler Chreysler ile Volkswagen’in Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (IMF) ile imzaladığı küresel çerçeve sözleşmeleri hükümlerini de çiğniyor.

Sendikamız uluslararası dayanışma sağlamak için sorunu, üyesi olduğumuz Uluslararası Kimya, Enerji, Maden ve Genel İşçi Sendikası (ICEM) ile Avrupa Maden, Kimya ve Enerji İşçileri Federasyonu’na (EMCEF) da

götürdü. Ayrıca, STANDART PROFİL'in otomotiv sektöründeki çokuluslu firmaların tedarikçisi olması nedeniyle gelişmeler, EMCEF aracılığıyla, Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu'na da bildirilmiş ve STANDART PROFİL işverenine müdahale etmesi istenmiştir.

ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ ENGELLENEMEZ

Anayasal ve yasal bir hak olan işçilerin örgütlenme özgürlüğü hiçbir baskı, tehdit ve yıldırma ile engellenemez. STANDART PROFİL'de sendikal örgütlenmeye kararlı olan işçilerin bu mücadelesini hiçbir güç alıkoyamaz. Sendikamız Petrol-İş, bu işyerinde örgütlenme mücadelesi veren işçilerimizin her zaman ve her koşulda yanlarında yer alacak, mücadelelerine destek verecek, asla bu mücadeleden vazgeçmeyecektir.

STANDART PROFİL işverenine buradan sesleniyoruz: Sendikalı işçileri işten atmakla, örgütlenme özgürlüğünü engellemekle hiçbir sonuca ulaşamazsınız. Dünya çapındaki yerli ve yabancı firmalara ürettiği yedek parça ile işyerlerini kendi alanında, kendi sektöründe dünya lideri yapan işçilerinizin çalışma haklarına saygı gösterin ve örgütlenme özgürlüklerini engellemeyin.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

Başkanlar Kurulumuz Toplandı

Başkanlar Kurulumuz 25 ve 26 Şubat 2004 tarihlerinde Abant'ta toplanarak dünyada ve ülkede yaşanan siyasi ve ekonomik gelişmeleri görüşmüş, başta özelleştirmeler olmak üzere örgütlenme faaliyetlerini, toplu iş sözleşmelerini, sendikal hayatı yakından ilgilendiren yasa ve tasarıları, örgüt içinde yaşanan aksaklıkları ve örgütsel yapının güçlendirilmesini ele almıştır. Başkanlar Kurulumuz, ortaya konan görüş ve önerilerin ne şekilde hayata geçirilebileceği konusunda fikir alışverişinde bulunmuş ve tüm bu konulara ilişkin yaklaşımlarını

aşağıda yer alan Sonuç Bildirisi ile üyeleri-miz ve kamuoyuna duyurmayı kararlaştırmıştır.

Genel Başkanımız Mustafa Öztaşkın Başkanlar Kurulumuzda bir açış konuşması yaparak şunları söyledi:

"Başkanlar Kurulumuzun değerli üyeleri, 24. Genel Kurulumuzdan sonraki bu ilk Olağan Başkanlar Kurulunda hepimizi Merkez Yönetim Kurulu adına sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Merkez Genel Kurulundan sonra yeni dönemin ilk zube genel kurulunda Gebze Şube

26 Şubat 2004

BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRİSİ

Petrol-İş Başkanlar Kurulu 25-26 Şubat 2004 tarihinde Abant'ta toplanarak dünyada ve ülkede yaşanan siyasi ve ekonomik gelişmeleri görüşmüş, başta özelleştirmeler olmak üzere örgütlenme faaliyetlerini, toplu iş sözleşmelerini, sendikal hayatı yakından ilgilendiren yasa ve tasarıları, örgüt içinde yaşanan aksaklıkları ve örgütsel yapının güçlendirilmesini ele almıştır. Başkanlar kurulumuz, ortaya konan görüş ve önerilerin ne şekilde hayata geçirilebileceği konusunda fikir alışverişinde bulunmuş ve tüm bu konulara ilişkin yaklaşımlarını aşağıda yer alan sonuç bildirisi ile üyelerimize ve kamuoyuna duyurmayı kararlaştırmıştır.

Petrol-İş Başkanlar Kurulu, Türkiye'nin çok uzun yıllardır barış içinde bir arada yaşadığı komşumuz Irak'ın, ABD ile İngiltere tarafından işgal edilmesini bölgemize yönelik en büyük tehditlerden biri olarak görmektedir. Sendikamız bu konuda düşüncelerini çeşitli defalar kamuoyu ile paylaşmıştır. Saldırgan ülkeler bir an önce işgali sona erdirmeli ve Irak'ın geleceğinin o ülke halkı tarafından belirlenmesine izin vermelidir. Aksi takdirde, bölgemizde, içine ülkemizi de alabilecek büyük çalkantıların, kaosu yaşanması ve toplumlar arasına anlaşmazlık tohumları ekilmesi kaçınılmaz olacaktır. Ortadoğu, emperyalist ülkelerin müdahalesinden arındırılmadıkça bu toprakların huzur bulamayacağı bilinmelidir. Başkanlar kurulumuz, sendikamızın temsilcileri ve yöneticileriyle birlikte tüm üyelerinin işgale karşı atılacak her türlü adımın yanında yer alacağını bir kez daha beyan eder.

Uzun yıllardır bir sorun olarak bakılan Kıbrıs'ta, iki taraf arasında yapılan son görüşmeler çerçevesinde çözüm yoluna girilmiş görülmektedir. Sendikamız, iki halk arasında müzakerelerin başlamasını olumlu olarak değerlendirmektedir. Başkanlar kurulumuz, Kıbrıs konusunda "en iyi çözüm çözümsüzlüktür" ya da "ver kurtul" gibi iki uç noktadan uzak durmanın

çok daha sağduyulu bir yaklaşımdı olduğuna inanmaktadır. Kıbrıs konusunda Avrupa Birliği, ABD ve İngiltere gibi odakların dayatmalarına kulak asmadan, iki halkın meşru temsilcilerinin ve emekçilerinin arzularına uygun bir çözüm bulunmasının sendikal hareket açısından da en ideal yöntem olduğu bilinmelidir.

AKP iktidarı, daha önce hiçbir partinin yapmaya cesaret edemediği kadar özelleştirme saldırısı içinde. Ülkemizin en önemli kuruluşlarından PETKİM, TÜPRAŞ, İGSAŞ, TÜGSAŞ, BURSAGAZ, ESGAZ, TEKEL, SEKA, THY bugüne dek iddia ettiğimiz gibi bir yağma ve talan saldırısına maruz bırakılıyor. Son olarak sendikamızın örgütlü olduğu dev kuruluş TÜPRAŞ'ın satışı onaylandı. Sendikamız, diğerlerinde olduğu gibi, bu satışın iptali için de dava açtı. Sendikamız, örgütlü olduğu işyerlerinin mülkiyetinde, özelleştirme sonucu nasıl bir değişiklik olursa olsun, demokrasinin gereği olan örgütlülüğün devamı ve üyelerine asla hiçbir zarar gelmemesi için tüm kurulları ile sendikal faaliyetine ve mücadelesine devam edecektir.

Ülke ekonomisi için çok önemli bir yerde bulunan TÜPRAŞ konusunda, bağımsız yargının mahkeme sürecini hızlandırması, ileride telafi edilmesi mümkün olmayan zararların meydana gelmesini de önleyecektir. Petrol-İş Sendikası, bu noktada sayın yargıçlarımıza büyük sorumluluk düştüğünün bilincindedir.

Emek örgütlerinin, siyasi partilerin, üniversitelerin, odaların, derneklerin ve işçi sınıfının dostu yurttaşların, uzmanların, araştırmacıların, akademisyenlerin bu ülkeyi sahipsiz bırakmayacakları bir kez daha gösterildi. Bu vesileyle, 17 Şubat 2004 tarihinde Ankara'da TÜPRAŞ için açtığımız davada müdahil olarak yer alan tüm kişi ve kuruluşlara sendika üyelerimiz ve halkımız adına teşekkür ediyoruz.

Grev ertelemeleri sendikaların tümüne tehdit içermektedir. İşçi sınıfının on yıllarca mücadele yürüterek, yüzlerce sendikacının bedel ödemesiyle elde ettiği grev hakkının fiilen yok edilmesini kabul etmeyeceğiz. Başkanlar kurulumuz, kardeş Kristal-İş Sendikası'nın ŞİŞECAM işyerlerinde başlattığı grevlerin uydurma gerekçelerle iki kez ertelenmesi ve dolayısıyla yasaklanmasına karşı tepkinin her fırsatta gösterilmesinden yanadır. İşçi

sınıfının haklarını elinden alacak hiçbir teşebbüsü kabul etmeyeceğimizi ve böylesi gayretlere karşı tüm demokratik ve meşru yöntemleri kullanacağımızı şimdiden beyan ediyoruz.

Kamu yönetiminde esas olan toplumsal çıkarların azami ölçüde korunmasını sağlamaktır. Her ne kadar emek örgütleri yerel yönetimlerin güçlendirilmesinin demokrasinin gereği olduğuna inanıyorsa da, AKP iktidarının getirdiği Kamu Yönetimi Yasası taslağı, öz itibariyle özelleştirmelerin farklı bir kılıf altında sunulmasını içermektedir. Sermayenin yerel yönetimlerin eline geçecek fonlardan daha fazla pay almasına, iş güvencesine sahip kamu çalışanlarının bu haklarının ellerinden alınmasına, yeni bir işsizler ordusu yaratılmasına yol açacak ve merkezi denetimin ortadan kaldırılması dolayısıyla, kamu hizmetlerinde genel bir kalitesizlik anlamına gelecek olan taslağın bu haliyle yasalaşması emekçilerin zararındır. Bu nedenle, başkanlar kurulumuz, özelleştirmelerin bir başka ayağını oluşturan bu yasanın iptali için demokratik kamuoyunun yürüttüğü etkinliklere bütün bölgelerde örgütlülüğü oranında katılmış, bundan sonraki etkinlikler için de aynı doğrultuda karar almıştır. Yasa taslağına karşı tepkilerimiz, ilgili sendikaların, meslek odalarının ve yurttaşların ortak katkısıyla halkın yararına bir taslak oluşturulana dek durmayacaktır.

Sendikamızın toplu sözleşmelere dair ilkesi, kazanılmış haklarımızdan taviz vermemeye dayanır. Petrol-İş'in 2004 yılında bağitlanacak özel sektör ağırlıklı toplu iş sözleşme görüşmelerinde de aynı ilkemizi sürdüreceğiz. Başkanlar kurulumuz, 4857 sayılı yeni İş Kanunu'nun esneklik içeren hükümlerinin dayatmalar yoluyla toplu sözleşmelere sızdırılmasını kabul etmeyeceğini bildirir.

Örgütümüz 2821 ve 2822 sayılı Yasalarda yapılacak değişikliklere ilişkin şu andaki taslakları genel olarak olumlu bulmuştur. Örgütlenme faaliyetlerimiz bu yasalarla yeni bir ivme kazanacaktır. Başkanlar kurulumuz, sendikamızın örgütlenme çalışmalarının hızlandırılarak devam ettirilmesinin, bu amaçla örgütümüzün tüm kurullarının planlı ve programlı olarak yeni üye kazanmayı hedefler şekilde güçlendirilmesinin gerekli olduğunu tespit etmiştir.

Aynı yasal değişiklikler içinde, geçen yıl kabul edilen İş Kanunu'nda ele alınmayıp sonraya ertelenen kıdem tazminatı fonu taslağı da bulunmakta-

dır. Türkiye işçi sınıfının 50 yılı aşkın bir zamandır elinde güvence olarak bulunan kıdem tazminatının geleceğinin belirsiz bırakılması bizler açısından kabul edilemez. Başta konfederasyonlar olmak üzere tüm emek örgütlerinin bu konuda bir an önce harekete geçmesi ve daha önce yapılan hataların tekrar edilmemesi için sendikamızın üzerine düşen her görevi yapmaya hazır olduğunu beyan eder.

Başkanlar kurulumuz, önümüzdeki 28 Mart 2004 yerel seçimlerinin emekçiler açısından bir fırsat olarak kullanılması için tüm örgüte çağrı yapmayı uygun bulmuştur. Özelleştirmelerde, grev ertelemelerinde, farklı idari kararlarda sürekli olarak emekçiler aleyhine uygulamalar yapan “AKP’ye oy yok” çağrısıyla bu partinin sandıkta cezalandırılması, emekten yana güçlerin birliğinin pekiştirilmesine katkı sağlayacaktır. Bu yerel seçimlerde işçi sınıfının haklarını savunan, sermaye sınıfına karşı emeğin yanında yer alan parti ve adayların desteklenmesi, sendika karşıtlarının bundan sonraki adımlarını daha dikkatli atmalarını sağlayacaktır.

İktidarın, kamuda gereksiz hale gelen müteahhit ve taşeron firmaların faaliyetlerine son verme ve bu alandaki işçileri geçici kadroya alma uygulamasını olumlu bulduğumuzu belirtiyoruz. Ancak, yıllardır istihdam edilen bir kısım arkadaşlarımızın işine son verilmesi kararını kabul edilemez bulduğumuzu ve düzeltilmesi için gereken tüm adımları atacağımızı ilan ediyoruz.

Petrol-İş Başkanlar Kurulu, sendikamız açısından yeni bir dönemin bu ilk olağan toplantısında, örgütümüzün bu güne dek olduğu gibi, bundan sonra da karşılaşılabileceği sorunları aşmaya muktedir bir geleneğe sahip olduğu tespitiyle, bu kurulda belirlediği tüm politikaları hayata geçirme karar ve iradesine sahip olduğunu ilan eder.

Kamuoyuna duyurulur.

Saygılarımızla

Başkanlar Kurulu adına
Genel Başkan
Mustafa Öztaşkın

02 Mart 2004

**BAĞIMSIZ YARGI, POAŞ'TAKİ BORÇ ERTELEMESİNE İLİŞKİN
YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMİMİZE ONAY VEREREK
TOPLUMSAL YARARI KORUMUŞTUR**

Kamu yararının korunması ve güvencesi için her türlü mücadeleye devam etmekte kararlıyız.

Siyasi iktidarlar, kamu kuruluşlarını hukuku ihlal ederek sınırsız bir sorumsuzlukla “babalar gibi satabilirler”.

Ancak, yıllardır toplum yararı ilkesini savunan sendikamız, bu keyfi uygulamalara karşı mücadelesini yılmadan sürdürmektedir.

Sendikamız, emekçilere, çalışanlara ve halka saldırı olan özelleştirme uygulamalarına karşı kitlesel, direngen eylemler, kamuoyunu aydınlatma ve bilgilendirmeye yönelik bilimsel çalışmalar ve hukuksal hak aramalarının birlikte yürüldüğü bütünsel bir mücadele vermektedir.

Ankara 10. İdare Mahkemesi, örnek bir yargı kararı vererek haklılığımızı ortaya koymuştur.

Yargı, sendikamızın bu davaya ilişkin ileri sürdüğü gerekçeler olan;

- 1) POAŞ'ın %25,8 oranındaki kamu hissesinin, İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.'ye satışında; satış bedelinin yeniden vadelenirlererek 2007 yılına kadar uzatılmasına ilişkin 03.09.2003 tarih ve 2003/50 sayılı ÖYK kararından hareketle ÖYK'nın, idarenin hak, alacak ve borçları hakkında karar verme konusundaki yetki ve görevinin mutlak sınırsız olmadığı, idarelerin tüm eylem ve işlemlerinde kamu yararı hizmet gereklerini gözeterek işlem tesis etmesi gerektiğinin tartışmasız olduğunu,
- 2) ÖYK'nın POAŞ'taki hisse satış sözleşmesine göre, geriye kalan borcun yeniden vadelenirlererek ertelenmesi konusunda herhangi bir gerekçe ve mücbir neden göstermeden işlem tesis ettiğı ve kamu alacağının tahsilini

haklı bir nedene dayandırmadan ertelemesine ilişkin kararın hukuka aykırı olduğunu,

- 3) Özelleştirme Uygulamalarında Değer Tespiti ve İhale Yönetmeliği'nin "Teminat olarak kabul edilebilecek değerler" başlıklı 16. maddesinde belirtildiği üzere şirket hisseleri, teminat olarak kabul edilebilecek değerler arasında sayılmadığı halde POAŞ hisselerinin bu satışta teminat olarak gösterilmesinin hukuka aykırı olduğunu kabul ederek yürütmenin durdurulmasına karar verilmiştir.

Bu örnek dava;

- Toplum yararına aykırı uygulama yapanlara,
- Alıcıların, esasında kamu kuruluşlarının kaynağı olan hisselerini teminat göstererek kamuyu kendi kaynaklarıyla "satın" almaya yönelik girişimlerinin er geç yargıdan dönebileceğine,
- TÜPRAŞ'ı da kendi hisselerini teminat göstererek "satın" alabileceklerini hiç çekinmeden pervasızca açıklayabilenlere önemli bir ders olmuştur.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

T.C.
Ankara
10. İdare Mahkemesi
Esas No: 2003/1692

Davacı ve yürütmenin durdurulmasını isteyen:	Petrol-İş Sendikası
Vekili:	Av. Gökhan Çaradoğan Tarlası Bulvarı, Al Hatun Sok. No: 27/3 Tepebaşı Beyoğlu-İstanbul
Müdahil (Davacı yanında):	TMMOB Kimya Mühendisleri Odası
Karşı taraf (Davalı):	Başbakanlık Özelleştirme İdaresi Başkanlığı Ziya Gökalp Cad. No: 80 Kartal-İstanbul
Vekili:	Av. Aykut Bakır (Aynı yerde)
Müdahil (Davalı yanında):	PETROL OFİSİ A.Ş. Eski Büyükdere Cad. No: 37 Maslak-İstanbul
Vekili:	Av. Tayfun Sümer (aynı yerde)
İstemin özet: PETROL OFİSİ A.Ş.'nin %25,8 oranındaki kamu hissesinin, Doğan Petrol Yatırımları A.Ş.'ye satış bedelinin yeniden vadelenendirilmesine ilişkin 03.09.2003 gün 2003/50 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı ile bu karara dayanak olan 16.07.2002 gün ve 41 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararının iptali ve yürütmenin durdurulması istenmektedir.	

Türk Milleti Adına,

Hüküm veren 10. İdare Mahkemesi'nce hasım mevkiinde Başbakanlık Özelleştirme İdaresi Başkanlığı alınarak işin gereği görüldü.

Dava, PETROL OFİSİ A.Ş.'nin %25,8 oranındaki kamu hissesinin İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.'ye satış bedelinin yeniden vadelenendirilmesine ilişkin 03.09.2003 ve 2003/50 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı iptali ile bu karara dayanak olan 16.07.2002 gün ve 41 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararının iptali ve yürütmenin durdurulması iste-miyle açılmıştır.

4046 sayılı Özelleştirme Uygulamalarının Düzenlenmesine ve Bazı Ka-nun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 15.08.2003 gün ve 25200 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak

yürürlüğe giren 4971 sayılı Yasa ile değişik 3. maddesinin 1. fıkrasında “Başbakanın başkanlığında başbakanın belirleyeceği dört bakandan oluşan Özelleştirme Yüksek Kurulu kurulmuştur. Yasada kurul üyelerinin tamamının katılımı ile toplanır ve kararları oybirliğiyle alır. Kurulun sekreteryâ hizmetleri, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’na yürütülür” hükmü yer almış, anılan maddenin 2. fıkrasının (1) bendinde, özelleştirme idaresinin yıl içindeki uygulamaları ile gelecek yıl programlarını görüşerek onaylamak, Özelleştirme Yüksek Kurulu’nun görevleri arasında sayılmış ve yukarıda anılan 4791 sayılı Yasa’nın 1. maddesi ile de anılan 2. fıkranın (1) bendinin sonuna, idarenin hak, alacak ve borçları hakkında karar vermek ibaresi eklenmiştir.

Dosyanın incelenmesinden, PETROL OFİSİ A.Ş.’nin %51 oranındaki hissesini satın alan İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.’nin 25.04.2002 tarihinde davalı idareye başvurarak POAŞ’ın %25,8 oranındaki kamu hissesini İstanbul Menkul Kıymetler Borsası toptan satışlar pazarında vadeli olarak satın almak istediğini beyan etmesi üzerine POAŞ’ın %25,8 oranındaki kamu payının Özelleştirme Yüksek Kurulu’nun 16.07.2002 gün ve 2002/41 sayılı kararına dayanılarak 31.07.2002 tarihli hisse satış sözleşmesi imzalanmak suretiyle İstanbul Menkul Kıymetler Borsası toptan satışlar pazarında İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.’ye satıldığı, daha sonra İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.’nin söz konusu hisse satış sözleşmesinden kaynaklanan bakiye satış bedelinin yeniden vadelenendirilmesine ilişkin 17.07.2003 tarihli başvurusu üzerine de Özelleştirme Yüksek Kurulu’nun 03.09.2003 gün ve 2003/50 sayılı kararı ile bakiye borcunun yeniden vadelenendirildiği anlaşılmaktadır.

Olayda, POAŞ’ın sermayesinde bulunan ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’na ait %25,8 oranındaki kamu payının Özelleştirme Yüksek Kurulu’nun 16.07.2002 günü ve 2002/41 sayılı kararı ile 4046 sayılı Yasa’nın 18/C-F bendinde yer alan özelleştirme yöntemleri arasında sayılan borsada satış yöntemi uygulanmak suretiyle Sermaye Piyasası Kurulu’ndan gerekli izin alındıktan sonra İMKB’de İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.’ye satılmak suretiyle özelleştirildiği, anılan Özelleştirme Yüksek Kurulu kararının 3. bendinde satış fiyatının ve satılan hisse miktarının büyüklüğü dikkate alınarak ilk ödemenin %30 peşin olarak hisselerin

tesliminde, izleyen ödemelerin ise 2005 yılına kadar peşin ödeme ile aynı tarihlerde olmak üzere üç yılda %20, %30 ve %20 olarak yapılmasına karar verildiği, 5. bendinde ise ödenmeyen tutarlar için teminat olarak kalan borca karşılık gelen nominal hisse tutarının %10 fazlası oranında hissenin teminatı olarak alınmasına ve herhangi bir ödememe durumunda söz konusu %10 fazla tutarla birlikte teminata konu toplam hisselerin satış yetkisinin Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na verilmesine karar verildiği, yine 31.07.2002 tarihli hisse satış sözleşmesinin teminatlar başlıklı V bendinde de peşin ödemenin yapılmasından sonra kalan tutarın teminatı olarak karşılığı ödenmeyen hisselerin %10 fazlasına karşılık gelen nominal bedelli hisse senedi üzerine ÖİB lehine rehin konulacağı ve T. İş Bankası A.Ş. Menkul Kıymetler Müdürlüğü nezdinde ÖİB adına saklanacağı, taksitlerden herhangi birinin ödenmemesi durumunda üzerinde ÖİB tarafından İMKB'de satış dahil dilediği şekilde satılabileceği kararlaştırılmıştır.

Dava konusu 03.09.2003 gün ve 2003/50 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı ile de Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun 16.07.2002 gün ve 2002/41 sayılı kararına dayanılarak 31.07.2002 tarihinde imzalanan hisse satış sözleşmesi çerçevesinde satış bedelinden vadeye bağlanan 271.258.179.150.000 TL tutarındaki anapara borcunun 08.08.2003 tarihinden 08.08.2007 tarihine kadar olmak üzere yeniden vadelenendirildiği ve yine yeniden vadelenendirilen bu bakiye borç ile faizlerinin teminatı olarak 31.07.2002 tarihli hisse satış sözleşmesi çerçevesinde alınmış bulunan taahhütlere ilaveten 90.000.000.000.000 TL banka kesin teminat mektubunun nakde çevrilmesine ve rehinli hisselerin satışı yoluyla tahsil edilmesine karar verildiği görülmektedir.

Davalı idarenin yukarıda açıklaması yer alan ve 4791 sayılı Yasa ile 4046 sayılı Yasa'nın 3. maddesine eklenen (I) bendi uyarınca idarenin hak, alacak ve borçları hakkında karar vermek görev ve yetkisine dayalı olarak PETROL OFİSİ A.Ş. %25,8 oranındaki kamu hissesinin İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.'ye satış bedelinden vadeye bağlanan anapara borcunun 03.09.2003 gün ve 2003/50 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı ile yeniden vadelenendirildiği görülmekte ise de idarenin hak, alacak ve borçları hakkında karar vermek konusunda Özelleştirme Yüksek Kurulu'na verilen

bu yetki ve görevin mutlak ve sınırsız olmadığı, idarelerin tüm eylem ve işlemlerinde kamu yararı hizmet gereklerini gözeterek işlem tesis etmesi gerektiği tartışmasıdır.

İncelenen dava da 16.07.2002 gün ve 41 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararıyla PETROL OFİSİ A.Ş.'nin %25,8 oranındaki kamu hissesinin İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.'ye satışı suretiyle yapılan özelleştirme belli koşullara bağlanmış ve bu özelleştirme 16.07.2002 gün ve 41 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararında ve bu karara dayanılarak imzalanan 31.07.2002 tarihli hisse satış sözleşmesindeki yazılı koşulları borsada satış işleminin gerçekleştirildiği tarihte sağlayabilen İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş. adına yapılmıştır.

Bu durumda söz konusu kamu hissesinin satış bedelinden vadeye bağlanan anapara borcunun yeniden vadelenendirilmesi halinde artık başlangıçtaki satış koşulları tamamen değiştirilmiş ve önemli ölçüde ihlal edilmiş olacağından özelleştirilmenin yapıldığı tarihteki koşulları dikkate alarak kamu hissesini borsada satın almak için teklif getirebilecek diğer yatırımcılar aleyhine eşitliğin ve rekabetin bozulmasına yol açacağı ve 16.07.2002 tarihindeki satış bedelinden daha yüksek bir alış bedelinin oluşması da kamu yararını aykırı biçimde engellemiş sayılacağından başlangıçtaki satış işlemini de sakatlayacağı ortadadır.

Bu nedenle PETROL OFİSİ A.Ş.'nin %25,8 oranındaki kamu hissesinin İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.'ye satış bedelinden vadeye bağlanan anapara borcunun başlangıçtaki satış şartları ihlal edilmek suretiyle idarelerin özelleştirme işlemlerinde kamu kaynaklarının en verimli biçimde kullanılması ilkesi gözetilmeksizin kamu yararına ve hukuka aykırı olarak yeniden vadelenendirildiği anlaşıldığından dava konusu 03.09.2003 gün ve 2003/50 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararında hukuka aykırılık bulunmaktadır.

Öte yandan İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.'nin 31.07.2002 tarihli hisse satış sözleşmesinden kaynaklanan bakiye satış bedeli borcunun 16.07.2002 tarihli dilekçe ile yapılan başvuru üzerine vadelenendirildiği ve davalı idare tarafından bu vadelenendirme talebinin hukuken kabul edilir nedenlere dayanıp, dayanmadığı konusunda bir araştırma yapılmadığı ve makul herhangi bir gerekçe ve mücbir sebep gösterilmeden işlem tesis edildiği anlaşıldığından kamu alacağının tahsilini haklı bir nedene dayanmaksızın erteleyen

03.09.2003 gün ve 2003/50 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı bu yönüyle de hukuka aykırıdır.

Kaldı ki 16.07.2002 gün ve 41 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararının 5. bendinde ödenmeyen tutarlar için kalan borca karşılık gelen nominal hisse tutarının %10 fazlası oranında hissenin teminat olarak alınmasına ve herhangi bir ödememe durumunda söz konusu %10 fazla tutarla birlikte teminata konu toplam hisselerin satış yetkisinin Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na verilmesine karar verilmiş ve bu karara dayanılarak imzalanan 31.07.2002 tarihli hisse satış sözleşmesinde de taksitlerden herhangi birinin ödenmemesi durumunda üzerinde ÖİB lehine rehin tesis edilen tüm hisselerin alacağın tamamının tahsili için ÖİB tarafından İMKB'de satış dahil dilediği şekilde satılabileceği düzenlenmiştir.

Yukarıda açıklaması yer alan bu düzenlemelere karşın %25,8 oranındaki kamu hissesinin İŞ-DOĞAN Petrol Yatırımları A.Ş.'ye satış bedelindeki vadeye bağlanan taksitlerden herhangi birinin ödenmemesi durumunda 16.07.2002 gün ve 41 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı ile belirlenen yöntemle başvurmaksızın 03.09.2003 gün ve 2003/50 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı ile yeniden vadelenendirilme yapılmak suretiyle kamu alacağının tahsili de geciktirilmiş ve vadeye bağlanan bu kamu alacağı ile ilgili ödeme koşulları kamu yararına ve hukuka aykırı biçimde değiştirilmiş bulunmaktadır.

Dava konusu olayda 16.07.2002 gün ve 41 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararının 5. bendinde ödenmeyen tutarlar için kalan borca karşılık gelen nominal hisse tutarının %10 fazlası oranında hissenin teminat olarak alınmasına karar verilmiş ve 03.09.2003 gün ve 2003/50 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararında da 31.07.2002 tarihli hisse satış sözleşmesi çerçevesinde idare lehine tesis edilen hisse senedi rehinleri alıcının vadelenendirilen bakiye borç ile faizlerin teminatı olarak yeniden gösterilmiştir.

23.08.2000 gün ve 24149 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren Özelleştirme Uygulamalarında Değer Tespiti ve İhale Yönetmeliğinin "Teminat olarak kabul edilebilecek değerler" başlıklı 16. maddesinde belirtildiği üzere teminat olarak kabul edilebilecek değerler;

- a) Tedavüldeki Türk Lirası,
- b) İdarece belirlenecek döviz cinsi,

- c) Hazine Müsteşarlığı'nca ihale mevzuatı ile ilgili olarak belirlenen bankaların veya yetkili finans kuruluşlarının vereceği idarece şartları belirlenecek teminat mektupları,
- d) Devlet tahvilleri, teminat olarak kullanılması mümkün olan hazine bonoları ve hazine kefaletini haiz tahvillerdir.

Bu durumda 03.09.2003 gün ve 2003/50 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı ile alıcının yeniden vadelenendirilen bakiye borç ile faizlerinin teminatı olarak 31.07.2002 tarihli hisse satış sözleşmesi çerçevesinde idare lehine tesis edilen şirket hisseleri de bulunmakta ise de bu hisseler yukarıda açıklaması yer alan yönetmeliğin 16. maddesinde teminat olarak kabul edilebilecek değerler arasında sayılmadığı halde teminat olarak gösterildiğinden dava konusu 03.09.2003 gün ve 2003/50 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararında bu yönüyle de hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle açıkça hukuka aykırı olan ve uygulanması durumunda giderilmesi güç zararlara yol açabilecek nitelikte bulunan dava konusu 03.09.2003 tarih ve 2003/50 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararının yürütülmesinin 2577 sayılı Yasa'nın 27/2 maddesi uyarınca teminat alınmaksızın durdurulmasına 16.07.2002 gün ve 41 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararına ilişkin yürütmenin durdurulması isteminin ise reddine, 26.01.2004 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan
Şebnem Öztürk
27878

Üye
Berrin Karınca
32818

Üye
Abdullah Artunç
33778

NK-19.02.04

16 Mart 2004

AKP’NİN DÜZENLEDİĞİ MİTİNGLERDE İŞÇİLER ÖZELLEŞTİRMELERİN HESABINI SORUYOR

Petrol-İş üyesi işçiler özellikle TÜPRAŞ çalışanları Cumartesi günü Kırıkkale’de, Pazar günü Aliğa’da, bugün de İzmit’te AKP’nin düzenlediği mitinglere katılarak “TÜPRAŞ halkındır, satılamaz”, “TÜPRAŞ’ı satanı biz de satarız” sloganlarını atarak son derece demokratik tepkilerini dile getirmişlerdir. Özelleştirmelerin hesabının verilmesini istemişlerdir.

Başbakan Erdoğan’ın mitinglerde halkı azarlamasından sonra bugün İzmit’te demokratik tepkilerini dile getiren TÜPRAŞ işçilerine AKP militanları saldırı-
mıştır. Bu saldırı eleştiriye tahammülü olmayan iktidarın emek düşmanı yüzünü bir kez daha göstermiştir.

Mitinge katılmak için saat 12.00’da TÜPRAŞ İzmit Rafinerisi’nden yola çıkan üyelerimizin önü rafineri kapısında polis tarafından kesilerek, mitinge katılmaları engellenmiştir.

Bunun üzerine TÜPRAŞ İzmit Rafinerisi çalışanları saat 13.00 itibariyle işi bırakarak akaryakıt dolumunu durdurmuşlardır ve bu eylemlerini gün boyu sürdürecektir.

Kamuoyu bir kez daha bilsin isteriz ki; özelleştirmeye karşı mücadeleyi sadece kendimiz için değil, işimizin, işyerimizin ve ülkemizin geleceği için vermekteyiz.

18 yıldır özelleştirmelere karşı inatla ve kararlı bir mücadele vermekte olan sendikamızın ve üyelerimizin AKP iktidarının; hukuk dışı davranışına, grevlerimizi ertelemesine, demokratik tepkilere tahammülsüzlüğüne, kamusal alanı tasfiye edip sosyal devleti ortadan kaldırma girişimlerine karşı olan haklı mücadelesini hiç kimse engelleyemez, hiç kimse bizi yolumuzdan döndüremez.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

PETROL-İŞ

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Altunizade mah. Kaşbaşı cad. No. 25 Üsküdar-İSTANBUL

Tel: (0216) 474 98 70 (10 hat) Faks: (0216) 474 98 67 – 474 92 38

web: www.petrol-is.org.tr e-posta: petrol@turk.aet

bülteni...basın bülteni...basın bülteni...basın bülteni...

16.03.2004

AKP'NİN DÜZENLEDİĞİ MİTINGLERDE İŞÇİLER ÖZELLEŞTİRMELERİN HESABINI SORUYOR

Petrol-İş üyesi işçiler özellikle Tüpraş çalışanları cumartesi günü Kırkkale de, Pazar günü Aliaga'da, Bugün de İzmit'te AKP'nin düzenlediği mitinglere katılarak "Tüpraş halkındır, satılamaz", "Tüpraş'ı Satanı Biz de Satarız" sloganlarını atarak son derece demokratik tepkilerini dile getirmişler, Özelleştirmelerin hesabının verilmesini istemişlerdir.

Başbakan Erdoğan'ın mitinglerde halkı azarlamasından sonra bugün İzmit'te demokratik tepkilerini dile getiren Tüpraş işçilerine AKP militanları saldırmıştır. Bu saldırı eleştiriye tahammülü olmayan iktidarın emek düşmanı yüzünü bir kez daha göstermiştir.

Mitinge katılmak için saat 12'de Tüpraş İzmit rafinerisinden yola çıkan üyelerimizin önu rafineri kapısında polis tarafından kesilerek , mitinge katılmaları engellenmiştir.

Bunun üzerine Tüpraş İzmit rafinerisi çalışanları saat 13 itibariyle işi bırakarak, akaryakıt dolumunu durdurmuşlar, bu eylemlerini gün boyu sürdüreceklerdir.

Kamuoyu bir kez daha bilsin isteriz ki; özelleştirmeye karşı mücadeleyi sadece kendimiz için değil, işimizin, işyerimizin ve ülkemizin geleceği için vermekteyiz.

18 yıldır özelleştirmelere karşı inatla ve kararlı bir mücadele vermekte olan sendikamızın ve üyelerimizin AKP iktidarının; hukuk dışı davranışına, grevlerimizi ertelemesine, demokratik tepkilere tahammülsüzlüğüne , kamusal alanı tasfiye edip sosyal devleti ortadan kaldırmak girişimlerine karşı olan haklı mücadelesini hiç kimse engelleyemez, hiç kimse bizi yolumuzdan döndüremez.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa ÖZTAŞKIN
Genel Başkan

30 Mart 2004

DÜNYA MARKASI TÜPRAŞ, BUHARLAŞTIRILACAK MI? BU OYUNA İZİN VERMEYECEĞİZ!

06.02.2004 tarihinde 2004/10 sayılı ÖYK kararı ile TÜPRAŞ'ın %65,76 oranındaki kamu payının 1,3 milyar dolar bedelle Almanya'da kurulu ve ÖYK tarafından bile tabela şirketi olduğu kabul edilen EFREMOV KAUTSCHUK GmbH şirketine devredilmesinde kritik dönemece girilmiştir.

TÜPRAŞ'ta örgütlü olan sendikamız, ihale sürecindeki aykırılıkları, alıcı paravan firmayı ve onun arkasındaki şirketleri, bilgi ve belgelere dayalı sergilemeye devam etmektedir.

TÜPRAŞ'a talip olduklarını basın yoluyla öğrendiğimiz arka plandaki TATNEFT ve onunla yarı yarıya ortaklık içinde olduğunu belirten ZORLU Holding'e ait "dünya markası /amiral gemisi" olarak sunulan VESTEL Elektronik A.Ş., ekteki raporumuzda ayrıntılı bir biçimde anlatılmıştır.

İlgili bu iki şirketin TÜPRAŞ karşısındaki konumları kısaca belirtilirse;
2003 yılında 14,3 milyar dolar ciro gerçekleştiren TÜPRAŞ'ın cirosu;

- VESTEL Elektronik şirketinin cirosunun 17 katı,
- TATNEFT cirosunun ise üç katıdır.
- VESTEL Elektronik A.Ş.'nin ödediği verginin 370 katı,
- TATNEFT'in ödediği verginin 34 katı kadar, 8,6 milyar dolar vergi ve fon ödemesi gerçekleştirmiştir.
- Borçları öz sermayesinden fazla olan bu iki şirket, yüksek borç ve düşük kâr oranlarıyla gelecekte de risk taşımaktadırlar.

Cirosunun onda biri veya 3,5-4 yıllık net kârı karşılığında elden çıkarılmak istenen TÜPRAŞ'ı ve ülkemizi bekleyen olumsuzlukları öngören sendikamız ve halkımız aşağıdaki sorularımıza yanıt beklemektedir:

KOCAELİLİLER...

Özelleştirme 18 yıldır sürüyor.

Tek bir iyi örnek gördünüz mü?

Verim, üretim ve kâr artacak, sermaye tabana yayılacaktı.

Dış borçlar bile özelleştirmelerle ödenecekti.

Ne oldu?

Tüpraş'ı kuranlar ve geliştirenler

KENTİN İÇİN, TÜPRAŞ İÇİN BİR ŞEYLER YAP!

Tesisine, geleceğine, ekmeğine, onuruna sahip çık.

Özelleştirme ile küçülecek şehirde sana ve
çocuğuna ihtiyaç kalmayacak. Geleceğin olmayacak.

İşçiler sokağa atılacak.

ZARAR GÖRECEKSİN!

Özelleştirme işlemlerinin arkasında usulsüzlük, yolsuzluk,
keyfiyet ve sorumsuzluk yatmaktadır.

Petrol-İş Sendikası

"Yürütmenin Durdurulması ve Satışın iptali" için

Ankara İdare Mahkemesi'nde dava açmıştır.

Davana sahip çık. Yurduna sahip çık.

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lunak İşçileri Sendikası

Altunizade Mah. Kuşbakoşu Cad. No:25 Üsküdar-İSTANBUL Tel: (0216) 474 98 70 Faks: (0216) 474 98 67

www.petrol-is.org.tr

Petrol-İş Dergisi Özel Sayısıdır

- a) TÜPRAŞ'ın geleceği ile ilgili hiçbir yatırım ve program sunmayan borçlu şirketler, bu dev şirketle birleşerek içini mi boşaltacaklar, onu buharlaştıracaklar mı?
- b) Tüm aşamalarında keyfilik, sorumsuzluk, hukuka aykırılık bulunan bu ihaleden AKP Hükümeti'nin nasıl bir çıkarı bulunmaktadır?
- c) ABD'nin "Büyük Ortadoğu Projesi" çerçevesinde Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun en güçlü rafinerisi olan TÜPRAŞ'ın devredilmesi de söz konusu mudur?
- d) Bu anlamda hangi ülkelerle ve nasıl bir ilişki içinde, hangi vaatler verilmiştir?
- e) PETKİM'in bu şirkete hediye edilmesi de bu programın bir parçası mıdır?

Diğer yandan tüm özelleştirme uygulamalarındaki ÖYK kararlarında şirketlerin devirlerinde ödeme biçimleri (peşin, yarı peşin, vadeli gibi belirtilmesine karşın, TÜPRAŞ'a ait ÖYK kararında ödeme şekline yönelik hiçbir hüküm bulunmamaktadır.

- a) Alıcı şirkete çok geniş bir manevra alanı sunan bu imtiyazın arkasındaki gerçek nedir?
- b) Bu ayrıcalıklı olanaktan yararlandırılmak istenen şirketin önemi nereden kaynaklanmaktadır?

Hükümet, şeffaflık ve yolsuzlukların önlenmesi konusundaki samimiyeti ve ciddiyetini benzer pek çok soruyu aydınlatarak ortaya koymak zorundadır.

Petrol-İş Sendikası olarak eylemlerimizi, hukuksal mücadelemizi kesintisiz sürdürmekte kararlıyız.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

TÜPRAŞ İHALESİ, ARKADAKİ GÜÇSÜZ ŞİRKETLER VE KARANLIK İLİŞKİLER

GİRİŞ

Bilindiği gibi 13.01.2004 tarihinde TÜPRAŞ ihalesi gerçekleşmiş ve ihaleyi, hukuken teklif veren firma olarak görülen EFREMOV KAUTSCHUK Gmbh şirketi kazanmıştır.

İhale, ÖYK'nın 06.02.2004 tarih ve 2004/10 sayılı kararı ile kesinleşmiş ve satış sözleşmesinin imzalanması aşamasına gelinmiştir.

Bir tabela şirketi olan aracı firmanın, Rusya Federasyonu'na bağlı Tataristan Özerk Cumhuriyeti'nin sahip olduğu petrol şirketi TATNEFT adına hareket ettiği belirtilmektedir.

Yine hukuken ihalenin hiçbir aşamasında bulunmayan yerli ortaklardan olacağı ilan edilen ZORLU Holding ve TATNEFT'in %50-%50 ortaklık ile kurulacak olan bir şirket ile satış sözleşmesinin imzalanacağı basın yoluyla öğrenilmiştir.

Sendikamız, gerek ihale süreci, gerekse sonrasında hatalı işlemlerle, hukuk ihlalleriyle gerçekleştirilmeye çalışılan bu özelleştirme uygulamasının, arkasındaki şirketlerin durumu, TÜPRAŞ'ı ve TÜPRAŞ'ın küçük hissedarlarını, en önemlisi ülkemizi bekleyen tehlike ve olumsuzlukları verilerle ortaya koyarak kamuoyunu bilgilendirmeyi yılmadan sürdürmeye devam etmektedir.

EKONOMİK DEĞERLERİ VE ÜRETİM KALİTESİ İLE DÜNYA MARKASI TÜPRAŞ

Türkiye ekonomisinin ve sanayisinin lokomotifi olan TÜPRAŞ, aynı zamanda sahip olduğu yatırımlar, üretim ve ürün standartları bakımından “dünya markası” niteliğine sahiptir.

TÜPRAŞ, ekonomik performansından da görüleceği gibi, gerek ülkemizde gerekse uluslararası alanda konumunu giderek güçlendirmektedir.

Çizelge 1: TÜPRAŞ'ın özet bilançosu (bağımsız denetimden geçmiş)

GÖSTERGİLER	MİKTAR	
	Trilyon TL	Milyon \$
Dönen varlıklar	2.210,8	1.668,5
Alacaklar	376,4	248,1
Dönen varlıklar	1.229,6	928,0
Toplam aktifler	3.440,4	2.596,5
Kısa vadeli borçlar	1.419,3	1.071,1
Uzun vadeli borçlar	364,5	275,1
TOPLAM BORÇLAR	1.783,8	1.346,2
Öz sermaye	1.656,7	1.250,3
Sermaye	250,4	189,0
NET DÖNEM KÂRI	434,1	327,6
<i>Kaynak: TÜPRAŞ (2003)</i>		
<i>1 dolar=1.325 bin TL</i>		

Toplam aktifleri 2,6 milyar dolar olan TÜPRAŞ'ın 2003 dönemi sonunda mevcut nakit miktarı 593 milyon dolar, öz sermayesi ise yaklaşık 1,3 milyar dolardır.

Borç/öz sermaye oranı: 1,07 olan şirket güçlü bir nakit pozisyonuna sahiptir. Bu anlamda uluslararası bankalar nezdinde son derece itibarlı bir şirket durumundadır.

Çizelge 2: TÜPRAŞ'ın gelir tablosu (bağımsız denetimden geçmiş)

GÖSTERGİLER	MİKTAR	
	Trilyon TL	Milyon \$
Brüt satışlar	18.910,7	14.272,2
Net satışlar	9.060,4	6.838,0
Brüt satış kârı	594,6	449,0
Rozet faaliyet kârı	383,3	289,3
Diğer faaliyetlerden gelider	414,7	312,9
Faaliyet kârı	844,3	636,3
Dönem kârı	654,8	494,2
Vergi ve yasal yükümlülükler	220,7	166,6
NET DÖNEM KÂRI	434,1	327,6
<i>Kaynak: TÜPRAŞ (2003)</i>		

TÜPRAŞ, 2003 yılında 14,3 milyar dolar ciro yaparak 328 milyon net kâr sağlamıştır. Elde ettiği değerin 1/3'ünü kamu payı olarak ödemiştir.

Ayrıca vergi ve fonlar dahil olmak üzere 2003 yılında hazineye 8,6 milyar dolar ödeme yapmıştır.

Türkiye sanayisinin en büyük kuruluşu olan TÜPRAŞ, ABD’de yayınlanan *Forbes* dergisinin ilan ettiği “dünyanın en büyük 2000 şirketi” arasında yer alarak (1034. sırada) dünya markası olduğunu göstermiştir.

Çizelge 3: Ham petrol ithalatının ülkelere göre dağılımı

ÜLKELER	MİKTAR (Milyon ton)	%
İran	4.5	21.03
Libya	3.9	18.22
Suudi Arabistan	3.9	18.22
Irak	3.7	17.29
Suçiye	1.1	5.14
Cezayir	0.3	1.40
Diğer serbest piyasası	3.9	18.22
Smu ticareti (TPIC)	0.1	0.47
İTHALAT TOPLAMI	21.4	99.99
Türkiye (TPAO)	1.9	-
GENEL TOPLAM	23.3	-
<i>Kaynak: TPAO (2002)</i>		

TÜPRAŞ, 2002 yılında 21,4 milyon ton ham petrol ithal etmiştir.

İran, %21,03 ile en yüksek paya sahiptir. Bunu %18,22 ile Libya, Suudi Arabistan ve diğer serbest piyasalardan alınan ham petrol miktarı izlemektedir. Irak ise %17,29 payla beşinci sırada yer almaktadır.

TÜPRAŞ son iki yılda Tataristan’dan 3-3,5 milyon ton/yıl ham petrol ithal etmiştir.

TÜPRAŞ, devredilmesi durumunda TATNEFT’in ham petrolüne bağımlı olacaktır. Ham petrolün pahalı tutularak satın alınmasıyla diğer ülkelere ucuz ham petrol temin etme olanağı ortadan kalkacak ve gelir kaybına neden olacaktır.

ZORLU HOLDİNG'İN “AMİRAL GEMİSİ” VESTEL ELEKTRONİK SANAYİ A.Ş.:

Çizelge 4: VESTEL'in bilançosu (bağımsız denetimden geçmiştir)

GÖSTERGİLER	MİKTAR	
	Trilyon TL	Milyon \$
Dönen varlıklar	1.562,6	1.179,0
Alacaklar	704,5	531,7
Duran varlıklar	240,3	183,4
Toplam aktifler	1.803,0	1.360,7
Kısa vadeli borçlar	758,5	572,5
Uzun vadeli borçlar	538,5	406,1
TOPLAM BORÇLAR	1.295,6	978,6
Öz sermaye	511,0	385,6
Sermaye	159,0	120,0
NET DÖNEM KARI	84,5	63,8
Kaynak: VESTEL (30.09.2003)		

573 milyon doları kısa vadeli, 406 milyon doları uzun vadeli olmak üzere toplam 979 milyon dolar borcu bulunan şirketin toplam aktifleri, 1,3 milyar dolardır. Diğer ekonomik değerlerin analizleri şirketin yapısını açıkça ortaya koymaktadır:

- Borçlar/öz sermaye oranı: 2,54 (çok yüksek)
- Borçlar/duran varlıklar oranı: 5,40 (çok yüksek)
- Kısa vadeli borçlar/borçlar oranı: %58 (riskli)
- Şirket, sermayesinin 2,5 katı, duran varlıklarının 5,5 katı kadar değer-
de bir borçla faaliyet yapmaktadır.

Çizelge 5: VESTEL'in özet gelir tablosu (bağımsız denetimden geçmiştir)

GÖSTERGİLER	MİKTAR	
	Trilyon TL	Milyon \$
Brüt satışlar	1.135.361	856,6
Net satışlar	1.131.241	853,5
Brüt satış kârı	185.740	140,2
Bazı faaliyet kârı	110.822	83,5
Diğer faaliyetlerden gelirler	226.712	171,1
Faaliyet kârı	112.435	84,9
Dönem kârı	115.906	87,5
Vergi ve yasal yükümlülükler	-31.343	23,6
NET DÖNEM KARI	84.563	63,9
Kaynak: VESTEL Elektronik Sanayi A.Ş. (30.09.2003)		

Brüt satış miktarının üzerinde borcu bulunan ve “dünya markası/amiral gemisi” olarak sunulan bu şirketin borçları brüt satışlarının bile üzerindedir.

- Kâr/satış oranı %9,
- Dönem kârı/satış oranı ise %0,5 gibi son derece düşük bir değer göstermektedir.

Özetle; VESTEL Elektronik A.Ş. yüksek borçlu ve düşük kâr oranlı bir yapı sergilemektedir. Gelecekte de risk taşımaktadır.

BİR TABELA FİRMASININ ARKASINDAKİ PETROL ŞİRKETİ: TATNEFT

Tabela şirketi niteliğindeki bir paravan şirket aracılığıyla TÛPRAŞ ihalesine giren ve kazanan TATNEFT’in mevcut ve gelecekteki durumu konusunda kamuoyu gerçek ve doğru verilerle aydınlatılmamıştır.

Oysa tüm özelleştirme uygulamalarında olduğu gibi ÖİB’nin, yabancı danışman firmalara yüksek değerler ödeyerek ilgili şirketlerin bilanço ve gelir durumlarını inceletmesine karşın, çıkan sonuçlar, yasasındaki “şeffaflık” ilkesine uyulmayarak kamuoyundan özenle gizlenmektedir.

TÛPRAŞ ihalesine giren TATNEFT şirketinin de bilançoları ve gelecekteki ekonomik durumu ülkemizde saygın bir yatırım kuruluşu olarak sunulan ABD kökenli Citigroup tarafından incelenmiş ve hazırlanan bir raporla son derece riskli bir şirket olduğu ortaya konulmuştur. Ancak ÖİB ortaya çıkan sonucu ve çalışmayı göz ardı ettiği gibi kamuoyundan da kaçırmıştır.

Sendikamız, ilgili çalışmayı tüm boyutlarıyla kamuoyunun bilgisine sunma görevini gerçekleştirmektedir.

Çizelge 6: TATNEFT'in bilanço durumu (Citigroup araştırması)

GÖSTERGİLER	YILLAR			
	2003	2004*	2005*	2006*
Satışlar	303 ¹	346	307	273
Alacaklar	579	525	467	415
Diğer varlıklar	2.187	1.974	1.756	1.587
Diğer bilanço varlıkları	1.225	1.105	983	874
Alacaklar	252	221	197	175
Kısa vadeli yükümlülükler	963	773	688	612
Kısa vadeli borçlar	1.115	994	884	786
Sabit kıymet yatırımları	132	132	132	132
Menkul değer yatırımları	165	165	165	165
Uzun vadeli yükümlülükler	370	115	146	407
İşletme sermayesi	6.089	6.481	6.800	7.130
Şirket fonları	4.860	5.279	5.632	4.783
Azınlık hisseleri	180	160	180	160
BORÇLAR	1.283	1.265	1.232	1.309
Nakit	222	222	222	222
Öz sermaye	2.131	1.963	2.335	2.417
Net borç/öz sermaye (%)	21,6	19,8	17,9	16,5
TOPLAM AKTİFLER	7.574	7.590	7.539	7.509
Brüt satışlar	4.927	4.470	4.162	3.719
NET DÖNEM KARI	530	438	374	271
Kaynak: Şirket raporları ve Smith Barney (Citigroup 2004)				
¹ Milyon dolar				
* Tahmini				

Borçların öz sermayeye oranı 2003 yılında %21,6, 2005 yılında ise %17,9 düzeyindedir.

Benzer biçimde kısa vadeli borçların toplam borçlara oranı %87 kadar yüksek bir değerdedir. Bu, şirketin riskli bir durumda olduğunu göstermektedir.

Çizelge 7: TATNEFT'in yıllara göre borç durumu (Citigroup araştırması)

BORÇLAR	YILLAR			
	2003	2004*	2005*	2006*
Uzun vadeli borçlar	487 ¹	497	487	487
Kısa vadeli borçlar	796	778	741	822
İnterbanka hisseleri	5	5	5	5
BRÜT FİNANSAL BORÇLAR	1.288	1.270	1.233	1.314
Nakit	222	222	222	222
NET DÖNEM BORCU	1.066	1.048	1.011	1.092
Kaynak: Şirket raporları ve Smith Barney (Citigroup) (2004)				
¹ Milyon dolar				
* Tahmini				

2003 yılında brüt 1 milyon dolar olan borcunun yaklaşık üçte ikisi kısa vadeli borçlardır. Alacaklarının ortalama vadesi 35 gün iken, borçların ortalama vadesi 16 gün gibi kısa bir süredir.

Çizelge 8: TATNEFT'in izahı edilmemiş nakit akışı (Citigroup araştırması)

BORÇLAR	YILLAR			
	2003	2004*	2005*	2006*
Faiz ve vergi öncesi kazanç	593	602	518	387
Abruz vergiler	192	145	124	93
NET İŞLETME KÂRI	401	457	394	294
Agruz ve amortisman	243	250	252	255
Düzer sermaye artışı (azalış)	178	92	108	96
İşletme nakit akışı	487	820	754	845
Sermaye borçlanması	464	464	404	404
Serbest nakit akışı	3	136	350	241
Kaynak: Şirket raporları ve Smith Barney (Citigroup) (2004)				
* Milyon dolar				
* Tahmini				

2003 yılında 401 milyon dolar net işletme kârı elde eden TATNEFT'in kâr oranının yıllara göre giderek düşmesi beklenmektedir.

Benzer biçimde serbest nakit akışı da düşme eğilimi göstermektedir.

Çizelge 9: TATNEFT'in ekonomik göstergelerinin toplu değerlendirilmesi (Citigroup araştırması)

GÖSTERGELER	DEĞERLER (%)	
Brüt kazanç/sermaye	16,4-6,6	Düşen eğilimde
Hisse başına kazanç	42-17	Düşen eğilimde
Yıllık kâr oranı	13-9	Düşen eğilimde
Borçlar/sermaye	19,8	Yüksek
Yıllık brüt kazanç artışı	-10	Negatif
Yıllık net işletme kârı artışı	-2	Negatif
Hisse başına yıllık kâr artışı	-17	Negatif
Hisse fiyatı değeri/öleher değeri	2,42	Yüksek
Kaynak: İşletme raporları ve Smith Barney (Citigroup 2004)		

Şirket raporlarına ve Citigroup tarafından yapılan çalışmalara göre; işletmenin mevcut durumu olumsuz olduğu gibi gelecekte de riske açık bir işletme olarak görülmektedir.

Türkiye’de hileli iflas aracı TATNEFT:

1994 yılında %60 hissesi Tataristan Cumhuriyeti’ndeki firmalara, %40’ı ise Türkiye’deki DEGERE Enterprise Group şirketine ait olmak üzere kurulan 280979/228561 sicil numaralı TATARUS Dış Ticaret A.Ş.’nin %6’lık hissesi ise TATNEFT’e aittir.

Bu şirket, üretici firma olan TATNEFT ile borç-alacak ilişkisi yöntemiyle sağlanan kaynakları buharlaştırarak üçüncü kişilere aktarılması amacıyla kurulmuş ve 2002 yılında iflas ettirilmiştir.

- a) Bu şirketin iflas masasına ibraz ettiği bilanço sadece borç ve alacaklardan oluşmakta olup bu durum hayali bir bilanço tanzim edildiğini göstermektedir.
- b) İflas masasına alacak yazdıran firmaların alacaklarının da hayali olduğu görülmektedir. Şirketin iflası bu itibarla hileli iflastır.
- c) Şirketin para buharlaştırmak için faaliyette bulunduğu ortaya çıkmıştır. İflas Müdürlüğü/İstanbul dosya no: 2002-3.

Buradan çıkan sonuca göre; TÜPRAŞ’a talip olan TATNEFT Grubu, şirketlerinden elde ettiği gelirleri yasal kayıtlara geçirmeden çeşitli kişilere aktararak kaynakları buharlaştırmaktadır. Bu nedenle ana firma yoluyla doğrudan alıcılarla ticari ilişkilere girmeyip arada tabela şirketleri kurarak kaynakları ortaklara veya üçüncü kişilere aktarmaktadır.

Türkiye’deki bu faaliyeti, yerine kurulan bir başka şirketle devam etmektedir. İlgili kamu kurumları bunun üzerine gitmek durumundadır.

Bu durum TÜPRAŞ ihalesinde de açıkça görülmüştür. TÜPRAŞ’a ana firma olan TATNEFT kendisi teklif vermeyip, tabela şirketi olan EFREMOV KAUTSCHUK üzerinden teklif vermiştir.

Benzer uygulamalar, TÜPRAŞ’ın satışıyla, ülkemizin önemli miktardaki kaynağının da buharlaştırılacağı endişesini gündeme getirmektedir.

İHALE SÜRECİ VE HUKUKSAL GELİŞMELER

6 Şubat 2004 tarih ve 2004/10 sayılı ÖYK kararı ile mevcut %65,76 oranındaki kamu payının 1.302.000.000 USD bedelle Almanya’da kurulu EFREMOV Gmbh şirketine satılmasına karar verilen TÜPRAŞ’ta kritik dönemece girilmiştir.

Sendikamız tarafından 13.01.2004 tarihli ihalenin ve 06.02.2004 tarihli ÖYK kararının iptali istemiyle Ankara İdare Mahkemelerinde açılan davalara cevap dilekçesini ve ihale sürecine ilişkin ekleri sunan ÖİB, aracı şirket konumundaki EFREMOV ile devir görüşmelerini yürütmeye devam etmektedir.

İhale sürecine ilişkin belgeler, sendikamız tarafından ileri sürülen hukuka aykırılıkların ne kadar yerinde ve önemli olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiştir. EFREMOV şirketi tarafından ihaleye ilk sunulan, yani teklif verme süresinin dolduğu 24.10.2003 tarihinde sunulan teklif, ihale sürecinin perde arkasını aralamaya yardımcı olmaktadır.

İhaleye katılan ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu, 23.10.2003 tarihli teklifi ile kayıtsız ve şartsız, vadeli olarak ödenmek üzere toplam 906.224.944 USD verirken, EFREMOV, 24.10.2003 tarihli teklifi ile peşin ödenmek üzere toplam 600.000.000 USD vermeyi taahhüt etmiştir.

ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu teklifinin yanında son derece düşük kalan teklifin bir diğer önemli yanı da EFREMOV’un ileri sürdüğü şartlardır. EFREMOV, teklifini şu varsayımları kabul ederek sunmuştur;

- Kârın ihale şartnamesinde öngörülen şekilde dağıtılmasından sonra, TÜPRAŞ’ın hisse satış sözleşmesinin tamamlanma tarihinde nakitsiz-borçsuz olarak satın alınacağı,
- Taslak Petrol Piyasası Kanunu’nun Bakanlar Kurulu tarafından TBMM’ye sunulmuş olduğu şekli ile yasalaşacağı.

Bu şartların yanı sıra, EFREMOV, sunduğu teklifin düşük olduğunu kabul ederek,

- İhaleye teklif sunmamış taraflar ile konsorsiyum oluşturulmasına izin verilmesi,

- Borsada halka arz edilmiş azınlık hisselerinin alınması zorunluluğu olmadan devrin gerçekleşebileceğine dair makul güvence temin edilmesi,

hallerinde teklif tutarını yükseltebileceğini beyan etmiştir. EFREMOV tarafından öne sürülen şartlar, TBMM ve birçok idarenin iradesinin teslim altına alınması anlamını içermektedir.

Ne yazık ki yaşanan gelişmeler şirket isteklerinin TBMM ve idareler tarafından dikkate alındığını, Petrol Piyasası Yasası'nın aynen TBMM'den çıktığını, SPK tebliği ile azınlık hisselerinin tamamının alımı zorunluluğunun, yani çağrı muafiyetinin ortadan kaldırıldığını göstermiştir.

Aynı zamanda, bu teklif, ZORLU Grubu'nun ihaleye nasıl ve neden dahil olduğunu da açıklamaktadır. Kanımızca, yasal olarak mümkün olmayan bir şekilde ZORLU Grubu ile EFREMOV GmbH, 06.02.2004 tarihli ÖYK kararından sonra, hisse satış sözleşmesi imzalanmasından önce, kağıt üzerinde bir şirket kuracaklar ve devir sözleşmesi bu şirket ile imzalanarak devir sonuçlandırılmak istenecektir.

Bir diğer husus, ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu'nun baştan itibaren sunduğu teklif tutarlarının, EFREMOV'a göre çok daha makul düzeylerde olmasına, yasa ve ilgili şartname gereği 'açıkartırma' düzenleme seçeneğinin bulunmasına karşın, ihale komisyonunun gerekçesiz bir şekilde bu yola başvurmamasıdır.

ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu, ilk olarak 906.224.944 USD, akabinde 1.006.000.000 USD, son olarak da 1.216.000.056 USD'lik teklif sunmuşken, EFREMOV, ilk 600.000.000 USD, ikinci olarak 1.010.000.000 USD, son olarak da 1.302.000.000 USD'lik teklif sunmuştur. Tekliflerin seyri dikkate alındığında açıkartırma yapılmasının teklifi arttıracığını söylemek kahinlik olmayacaktır.

Dikkati çeken bir diğer husus da TÜPRAŞ'ın değerinin belirlenmesi yöntemidir. Dava dosyasına sunulan 23.10.2003 tarihli değer tespit komisyonu kararında, danışman Citigroup tarafından hazırlanan TÜPRAŞ değerlendirme raporunun olduğu gibi kabul edildiği, değer indirgenmiş nakit akımları yöntemine göre (şirketin gelecekte oluş-

turacağı tahmin edilen nakit akımlarının bugüne indirgenerek değer hesabı yapılması) saptanmasının uygun olacağı ve bu yöntem ile belirlenen 1.948.000.000 USD bedele, şirkete ait kullanılmayan gayrimenkullerin değeri 13.144.000 olan USD değerinin eklenmesiyle bulunan 1.941.144.000 USD'ın TÜPRAŞ'ın toplam değeri olarak belirlenmesi sonucuna varıldığı yazılıdır.

İdare, dosyaya sadece sonuç raporunu koymuş, ancak danışman firma tarafından hazırlanmış rapor mahkemeye ibraz edilmemiştir. Raporun ne kadar gerçeği yansıttığı bilinmediği gibi verilen gerçek durum ile paralelliği de tespit edilememiştir. Bu nedenle, kanımızca şirketin yeniden yapım maliyeti ve kârlılığı göz önüne alındığında son derece düşük olan bu değer in şüphe götürür bir rakam olduğu açıktır.

Göz önüne alınması gereken bir diğer nokta, gerek ÖYK kararında gerekse de ihale komisyonunun 8 nolu son kararında, EFREMOV'un sunduğu teklifin peşin mi vadeli mi olduğunun belirtilmemiş oluşudur. 4046 sayılı Yasa ve bugüne kadar ki uygulama, sunulan teklifin peşin mi vadeli mi olduğunun açıkça belirtilmesini, bu hususun ÖYK kararına yazılmasını, vadeli teklifin en fazla iki yıl vade içerebileceğini hüküm altına almıştır. TÜPRAŞ ile ilgili kararda bu hususun yer almaması ki, EFREMOV şirketinin teklifinde de bu husus yer almamaktadır, ihaleyi ciddi olarak sakatlayan önemli bir unsurdur.

İdarenin (ÖİB) EFREMOV şirketi ile ilgili bilgileri, anlaşıldığı kadarıyla basın kuruluşlarının sahip olduğu bilgiden çok daha fazla değildir. Sendikamızın, bu şirketin bir tabela şirketi olduğuna ilişkin iddiası idare tarafından kabul edilmiştir. Şirket, baştan itibaren, halen bir ailenin yaşamakta olduğu adreste faaliyette bulunduğunu idareye bildirmiştir.

İhale dokümanları, bu şirketin TATNEFT adına ihaleye katıldığını ortaya koymaktadır. Ancak, neden böyle bir yola başvurulduğunun, neden TATNEFT'in doğrudan ihaleye katılmadığının, neden Virgin Adaları'nda kurulu bir şirketin ortak olduğu bir tabela şirketinin ön plana çıkarıldığının açıklaması yoktur.

Uluslararası kamuoyu böyle bir paravan şirket uygulamasından ne gibi

‘faydalar’ elde edilebildiğini ve/veya edilmek istendiğini bilmektedir. Böylesi paravan şirketler ardına gizlenmek, en hafif amaç olarak vergi ve benzeri yasal yükümlülüklerden kurtulmak isteğiyle açıklanabilir.

Açıklanmayı bekleyen pek çok nokta bulunmaktadır. Yargılama halen sürmektedir. Ankara 1. İdare Mahkemesi’nde bulunan dava dosyasına, ÖİB, önem arz eden pek çok belge ve bilgiyi sunmamıştır. Kamuyu ve özellikle küçük yatırımcıyı POAŞ’ta yaşananlara benzer bir sonun beklediği gibi görünse de sendikamız, meşru mücadelesini sonuna kadar sürdürecektir.

ANKARA 10. İDARE MAHKEMESİ İHALE KOMİSYONU KARARINI İPTAL ETTİ:

TÜPRAŞ'ta satış sözleşmesi imzalanamaz

Sendikamızın açtığı ihaleyi iptal davasını esaslan görüşen Ankara 10. İdare Mahkemesi, Tüpraş'taki yüzde 65.76 oranındaki kamu hissesinin, blok olarak Zorlu Holding-Efremov ortak girişimine satış kararını iptal etti.

Bu karar, Tüpraş'ın özelleştirme sürecini Danıştay kararı çıkıncaya kadar durduracağı gibi hukuka aykırı işlem yapmak isteyenlere ve hukuk tanımayanlara bir ders oldu.

Sendikamızın açtığı, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı İhale Komisyonu'nun 13. 01. 2004 tarihli kararını iptal davasını esaslan görüşen Ankara 10. İdare Mahkemesi, Tüpraş'taki yüzde 65.76 oranındaki kamu hissesinin, blok olarak Zorlu Holding-Efremov ortak girişimine satış kararını iptal etti.

Bu karar, Tüpraş'ın özelleştirme sürecini Danıştay kararı çıkıncaya kadar durduracağı gibi hukuka aykırı işlem yapmak isteyenlere ve hukuk tanımayanlara bir ders oldu. Ankara 10. İdare Mahkemesi, Petrol-İg'in açtığı davada 21 Mayıs 2004 tarihinde yürütmeyi durdurma kararı vermiş ancak Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın (ÖİB) itirazı üzerine

Ankara Bölge İdare Mahkemesi, 31. 05. 2004 tarihinde yürütmeyi durdurma kararını kaldırmıştı.

Son kararla Ankara 10. İdare Mahkemesi, yürütmeyi durdurma kararını kaldırarak Bölge İdare Mahkemesi kararına karşı ilk kararda direndi.

Ankara Bölge İdare Mahkemesi'nin ihalenin iptali kararıyla Tüpraş'ın bu aşamada satış sözleşmesi imzalanamayacak. Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan ihalede Tüpraş hissesi için en yüksek teklif 1 milyar 302 milyon dolar ile Zorlu-Efremov ortak girişim grubu vermiş, satış kararı da Özelleştirme Yüksek Kurulu tarafından onaylanmış.

İPTAL GEREKÇELERİ

Mahkeme ihalenin iptalinde en önemli gerekçe olarak Efremov'un şartnameye aykırı olarak verdiği şartı teklifin kabul edilmesini gösterirken, Efremov'un TİMM kodeksine bağlı bir konuyu bile şart olarak öne sürdüğünü bildirdi. Başkara Şebnem Öztürk, Dnyeler Bernin Kara ca ve Abdullah Artunç'tan oluşan Ankara 10. İdare Mahkemesi, 2 Haziran 2004 tarihinde aldığı kararda, Ankara Bölge İdare Mahkemesi tarafından kaldırılan daha önceki yürütmeyi durdurma kararındaki gerekçelerin yinelenedi. Mahkeme, Efremov'un ortağı Renix Finance Corporation firma sılla ilgili olarak bilgi ve belge verme mesini de gerekçelerine ekledi. Ge-

25 Mayıs 2004

YARGI, TÜPRAŞ'IN SATIŞINA İLİŞKİN İHALE KOMİSYON KARARINI HUKUKA AYKIRI BULDU

Ankara 10. İdare Mahkemesi, sendikamız tarafından açılan TÜPRAŞ'ın satışına ilişkin 13.01.2004 tarihli ihale komisyonu kararının iptali ve yürütmenin durdurulması davasında yürütmenin durdurulmasına 21.05.2004 tarihinde oybirliği ile karar vermiştir.

Söz konusu işlemin hukuka aykırılığı konusunda sendikamızın ileri sürdüğü gerekçeler, 10. İdare Mahkemesi tarafından da yerinde bulunmuş ve verilen karara da yansımıştır.

Bunlar özetle;

1) İhaleyi kazandığı açıklanan EFREMOV KAUTSCHUK GmbH şirketinin teklif mektubu, 4046 sayılı Yasa ve 07.06.2003 tarihli ihale şartnamesi hükümlerine aykırıdır.

Buna göre;

TÜPRAŞ'ın %65,76 oranındaki kamu payının blok olarak “satış” yöntemiyle özelleştirilmesi için yapılacak ihaleye ilişkin koşullar, 4046 sayılı Özelleştirme Yasası hükümleri çerçevesinde “ÖİB tarafından hazırlanan 07.06.2003 tarihli, ihale şartnamesinin “Tekliflerin hazırlanması” başlıklı 5. maddesinde, verilecek tekliflerin hangi belgeleri ve hangi şartları taşıması gerektiği belirlendikten sonra tekliflerin süresiz ve şartsız olacağı, düzenlenmiş 6. maddesinde de ilan metnine ve işbu ihale şartnamesinde belirtilen hususlara uygun olmayan tekliflerin değerlendirmeye alınmayacağı hükmü getirilmiştir.

Oysa ilgili şirket teklif mektubunu daha önce sendikamızca açıklanan ve mahkeme kararında belirtilen altı adet ek şart koyarak idareye vermiştir.

EFREMOV şirketine ait 24.10.2003 tarihli teklif mektubunun, bu şirket tarafından belirlenmiş varsayımların gerçekleşmesine dayalı olarak verildiği halde değerlendirmeye alındığı görüldüğünden, dava konusu ihale komisyonu kararında 4046 sayılı Yasa ile belirlenen ilkelere ve 07.06.2003 tarihli ihale şartnamesinin 5. ve 6. maddesi hükmüne aykırılık bulunmaktadır.

2) İhalede açıkartırma yapılmaması 4046 sayılı Yasa'ya ve kamu yararına aykırıdır.

4046 sayılı Yasa'nın 18. maddesi hükmüne göre düzenlenen 07.06.2003 tarihli TŪPRAŞ ihale şartnamesinin "İhale usulü" başlıklı 7. maddesine göre, TŪPRAŞ ihalesinin kapalı zarfla teklif alınmasını müteakip görüşmeler yapmak sureti ile pazarlık usulüyle gerçekleştirileceği ve yine komisyonca gerekli görüldüğü takdirde ihalenin, pazarlık görüşmesine devam edilen teklif sahiplerinin katılımı ile açıkartırma suretiyle sonuçlandırılabilceği kuralı getirilmiştir.

Söz konusu ihalenin açıkartırma suretiyle sonuçlandırılıp sonuçlandıramayacağı konusunda ihale komisyonuna takdir yetkisi verildiği görülmekte ise de bu yetkinin mutlak ve sınırsız olmadığı ve "idarenin tüm eylem ve işlemlerinde kamu yararını ve hizmet gereklerini gözeterek işlem tesis etmesi gerektiği tartışmasızdır", görüşünü belirten mahkeme kararında, ihalenin teklif sahipleriyle açıkartırma yoluna gidilerek yapılması mümkün iken, nihai teklif alma yoluyla sonuçlandırıldığı ve idarenin özelleştirme işlemlerinde kamu kaynaklarının en verimli biçimde kullanılması ilkesi gözetilmeksizin işlem tesis edildiği anlaşıldığından dava konusu ihale komisyonu kararının bu yönüyle de kamu yararına ve hukuka aykırı bulunmuştur.

3) Mahkeme 29.01.2004 gün ve 04.09.77-19 sayılı Rekabet Kurulu kararı ile TŪPRAŞ'ın özelleştirme yoluyla devredilmesine izin verilen bu kararı da eksik ve hatalı bulmuştur.

Yukarıda açıklanan nedenlerle açıkça hukuka aykırı olan ve uygulanması durumunda giderilmesi güç zararlara yol açabilecek nitelikte bulunan dava konusu işlemin yürütülmesinin, 2577 sayılı Yasa'nın 27/2 maddesi

uyarınca teminat alınmaksızın durdurulmasına oybirliği ile karar verilmiştir.

Anayasanın “Mahkemelerin bağımsızlığı” 138. maddesinin son fıkrasındaki düzenlemede, “Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez” denilmektedir.

Sendikamız, söz konusu anayasal hükmün derhal yerine getirilmesini talep etmektedir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa  ztaşkın
Genel Başkan

22 Haziran 2004

TÜPRAŞ'IN DEVRİNE DANIŞTAY DA ONAY VERMEDİ

Ankara 10. İdare Mahkemesi kararının yürütmesinin durdurulması istemi reddedildi.

Danıştay 10. Dairesi, Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesine ilişkin ihale komisyonu kararını iptal kararı ile ilgili yürürlüğün durdurulması istemini reddetti.

TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesine ilişkin olarak Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB) ihale komisyonu kararı, sendikamız tarafından açılan dava sonucunda, Ankara 10. İdare Mahkemesi'nce 02 Haziran 2004 tarihinde iptal edilmişti. ÖİB, bu karara karşı Danıştay'da temyiz isteminde bulunmuştu. Ankara 10. İdare Mahkemesi kararının yürütülmesinin durdurulmasını istemini ilk aşamada reddeden Danıştay 10. Dairesi, temyiz istemini önümüzdeki süreçte esastan karara bağlayacak.

Danıştay 10. Dairesi'nin bu kararı ile Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin iptal kararının hukuka uygunluğu onaylanmış oldu. Bunun anlamı, Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin iptal kararı geçerli olduğundan TÜPRAŞ'ın devir işleminin yapılamayacağıdır.

Başından beri hukuksal aykırılıklar ve yönetsel zafiyetlerle yürütülen TÜPRAŞ ihalesinde sendikamızın saptamaları ve ileri sürdüğü argümanları yargı makamlarınca da kabul görmüştür. Ayrıca mücadelemizin haklı ve meşru olduğu da ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Davamıza ve mücadelemize yılmadan, özenle devam edeceğimizi kamuoyuna duyurur, duyarlı tüm toplumsal kesimlere şükranlarımızı iletiriz.

24 Haziran 2004

DANIŞTAY, TÜPRAŞ'IN SATIŞINA İZİN VEREN REKABET KURULU KARARININ YÜRÜTMESİNİ DURDURDU

Sendikamızın TÜPRAŞ'ın %65,76 oranındaki kamu payının EFREMOV KAUTSCHUK Gmbh şirketine blok satış yöntemiyle devri işlemine onay veren Rekabet Kurulu kararının iptali ve dava sonuna kadar yürütmenin durdurulması istemiyle, 16.02.2004 tarihinde Danıştay 10. Dairesi'nde açtığı davanın ilk aşamasında mahkeme, TÜPRAŞ'ın satışına izin veren Rekabet Kurulu kararının yürütmesini durdurdu. Danıştay 10. Dairesi, dava konusu Rekabet Kurulu kararının iptal istemini ise daha sonra görüşerek karara bağlayacak.

Petrol-İş Sendikası'nın söz konusu davada Rekabet Kurulu kararlarına ilişkin olarak itirazları özetle şu şekildedir:

1) Rekabet mevzuatına göre değerlendirilmesi yapılacak şirketin kimliğinde belirsizlik.

13.01.2004 tarihinde yapılan ihaleye EFREMOV KAUTSCHUK Gmbh ve ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu olmak üzere iki şirket teklif vermiştir. Ancak;

- a) Rekabet Kurulu'na, ihaleyi kazanan EFREMOV şirketinin %49 payına sahip Virgin Adaları'nda kurulu RENIX finans şirketi hakkında bilgi verilmemiştir.
- b) EFREMOV'un hakim ortağı olarak ileri sürülen TATNEFT ile ilgili inceleme yapılmamıştır.
- c) İhale ile hiçbir hukuki bağı olmadığı halde alıcı ortak olarak ilan edilen ZORLU Holding hakkında hiçbir değerlendirmede bulunulmamıştır.

Dolayısıyla Rekabet Kurulu'nun gerçek durumu değerlendirmedeği ve kimliği belirsiz bir şirket üzerinden verilen bu onay kararının, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkındaki Kanun'un 7. ve 27. maddeleri uyarınca hazırlanan 1997/1 sayılı tebliğin 7. maddesine aykırı olduğu görülmektedir.

2) İzin başvuru süresi 1998/4 sayılı tebliğ hükümlerine aykırıdır.

Söz konusu tebliğin 6. maddesi hükmü gereği, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın (ÖİB) ihaleye teklif veren tüm şirketlerle ilgili bilgileri tek tek bağımsız dosyalar halinde Rekabet Kurumu'na göndermesi şarttır. Oysa ÖİB, ihale sonrasında sadece EFREMOV şirketine ilişkin bilgileri ve eksiklikleri olan belgeleri göndermiştir. ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu'na ilişkin dosya kuruma sunulmamıştır.

3) Kamu yararına aykırılık.

TÜPRAŞ rafinaj sektöründe %86 pay ile kamu tekeli konumundadır. Kamu payının blok satış yöntemiyle özelleştirilmesi kamu tekeli özel tekele dönüştürecektir. Kamu tekelinin bir başka devletin sahibi olduğu şirkete devri ile özel tekele dönüşmesinin sonuçları Rekabet Kurumu'na değerlendirilmemiştir. Bu yüzden kamu yararına uyarlılık bulunmamaktadır.

Gelinen noktada, Danıştay 10. Dairesi bu davamızı, 24 Haziran 2004 tarihinde görüşerek TÜPRAŞ'ın satışına izin veren Rekabet Kurulu kararına ilişkin yürütmenin durdurulması istemimizi kabul etmiştir. Bilindiği gibi sendikamızın açmış olduğu dava sonucunda, ÖİB ihale komisyonu kararı 2 Haziran 2004 tarihinde Ankara 10. İdare Mahkemesi'nce iptal edilmiş ve ÖİB'nin bu karara karşı, Danıştay 10. İdare Mahkemesi'nde açtığı iptal davasında yürütmeyi durdurma istemi 22 Haziran 2004 tarihinde reddedilmiştir.

Danıştay 10. Dairesi gerekçesini, dava konusu işlemin dayanağı olan satış işleminin yukarıda belirtilen süreçlere göre hukuki bulunmadığına dayandırmıştır. Rekabet Kurumu Başkanlığı, Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'na bu karara karşı itiraz edebilecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

25 Haziran 2004

“TÜPRAŞ’TAN PETROL-İŞ’E 35 TRİLYON LİRA AİDAT GELİYOR” AÇIKLAMASI DOĞRU DEĞİLDİR

MALİYE BAKANİ UNAKİTAN GERÇEKLERİ ÇARPİTİYOR

Ülkemizde sendika ve konfederasyonlara, üyelerince ödenecek aidat miktarı, 2821 sayılı Sendikalar Yasası’nın 23. maddesine göre düzenlenmiştir. Aidatlarını bu yasal çerçevede ödeyen TÜPRAŞ işçilerinin yıllık aidat miktarı da Maliye Bakanı Unakıtan’ın açıkladığı gibi 35 trilyon değil, 1,6 trilyon liradır.

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan’ın NTV’de yayınlanan bir programda açıkladığı ve bugün bazı medya organlarında yer alan, “Petrol-İş’e TÜPRAŞ işçilerinden bir yılda 35 trilyon lira aidat geliyor” haberi doğru değildir. Ülkemizde sendika ve konfederasyonlara, üyelerince ödenecek aidat miktarı, 2821 sayılı Sendikalar Yasası’nın 23. maddesine göre düzenlenmiştir. Aidatlarını bu yasal çerçevede ödeyen TÜPRAŞ işçilerinin yıllık aidat miktarı da Maliye Bakanı Unakıtan’ın açıkladığı gibi 35 trilyon değil, 1,6 trilyon liradır. Söz konusu yasaya göre ödenecek aidatın miktarı sendika ve konfederasyonun tüzüklerinde belirtilir. Yine aynı yasanın aynı maddesinde, “işçi sendikasına işçinin ödeyeceği aylık üyelik aidat tutarı, işçinin bir günlük çıplak ücretini geçemez” hükmü yer almaktadır. Ayrıca söz konusu yasanın belirtilen maddesine göre, sendika tüzüklerine, üye aidatı dışında, üyelerden başka bir aidat alınacağına ilişkin hükümler konamaz. Maliye Bakanı Kemal Unakıtan’ın 35 trilyon liralık toplam aidat miktarını hangi hesaplamalara göre yaptığı bilinmemektedir. Maliye bakanının gerçekleri çarpıtan bu açıklaması, TÜPRAŞ’ta, tartışmaları başka alanlara çekmeye yönelik talihsiz bir beyandır. Bilindiği gibi TÜPRAŞ ihalesine yönelik yargı organlarınca sendikamız lehine verilmiş dört karar bulunmaktadır. Asli görevi hukukun kuralları ile işletilmesini sağlamak olan sayın bakan açıklamaları ile gerçeği kamuoyundan gizleyerek tartışmaları ilgisiz alanlara taşımak istemiştir.

AİDATLAR YASAL ÇERÇEVEDE ÖDENİYOR

Petrol-İş Sendikası'na üyelerince ödenecek aidat miktarı da yukarıda belirtilen yasal çerçeve doğrultusunda belirlenmiştir. Buna göre sendikamıza üye bir işçinin ödediği aylık aidat tutarı, günlük çıplak ücretinin %75'i oranındadır. Sendikamıza üye olan TÜPRAŞ işçileri de sendikamızın tüzüğünde yer alan bu hükümlere göre aidatlarını ödemektedirler. Bu miktar TÜPRAŞ'ta çalışan bir işçi için ayda ortalama 36 milyon liradır. Petrol-İş Sendikası'na üyelerince ödenen aidat miktarları görüldüğü gibi yasalarda belirtilen oranın da altındadır. Bunun yanında sendikalara ödenecek aidatın miktarı da işverenin kamu veya özel sektöre ait olmasına göre değil adı geçen yasanın hükümlerine göre belirlenmektedir.

TÜPRAŞ rafinerilerinde Petrol-İş'e üye 3739 işçi çalışmaktadır ve yukarıda açıklanan mevzuata göre bu işçilerin sendikamıza ödedikleri aidatın aylık toplam miktarı 137 milyar 264 milyon 237 bin 65 lira, bunun yıllık toplam miktarı ise 1 trilyon 647 milyar 170 milyon 844 bin 780 liradır. 30 bine yaklaşan üyeye sahip olan Petrol-İş Sendikası'nın, yasaları, hukuku ve etik değerleri hiçe sayan özelleştirmelere karşı mücadelesinde, toplumun bütün kesimlerinin çıkarlarını savunduğu bilinmektedir. Bütçe gelirlerinin %20'sini oluşturan bir tesisin, ülke çıkarlarına aykırı bir biçimde, şaibeli bir ihaleyle satışının önüne geçilmesi, bakanda bir hazımsızlık doğurmuştur. Bu mücadeleyi sendikanın bir gelir/gider meselesi gibi göstermek ya iş bilmemek ya da bilerek çarpıtmaktan başka bir anlam taşımaz.

Ayrıca kuruluş değeri 7 milyar dolar, sigorta değeri ise 4,4 milyar dolar olan TÜPRAŞ'ın tamamına 1,4-1,5 milyar dolar fiyat biçen Maliye Bakanı Unakıtan'ın bu değerlendirmesinin ne kadar doğru olacağını, TÜPRAŞ'ın ve toplumun ne kadar yararına olduğunu da kamuoyunun takdirine bırakıyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

29 Haziran 2004

**YARGI, TÜPRAŞ İHALESİNDE BİR KARAR DAHA VERDİ:
TÜPRAŞ'IN SATIŞINA ONAY VEREN ÖYK KARARININ DA
YÜRÜTMESİ DURDURULDU**

Ankara 10. İdare Mahkemesi, TÜPRAŞ'ın %65,76 oranındaki kamu payının blok olarak satışına onay veren 03.02.2004 tarihli Özelleştirme Yüksek Kurulu kararının da oybirliği ile yürütmesini durdurdu.

Sendikamız tarafından Ankara 10. İdare Mahkemesi'nde açılan dava, Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun TÜPRAŞ'ın satışına onay veren kararının iptali ve yürütmesinin durdurulması istemini içeriyordu.

Bilindiği gibi Petrol-İş Sendikası, TÜPRAŞ ihalesine yönelik Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na (ÖİB) yürütülen tüm işlemlere karşı yargı yoluna başvurmuştur. Ankara 10. İdare Mahkemesi, TÜPRAŞ'ın kamu payının devrine ilişkin 13.01.2004 tarihli ihale komisyonu kararında, önce yürütmeyi durdurmaya, 02.06.2004 tarihinde ise iptaline oybirliği ile karar vermiştir. ÖİB'nin yürütmenin durdurulmasına ilişkin istemi ise Danıştay 10. Dairesi tarafından 22.06.2004 tarihinde reddedilmiştir.

Ankara 10. İdare Mahkemesi, TÜPRAŞ'ın blok satışına ilişkin ihaleyi sonuçlandıran ve hukuka aykırılığı nedeniyle iptal edilmiş 13.01.2004 tarihli ihale komisyonu kararının onaylanmasına ilişkin ÖYK kararının da hukuki dayanağının kalmadığına karar vermiştir. İlgili mahkeme, yukarıda belirtilen gerekçelerle açıkça hukuka aykırı olan ve uygulanması durumunda giderilmesi güç zararlara yol açabilecek nitelikte bulunan ÖYK kararının yürütmesinin durdurulmasına 24.06.2004 tarihinde oybirliği ile karar vermiştir.

Bağımsız yargının farklı organları TÜPRAŞ ihalesine ilişkin üst üste verdiği bir dizi yargı kararıyla "TÜPRAŞ ihalesinde hiçbir hukuki hata yoktur" söyleminde ısrar edenlere yanıt vermiştir.

Sendikamızın toplumu bilgilendirme çabaları, haklı ve meşru mücadelesi yanında, hukuksal savaşını da kamuoyunun tarafsız bir biçimde değerlendireceğine güvenimiz sonsuzdur.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

13 Temmuz 2004

SAMSUN GÜBRE’NİN ÖZELLEŞTİRME İHALESİ İPTAL EDİLMELİDİR!

ERKAN İnşaat ve Madencilik, 54.150.000 doları ödeyemedi.

TÜRKİYE GÜBRE Sanayi A.Ş.’nin SAMSUN GÜBRE Sanayi A.Ş.’de bulunan %100 oranındaki hissesine, 54 milyon 150 bin dolar ile en yüksek teklif vererek özelleştirme ihalesini kazanan ERKAN İnşaat ve Madencilik Sanayi ve Ticaret Ltd.Şti, son ödeme günü olan 12 Temmuz 2004 tarihinde de bu bedeli Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’na ödeyemedi.

Sendikamızın örgütlü olduğu SAMSUN GÜBRE Sanayi A.Ş.’nin özelleştirme ihalesinde, 54 milyon 90 bin dolar bedelle ERK Dış Ticaret A.Ş. en yüksek ikinci teklifi, 50 milyon dolar ile de ALÇELİK Çelik Yapı İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş., en yüksek üçüncü teklifi vermiş bulunmaktadır. Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK), 12.05.2004 tarihinde, birinci teklif sahibinin sözleşme imzalamaktan veya ihale şartları belgesindeki yükümlülükleri yerine getirmekten imtina etmesi halinde, bu kuruluşun en yüksek ikinci teklif sahibine satılmasına, ikinci teklif sahibinin de sözleşme imzalamaktan veya ihale şartları belgesindeki yükümlülükleri yerine getirmekten imtina etmesi halinde söz konusu kuruluşun üçüncü en yüksek teklif sahibine satılmasına, üçüncü firmanın da bu şartları yerine getirmemesi halinde ise idarenin yetkili kılınmasına karar vermiş bulunmaktadır. ÖYK, teklif sahiplerinin sırasıyla sözleşme imzalamaktan veya ihale şartları belgesindeki yükümlülükleri yerine getirmekten imtina etmeleri halinde, idareye vermiş oldukları geçici teminatların irat kaydedilmesine de karar vermiştir.

SAMSUN GÜBRE Sanayi A.Ş.’nin özelleştirme ihalesi fiyaskoyla sonuçlanmıştır. Çiftçinin ihtiyacı olan sonbahar gübresinin üretimine Temmuz ayında başlanması gerekirken, özelleştirme süreci nedeniyle bu üretime başlanamamış, aksine üretim fabrikada iki ay önce durdurulmuştur. Yine özelleştirme

nedeniyle gübre için gerekli olan hammadde alımına da gidilmemiştir. Başta bölgedeki çiftçiler olmak üzere tarım örgütleri gelişmelerden büyük kaygı duymaktadırlar. Yapılması gereken, özelleştirme ihalesinin iptali ve üretime yeniden başlanmasıdır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

13 Temmuz 2004

İKTİDAR, İŞSİZLİĞE ÇÖZÜM ARAMAK YERİNE YENİ İŞSİZLER YARATIYOR

TÜGSAŞ'ta 11 üyemiz işini kaybetti.

Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB), TÜRKİYE GÜBRE Sanayi A.Ş.'ye (TÜGSAŞ) bağlı GEMLİK GÜBRE Sanayi A.Ş., İSTANBUL GÜBRE Sanayi A.Ş. (İGSAŞ) kuruluşlarının özelleştirilmesinden sonra SAMSUN GÜBRE Sanayi A.Ş.'nin özelleştirme ihalesinin yapılması ve KÜTAHYA GÜBRE Sanayi A.Ş.'de de özelleştirme ihalesine çıkılmış olmasını gerekçe göstererek, TÜRKİYE GÜBRE Sanayi A.Ş. Genel Müdürlüğü'nü tasfiye kararı vermiş, Petrol-İş Sendikası üyesi 11 işçinin de iş akitlerini feshetmiştir.

Sendikamız ve konfederasyonumuz Türk-İş'in TÜGSAŞ Genel Müdürlüğü, ilgili bakanlık ve ÖİB nezdindeki tüm uyarı ve girişimlerine rağmen, sendikamız üyesi işçilerin iş akitlerini feshetme kararından geri dönülmemiş, uygulama hayata geçirilmiştir. AKP iktidarı, medya organlarında da yer alan anketlerin gösterdiği gibi Türkiye'nin sorunları arasında en başta gelen işsizliğe çözüm aramak yerine özelleştirme mağduru işsizlere her geçen gün yenilerini eklemektedir. Özelleştirme mağdurları, emekçi kitleler, aşını, işini elinden alan AKP iktidarını asla unutmayacak, ilk fırsatta bu iktidara da dersini verecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

23 Temmuz 2004

SORUMLULAR DERHAL İSTİFA ETMELİDİR!

Dün (22 Temmuz 2004) İstanbul-Ankara seferini yapan hızlandırılmış tren Sakarya'nın Pamukova ilçesi yakınlarında raydan çıktı. Şu andaki bilgilerimize göre 36 yurttaşımız hayatını kaybetti, 81 yurttaşımız ise yaralandı. Böylece, tamamen makyaja dayalı, reklam amaçlı başlatılan “Hızlı Tren” macerası, ne yazık ki faciayla sonuçlandı.

Başta ulaştırma bakanı olmak üzere ilgili tüm bakanlar ve bürokratlar derhal istifa etmelidir.

Ulaştırma bakanı istifa etmelidir; çünkü onun görev alanına giren bir işin teknik donanımının ve bilimsel sağlamlığının ne ölçüde var olup olmadığıyla ilgilenmemiştir. Kendisine emanet edilen insanlarımızın hayatlarını korumayı başaramamıştır.

İlgili tüm bürokratlar istifa etmelidir; çünkü bilim insanlarının uyarılarını dikkate almamışlar ve politikacıların reklam malzemesi olmaktan çekinmemişlerdir.

Tüm sorumlular derhal istifa etmelidir; çünkü onlarca bilim insanının teknik hazırlıkların ve donanımın yetersizliğine ilişkin verdikleri raporları ısrarla görmezlikten gelmişlerdir.

İnsanımızın hayatı hiçbir zaman bu kadar ucuzlatılmamıştı. Yurttaşlarımızı politikacıların şahsi menfaatlerine ve hırslarına kurban eden bu sorumlular derhal istifa etmeli ve yargılanmalıdır. Bu işin faturasını göstermelik olarak alt düzeyde birkaç görevliye çıkartmaya çalışanlara karşı tepki göstereceğimizi şimdiden bildiriyoruz.

Biz, Petrol-İş Sendikası olarak tüm mağdurların yanında olduğumuzu bildiriyoruz. Bu konuda gereken tüm yardım taleplerine elimizden gel-

diğince cevap vermeye çalışacağız.

Sorumsuzluk örneği bu faciada hayatını kaybedenlere Tanrı'dan rahmet, yaralı tüm yurttaşlarımıza da acil şifalar dileriz.

Tüm halkımızın başı sağ olsun.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

09 Eylül 2004

ETİBANK BAKIR MADENİNDEKİ FACİADA 19 İŞÇİNİN ÖLÜMÜ DERİN ÜZÜNTÜ YARATTI

Madende hayatını kaybeden işçiler özelleştirme politikalarının kurbanı.

Kastamonu'nun Küre ilçesinde STFA'nın işlettiği ETİBANK A.Ş.'ye ait bakır madeninde çıkan yangında, 19 maden işçisinin ölümü ve 19 işçinin de yaralanması, ülkemizde ve örgütümüzde derin bir üzüntü yaratmıştır. Yangında hayatını kaybeden işçilere Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı, yaralı işçilere ise acil şifalar diliyoruz.

Daha önce KARADENİZ BAKIR İşletmeleri tarafından işletilirken, önce ETİ Holding'e, sonra Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na devredilen maden sahasının işletme hakkı, bu yılın şubat ayında yapılan özelleştirmeye STFA tarafından satın alındı. Özelleştirmeye birlikte konfederasyonumuz Türk-İş'e bağlı Türkiye Maden-İş üyesi işçilerin iş akitlerinin feshedildiği bakır madeni işyerinde, özelleştirildikten sonra iş kazalarının arttığı tespit edilmiş, çıkan yangın ile ölümlü ve ölümsüz iş kazası doruğa ulaşmıştır. Özelleştirmelerle mücadele ederken, özelleştirmelerin işçi sağlığı ve iş güvenliği açısından da riskler taşıdığını bu vesile ile belirtmek istiyoruz.

Özelleştirmeler sonucunda özel sektörün eline geçen işletmeler kâr amacına odaklandığı için, kamu yararı ile işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerine gerektiği gibi önem verilmemektedir. Kastamonu'daki yangın bunun birçok örneklerinden sadece biridir. Bakır madeninde hayatını kaybeden işçiler, özelleştirme politikalarının kurbanı olmuşlardır.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

15 Eylül 2004

İLK FİRMADAN SONRA İKİNCİ FİRMA DA ÖZELLEŞTİRME BEDELİNİ ÖDEYEMEDİ

Hükümet, SAMSUN GÜBRE'yi çökertiyor.

SAMSUN GÜBRE'nin özelleştirme ihalesini kazanan ERKAN İnşaat ve Madencilik, 54 milyon 150 bin doları 12 Temmuz tarihinde ÖİB'ye ödeyemeyince, ihale ikinci firma ERK Dış Ticaret A.Ş.'nin üzerinde kaldı. Bu firma da taahhüt ettiği 54 milyon 90 bin doları ödeyemedi. İhale bedelini üçüncü en yüksek teklifi veren ALÇELİK firmasının da ödeyip ödeyemeyeceği belirsizliğini korurken, fabrikada örgütlü olan Petrol-İş, ihalenin iptal edilmesi ve üretime yeniden başlanması gerektiğini bildirdi.

TÜRKİYE GÜBRE Sanayi A.Ş.'ye bağlı olan SAMSUN GÜBRE Sanayi A.Ş.'nin özelleştirme ihalesinde, 54 milyon 150 bin dolar ile en yüksek teklifi veren birinci firma olan ERKAN İnşaat ve Madencilik'in ihale bedelini son tarih olan 12 Temmuz 2004 tarihinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na (ÖİB) ödeyememesi nedeniyle, ihale üzerinde kalan ve 54 milyon 90 bin dolar ile ikinci en yüksek teklifin sahibi olan ERK Dış Ticaret A.Ş.'de bu bedeli karşılayamadı.

Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun (ÖYK) 12.05.2004 tarihli kararı, birinci teklif sahibinin sözleşme imzalamaktan veya ihale şartları belgesindeki yükümlülükleri yerine getirmekten imtina etmesi halinde, bu kuruluşun en yüksek ikinci teklif sahibine satılmasını, ikinci teklif sahibinin de sözleşme imzalamaktan veya ihale şartları belgesindeki yükümlülükleri yerine getirmekten imtina etmesi halinde söz konusu kuruluşun üçüncü en yüksek teklif sahibine satılmasını öngörüyor. İhale şu anda, 50 milyon dolar ile en yüksek üçüncü teklifi veren ALÇELİK Çelik Yapı İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin üzerinde kalırken, özelleştirme süreci nedeniyle dokuz aydır üretimine ara verilen SAMSUN GÜBRE Fabrikası'nın zararı ise 10 milyon dolara yaklaştı. ÖYK

Petrol-İş Adana Şube Başkanı Ahmet Kabaca: "Sasa Dupont yargıyı yanıltıyor"

Adana Şube Başkanımız Ahmet Kabaca, sendikamızın örgütü olduğu Sasa Dupont Sabancı Pol-yester'de çalışan ve 23 Haziran 2003 tarihinde sendikaya üye olan ancak işverenin bunu kabul etme-mesi nedeniyle üyelikleri yargıya in-tikal eden 252 Petrol-İş üyesi işçi ile ilgili olarak işverenin Yargı'yı yanıltarak, suç işlediğini açıkladı. Kabaca "Bu arkadaşlarımızın yasal hakkı olan sendikali olma haklarını kazanabilmek için yargıya başvuruldu. Dosyalar ikiye bölünerek, işçilerin 126'sının davası, Adana Birinci İş Mahkemesi'nde, 126'sının davası da Adana İkinci İş Mahkemesi'nde görülmektedir. Adana İkinci İş Mahkemesi işçileri haklı bularak, "işçiler sendikali olmaktadır. Bu bir muvazaalı çalışmadır" karar vermiş bulunmaktadır. İşverenin kararı temyiz etmesiyle, Yargıtay da eksik incele-me nedeniyle karar (usulden) boz-

muştur" dedi. Bu bozma sonrasında Mahkeme'nin eksik incelemeyi gider-mek için işverinde keşif yapma kara-rı aldığını bildiren Kabaca, keşif ön-cesi, bu çalışanların yasal hakları olan sendikali olmalarını önlemek için işverenin, işçilerin işyerlerini de-ğiştirerek, delilleri yok etmeye çalış-tığını söyledi. Kabaca, keşif söz konu-su olan işletmelerde çalışan işçilerin ücretsiz izne gönderilerek işverenin, gerçekleri Mahkeme ve Keşif Heye-tinden saklama çabası içerisine girdi-ğini belirtti.

Teklas ve Teksilikon davaları birleştirildi

4 Mart 2004'te sendikamızın örgüt-lenme çalışmasına başladığı Teklas ve Teksilikon işyerlerindeki sendikal mücadeleimiz devam ed-yor. Sendikali olduktan için işten çı-karılan üyelerimizin de işe iade davaları açıldı ve bu davalar devam edi-yer. 3 grupta açılan davalar, 16 Ağustos'ta aynı günde yapılmak su-ratıyla birleştirildi. Sendikamızın Gebze Şube Başkanı Süleyman Ak-yüz, Teklas ve Teksilikon işyerlerin-de sendikal mücadele dönüs olma-

yacağını bildirerek, işçilere bölün-me-meleri, birlikte hareket etmeleri çağrı-sında bulundu.

Kütahya Gübre'de özelleştirme

Sendikamızın örgütü olduğu Türkiye Gübre Sanayi A.Ş. (TÜGSAŞ) bağı-lı ortaklığı Kütahya Gübre Sanayi A.Ş.'ye ait varlıkları, Varlık Satışı yöntemiyle özelleştirme ihalesi nihai pazarlık görüşmeleri tamamlandı. Kütahya Gübre Sanayi A.Ş.'ye en yüksek teklifi 10.740.000 ABD doları ile Yil-diz Entegre Ağaç Sanayi ve Ticaret A.Ş. verdi. Komisyon kararı Rekabet Kurumu'nun onayına sunuldu.

SAMSUN GÜBRE'NİN ÖZELLEŞTİRME İHALESİ IPTAL EDİLMELİ

**Erkan İnşaat ve
Madencilik,
54.150.000
doları ödeyemedi**

Türkiye Gübre Sanayi A.Ş.'nin Samsun Gübre Sanayi A.Ş.'de bulunan yüzde 100 oranındaki hissesine, 54 milyon 150 bin ABD doları ile en yüksek teklif ve-rerek özelleştirme ihalesini kaza-nan Erkan İnşaat Madencilik Sa-nayi ve Ticaret Limited Şirketi, son ödeme günü olan 12 Tem-muz 2004 tarihinde de bu bedeli Özelleştirme İdaresi Başkanlı-ğ'ına (ÖİB) ödeyemedi.

Sendikamızın örgütü olduğu Samsun Gübre Sanayi A.Ş.'nin özelleştirme ihalesinde, 54 mil-yon 90 bin ABD doları bedelle Erk Dış Ticaret A.Ş. en yüksek ikinci teklifi, 50 milyon ABD dola-rı ile de Alçelik Çelik Yapı İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş., en yük-sek üçüncü teklif vermiş bulun-maktadır. Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK), 12.05. 2004 tar-hinde, birinci teklif sahibinin söz-leşme imzalamaktan veya ihale şartları belgesindeki yükümlük-leri yerine getirmekten imtina et-mesi halinde, bu kuruluşun en yüksek ikinci teklif sahibine satıl-masına, ikinci teklif sahibinin de sözleşme imzalamaktan veya ihale şartları belgesindeki yükümlükleri yerine getirmekten imtina etmesi halinde söz konusu kuruluşun üçüncü en yüksek tek-lif sahibine satılmasına, üçüncü firmanın da bu şartları yerine ge-tirmemesi halinde ihalenin iptal edilmesine ve karar gerekliliğinin yerine getirilmesi konusunda ise idare'nin yetkili kılınmasına karar vermiş bulunmaktadır.

kararı, üçüncü firmanın da ihale bedelini ödeyememesi ve gereken şartları yerine getirmemesi durumunda, ihalenin iptal edilmesi ve karar gereklerinin yerine getirilmesi konusunda ÖİB’yi yetkili kılıyor.

SAMSUN GÜBRE FABRİKASI ÇÖKERTİLİYOR

SAMSUN GÜBRE Fabrikası’nın özelleştirme ihalesinin fiyaskoyla sonuçlandığını söyleyen Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, “Özelleştirme süreci nedeniyle fabrikada dokuz aydır üretim yapılmıyor. Üretime ara verilmeseydi şu ana kadar 600 bin tonluk gübre üretimi yapılacaktı. Fabrikada oluşan zarar 10 milyon dolardır. AKP Hükümeti SAMSUN GÜBRE’yi çökertiyor. Hükümetin planı SAMSUN GÜBRE’yi yok etmek. İhale bir an önce iptal edilip, fabrikada tekrar üretime geçilmelidir” dedi. Öztaşkın şu bilgileri verdi:

“Sendikamızın örgütlü olduğu bu fabrikada dokuz aydır üretim yapılmaması nedeniyle 600 bin tonluk diamonyum fosfat (DAP) gübresi açığı oluştu. Bu ürünü bu fabrika üretmiş olsaydı çiftçiye tonunu 480 milyon liradan satacaktı. Üretimin olmaması nedeniyle gübrede oluşan açık, ithalatla karşılanacak. Aynı cins ithal gübrenin tonunun, çiftçiye maliyeti ise 600-650 milyon lira arasında olacak.” SAMSUN GÜBRE Fabrikası’nda sonbahar gübresi üretimine Temmuz ayında başlanması gerekirken hâlâ üretimin başlatılmadığına ve hammadde alımı yapılmadığına dikkat çeken Öztaşkın, özelleştirme sürecinin başta bölgedeki çiftçiler olmak üzere tüm tarım örgütlerini kaygılandırıldığını bildirdi. Öztaşkın, SAMSUN GÜBRE Fabrikası için alınması gereken en doğru kararın, özelleştirme ihalesinin iptali ve üretime yeniden başlanması olacağını sözlerine ekledi.

28 Eylül 2004

BAYER, GEBZE FABRİKASI'NDAKİ ASPİRİN HAMMADDE ÜRETİM BÖLÜMÜNÜ KAPATTI

BAYER Türk de işçileri kapıya koydu.

BAYER Türkiye, BAYER Türk Gebze Fabrikası'ndaki hayvan sağlığı ve ziraat ürünlerinin yanı sıra aspirinin aktif maddesi asetilsalisilik asiti de içeren aktif kimyasal hammaddeler üretilen bölümünü kapattı. Sendikamıza üye 14 işçiyi emekli eden firma, altı işçimizi de işten çıkardı. Fabrikada eyleme başlayan 80 üyemiz, işten çıkarılan üyelerimiz geri alınana kadar eylemlerini sürdürecekler.

İlaç, sağlık ürünleri, tarım ilaçları, polimerler ve kimyasallarda dünya çapında üretim yapan, 136 binden fazla patente, 26 binden fazla ticari markaya sahip olan Alman kökenli BAYER AG'ye bağlı BAYER Türkiye, BAYER Türk Gebze Fabrikası'ndaki hayvan sağlığı ve ziraat ürünlerinin yanı sıra aspirinin aktif maddesi asetilsalisilik asiti de içeren aktif kimyasal hammaddeler üretilen bölümünü kapattı. Sendikamıza üye 14 işçiyi emekli eden firma, altı üyemizi de işten çıkardı. BAYER Türk Gebze Fabrikası'nda çalışan sendikamız üyesi 80 işçi, işverenin bu kararını protesto etmek ve işten çıkarılan arkadaşlarının geri alınması için eyleme başladı. Dün geceyi fabrikada geçiren işçilerin eylemine bugün de eş ve çocukları katılacak. Sendikamız üyesi işçiler, işten çıkarılan arkadaşları geri alınana kadar eylemlerini sürdürmekte kararlılar.

GÖRÜŞMELERDEN SONUÇ ALINAMADI

Sendikamız Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, BAYER Türk Kimya San. Ltd. Şti. Genel Müdürü Heiner Gattineau ile konuyu daha önce görüştüklerini ancak bir sonuç alınamadığını belirterek şu bilgileri verdi:

“Sn. Gattineau kendisiyle yaptığımız görüşmede, BAYER'in Gebze'de-

ki aspirin hammaddesi üretilen bölümünün kapatılacağını ve bu hammaddenin artık İspanya'daki fabrikadan ithal edileceği bilgisini verdi. Aspirin hammaddesi üretilen bölümün kapatılmasından sonra fabrika genelinde 14 işçinin emekli edileceğini belirten Gattineau, altı işçinin ise BAYER Türk'ün diğer fabrikalarında veya aynı fabrika içinde başka bölümlerde istihdam edilmesi için çaba göstereceğini bildirdi. Ancak son durumda bu işçiler kapı dışarı konuldu.”

Türkiye'ye doğrudan yabancı sermaye gelmediğine, mevcut yabancı sermayenin de artık istihdam yaratmadığına, mevcut üretim tesislerini kapattığına dikkat çeken Öztaşkın şöyle devam etti.

“İşten çıkarılan işçilerin maliyetini, kısa ve uzun vadede paylaşabileceğimizi BAYER yöneticilerine teklif ettik. BAYER Türk ile yapacağımız toplu iş sözleşmelerinde bu durumu göz önüne alacağımızı belirtmemize rağmen işveren buna olumsuz yaklaştı ve işçiler işten çıkartıldı.”

29 Eylül 2004

BAGFAŞ İŞVERENİ SENDİKAL ÖRGÜTLENMEYİ HAZMEDEMİYOR

Petrol-İş Bandırma Şubesi Mali Sekreteri Yılmaz Gürpınar tazminatsız işten çıkartıldı.

Sendikal örgütlenmeye tahammül edemeyen BAGFAŞ Bandırma Gübre Fabrikaları A.Ş. işvereni, Bandırma şubemiz mali sekreteri, dokuz yıllık BAGFAŞ işçisi Yılmaz Gürpınar'ı tazminatsız olarak işten çıkarttı. Kemal Gencer'in sahibi olduğu BAGFAŞ Bandırma Gübre Fabrikası'nda sendikal örgütlenmeye öncülük eden Yılmaz Gürpınar'a hiçbir iş güvenliği önlemi alınmadan ve iş müsaadesi verilmeden, kasıtlı olarak görevi olmayan bir iş teklif edilince, Gürpınar'ın iş akdi, verilen işi yapmadığı gerekçesiyle tazminatsız olarak feshedildi.

Demokrasi, özgürlük ve insan hakları konularında Avrupa Birliği ülkelerini örnek gösteren ve Türkiye'nin de bu ülkelerin kriterlerine ulaşması gerektiğini her vesileyle dile getiren, görüş bildiren, siyasi iktidarlara baskı yapmaya çalışan işverenler, sıra kendi işyerlerine gelince sendikal örgütlenmeye tahammül edemiyor, işçilerin en doğal hakkı olan sendikalaşmaya acımasızca tepki gösteriyorlar. İşçilerin örgütlenmelerini, sendikaya üye olmalarını engellemek için her türlü baskıyı uygulayan BAGFAŞ işvereni çalışanları işsizliğe, açlığa mahkum ediyor. Bu baskıların en acımasızı ise son olarak Bandırma şubemiz mali sekreteri Yılmaz Gürpınar'a yapıldı ve kasıtlı olarak kendisine görevi olmayan bir iş teklif edildi. Oysa yürürlükteki yönetmeliğe göre yanıcı, parlayıcı, patlayıcı ve kimyasal ürünlerin üretildiği işkoluna giren BAGFAŞ gibi işyerlerinde önce iş güvenliği tedbirleri alınıp, iş müsaadesi verildikten sonra yeni bir görevlendirme yapılabilir. Hiçbir iş güvenliği önlemi alınmadan ve iş müsaadesi verilmeden, kasıtlı olarak Bandırma şubemiz mali sekreteri Yılmaz Gürpınar'a görevi olmayan bir iş teklif edilince,

Gürpınar'ın iş akdi, verilen işi yapmadığı gerekçesiyle tazminatsız olarak feshedildi.

BAGFAŞ SABIKALI BİR İŞYERİDİR

BAGFAŞ her dönemde sendikaya karşı çok sert bir tutum takınmakla sabıkalı bir işyeridir. Sendikamızın 20 yılı aşkın süredir örgütlü olduğu BAGFAŞ Bandırma Gübre Fabrikası'nda en son toplu iş sözleşmesini 1 Ocak 1999-31 Aralık 2000 tarihleri arasında uygulayabildik. Bu tarihten sonra sendikamıza karşı çok sert bir tutum alan BAGFAŞ işvereni, her türlü baskı, tehdit ve hile ile bu işyerinde toplu iş sözleşmesi yetkimizi sona erdirdi. Tüm bu baskı, tehdit ve oyunlara rağmen çalışanların sendikamızla üyelik ilişkileri devam ediyor ve çalışanlar tekrar toplu iş sözleşmesi yetkisini alma mücadelelerini sürdürüyorlar.

ÖRGÜTLENME İŞÇİLERİN EN TEMEL HAKKIDIR

İşverenler şu gerçeği bilmelidirler ki işçiler olduğu sürece, işgücünün örgütlü pazarlığı da her zaman olacaktır. Üretim süreçlerine yeni sistemler getirilse de teknolojik gelişmeler en üst düzeylere çıkarılsa da meslekler ve sektörlerde değişimler olsa da mavi yakalı işçiler azalıp, beyaz yakalı işçiler artsa da yine işçiler ve işçi sınıfının varlığı devam edecektir. Anayasamızın 51. maddesinde de işçilerin örgütlenme hakkı güvenceye alınmıştır. Bu madde aynen şöyledir: “Çalışanlar ve işverenler, üyelerinin çalışma ilişkilerinde, ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek için önceden izin almaksızın sendikalar ve üst kuruluşlar kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten serbestçe çekilme haklarına sahiptir. Hiç kimse bir sendikaya üye olmaya veya üyelikten ayrılmaya zorlanamaz.”

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

01 Ekim 2004

BAYER GEBZE FABRİKASI İŞÇİLERİNİN EYLEMİ SONA ERDİ BAYER TÜRKİYE, ÇIKARTTIĞI İŞÇİLERİ GERİ ALDI

BAYER Türk Gebze Fabrikası'ndaki aspirin hammaddesi üretim bölümünü kapatmasını gerekçe göstererek, 14 işçiyi emekli eden, altı işçiyi de işten çıkartan BAYER Türkiye, Petrol-İş'in direnişi karşısında altı işçiyi Gebze Fabrikası'nın değişik bölümlerinde ve Topkapı'daki BAYER İlaç Fabrikası'nda istihdam etmek üzere geri aldı. Bunun üzerine sendika eylemleri sona erdirdi.

BAYER Türk Gebze Fabrikası'ndaki aspirin hammaddesi üretim bölümünü kapatmasını gerekçe göstererek, 14 işçiyi emekli eden, altı işçiyi de işten çıkartan BAYER Türkiye, Petrol-İş üyesi işçilerin eylemlerinin dördüncü gününde geri adım atarak, çıkarttığı altı işçiyi geri aldı.

Petrol-İş Sendikası üyesi işçilerin, işten çıkartılan arkadaşları geri alınana kadar eylemleri sürdürme kararlılığı göstermesi üzerine, eylemlerin dördüncü gününde geri adım atan BAYER Türkiye işvereni, çıkartılan altı işçiyi geri alarak bu işçilerden Y. Cengiz Bayboğa, Ayhan Öztürk, Resul Öztürk ve İsa Albayrak'ı BAYER Türk Gebze Fabrikası'nın değişik bölümlerinde, Can Çelik ve Şeref Bayhan'ı da Topkapı'daki BAYER İlaç Fabrikası'nda istihdam edecek.

Çıkartılan işçilerin geri alınması durumunda maliyetlerin paylaşılacağını daha önceden işverene ve kamuoyuna açıklayan Petrol-İş Sendikası, BAYER Türkiye işverenin, yeniden işe alınan işçilerin iki fabrikanın değişik bölümlerinde, ancak üçüncü kademedan işe başlatılabileceği teklifini ise kabul ederek, eylemleri sona erdirdi. Kıdem ve ihbar tazminatları ödendikten sonra işbaşı yaptırılan altı işçi, üçüncü kademedan işe başladıkları için önceki aldıkları ücretlerden daha düşük bir ücretle istihdam edilecekler.

05 Ekim 2004

ÜLKER GRUBU, KENDİ KURDURDUĞU SENDİKAYA ÜYE OLMAYAN İŞÇİLERİ İŞTEN ÇIKARTTI

Petrol-İş'ten istifa etmeyen 25 işçinin iş akdi feshedildi.

Grubun ambalaj şirketlerinden 494 işçinin çalıştığı POLİNAS'ta, işçileri kendi eliyle kurdurduğu ancak toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi olmayan Öz-Petrol-İş'e üye yapan ÜLKER Grubu, işçilerin 54 yıllık Petrol-İş Sendikası'na geçmeleri ve bu sendikadan istifa etmemeleri üzerine, işçilerin iş akitlerini feshetti.

ÜLKER Grubu, Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu ambalaj ve hizmetler grubu şirketlerinden, 494 işçinin çalıştığı POLİNAS Plastik Sanayi ve Ticaret A.Ş. işçilerini önce kendi eliyle kurdurduğu Öz-Petrol-İş Sendikası'na üye yaptı. Ancak toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi olmayan, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı kayıtlarında dahi yer almayan bu sendikadan işçiler kendi özgür iradeleriyle istifa edip, 54 yıllık Petrol-İş Sendikası'na geçince, ÜLKER Grubu, işçilerin Petrol-İş'ten istifa etmeleri için yoğun baskı uyguladı.

ÜLKER Grubu şirketlerinden POLİNAS işvereni, Petrol-İş'ten istifa etmeyen ve Öz-Petrol-İş'e geçmeyen 28 işçiyi dün işten çıkarttı. Onursal başkanlığını Sabri Ülker, holding icra kurulu başkanlığını Murat Ülker'in yaptığı 60 yıllık ÜLKER Grubu'nda kendi özgür iradeleriyle sendikalarını seçen işçilerin işten atılmaları, 500'e yakın işçinin çalıştığı POLİNAS'ta işçilerin büyük bir tepki göstermesine neden oldu. İşçilerin özgür iradeleriyle örgütlenmelerine tahammül edemeyen ÜLKER Grubu, işten çıkartmaya ise performans düşüklüğünü gerekçe gösterdi. Oysa çıkartılan 28 işçiden dokuzunun, Petrol-İş'ten istifa etmedikleri için daha önce görev yerleri değiştirilmiş, yedisi grubun Gebze, biri Ankara, biri de Konya'daki işyerlerinde görevlendirilmişti.

İŞÇİLER EYLEMDE

ÜLKER Grubu işverenin Petrol-İş Sendikası'ndan istifa etmedikleri gerekçesiyle 28 işçiyi işten çıkartmasını protesto eden POLİNAS işçileri eyleme başladılar. Dün, fabrikada işe giriş ve çıkışlarda alkışlı protesto eylemi yapan işçiler, bugün de gece yarısından sonra fabrikadan çıkmayacaklar. Üç vardiya çalışılan POLİNAS'ta iki vardiya fabrikayı terk etmeyerek geceyi işyeri yemekhanesinde geçirecek.

Çarşamba günü ise işçilerin eylemine, eş ve çocukları ile İzmir ve çevresindeki işyerlerinden gelecek Petrol-İş Sendikası üyesi işçiler de katılacak. Aynı gün saat 16.30'da POLİNAS işyerinde, Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, Genel Sekreteri Mustafa Çavdar ve Genel Örgütlenme ve Eğitim Sekreteri İsmet Yiğit ve POLİNAS işçilerinin de katılacağı bir toplantı düzenlenecek ve basın açıklaması yapılacaktır.

AMBALAJDA LİDER FİRMA

ÜLKER'in ambalaj grubunun iki temel şirketinden biri olan POLİNAS, ürünlerin orijinal ambalajlarında ve plastik filmde uzmanlaşmış bulunuyor. Perakendecilik sektöründe, Türkiye ambalaj sanayinin hakimi ve ambalaj film üretiminde %65'lik pazar payına sahip olan POLİNAS, üretiminin üçte birini de ihraç ediyor. Türkiye'nin ilk ve en büyük BOPP (Çift Yönde Gerdirilmiş Polipropilen) film üreticisi olan POLİNAS, 1982 yılında kuruldu ve 1985 yılında 5000 ton/yıl kapasite ile üretime başladı. Bugün 173 bin 500 metrekaarelik bir alan üzerinde, yedi BOPP üretim hattı, bir CPP-MOPP üretim hattı, bir adet kaplama tesisi, beş adet metalize tesisi, bir adet hologram tesisi ve iki adet açma şeridi tesisi ile hizmet veren POLİNAS, 100.000 ton/yıl kurulu kapasite ile tek çatı altında dünyanın en büyüğü.

12 Ekim 2004

BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRİSİ

Petrol-İş Başkanlar Kurulu 11-12 Ekim 2004 tarihinde Adıyaman’da toplanarak dünyadaki ve ülkedeki gelişmeleri görüşmüş, özelleştirmeleri, örgütlenme faaliyetlerini, toplu iş sözleşmelerini, çalışma hayatını ilgilendiren yasa ve tasarıları, örgüt içinde yaşanan aksaklıklar konusunu ve örgütsel yapının güçlendirilmesini ele almıştır. Başkanlar kurulumuz, ortaya konan görüş ve önerilerin ne şekilde hayata geçirilebileceği konusunda fikir alışverişinde bulunmuş ve tüm bu konulara ilişkin yaklaşımlarını aşağıda yer alan sonuç bildirisi ile üyelerimize ve kamuoyuna duyurmayı kararlaştırmıştır.

Başkanlar kurulumuz, Irak’ta devam eden işgalin ve İsrail’in Filistin halkına uyguladığı sınır tanımaz zulmün tüm insanlığı utandıran bir hâl aldığı tespitini yapmıştır. Yakın tarihsel, kültürel ve siyasi bağlarımız bulunan bu iki kardeş ülkedeki emperyalist saldırganlığa karşı AKP iktidarının daha net tavırlar almasını bekliyoruz. Bölgemizin ihtiyacı, bu iki ülke halkının taleplerine uygun bir barıştan geçiyor. Irak’tan ve Filistin’den bir an önce yabancı güçlerin çekilmesi, Irak’ta demokratik bir seçim yapıldıktan sonra yönetimin tekrar Irak halkına devredilmesi ve Irak ile Filistin halklarının hem ABD’ye hem de İsrail’e karşı yürüttüğü direnişe destek olunması talebimizi ise bir kez daha yineliyoruz.

Bu arada, ülkemizde bir yandan olumlu gelişmeler yaşanırken diğer yandan barış ortamının bozulmasından medet umanlar da harekete geçiyor. Başkanlar kurulumuz herkesi sağduyuya davet etmekte ve barış ve huzur ortamının devam etmesini dilemektedir.

Ülkemiz, Avrupa Birliği ile müzakerelerde yeni bir aşamaya geldi. Türkiye’nin iş ve dış politikasının da uzun bir süre için ana eksenine haline gelecek olan AB hedefi, sadece sermayenin taleplerine uygun bir yapı-

25. DÖNEM 3. OLAĞAN BAŞKANLAR KURULU TOPLANDI:

“AB sürecini avantaja dönüştürelim”

11-12 Ekim tarihleri arasında Adıyaman'da yapılan Başkanlar Kurulu toplantısında, sosyal güvenlikte reform yasa tasarıları; başlayacak olan kamu toplu iş sözleşmeleri, 2821 ve 2822 sayılı yasalarda yapılacak değişiklikler ve sendikaların AB'ye uyumu konuları görüşüldü.

Adıyaman'da 11-12 Ekim tarihleri arasında yapılan Başkanlar Kurulu toplantısında, sosyal güvenlikte reform yasa tasarıları, önümüzdeki dönemde başlayacak olan kamu toplu iş sözleşmeleri, 2821 sayılı Sendikalar ve 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt yasalarında yapılacak değişiklikler, Kıdem Tazminatı Fon Yasası ve sendikaların AB'ye uyumu konuları görüşüldü. Genel Başkanımız Mustafa Öztekin Başkanlar Kurulu'nda yaptığı açılış konuşmasında şunları söyledi:

Yüzümüzü AB'ye çevirelim

"6 Ekimde yayınlanan AB Komisyonu İlerleme Raporunda Türkiye'nin kriterleri yerine getirdiğinin açıklanması Türkiye'yi tam üyelik için AB'ye bir adım daha yaklaştırmış. 41 yıl sonra AB'ye girişin kapısı aralanmıştır. Asalık ayında müzakere tarihi verilmesiyle de Türkiye AB'ye tam üyelik için artık geri dönmeyen bir yola girmiştir.

Bu gelişmelerden sonra Türkiye geçmişten farklı olarak sadece AB'ye tam üyelik için gerekli olan belirli kriterlerin yerine getirilmesine değil, her alanda AB politikalarına endekslenerek, günlük yaşamımızda, iç ve dış politikada

AB belirleyici olacaktır. AB'nin yeryüzü cenneti olmadığının farkındayız. Ancak bu somut gelişmelerden sonra sendikalar olarak biz de yüzümüzü AB'ye çevirmeli, sendikaların ve sendikal mücadelenin AB'ye uyumu üzerine kafa yormalıyız.

Bu anlamda ilk olarak Türkiye'nin AB'nin sosyal kriterlerini de yerine getirmesi için politika oluşturmalı, bu konuda çifte standart politika izleyen hükûmet ve AB'ye baskı uygulamalı,

özellikle örgütlenmenin önünü açan sendikal hak ve özgürlükleri garanti altına alan Anayasal ve Yasal değişikliklerin bir an önce gerçekleştirilmesini talep etmeliyiz.

Irak'taki işgale son verilmesi

Başkanlar Kurulumuzun toplandığı şu günlerde dünyanın bir çok ülkesi ne yazık ki, işgal altında. İşgal altındaki ülkelerden özellikle Irak ve Filistin'de tam bir vahşet yaşanmakta, tüm dün-

lanma olarak kalmamalıdır. Sosyal kriterleri hiç gözetmeden AB uyum yasalarını imzalayan hükümetin, bu konularda ısrarcı olmayan işveren örgütlerinin ve AB siyasetçilerinin çifte standardını açığa çıkartmalıyız. Bunun için de sendikal örgütlenmenin önündeki bütün engelleri kaldıran, barajları işçinin özgür iradesini engellemeyecek düzeylere indiren, sendikal tüm hak ve özgürlükleri teminat altına alan yasal ve anayasal değişikliklerin bir an önce gerçekleştirilmesi konusunda başkanlar kurulumuz tüm emek örgütlerine ortak hareket etme çağrısında bulunmuştur.

Yıllardır cenderesinden kurtulamadığımız IMF politikaları Türkiye için çözüm değildir ve her alanda sorun yaratmaktadır. Uluslararası ve yerli sermaye gruplarının yararına olan ve halkımızı ezen IMF politikalarına derhal son verilmeli ve toplumun büyük kesiminin yararlanacağı radikal değişiklikler yapılmalıdır. Başkanlar kurulumuz bu konunun işçi sınıfının gündeminde kalması için her türden çaba içinde olacağını da beyan eder. Ülkemizin kurtuluşu her alanda tam bağımsızlığı öngören, işsizliği ve yoksulluğu yok etmeyi hedefleyen, gelir adaletsizliğinin önüne geçen politikalarladır.

Başkanlar kurulumuz, önümüzdeki dönem kamu toplu iş sözleşmelerinde her işyerinin kendine özgü sorunlarını gözetken bir politika izlenmesi gerektiğini belirtmiştir. Bu tutumun konfederasyonumuz Türk-İş tarafından da benimsenmesi çağrısında bulunmuştur. Kamuda ücretler arasındaki uçurumu giderecek, yıllardır devam eden kayıpların telafi edilmesini sağlayacak bir ücret politikasının gerekliliği tartışılmazdır. Bunun için çalışma saatlerinin düşürülmesi dahil işçi sınıfı lehine her türlü düzenlemenin yeniden tartışılmaya açılması tavsiyesinde bulunuyor ve bunu sağlamak üzere harekete geçeceğimizi bildiriyoruz. Bu arada kamu işyerlerinde yılda en fazla 11 ay çalıştırılarak mağdur edilen geçici işçilerin daimi kadroya alınması için de talepte bulunuyoruz.

Aynı bağlamda, sendikaların ve hükümetin gündeminde bulunan 2821 ve 2822 sayılı Yasalarda yapılacak değişikliklerde, Kıdem Tazminatı Fon Yasa tasarısı, Sosyal Güvenlikte Reform Yasası konularında bir olubittiyi asla kabul etmeyeceğimiz belirtiyoruz. Söz konusu bu yasa değişikliklerinde Türk-İş'in öneri ve itirazlarını dikkate alan özgürlükçü, demokratik ilke ve normların benimsenmesi için başkanlar kurulumuz gereken bütün çabanın sergileneceğini beyan eder. Sendikalar için ülke

barajını sembolik düzeylere düşürmeyen, işyeri barajını ortadan kaldırmayan bir düzenlemenin ilerleme olmadığı bilinmelidir. Ayrıca 1936 yılında yürürlüğe giren, 1975'ten beri 30 gün olarak hesaplanan kıdem tazminatında asla geri adım atmayacağımız bilinmelidir. Sendikamız fon yasasına karşı tüm konfederasyonların ortak tutum ve tavır alması çağrısında bulunmuştur. Bu yasa taslakları bağlamında kamuyu sosyal güvenlik alanından çekerek sağlık ve sigorta hizmetlerini özel şirketlere devreden, sağlığımızı piyasa kurallarına terk eden düzenlemelere de şiddetle karşı çıkacağımızı beyan ediyoruz.

Kamu çalışanları sendikalarının yürüttüğü görüşmelerde, hükümetin çalışanları enflasyon altında ezdirmeyecek bir zam oranı vermesini diliyor ve bunun için Petrol-İş Sendikası olarak her türlü destekte bulunacağımızı beyan ediyoruz.

Başkanlar kurulumuz, işçi sınıfımızın örgütsüz kesimlerini sendikalaştırmanın demokrasinin gereği olduğunun bilincindedir. Bu amaçla, işçi sınıfını oluşturan tüm kesimler; kadrolu işçilerden geçici işçilere, mütahhit-taşeron işçilerden özel güvenlik mensuplarına ve mühendislerden kapsam dışı personele dek tüm sektör çalışanlarına kapımız ardına dek açıktır. Sendikamız, kardeş sendika ve emek örgütleriyle birlikte yürüttüğü bu doğrultudaki çalışmalarına hiç ara vermeksizin devam edecektir. Ancak, bunun yanı sıra, başkanlar kurulumuz sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri ışığında yürüyen sendikamızın, siyasi iktidarların gölgesine sığınarak işveren sendikacılığı yapanları bulundukları her alanda teşhir etmeye devam edeceğini de tüm kamuoyuna beyan eder.

Başkanlar kurulumuz, özgür iradeleriyle yasal ve anayasal haklarını kullanarak sendikamızı tercih eden POLİNAS işçilerinin yanında olduğunu beyan eder, sendikamıza karşı düşmanca bir tutum sergileyen ve POLİNAS işçilerine her türlü baskıyı uygulayıp sendikamızdan istifa ettiren ÜLKER Grubu'na da bu yasadışı tutumlarından vazgeçemedikleri takdirde örgüt olarak tüketimden gelen gücümüzü kullanabileceğimizi hatırlatır.

Sendikamızın ülke ve toplum yararına yaptığı özelleştirme karşıtı mücadele meyvelerini vermektedir. PETKİM'in satışının gerçekleşmemesi,

TÜPRAŞ'ın satışının durdurulması, demokrasiyi parlamento çoğunluğu sananlara karşı iyi bir ders olmuştur. TÜGSAŞ gibi ülkemizin yüz akı bir kuruluşumuzun özel ellere terk edilmesinden sonra gübre fiyatlarının artması yüzünden halkımızın kısa zamanda kaybettikleri bile, özelleştirmeler konusunda söylediklerimizin tümünün doğruluğunu kanıtlamaktadır.

Başkanlar kurulumuz, AKP'nin özelleştirmeleri hızlandırmak üzere planladığı değişikliklere karşı tüm demokrasi güçleri ve sendikalarla birlikte mücadele etmekte kararlı olduğunu bir kez daha beyan eder.

Saygılarımızla kamuoyuna duyurulur.

Başkanlar Kurulu adına
Genel Başkan
Mustafa Öztaşkın

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası
www.petrol-is.org.tr

19 Ekim 2004

SSK HASTANELERİ, İŞÇİLERİN PRİMLERİYLE KURULMUŞ ÖZEL MÜLKİYETTİR

SSK hastanelerinin devri bir gasptır.

AKP iktidarı, Kamu Kurum ve Kuruluşlarına ait Sağlık Birimlerinin Sağlık Bakanlığı'na Devredilmesine Dair Kanun tasarısı taslağını Bakanlar Kurulu'nda imzaya açmış bulunmaktadır. Hükümet, Sosyal Sigortalar Kurumu'na (SSK) ait 148 hastanenin Sağlık Bakanlığı'na devrine ilişkin ilk adımını da bu şekilde atmıştır. AKP iktidarı en kısa zamanda bu yasa tasarısını Meclis'ten geçirerek, SSK'nın hastane ve sağlık kuruluşlarını elinden almak istemektedir. Yasa taslağı, kamu kurum ve kuruluşlarını kapsamına almasına karşın, özünde SSK hastanelerine el konulmasına yönelik bir yasadır. Çünkü bu yasada, bakanlıklar, bunların bağlı, ilgili veya ilişkili kuruluşları, TBMM, Cumhurbaşkanlığı, Türk Silahlı Kuvvetleri, üniversiteler ile mahalli idarelere ait sağlık kuruluşları hariç tutulmaktadır.

“BEDELLİ DEVREDİLECEK” AÇIKLAMASI ALDATMACADIR

Hazırlanan tasarı taslağında, “bütün kamu kurum ve kuruluşlarına ait hastaneler, kurum tabiplikleri, sağlık evleri, sağlık ocakları, sağlık merkezleri, dispanserler ile sağlık hizmeti sunan bütün birimler” ifadeleri kullanılarak sanki SSK'nın dışındaki bütün bu kuruluşlar Sağlık Bakanlığı'na bağlı değilmiş gibi gösterilmektedir. Ayrıca taslakta SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na bedelsiz olarak devredileceği söz konusu iken kamuoyunun tepkisini azaltmak için Adalet Bakanı ve Hükümet Sözcüsü Cemil Çiçek, SSK hastanelerinin bedelinin ödeneceği demecini vermiştir.

HÜKÜMET KENDİ KENDİSİYLE ÇELİŞİYOR

Taslakta, sağlık hizmetlerinin tek elden yürütülmesi halinde kaynak-

ların daha etkin ve verimli kullanılmasının sağlanacağı, kaynak israfının önleneyeceği ve uygulama birliğinin sağlanacağı belirtiliyor. Bu gerekçe gerçeği saklamak ve gözden kaçırmak içindir. Çünkü hükümetin, TBMM'den geçirdiği ancak Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer tarafından veto edilerek Meclis'e iade edilen Kamu Yönetim Temel Kanunu'na (KYTK) göre Sağlık Bakanlığı sağlık hizmeti sunmaktan tamamen çekilecektir. KYTK yasalaştığında Sağlık Bakanlığı'na bağlı eğitim hastaneleri dışındaki bütün sağlık kurumları İl Özel İdareleri'ne devredileceklerdir. Hastaneler dışındaki diğer sağlık kurumları da belediyelere devredilebileceklerdir. Aslında hükümet, bu yasayla, kamu sağlık hizmetlerini değil tek elde toplamak, yüzlerce parçaya bölerek yok etmek istemektedir.

İŞÇİLER EK OLARAK SAĞLIK VERGİSİ DE ÖDEYECEKLER

Hükümetin hazırladığı bu kanun tasarısı taslağının amacı, SSK'nın 148 hastanesine, 212 dispanserine, 202 sağlık istasyonuna, üç ağız ve diş sağlığı merkezine, altı dispanser/ağız ve diş sağlığı merkezine, iki dispansere ve hemodiyaliz merkezine el koymaktır. Bu kanunla, aynı zamanda, SSK sağlık kurumlarında çalışan 6313'ü uzman, 3675'i asistan ve pratisyen toplam 9988 hekim, 620 diş hekimi, 1235 eczacı, 12.420 hemşire, 4148 sağlık memuru, 1974 ebe, 21.101 diğer sağlık personeli, 2193 işçi ve 255 sözleşmeli, toplam 53.985 sağlık personeli de önce Sağlık Bakanlığı'na sonra İl Özel İdarelerine, daha sonra da gerekirse belediyelere devredileceklerdir. Hükümet, böylece, daha önceden hazırladığı ve bütün çalışanlar için ek bir sağlık vergisi demek olan genel sağlık sigortasının zeminini oluşturmaya hedeflemektedir.

SSK, İDARİ VE MALİ ÖZERKLİĞE SAHİPTİR

SSK, işçilerin sosyal güvenlik kurumu olarak 1946 yılında kurulmuştur ve işçilere onlar adına işverenler tarafından ödenen primlerle finanse edilmektedir. Yasal olarak idari ve mali özerkliğe sahiptir. SSK'nın bütün hastanelerinin, bütün dispanserlerinin, bütün sağlık istasyonlarının, bütün taşınır ve taşınmaz mallarının sahibi işçisi, emeklisi ve onların aileleriyle işçilerdir. SSK hastaneleri, işçiler ve işçiler adına işverenlerin ödediği primler ile hizmet vermektedir. SSK; 58 yıldır fabrikalarda, in-

saatlarda, maden ocaklarında yani en ağır çalışma koşullarında çalışan, on binlercesi iş kazalarında ölen, sakat kalan işçilerin emeği, birikimi ve alınteriyle kurulmuştur ve o şekilde ayakta durmaktadır.

AKP, İŞÇİLERİN BİRİKİMİNİ GASP ETMEK İSTİYOR

İki yıldır SSK'ya tek bir çivi bile çakmayan; SSK kaynaklarını başta kendi yandaşlarına, özel sağlık sektörüne ve ilaç tekellerine aktaranlar şimdi de bütün bu birikime el koymak ve SSK sağlık kurumlarını parçalayarak tasfiye etmek istemektedirler. SSK'nın sağlık kuruluşları özel mülkiyettir ve işçilerle onlar adına işverenler tarafından ödenen primlerle kurulmuştur. Bu sağlık kuruluşları, işçilerin oluru olmadan ne satılabilir ne de devredilebilir.

Bu kanun tasarısı bir gasp girişimidir. Hükümetin, SSK sağlık kurumlarını yok etmeye yönelik bu girişimine karşı SSK'yı savunmak, bütün işçilerin, sendikaların, bütün emekliler ve örgütlerinin, bütün demokratik kitle örgütlerinin, işveren örgütlerinin ve sendikalarının en önde gelen görevidir.

Sendikamız, SSK sağlık kuruluşlarının gaspını hedefleyen bu ve bu tür girişimlere şiddetle karşıdır. AKP iktidarı, bu konuda her türlü eylem ve direnişi göstereceğimizi, hukuki yollar da dahil her türlü girişimde bulunacağımızı bilmelidir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

22 Ekim 2004

YARGI, REKABET KURUMU BAŞKANLIĞI'NIN İTİRAZINI REDDETTİ

TÜPRAŞ'ın satışına rekabet açısından da onay yok.

Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu, Danıştay 10. Dairesi'nin kararına itiraz eden Rekabet Kurumu Başkanlığı'nın itirazını reddetti. Danıştay 10. Dairesi 24 Haziran tarihinde, TÜPRAŞ'ın satışına izin veren Rekabet Kurulu kararının yürütmesini durdurmuştu.

Yargı TÜPRAŞ'ın satışına rekabet açısından da onay vermedi. Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu, Danıştay 10. Dairesi'nin kararına itiraz eden Rekabet Kurumu Başkanlığı'nın itirazını reddetti. Danıştay 10. Dairesi 24 Haziran tarihinde, TÜPRAŞ'ın satışına izin veren Rekabet Kurulu kararının yürütmesini durdurmuştu. Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun verdiği karar ile Rekabet Kurulu kararının yürütmesinin durdurulması kesinleşmiş oldu. Bundan sonraki süreçte ise söz konusu dava dosyası Danıştay 10. Dairesi'ne geri dönecek ve Danıştay 10. Dairesi davayı esastan karara bağlayacak.

Sendikamız, TÜPRAŞ'ın %65,76 oranındaki kamu payının EFREMOV KAUTSCHUK Gmbh şirketine blok satış yöntemiyle devri işlemine onay veren Rekabet Kurulu kararının iptali ve dava sonuna kadar yürütmenin durdurulması istemiyle dava açmıştı. 16.02.2004 tarihinde Danıştay 10. Dairesi'nde açılan davanın ilk aşamasında mahkeme, TÜPRAŞ'ın satışına izin veren Rekabet Kurulu kararının yürütmesini durdurmuş, bunun üzerine de Rekabet Kurumu Başkanlığı, Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'na bu karara karşı itirazda bulunmuştu.

Danıştay 10. Dairesi, Rekabet Kurulu kararında yürütmeyi durdurma

gerekçesini, dava konusu işlemin dayanağı olan satış işleminin hukuken bulunmadığına dayandırmıştı. Çünkü sendikamızın açmış olduğu bir başka dava sonucunda, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB) ihale komisyonu kararı 2 Haziran 2004 tarihinde Ankara 10. İdare Mahkemesi'nce iptal edilmiş ve ÖİB'nin bu karara karşı Danıştay 10. İdare Mahkemesi'nde açtığı iptal davasında yürütmeyi durdurma istemi de 22 Haziran 2004 tarihinde reddedilmişti.

REKABET KURULU KARARINA NEDEN İTİRAZ EDİLMİŞTİ?

Petrol-İş Sendikası'nın, açtığı söz konusu davada Rekabet Kurulu kararlarına ilişkin olarak itirazları şu şekilde olmuştu:

1) Rekabet mevzuatına göre değerlendirmesi yapılacak şirketin kimliğindeki belirsizlik.

13.01.2004 tarihinde yapılan ihaleye EFREMOV KAUTSCHUK GmbH ve ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu olmak üzere iki şirket teklif vermiştir. Ancak;

- a) Rekabet Kurulu'na, ihaleyi kazanan EFREMOV şirketinin %49 payına sahip olan Virgin Adaları'nda kurulu RENIX finans şirketi hakkında bilgi verilmemiş,
- b) EFREMOV'un hakim ortağı olarak ileri sürülen TATNEFT ile ilgili inceleme yapılmamış,
- c) İhale ile hiçbir hukuki bağı olmadığı halde alıcı ortak olarak ilan edilen ZORLU Holding A.Ş. hakkında hiçbir değerlendirmede bulunulmamıştır.

Dolayısıyla Rekabet Kurulu'nun gerçek durumu değerlendirmede ve kimliği belirsiz bir şirket üzerinden verilen bu onay kararının, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkındaki Kanun'un 7. ve 27. maddeleri uyarınca hazırlanan 1997/1 sayılı tebliğin 7. maddesine aykırı olduğu görülmektedir.

2) İzin başvuru süreci 1998/4 sayılı tebliğ hükümlerine aykırıdır.

Söz konusu tebliğin 6. maddesi hükmü gereği, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın (ÖİB) ihaleye teklif veren tüm şirketlerle ilgili bilgileri

tek tek bağımsız dosyalar halinde Rekabet Kurumu'na göndermesi şarttır. Oysa ÖİB, ihale sonrasında sadece EFREMOV şirketine ilişkin bilgileri ve eksiklikleri olan belgeleri göndermiştir. ANADOLU ORTAK GİRİŞİM Grubu'na ilişkin dosya kuruma sunulmamıştır.

3) Kamu yararına aykırılık.

TÜPRAŞ, rafinaj sektöründe %86 pay ile kamu tekeli konumundadır. Kamu payının blok satış yöntemiyle özelleştirilmesi kamu tekeli özel tekele dönüştürecektir. Kamu tekelinin bir başka devletin sahibi olduğu şirkete devri ile özel tekele dönüşmesinin sonuçları Rekabet Kurumu'na değerlendirilmemiştir. Bu yüzden kamu yararına uyarlılık bulunmamaktadır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

26 Ekim 2004

HER ÖZELLEŞTİRME GİBİ KÜTAHYA GÜBRE’NİN ÖZELLEŞTİRİLMESİ DE İŞSİZLİK GETİRDİ

KÜTAHYA GÜBRE’de 325 Petrol-İş üyesi işi işini kaybetti.

Petrol-İş’in örgütlü olduğu KÜTAHYA GÜBRE Sanayi A.Ş.’nin özelleştirilerek YILDIZ Entegre Ağaç Sanayi ve Ticaret A.Ş. ile devir sözleşmesinin imzalanmasından sonra 325 Petrol-İş üyesi işçinin iş akdi feshedildi. İşçilerin kıdem ve ihbar tazminatlarını ÖİB ödeyecek.

Petrol-İş’in örgütlü olduğu TÜRKİYE GÜBRE Sanayi A.Ş.’ye (TÜG-SAŞ) bağlı KÜTAHYA GÜBRE Sanayi A.Ş.’nin özelleştirilmesiyle, Petrol-İş üyesi 325 işçi dahil kapsam dışı personel ile birlikte 400’e yakın çalışan işini kaybetti. Varlık satışı yöntemiyle özelleştirilen KÜTAHYA GÜBRE Sanayi A.Ş.’yi 10 milyon 740 bin dolar karşılığında alan YILDIZ Entegre Ağaç Sanayi ve Ticaret A.Ş. ile devir sözleşmesi imzalanmasından sonra işçilerin iş akitleri feshedildi. İş akitleri feshedilen Petrol-İş üyesi işçilerin ihbar ve kıdem tazminatlarının ise 27 Ekim tarihinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB) tarafından ödeneceği bildirildi.

ÖZELLEŞTİRME POLİTİKALARI ACIMASIZ ŞEKİLDE SÜRÜYOR

Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın konuyla ilgili olarak yaptığı açıklamada, her özelleştirmede olduğu gibi, KÜTAHYA GÜBRE Sanayi’nin özelleştirilmesinin de işsizlik, yoksulluk getirdiğini, çalışanların mağdur edildiğini ve kapı önüne bırakıldığını söyledi. Öztaşkın, özelleştirme politikalarının geçmiş yıllara göre daha acımasız şekilde sürdüğünü belirterek şöyle konuştu:

“Geçmişte yapılan özelleştirmelerde işçilerin iş akitleri hemen feshedilmiyor, işçilerin tüm hakları işletmeyi alan kişi veya firmalara geçiyor ve

istihdamları devam ediyordu. Ancak son yıllarda sermaye hükümetlere, ÖİB’ye baskı yaparak, devir sözleşmelerinden önce işçilerin tüm ihbar ve kıdem tazminatlarının ÖİB tarafından ödenmesini şart koştu. Dolayısıyla ÖİB de KÜTAHYA GÜBRE Sanayi’nde tüm işçilerin kıdem ve ihbar tazminatlarını ödeyerek hepsini kapının önüne koyuyor. İşverene de sıfır riskle, işçileri çıkarılmış fabrikaları, işletmeleri teslim ediyor.”

HAKLILIĞIMIZ BİR KEZ DAHA GÖRÜLDÜ

Kamusal alanı tasfiye edip, sosyal devleti ortadan kaldırmayı amaçlayan ve bütün dünyada küresel bir hareket olarak uygulanan özelleştirmelere karşı Petrol-İş’in 19 yıldır inançlı ve kararlı bir şekilde mücadele ettiğini söyleyen Öztaşkın, konuşmasını şöyle sürdürdü:

“AKP iktidarı tarafından ekonomide estirilen yalancı bahar, enflasyondaki düşüş, milli gelirdeki artış, dövizdeki istikrar, borsanın tavan yapması, Türkiye’de üretim ve istihdamdaki artışı beraberinde getirmemektedir. Türkiye’nin borçları azalmamakta, işsizlerin sayısı her geçen gün artmakta, yoksulluk ve gelir dağılımı adaletsizliği derinleşmektedir. Bu nedenle biz, özelleştirilmelere son verilmesini, KİT’lerin gerçekçi ve çağdaş bir yönetim anlayışı ile teknolojileri yenilenerek üretken kuruluşlar haline getirilmesini savunuyoruz. Türkiye, IMF politikaları yerine kendi programını kendisi yapmalı ve üretimi, istihdamı teşvik edici politikalarla işsizlik, yoksulluk ve gelir dağılımı adaletsizliğinin önüne geçmelidir. Satış yöntemlerinde stratejik değişiklikler yapılarak yeniden hızlandırılmaya çalışılan özelleştirmelere karşı, öncelikle özelleştirme kapsamındaki işyerlerinde örgütlü sendikalarla ve demokrasi güçleriyle dayanışma içinde mücadelemiz daha da inançlı ve kararlı bir şekilde devam edecektir.”

26 Ekim 2004

**PLASTAŞ İŞÇİLERİ MAKİNA TAKİM'İN ÖNÜNDE
EYLEM YAPACAK**

**Galatasaray'ın eski başkanı Faruk Süren, üyelerimizin
alacaklarını iki yıldır ödemedi.**

Galatasaray Spor Kulübü eski başkanı ve TRANSTÜRK Holding'in patronu Faruk Süren sahibi olduğu ve iki yıl önce kapanan PLASTAŞ Fabrikası işçilerinin ihbar ve kıdem tazminatlarını ödemedi. İki yıldır ihbar ve kıdem tazminatlarını alamayan 100 PLASTAŞ işçisi, eş ve çocuklarıyla birlikte Faruk Süren'in sahibi olduğu, Gebze Çayırova'da kurulu MAKİNA TAKİM Fabrikası'nın önünde eylem yapacak. Konuyla ilgili olarak da Petrol-İş Sendikası yöneticileri bilgi verecek.

Kamuoyuna duyurulur.

Eylem yapılacak adres:

MAKİNA TAKİM Endüstri A.Ş. İstanbul Cad. No: 108 Çayırova /Gebze

Eylemin tarihi: 27 Ekim 2004-Çarşamba

Eylemin saati: 10.00

27 Ekim 2004

PLASTAŞ İŞÇİLERİ MAKİNA TAKIM'IN ÖNÜNDE EYLEME BAŞLADI

Galatasaray'ın eski başkanı Faruk Süren, üyelerimizin alacaklarını iki yıldır ödemedi.

İki yıldır ihbar ve kıdem tazminatlarını alamayan PLASTAŞ işçileri olarak Galatasaray Spor Kulübü eski başkanı Faruk Süren'in sahibi olduğu, Gebze Çayırova'da kurulu MAKİNA TAKIM Fabrikası'nın önünde eyleme başlamış bulunuyoruz. Eş ve çocuklarımızla birlikte bugün başlattığımız bu eylemi alacaklarımız ödenene kadar sürdüreceğiz.

TRANSTÜRK Holding Yönetim Kurulu Başkanı Faruk Süren, sahibi olduğu PLASTAŞ Plastik Sanayi ve Ticaret A.Ş.'de çalışan üyelerimizin tazminatlarını iki yıldır ödemiyor. TRANSTÜRK Holding kuruluşlarından olan, otomotiv ve beyaz eşya sektörüne plastik parça üreten Tuzla'daki PLASTAŞ Plastik Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin 2002 yılı Haziran ayında kapanmasıyla, bu işyerinde çalışan Petrol-İş üyesi 100 işçi, ücret, ihbar ve kıdem tazminatlarından oluşan haklarını iki yıldır alamıyor.

“İSTANBUL YAKLAŞIMI”NA GİRDİ AMA BORÇLARINI ÖDEMEDİ

Faruk Süren'in MAKİNA TAKIM ile TRANSTÜRK Holding'in 35,5 milyon dolarlık borçları “İstanbul Yaklaşımı” çerçevesinde yeniden yapılandırıldı. Süren'in borcu yedi yıla yayıldı. Geçen yıl 21 Şubat'ta Vakıflar Bankası Genel Müdürlüğü'nün İstanbul temsilciliğinde yapılan toplantısında, TRANSTÜRK Holding Grubu finansal yeniden yapılandırma anlaşması, alacaklı kuruluşların alacak tutarını temsil edenlerin %94,59'u tarafından imzalandı. Süren, “İstanbul Yaklaşımı” ile rahat-

larken, söz verdiği halde işçilere olan borcunu ise ödemedi.

ÖDEYECEĞİNİ TAAHHÜT ETMİŞTİ

Faruk Süren, sendikamızın örgütlü olduğu işyerinde çalışan ve fabrikanın kapanmasıyla ücret, ihbar ve kıdem tazminatlarını alamayan üyelerimiz için Petrol-İş’e gönderdiği ve kendi imzasını taşıyan yazıda “PLASTAŞ A.Ş.’nin talihsiz sonuna rağmen bu sonuçta en az dahil olan sendikanıza bağlı emekçilerin ücret, ihbar ve kıdem tazminatlarıyla ilgili varmış olduğumuz olumlu ve yapıcı sözleşmenin imzalı bir nüshasını ve emekçi listesini ilişikte takdim ederim” dedi ve işçilerin tazminatlarının ödeneceği sözünü verdi. Süren, yapılan protokole göre, üyelerimize olan toplam 802 bin dolar borcu ödeme taahhüdünde bulundu. 1 Temmuz 2002 yılında imzalanan sözleşmenin üzerinden iki yıl geçmesine rağmen, TRANSTÜRK’ün patronu Faruk Süren bu zamana kadar bu taahhüdünü yerine getirmedi. Faruk Süren’in sahibi olduğu ve iki yıl önce üretimini durduran PLASTAŞ Fabrikası işçilerinin alacakları ücret, ihbar ve kıdem tazminatlarının toplamı işçi başına 22 milyar lira ile 4 milyar lira arasında değişiyor. Yapılan protokolde Faruk Süren, üyelerimizin ücret, toplu iş sözleşmesi farkları, kıdem ve ihbar tazminatlarının toplamı olarak 802 bin dolar alacaklı olduklarını kabul etti ve bu borcu ödeme sözü verdi. Alacaklı üyelerimize ödemeler, 2002 yılı Eylül ayından itibaren başlanacak, borçların tümü 2003 Mayıs ayında ödenmiş olacaktı. Ancak yapılan bu protokole rağmen TRANSTÜRK’ün patronu Faruk Süren, üyelerimize olan borcunu bu zamana kadar ödemedi ve bizleri iki yıldır sürekli oyaladı.

ÜYELERİMİZ, EŞ VE ÇOCUKLARIYLA İKİ YILDIR MAĞDUR DURUMDA

Özelikle otomotiv ve beyaz ve kahverengi eşya endüstrilerine plastik parçalar üreten PLASTAŞ, almış olduğu ISO 9002 sertifikası ile 1996 yılında başlattığı ihracat seferberliği doğrultusunda sektörün önde gelen kuruluşlarındandı. Dolayısıyla PLASTAŞ’ın kapanmasında çalışanların hiçbir kusuru yoktur. Buna rağmen patronların yanlış kararlarının bedeli işçilere çıkartılıyor. Bizler iki yıldır TRANSTÜRK’ün patronu Faruk Süren’e inanarak sabrettik ancak bizim sabrımızın da bir sonunun

olduğu bilinmelidir. İki yıldır çoluk ocuk ailelerimizle mağdur durumda yaşıyoruz. Milyonlarca dolara hükmeden TRANSTÜRK’un patronu bizlerin alacağı bu parayı mı deyemiyor? Tüm iyi niyet ve sabrımıza karşın TRANSTÜRK Holding’in patronu Faruk Süren’in tavrını anlayamıyoruz. Sayın Faruk Süren! Yaptığınız protokolün, imzaladığınız sözleşmenin ardında durmamak, verdiğiniz sözleri yerine getirmemek sizlere ne kadar yakışıyor? Artık sabrımızı taşırmayın! İşçilerin haklarını ödeyin.

Petrol-İş Sendikası
İstanbul 2. Nolu şube Başkanı
Ecvet Eşlegl

28 Ekim 2004

SENDİKAL REKABET SADECE SERMAYENİN İŞİNE YARAR!

Dün (27 Ekim 2004) hükümetin SSK hastanelerine el koyma niyetine son vermek için alanlara çıkan emekçiler kötü bir sürprizle karşılaştılar. Tüm kamuoyunu haklı davalarını anlatarak etkilemek üzere barışçıl miting düzenleyen işçilerimiz, ne yazık ki İzmir’den gelen yaralama haberleriyle sarsıldılar. Zaten işçi/emekçi haberlerine karşı duyarsız davranan büyük medya organları, “birbirine giren sendikalar” haberine dört elle sarıldı. Bu nedenle dünkü eylemin neden ve kime karşı yapıldığı haberlerinden çok, gazete ve televizyonların büyük bir kısmında bu şiddet görüntüleri yer aldı.

TÜMTİS ve Nakliyat-İş Sendikaları arasında birkaç yıldan beri devam eden gerginlik, bu kez İzmir’de patlak verdi. Bizler, Petrol-İş Sendikası olarak kimin haklı kimin haksız olduğu tartışmasına girmekten kaçınmak istiyoruz.

Yaşanan bu olaylar karşısında üzüntümüz sonsuzdur. Daha önce de belirttiğimiz gibi, emek örgütlerinin hiç kimseye “işçiler birbirine düştüler” dedirtme hakkı yoktur. Tarafların derhal bir araya gelmelerini, kangrene dönüşen bu sorunu işçi sınıfını mağdur etmeyecek şekilde çözmelerini bekliyoruz.

Nakliyat-İş ve TÜMTİS yöneticilerinin, aralarındaki bu sorunları hukuk çerçevesinde, meşru temellerde ve işçi sınıfının yıllardır vazgeçmediği kültürüne uygun olarak sağduyuyla halledeceklerine inanmak istiyoruz. Sendikamız bu konuda elinden geleni yapacaktır.

Sorunlar çözülene dek her iki sendikamızın üyelerinin de sükunetle davranacağını ümit ediyoruz.

EMEKLİLER ANKARA'DA SSK HASTANELERİ DEVREDİLEMEZ DİYE HAYKIRDI:

“Sosyal Devlet, Sosyal Adalet istiyoruz”

Sendikamız Petrol-İş'in de yoğun katılım gösterdiği, Emek Platformu'nun Ankara'da düzenlediği “Sosyal Devlet Sosyal Adalet İstiyoruz” mitingi 100 bini aşkın emekçinin katılımı ile gerçekleşti.

Sendikamız Petrol-İş'in de yoğun bir katılım gösterdiği Emek Platformu'nun 20 Kasım Cumartesi günü Ankara'da düzenlediği “Sosyal Devlet Sosyal Adalet İstiyoruz” mitingi 100 bini aşkın emekçi katılımı ile gerçekleşti. SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devri ve Köy Hizmetleri'nin kapatılmasıyla ilgili Emek Platformu'nun oluşturduğu eylem takvimi doğrultusunda Ankara'da merkezi bir miting kararı alındı. SSK'nın özelleştirilme sürecinin bir aşaması olarak planlanan devir, SSK hastanelerinin tamamen tıbbiyle sonuçlanacak bir sürecin parçası. Örgütümüz Ankara mitingine yoğun bir ilgi gösterdi. Mitinge, sendikamızın Alağa, İzmir, Bandırma, Batman, Bursa, Kocaeli, Yarımcı, Gebze, İstanbul 1 Nolu, İstanbul 2 Nolu, Trakya, Ankara, Kırıkkale, Adıyaman, Adana ve Mersin şubeleri büyük bir coşkuyla katıldılar ve son yılları en görkemli mitinglerinden biri olan bu mitinge damgalanı vurdular. Sendikamız Petrol-İş ile birlikte, Yol-İş, Tes-İş, Birleşik Metal-İş, MİS, SES ve Eğitim-Sen'in yoğun bir katılım

göstereği aylum, Sıhhiye meydanında yapıldı.

Emek Platformu Başkanlar Kurulu'nun 2 Kasım 2004 tarihinde Ankara'da yapılan toplantısında alınan kararlar birer birer yaşama geçirildi. Bu kararlar doğrultusunda 20 Kasım 2004 tarihinde Ankara'da yapılan mitinge emekçiler, emekliler, yoksul halk ve işsizler katıldı. Miting için sabahın erken saatlerinde Hipodrom ve Gar önünde toplanan ve başta kontedersyonumuz Türk-İş'e bağlı sendikalar, TMMOB, TTB olmak üzere platform üyesi örgütler ve siyasi partiler burada kortejler oluşturdu. Büyük bir disiplin içinde başlayan yürüyüş sürecince “SSK Hallandır Satılmaz”,

“Genel Grev Geliyor” sloganının abidi, Sıhhiye Meydanına ağmayan emekçiler Başbakan'ın tavrını IMF'ye yumuşak, halka Kazım Paşalı sloganıyla eleştirdi.

Sosyal devlet, sosyal adalet istiyoruz

Emek Platformu Hükümetin, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılması ve SSK hastanelerinin devri ile ilgili olarak, “Sosyal Devlet Sosyal Adalet” mitingi gerçekleştirdi. Mitingde yaklaşık 100 bin emekçi meydana doldurdu. Ankara Gar önünde sabah saat 10.00'dan itibaren bir araya gelmeye başlayan sendikalar, demokratik kitle örgütleri saat 11.00'da Talatpaşa Bulvarı ve Atatürk Bulvarı güzergahını izleyerek Sıhhiye Meydanı'nda miting için toplandılar. Ankara dışından gelen sendikaların sabah saatlerinde tren garında toplanmasıyla yürüyüşe başlandı. Türk-İş'e bağlı sendikaların yoğun katılımının gözlenildiği yürüyüşte sendikamız Petrol-İş, Yol-İş ile birlikte Tes-İş ile DISK'e bağlı Birleşik Metal-İş sendikalarının kitlesi de dikkat çekiyordu. KESK ve

09 Kasım 2004

PLASTAŞ İŞÇİLERİNİN EYLEMİ 14. GÜNÜNE GİRDİ

Öztaşkın: “Süren’in peşini bırakmayacağız.”

İki yıldır ihbar ve kıdem tazminatlarını alamayan PLASTAŞ işçilerinin Galatasaray Spor Kulübü eski başkanı Faruk Süren’in sahibi olduğu, Gebze-Çayırova’da kurulu MAKİNA TAKİM Endüstrisi Fabrikası’nın önünde eş ve çocuklarıyla başlattıkları eylem bugün 14. gününe girdi.

Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın PLASTAŞ işçilerinin eyleminin 14. gününde MAKİNA TAKİM Endüstrisi Fabrikası’na gelerek işçileri ziyaret etti. Öztaşkın burada yaptığı konuşmada işçilerin hakları ödenene kadar eylemlerini sürdüreceklerini ve Faruk Süren’in peşini bırakmayacaklarını söyledi. Öztaşkın şöyle konuştu:

“Faruk Süren, işçilerimize karşılığı olmayan, ticari faaliyeti bulunmayan PLASTEK adlı bir şirketin senetlerini vererek üyelerimizin tepkilerini dindirmeye çalıştı. Süren, tüm iyi niyetlerimize rağmen doğru bir tavır sergilemedi. Hiçbir taahhüdünü yerine getirmedi. Çileyi, açlığı, yoksulluğu çeken, çocuklarına bir lokma ekmek bulamayan üyelerimiz bu güne kadar sabretti. İyi niyetimizi koruduk ama görüyoruz ki bu iş, iyi niyetle olmayacak. Bundan sonra bizden iyi niyet göstermemiz beklenemez. Çünkü Süren’in dürüst olmayan tavrından bıktık. Süren ‘bu işçiler eylem yapmaktan bıkar’ diyorsa yanılıyor. Eylemleri paramızı alana kadar sürdüreceğiz. Faruk Süren’in peşini bırakmayacağız.”

LÜTUF DEĞİL, HAKKIMIZI İSTİYORUZ

Süren’den lütuf değil, haklarını istediklerini belirten Öztaşkın konuşmasını şöyle sürdürdü:

“Biz geceleri nasıl uyuyamıyorsak Faruk Süren de uyuyamayacak.

Süren'den hesap sormak için buradayız. Birazcık vicdanları, birazcık yürekleri varsa bu işçilerin sesine kulak verirler. Süren bize ne zaman sahte olmayan, gerçek senetler verirse ancak o zaman eylemlerimizden vazgeçeriz. Aksi takdirde sadece bu fabrikanın önünde değil, Faruk Süren'in olduğu her yerde eylemlerimizi sürdürmeye kararlıyız.”

YAPILAN PROTOKOLE UYULMADI

TRANSTÜRK Holding Yönetim Kurulu Başkanı Faruk Süren, sahibi olduğu PLASTAŞ Plastik Sanayi ve Ticaret A.Ş.'de çalışan üyelerimizin ücret, ihbar ve kıdem tazminatlarını iki yıldır ödemiyor. TRANSTÜRK Holding kuruluşlarından olan, otomotiv ve beyaz eşya sektörüne plastik parça üreten, Tuzla'daki PLASTAŞ Plastik Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin 2002 yılı Haziran ayında kapanmasıyla, bu işyerinde çalışan Petrol-İş üyesi 100 işçi ücret, ihbar ve kıdem tazminatlarından oluşan haklarını iki yıldır alamıyor. Süren, yapılan protokole göre, üyelerimize toplam 802 bin dolar borcu ödeme taahhüdünde bulundu.

1 Temmuz 2002 yılında imzalanan sözleşmenin üzerinden iki yıl geçmesine rağmen, TRANSTÜRK'ün patronu Faruk Süren bu zamana kadar bu taahhüdünü yerine getirmedi. Faruk Süren'in sahibi olduğu ve iki yıl önce üretimini durduran PLASTAŞ Fabrikası işçilerinin alacakları ücret, ihbar ve kıdem tazminatlarının toplamı, işçi başına 4 milyar lira ile 22 milyar lira arasında değişiyor.

Özellikle otomotiv ile beyaz eşya ve kahverengi eşya endüstrilerine plastik parçalar üreten PLASTAŞ, almış olduğu ISO 9002 sertifikası ile 1996 yılında başlattığı ihracat seferberliği doğrultusunda sektörünün önde gelen kuruluşlarından biriydi. Dolayısıyla PLASTAŞ'ın kapanmasında çalışanların hiçbir kusuru bulunmuyor. Buna rağmen patronların yanlış kararlarının bedeli işçilere çıkartılıyor. Faruk Süren'in MAKİNA TAKİM ile TRANSTÜRK Holding'in 35,5 milyon dolarlık borçları “İstanbul Yaklaşımı” çerçevesinde yeniden yapılandırıldı. Süren'in borcu yedi yıla yayıldı. Süren, “İstanbul Yaklaşımı” ile soluk alırken söz verdiği halde işçilere olan borcunu ödemedi.

11 Kasım 2004

TÜPRAŞ İHALESİNDEKİ USULSÜZLÜKLER ÖRTBAS EDİLEMEZ

Danıştay'ın üst üste verdiği kararlar ile gündemdeki yerini kaybeden TÜPRAŞ ihalesi, *Sabah* gazetesi köşe yazarı Sn. Yavuz Semerci'nin 9-10 Kasım 2004 tarihli yazılarındaki yetersiz ve yanlış bilgilendirme ile gündeme yeniden taşınmaktadır. Söz konusu yazı araştırmaya dayalı olmadığı gibi geleceğe ilişkin doğru bilgileri de içermemektedir.

Sabah gazetesi yazarı Yavuz Semerci, iki gün üst üste yazdığı yazılarında TÜPRAŞ ihalesine ilişkin kararların kamu aleyhine olduğunu, TÜPRAŞ'ın kamu sahipliğinde 2005 yılından itibaren gerekli hamleleri yapamayarak değer yitireceğini, sürecin TÜRK TELEKOM'daki gibi gelişeceğini, mahkemenin şekil şartı nedeniyle iptal kararı verdiğini, ihale sonucunda toplumun ve ülkenin zarara uğrayacağı tespitlerini hukukçu bir dostunun görüşlerine dayanarak geliştirdiğini ifade etmektedir.

Davayı açan ve izleyen Petrol-İş Sendikası'nı ve karar veren yargı organlarını suçlayıcı ifadelerle süslenmiş bu yazıda yargı süreci labirente benzetilmiş, sendikamız ise özelleştirme sürecini hukuk labirentinde dolaştıran kuruluş olarak tanımlanmıştır. Söz konusu yazı araştırmaya dayalı değildir ve geleceğe ilişkin doğru bilgileri içermemektedir.

Sendikamız, kamuoyunu doğru bilgilendirmeyi ve bu konudaki görüşlerini açıklamayı kamu yararına hizmet olarak görmektedir. Yazıda sözü edilen "hukukçu dostun", TÜPRAŞ ile ilgili mahkeme kararının en önemli argümanı olarak açıkartırmaya gidilmemesinin kamu yararına aykırı olduğu yönündeki tespitinin gerçek ile ilgisi bulunmamaktadır.

Mahkeme kararı yansız incelendiğinde iptal kararının hangi tespitlere dayalı olacağı görülecektir.

Bunlar;

- a) Şartlı teklif verilmiş olmasının yasaya ve ihale şartnamesine aykırılığı,
- b) İhale bedelinin peşin veya vadeli mi olduğunun belirtilmemiş olması,
- c) İhaleyi kazandığı açıklanan EFREMOV KAUTSCHUK Gmbh şirketinin, şartnameye aykırı davranarak şirketin son üç aylık bağımsız denetimden geçmiş mali tablolarını sunmamış olması, EFREMOV yerine TATNEFT şirketine ilişkin, üstelik eksik bilgi içeren dokümanların ihale dosyasına sunulması;
- d) İhale hükümlerine uyulmaması ve
- e) Açıkartırmaya gidilmemesidir.

Bu aykırılıkların tek tek istenildiği biçimde çekilerek algılanması, Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşunun satış ihalesindeki usulsüzlükleri örtme çabası olabilir. Bu usulsüzlükleri teke indirgemek, hukuksal yorum hatası olacağı gibi, idari yargının hiçbir özelleştirme işleminde tek başına kamu yararına dayalı iptal kararı vermeme eğilimini de bile rek göz ardı etmek değil midir?

YARGI LABİRENT MİDİR?

Özelleştirme dogmasına takılı olanlar, özelleştirme ile yargı sürecinde yurttaşların ve sendika, meslek odaları vb. gibi örgütlerin çok büyük güçlkle karşılaştıklarını, bunların idarenin ve şirketlerin işlerini kolaylaştırdığını çok iyi bilmektedirler. Yargı labirent midir? Yargı sürecinin hak arama özgürlüğünü ihlal eden boyutta aksadığı gerçektir. Ama bunun sorumluları yargı faaliyetlerini uygun bir biçimde geliştirmeyen siyasi iradedir. Bu durumdan zarar görenler ise özelleştirme işlemlerini yürüten idare ve onlarla hareket eden alıcılar değil, hak aramak için yargı dışında seçeneği ve gücü olmayan kişi ve kurumlardır. Diğer yandan TÜPRAŞ %34'ü halka açık, yani yatırımcıda olan özelleştirilmiş bir şirkettir. Bu yatırımcılar TÜPRAŞ yönetiminde iki yönetim kurulu üyesi ile temsil hakkına sahiptir. Özelleştirme savunucuları, maliye bakanının yasa dışı müdahalesi ile seçilmiş bu iki yöneticiyi alarak yerine,

ÖİB bürokratlarının atanmasına neden ses çıkarma gereği duymamışlardır. Benzer biçimde TÜPRAŞ'ın 2000 yılındaki halka arz tarihinden bu yana kârlılığının artmasına karşın giderek değer kaybetmesine ve küçük yatırımcının zarara uğratılmasına neden sesleri yükselmemektedir? Borsa spekülörleri mi desteklenmektedir?

ZORLU GRUBU'NUN HUKUKSAL NİTELİĞİ YOK

TATNEFT'in, TÜPRAŞ ihalesinde sadece EFREMOV'un TATNEFT şirketinin %51 hissesine sahip olması nedeniyle dolaylı olarak ilgisi bulunurken, ZORLU Grubu'nun hiçbir hukuksal niteliği bulunmamaktadır. Ayrıca TÜPRAŞ anonim bir şirket olup, ticari faaliyetlerini bu kurallarla yürütmektedir. 2003 yılında toplam ham petrol ithalatının ancak %12,8'ini TATNEFT'ten karşılamıştır. TATNEFT, EFREMOV şirketinin tedarikçisi olup, pazarlama faaliyetlerini EFREMOV yürütmektedir. TÜPRAŞ %87'lik ham petrol ithalatını pazar koşullarındaki fiyatlarla seçme özgürlüğünü kullanarak İran, Suudi Arabistan, Libya gibi ülkelerden sağlamaktadır.

Diğer yandan köşe yazısında söz edilen Petrol Yasası, petrol arama ve ham petrol üretimini içeren petrol sektörü faaliyetlerini düzenlemektedir. Ham petrolün işlenmesi (rafinaj), elde edilen petrol ürünlerinin ithalatı, depolanması, dağıtımı, pazarlanması, ihracatı gibi petrol ürünlerinin piyasa faaliyetlerini ise, Petrol Piyasası Yasası düzenlemektedir. Yani bunlar birbirinden çok farklı iki yasal düzenlemelerdir. Konumuzla ilgili olan ve 10 Aralık 2003 tarihinde yasalaşan Petrol Piyasası Yasası'na göre, 2005 tarihinde petrol ürünleri piyasasının liberalizasyonu öngörülmektedir.

Petrol ürünleri/akaryakıt ana dağıtım şirketleri, %40 ithalat limiti olmaksızın ürün ithalatı yapabileceklerdir.

Ancak, kamudan devraldığı depolama kapasitesi ve bayi ağı ile güçlü konumda bulunan POAŞ dışındaki küçük dağıtım şirketlerinin çoğu mevcut ithalat kotasından dahi tam olarak yararlanamamaktadırlar. Kaldı ki POAŞ 2003 yılında zaten dizel yakıt ve kurşunsuz benzin ihtiyacının %40'ını ithalatla karşılamıştır. Bazı dağıtım şirketleri ise fiyat avantajını sağlamak, işletme sermayesi ihtiyacını azaltmak için Bulgaristan,

Romanya, Ukrayna gibi ülkelerden düşük kaliteli, standart dışı ürün ithal etmektedirler. Kaçak akaryakıt ticareti ise 2-2,5 milyar dolarlık bir değere ulaşmıştır.

SERBEST PİYASADA REKABET BU MUDUR?

Yazar, ülkemizin çevre ve insan sağlığını tahrip eden ve kayıt dışı ekonomiyi teşvik eden bu uygulamalara karşı mücadeleyi hukuk labirentinde dolaşma olarak mı görmektedir? Burada kamu zararı söz konusu değil midir? Kamu yararı yüzeysel bir değerlendirme mi olmaktadır? Ya da bütün bunlar serbest piyasa ve kâr uğruna gözlerden mi kaçırılmaktadır? TÜPRAŞ ise 2007 yılına kadar zaten AB spesifikasyonuna uygun ürünleri üreten yatırımlarını tamamlamış olacağından ithalatın serbestleşmesi karşısında, maliyet-zarar analizleri doğrultusunda ihracata yönelerek gelirlerini artırma avantajına sahiptir.

Petrol Piyasası Yasası ile dikey entegrasyona izin verilmesi, TÜPRAŞ'ı daha da güçlendirecektir.

Yasaya göre rafineri şirketleri, dağıtım pazarının %40'ını geçmemek koşulu ile bir veya birden fazla ana dağıtım şirketlerinde çoğunluk hissesine sahip olabileceklerdir. Ulusal rafineri sektöründe %86 paya sahip olan TÜPRAŞ, dağıtım şirketleri için cazip konuma gelmektedir. Petrol ürünleri dağıtımını daha istikrarlı nakit akışları sağladığından son derece kârlı bir alandır. TÜPRAŞ kendi dağıtım şirketi kurarak ya da mevcut şirketlerden birini satın alarak veya ortak olarak bu yasal düzenlemeden avantaj sağlayabilecektir.

Ayrıca TÜPRAŞ, Türkiye'deki ürün depolama kapasitesinin %52'sine sahip olması nedeniyle zaten güçlü konumdadır. Bu bakımdan yeni yasa ile getirilen, dağıtımçıların 90 günlük ulusal stok yükümlülüğünü yerine getirebilecek tek şirket olacaktır. Ek olarak, küçük depolama kapasitesi olan dağıtımçıları ücret karşılığında TÜPRAŞ'ın standartlara uygun depolama tesislerini kullanabileceklerdir. Dolayısıyla, yeni ulusal stok şartı, TÜPRAŞ'ın işletme sermaye ihtiyacını azaltacak ve dağıtım şirketlerinden alınacak ücretlerle ilave gelir yaratılacaktır.

Otomatik fiyatlandırma mekanizmasının kalkması, rafineri çıkış fiyatları

ve pompa fiyatlarının serbest piyasada belirlenmesi, rafineri piyasasında önemli paya sahip olan TÜPRAŞ'ı olumsuz etkilemeyecektir.

TÜPRAŞ, rafineri fiyatlarını dünya fiyatlarından yedi gün gecikme ile belirlediğinden, TL/\$ kuru hızla arttığında, fiyatlar yedi günlük gecikme ile ayarlandığından kârlılığı olumsuz etkilenmektedir.

2005 yılında rafineri fiyatları dünya fiyatlarına göre yedi günden daha az gecikme ile ayarlanacağından TÜPRAŞ'ın kârlılığı artacaktır.

BU YANSIZ BİLGİ VE DEĞERLENDİRMELER;

1) TÜPRAŞ'ı gelecekte olumsuzlukların beklediğine ilişkin ileri sürülen tezlerin, uzmanlık bilgisi ve yeterliliği gerektiren rafinaj sektörü faaliyetleri ve petrol ürünleri piyasası düzenlemelerine ilişkin eksik, yanlış ve yüzeysel bilgilere dayalı geliştirildiğini göstermektedir.

2) Kuralsızlığa, keyfiliğe, yolsuzluğa ve hukuksuzluğa karşı toplum yararını gözeterek mücadele edenlere, “dinozor, statükocu” diyenlere soruyoruz?

a) Bunların devam etmesinden yana tavır almak, muhafazakarlık, statükoculuk değil midir?

b) TÜPRAŞ'ın “serbest piyasa” labirentleri içinde dolaştırılarak buharlaştırılmasına göz yumanlar, hangi yarara hizmet etmektedirler?

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan

12 Kasım 2004

İŞTE LOBİLERİN SSK İLAÇ FABRİKASINI KAPATTIRMAK İSTEMELERİNİN NEDENİ

SSK'nın ürettiği ilacın eşdeğeri ilacı %646 oranında daha pahalıya satan ilaç firmaları var. SSK'dan daha ucuza satan yerli ve yabancı firma yok.

Petrol-İş Sendikası, İstanbul-Şişli'de kurulu SSK İLAÇ Fabrikası'nda üretilen 20 çeşit ilaç ile yerli ve yabancı firmaların ürettikleri eşdeğer ilaçların fiyatlarını araştırdı. Yerli ve yabancı firmaların ürettiği ilaçların, SSK İLAÇ Fabrikası'nda üretilen eşdeğer ilaçlara göre pahalılık oranı %20 ile %646 oranında değişiyor. SSK'nın ürettiği toplam 20 çeşit ilaç yerli ve yabancı ilaç üreticilerinin ürünlerine göre ortalama olarak ise %159 daha ucuz.

SSK'nın ürettiği ilaçlar, bu ilacın orijinaleri veya diğer ilaç üreticisi firmaların ilaç fiyatları ile maliyet analizi yapma imkanı veriyor. Bu durumdan rahatsız olan yerli ve yabancı ilaç firmaları, her dönemde siyasi iktidarlara baskı yaparak, SSK İLAÇ Fabrikası'nı kapattırmak istiyor.

VİTAMİNLERDE %646 ORANINDA DAHA PAHALIYA SATILAN İLAÇLAR VAR

Sendikanın aylık yayın organı *Petrol-İş* dergisinin Kasım sayısında yer alan araştırmada, SSK'nın ürettiği 20 çeşit ilaç ile yerli ve yabancı firmaların ürettiği 95 çeşit eşdeğer ilacın fiyatları karşılaştırıldı. Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü'nün 1 Ağustos 2004 tarihinde onayladığı fiyatlar üzerinden yapılan kıyaslama, ilaçta nasıl korkunç ve haksız kazançlar sağlandığını ortaya koyuyor. Örneğin B kompleks vitaminler arasında yer alan SSK'nın Vitabeks kapsül ilacında adet birim fiyatı 48 bin lira iken MÜNİR ŞAHİN firması tarafından satılan

eşdeğer ilaç Bevitol 20 tb'nin (tablet) adet birim fiyatı 358 bin lira. Yani bu firma bu ilacı SSK İLAÇ'a göre %646 oranında daha pahalıya satıyor. SANTA FARMA firması ise aynı türde Benoral 30 tb adlı ilacı birim fiyat üzerinden SSK'ya göre %353 daha pahalı olarak piyasaya sürüyor.

AĞRI KESİCİLERDE FİYATLAR İFLAH KESİYOR

Bileşiminde etkili madde olarak asetil salisilik asit bulunan ağrı kesicilerden SSK tarafından üretilen İşaspin 500 mg tablet ilacın birim fiyatı 19 bin lira iken ATABAY firması eşdeğer ilaç olan Ataspin B 0,5'in adedini 87 bin liradan satıyor. İLSAN İltaş firması da eşdeğer ilaç olan Asabrin tb'nin adedini 111 bin liradan yani SSK'ya göre %484 oranında daha yüksek fiyata satıyor. Yine ağrı kesici kategorisine giren ilaçlardan SSK'nın ürettiği Seskamol 20 tb tabletin birim fiyatı 22 bin lira iken, BİLİM İLAÇ eşdeğer ilaç olan Volpan tb'yi 51 bin liradan yani SSK'ya göre %132 daha yüksek fiyata satıyor. TOPRAK İLAÇ'ın ürettiği Termacet 500 mg tb'nin fiyatı ise %257 daha yüksek fiyatla 78 bin 500 liraya geliyor.

ANTİBİYOTİKLERDE VURGUN

Antibiyotik ilaçlardan olan, bileşiminde etkili madde olarak sulfametaksazol ve trimetoprim bulunan ve SSK tarafından üretilen Sulfaprim Fort tablet adlı ilacın adet birim fiyatı 92 bin lira iken diğer firmalar tarafından üretilip satılan eşdeğer ilaçların birim fiyatları SSK İLAÇ'a göre yüksek oranda pahalı. SSK'nın ürettiği bu eşdeğer ilaca göre İ.E. ULUGAY firmasının ürettiği eşdeğer ilacın birim fiyatı %351, KOZ İLAÇ'ın ürettiği eşdeğer ilacın birim fiyatı %391, GENESİS İLAÇ'ın ürettiği eşdeğer ilacın birim fiyatı %433, ROCHE'un ürettiği eşdeğer ilacın birim fiyatı ise %628 oranında daha pahalı. Yine aynı kategoride yer alan ve etkili maddesi 400 mg sulfametaksazol ve 80 mg trimetoprim olan ilaçlardan SSK'nın Sulfaprim tabletinin birim fiyatı 46 bin lira iken, GLAXO SMITH, eşdeğer ilaç olan Septrin tb'yi %428, İ. ETHEM ULUGAY firması da Kemoprim tb adlı ilacı %407 oranında daha yüksek fiyattan satıyor. Septrin'in birim fiyatı 242 bin 667 lira iken, Kemoprim'in birim fiyatı 233 bin lira.

ÜLSER İLAÇLARINDA FİYAT FARKI %511'E ULAŞIYOR

Bileşiminde etkili madde olarak famotidin bulunan ülser ilaçlarından SSK'nın ürettiği Seskatidin 40 mg tb ilacın birim fiyatı 49 bin 630 lira iken eşdeğer ilaçlardan ATABAY tarafından üretilen Gastrofam 40 mg tb'nin birim fiyatı 146 bin 333 liraya, MUSTAFA NEVZAT İLAÇ tarafından üretilen Nevofam 40 mg tb 133 bin liraya, BİOFARMA tarafından üretilen Famoser 40 mg tb 155 bin 667 liraya, DEVA tarafından üretilen Neotab 40 mg tb 230 bin liraya, ECZACIBAŞI tarafından üretilen Gastrosidin 40 mg tb 272 bin 667 liraya, İLSAN İlaç tarafından üretilen Famodin 40 mg tb adlı ilacın birim fiyatı da 303 bin 333 liraya geliyor. Yani Famodin adlı ilaç, SSK tarafından üretilen eşdeğer ilaca göre piyasada %511 oranında daha pahalıya satılıyor. Bu kategoride yer alan ilaçları üreten firmaların ilaçlarının fiyatları SSK'ya göre %195 ile %511 arasında değişen oranlarda daha pahalı. SSK'nın ürettiği toplam 20 çeşit ilaç ile yerli ve yabancı firmaların ürettikleri eşdeğer ilaçların birim fiyatları ve bu ilaçların SSK İLAÇ'a göre pahalılık oranları, tabloda¹ görüldüğü gibi ilaçtaki haksız kazancı ortaya koyuyor.

SSK İLAÇ FABRİKASI'NIN GELECEĞİ BELİRSİZ

SSK İLAÇ Fabrikası ürünlerini bugün yalnızca SSK'nın poliklinik eczanelerine veriyor. Ancak SSK, önümüzdeki günlerde uygulamaya konulacak sistemle yeni bir külfetin altına sokulacak. İlaç sıkıntısını çözmek iddiasıyla serbest eczanelerden ilaç alımı başlatılmasıyla birlikte, kurumun ilaç maliyeti 2,5 milyar dolara yükselecek. Yürürlüğe girmesi beklenen yeni sistemle, SSK'lılar da Emekli Sandığı mensupları gibi serbest eczanelerden ilaç alabilecek. Uygulamanın ne zaman ve hangi şartlara göre başlayacağı kesin olmamakla birlikte, SSK Sağlık İşleri Genel Müdürü Servet Karahan, sektör temsilcileriyle bu konuda toplantılar yapıyor. Serbest eczanelerden ilaç alımının başlatılmasıyla birlikte SSK'nın poliklinik eczaneleri kapanacak. Eczacıları da, kadroları da dağılacak. Bütün bunların yanı sıra İstanbul-Şişli-Bomonti'de kurulu SSK

1. Sözü edilen tablo arşivde bulunmamaktadır.- d.n.

İLAC Fabrikası üretimini sürdürüyor. Ancak SSK İLAC Fabrikası'nın geleceği de belirsizliğini koruyor. SSK'lıların dışarıdan ilaç almaya başlaması ve SSK poliklinik eczanelerinin kapatılmasının planlanması, SSK İLAC Fabrikası'nın geleceği ile ilgili endişeleri artırıyor. Şu anda yalnızca SSK'nın poliklinik eczanelerine ilaç verebilen fabrikanın, yeni sisteme ayak uydurabilmesinin mümkün olmadığı bildiriliyor. Oysa yıllardır yatırım yapılmayan SSK İLAC Fabrikası Türkiye için çok önemli bir misyona sahip. Araştırma, SSK'nın bütün ürünlerinin piyasa eşdeğerlerinden daha ucuz olduğunu gösterdi. Bu fabrika, tüm ürünlerini piyasadaki diğer ürünlerden daha ucuza mâl ediyor ve SSK'ya ucuza satıyor.

ÖZTAŞKIN: SSK İLAC FABRİKASI YAŞATILMALIDIR

Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın araştırmaya ilişkin olarak yaptığı açıklamada, SSK'nın Türkiye'nin genel nüfusunun yarısına yakın kısmına sağlık ve sigorta hizmeti sunduğunu, sigorta hizmeti bir tarafta tutulursa, sağlık hizmetlerinin en önemli ayağını ilaç tüketiminin oluşturduğunu belirterek şu değerlendirmeyi yaptı:

“Biz ilaç sektöründe ve dolayısıyla da bu fabrikada örgütlü bir sendikayız. SSK tedavi giderlerinin yarısı ilaca gitmektedir. Genel tedavi giderleri içerisinde ilacın payı %45-50 civarındadır. SSK'nın ilaç giderlerini azaltabilmek, fiyat ve kalite açısından piyasalarda düzenleyici ve dengeleyici bir işlev görmek amacıyla SSK İLAC Fabrikası kurulmuştur. Ve bu fabrika teknolojisinin yetersiz olmasına rağmen çalışanların ve fabrika yöneticilerinin özverili çalışmalarıyla ayakta kalabilmiştir. Fabrikanın, SSK'nın ilaç giderlerine katkısının %0,4 civarında olmasına rağmen SSK'ya gerçek ölçülebilir katkısı %10 civarındadır. Çok küçük pazar payına rağmen SSK İLAC Fabrikası halen fiyat ve kalite açısından piyasaların düzenlenmesine ve dengelenmesine katkıda bulunmaktadır. Onun için, bu fabrika yaşatılmalıdır. Yıllardır iktidarlar kamusal yarar yerine piyasa yararını öne çıkaran politikalar izledikleri için SSK İLAC Fabrikası hep göz ardı edilmiş, gerekli modernize ve kapasite artırımı yatırımları yapılmamıştır. Artık bu politikalardan vazgeçilmeli, toplumsal yarar ilkesiyle SSK İLAC Fabrikası faaliyetine devam etmelidir.”

Fabrikanın üç temel sorunu bulunduğunu belirten Öztaşkın bu sorunları, teknolojisinin eski ve emek yoğun olması, yerinin üretim için uygun olmaması ve teknik personel yetersizliği olarak sıraladı. En son teknoloji ile yeni bir ilaç fabrikası kurulmasının bedelinin 30-32 milyon dolar civarında olduğunu, bu rakamın da SSK İLAÇ giderlerinin sadece %3'üne tekabül ettiğini belirten Öztaşkın şöyle devam etti:

“Ulaşım sorunları olmayan yeni bir yerde, yeni bir teknolojiyle kurulacak fabrikada SSK'da en çok tüketilen antibiyotikler, hormonlar, serumlar ve radyolojik tetkik araçları da üretilmelidir. İlaç tüketimindeki sorunları aşmak için son günlerde ortaya atılan görüşlere göre, poliklinik eczaneleri kapatılarak özel eczanelerden hizmet alınacak şekilde bir düzenlemeye gidilmek istenmektedir. Bu uygulama sigortalıların lehine ve kolayına gibi görünse de kurumun ilaç giderlerini yüksek oranda artıracaktır. Kurum toptan ve pazarlık yoluyla sağladığı avantajlardan mahrum olarak, piyasa fiyatlarıyla, depocu ve eczacı kârı ilave edilmiş olarak ödemelerde bulunacaktır. Bu durum ise sigorta kaynaklarını kurutmak, özel ilaç firmalarının üretim ve dağıtım çarklarına teslim olmak demektir.”

PETROL-İŞ, SSK İLAÇ FABRİKASI İÇİN NELER ÖNERİYOR?

İlaç fabrikaları hammadde bakımından dışa bağımlı kurumlardır. Bu bağımlılığı kırmak için hammadde fabrikası da kurulmalı, ithal edilen ilaçların hammaddeleri, ucuz temin edilen ülkelerden satın alınmalıdır. İlaç ambalajları israfa yol açmayacak şekilde yapılmalıdır. Fabrika ürünlerinin sağlık tesislerine sevk edilmeleri kolaylaştırılmalıdır. İthal ilaçlar özel sektör aracılığıyla değil bizzat kurul tarafından satın alınmalıdır. Bu ilaçların üretim çalışmalarına da başlanmalıdır. Fabrikanın laboratuvarı, en gelişmiş teknoloji ile donatılmalı ve laboratuvarında yeni ilaç araştırma ve geliştirme çalışmaları yapılmalıdır. Fabrikada yeterince kimya mühendisi, eczacı, biyokimyacı ve teknik personel istihdam edilmelidir. SSK İLAÇ Fabrikası ürünlerine eşdeğer piyasa ilaçlarının kurum sağlık tesislerinde kullanılması kısıtlanmalıdır. Doktorların tedavilerde fabrika ürünlerini tercih etmesi sağlanmalıdır. Özel sektörün tanıtım ve promosyon çalışmaları mesai dışına çıkarılmalıdır. Ucuz ilaç kullanma kampanyası sürdürülmeli,

kurum hekim ve eczacılarına benimsetilmelidir. Fabrika ürünlerinin devlet ve üniversite hastaneleri ile serbest piyasada kullanılması sağlanmalıdır. TTB ve Eczacılar Birliği'nin fabrika ürünlerinin tüketiminde desteği sağlanmalıdır.

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK ESKİ BAKANI
YAŞAR OKUYAN:

“DÖNEMİMDE FABRİKAYI KAPATTIRMAK İSTEDİLER”

SSK İLAÇ Fabrikası'nın 20 çeşit ilaç ürettiğini, bunun da bu ilaçların orijinalleri veya başka ilaç üreten firmaların ilaç fiyatları ile bir maliyet analizi karşılaştırması yapma imkanı verdiğini belirten Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eski Bakanı Yaşar Okuyan, ilaç sektörünü rahatsız eden konunun bu olduğunu, bu nedenle ilaç sanayicilerinin, lobilerin ilaç fabrikasını kapattırmak istediklerini söyledi. Okuyan, *Petrol-İş* dergisinde yer alan söyleşisinde şunları belirtti:

“SSK İLAÇ Fabrikası'nda son derece mütevazı şartlarda 20 çeşit ilaç üretiliyor. Bu ilaç fabrikası inanılmaz baskılarla kapatılmak istendi. Benim bakanlığım döneminde bunu ben yaşadım. Hem de hükümetin içerisindeki bir bakan arkadaşımız -Sağlık Bakanı Osman Durmuş- bu ilaç fabrikasını denetlediklerini belirterek hijyenik şartlara uygun üretim yapılmadığı gerekçesiyle kapatmak istedi. Halbuki çok fazla kullanılan ilaçların hiç olmazsa bir bölümünün bu fabrikada üretilmesi piyasayı dengelemesi bakımından çok önemli. SSK İLAÇ Fabrikası'nın aslında yeni yatırımlarla daha modernize hale getirilmesi lazım. Birçok ilaç firması SSK İLAÇ Fabrikası'nın ilaç üretmesinden hoşlanmıyor. Halbuki bu fabrika piyasada en azından belli ilaçlarda, belli gruplarda hiç olmazsa bir dengeleme unsuru da olabilir maliyetleri itibarıyla. Bu fabrika bir denge getirebilir. Şu anda SSK'nın ilaç fabrikası aslında son derece mütevazı bir ihtiyacı karşılıyor. Zannediyorum SSK ilaç tüketiminin %3'üne tekabül ediyor. Dolayısıyla %3'ünü bile zor karşılarken fabrika hep yıllardan beri ilaç sektörünün, ilaç sanayinin gözünde bir ur olarak görüldü ve mutlaka kapatılması için yoğun çabalar sarf edildi. Benim bakanlığımdan önce de bu oldu. Benim bakanlığım döneminde de bu oldu. İlaç sektörü kurnazca davranıyor. Doğrudan doğruya ortaya

çıkıyor ama bunu bazı gazetelerde yazdırıyorlar, bazı partilere söylet-
tiriyorlar, bazı milletvekillerini devreye sokuyorlar. Veyahut da sağlık
bakanlarını, bazı bakanları şu veya bu gerekçeyle ama sonuçta o ilaç
fabrikasının kapatılması gibi bir konuda devreye sokmak suretiyle hep
fabrikanın kapatılmasını gündeme getiriyorlar. SSK İLAÇ Fabrikası 20
çeşit ilaç üretiyor. Bu da bu ilaçların orijinalleri veya başka ilaç üreten
firmaların ilaç fiyatları ile bir maliyet analizi karşılaştırması yapma im-
kanı veriyor. İlaç sektörünü rahatsız eden bu. İlaç fabrikasını kapattır-
mak istemelerindeki en temel sebep bu. Şimdi siz farz edelim orada bir
antibiyotik üretiyorsunuz. Diyelim ki antibiyotiğin orijinalinin fiyatı 50
milyon lira. Bir başka fabrikada jenerik olarak üretilmiş olanı diyelim ki
30 milyon lira. Ama SSK bunu 5 milyon liraya üretiyor. Şimdi bunları
yan yana getirdiğimiz vakit kamuoyunda şöyle bir değerlendirme yapıl-
ması kaçınılmaz: “Bir dakika kardeşim ne oluyor? Biri 5 milyon, biri
30 milyon, biri 50 milyon lira niye” diye bir soru gelebilir. Burada SSK
İLAÇ Fabrikası’nın aslında ilaç sektöründe, ilaç piyasasında Türkiye’de
iyi kötü maliyet analizi yapmak için referans alınabilecek bir pozisyonu
var. Bunu herkes göz ardı ediyor. Olay sadece bu fabrikanın SSK’nın
ilaç tüketiminin %3’ünü karşılaması değil. Bence bunun yüz katı önemli
olan hadise, piyasada bir fiyat analizine imkan vermesi. Bu da bazı ilaç
firmalarının, ilaç sanayicilerinin işine gelmiyor. Dolayısıyla kapatılmak
isteniyor.”

19 Kasım 2004

İLK İKİ FİRMADAN SONRA ÜÇÜNCÜ FİRMA ALÇELİK DE ÖZELLEŞTİRME BEDELİNİ ÖDEYEMEDİ

SAMSUN GÜBRE’de özelleştirme fiyaskoyla sonuçlandı.

Satış ihalesini ÖYK’nın, 12 Mayıs 2004 tarihinde onayladığı SAMSUN GÜBRE Fabrikası özelleştirmesi tam bir fiyaskoyla sonuçlandı. İhaleyi kazanan ilk firma özelleştirme bedelini ödeyemeyince ihale ikinci firmada kaldı. İkinci firma da bu bedeli ödeyemedi ve ihale üçüncü firmaya geçti. Üçüncü firma da son tarih olan 17 Kasım’da bu bedeli ödeyemedi. Özelleştirme süreci nedeniyle 11 aydır üretim yapılmayan fabrikada zarar 10 milyon doları geçti. SAMSUN GÜBRE’de örgütlü olan Petrol-İş Sendikası, özelleştirme ihalesinin iptal edilerek fabrikada üretime yeniden başlanması gerektiğini açıkladı.

TÜRKİYE GÜBRE Sanayi A.Ş.’ye bağlı olan SAMSUN GÜBRE Sanayi A.Ş.’nin özelleştirme ihalesinde, 54 milyon 150 bin dolar ile en yüksek teklifi veren birinci firma ERKAN İnşaat ve Madencilik’in ihale bedelini son tarih olan 12 Temmuz 2004 tarihinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’na (ÖİB) ödeyememesi nedeniyle, ihale üzerinde kalan ve 54 milyon 90 bin dolar ile ikinci en yüksek teklifin sahibi olan ERK Dış Ticaret A.Ş. de bu bedeli karşılayamadı. İkinci firmanın da özelleştirme bedelini ödeyememesi üzerine ihale, 50 milyon dolar ile en yüksek üçüncü teklifi veren ALÇELİK Çelik Yapı İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.’nin üzerinde kaldı. Üçüncü firma da son tarih olan 17 Kasım’da bu bedeli ÖİB’ye ödeyemedi. SAMSUN GÜBRE’de ihaleye katılan ve ilk üç sıraya giren firmaların hiçbirinin ihale bedelini ödememesi ve teminatlarını yakmaları, bu kuruluşun özelleştirilmesinde tam bir fiyaskonun yaşandığını gösteriyor.

Özelleştire süreci nedeniyle 11 aydır üretim yapılmayan fabrikada zarar 10 milyon doları geçti. SAMSUN GÜBRE’de örgütlü olan Petrol-İş Sendikası, özelleştirme ihalesinin iptal edilerek fabrikada üretime yeniden başlanması gerektiğini açıkladı.

Özelleştirme Yüksek Kurulu’nun (ÖYK) 12.05.2004 tarihli kararı, birinci teklif sahibinin sözleşme imzalamaktan veya ihale şartları belgesindeki yükümlülükleri yerine getirmekten imtina etmesi halinde, bu kuruluşun en yüksek ikinci teklif sahibine satılmasını, ikinci teklif sahibinin de sözleşme imzalamaktan veya ihale şartları belgesindeki yükümlülükleri yerine getirmekten imtina etmesi halinde söz konusu kuruluşun üçüncü en yüksek teklif sahibine satılmasını öngörüyor. ÖYK kararı, üçüncü firmanın da ihale bedelini ödeyememesi ve gereken şartları yerine getirmemesi durumunda, ihalenin iptal edilmesi ve karar gereklerinin yerine getirilmesi konusunda ÖİB’yi yetkili kılıyor.

ÜRETİME YENİDEN BAŞLANMALI

SAMSUN GÜBRE Fabrikası’nın özelleştirme ihalesinde olup bitenlerin tam bir skandal olduğunu söyleyen Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın şu açıklamayı yaptı:

“Sendikamızın örgütlü olduğu bu fabrikanın özelleştirme ihalesi yapılıyor ama bedel ödemeye gelince ne birinci, ne ikinci ne de üçüncü firma bedel ödemeye yanaşmıyor ve teminatlarını yakmayı göze alıyorlar. İhaleyi açan kamu kuruluşu, üç firmadan alınan teminatı “irat kaydettik” diye belki savunmaya geçecektir. Ancak fabrikada 11 aydır üretim yapılmaması nedeniyle oluşan zarar 10 milyon doları aşmış bulunmaktadır. Diğer yandan ihaleye giren ve ihale bedelini ödemeyen firmalar, fabrikada üretime ara verilmesini ve oluşan 600-700 bin tonluk gübre açığını fırsat bilerek ithalata başladılar. Bu firmalar yurtdışından tonunu 200-250 milyon liraya ithal ettikleri DAP (diamonyum fosfat) gübresinin tonunu bölgede 750-800 milyon liraya satıyorlar. Dolayısıyla yaktıkları teminatın kat be kat fazlasını gübre spekülasyonu yaparak çıkartıyorlar. Oysa SAMSUN GÜBRE Fabrikası’nda üretime ara verilmemiş olsaydı DAP gübresinin tonu 480 milyon lirayı aşmayacaktı. AKP iktidarı SAMSUN GÜBRE

Fabrikası'nı göz göre göre yok etmeye çalışıyor. Özelleştirme süreci nedeniyle bölge çiftçisi de perişan olmuş, gübre fiyatları katlanmıştır. İhale bir an önce iptal edilmeli ve SAMSUN GÜBRE'de üretime yeniden başlanmalıdır.”

26 Kasım 2004

YARGI, TÜPRAŞ İHALESİNDEKİ HUKUKSUZLUĞA SON NOKTAYI KOYDU

Yargı, TÜPRAŞ ihalesindeki hukuksuzluğa son noktayı koydu. Danıştay 10. Dairesi, sendikamızın açtığı dava sonucunda, TÜPRAŞ'ın satışının iptaline karar veren Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin kararını onadı. Sendikamız, TÜPRAŞ'ın %65,76 oranındaki kamu payının blok satışına ilişkin olarak ihale komisyonu kararının iptali istemiyle Ankara 10. İdare Mahkemesi'nde dava açmıştı. Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin kararını onayan Yüksek Mahkeme, TÜPRAŞ'ın satışını hukuka aykırı buldu. Danıştay 10. Dairesi'nin gerekçeli kararının ise önümüzdeki günlerde yayınlanması bekleniyor.

İptal kararı hangi gerekçelere dayanmıştı?

Ankara 10. İdare Mahkemesi, ÖİB ihale komisyonunun TÜPRAŞ'ın satışıyla ilgili kararını, şu gerekçelerle iptal etmişti:

- a) Şartlı teklif verilmiş olmasının yasaya ve ihale şartnamesine aykırılığı,
- b) İhale bedelinin peşin veya vadeli mi olduğunun belirtilmemiş olması,
- c) İhaleyi kazandığı açıklanan EFREMOV KAUTSCHUK GmbH şirketinin, şartnameye aykırı davranarak şirketin son üç aylık bağımsız denetimden geçmiş mali tablolarını sunmamış olması, EFREMOV yerine TATNEFT şirketine ilişkin, üstelik eksik bilgi içeren dokümanların ihale dosyasına sunulması,
- d) İhale hükümlerine uyulmaması ve açıkartırmaya gidilmemesi.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

06 Aralık 2004

SENDİKAMIZA YÖNELİK SALDIRILARIN ZAMANLAMASI DÜŞÜNDÜRÜCÜDÜR

Petrol-İş hem idari, hem mali açıdan şeffaf bir sendikadır.

Bugünkü *Radikal* gazetesinde, Neşe Düzel imzasıyla yayınlanan röportajda öne sürülen ve Petrol-İş'e ağır ithamlarda bulunulan iddiaların hiçbirisi gerçeği yansıtmamaktadır. Üye aidatlarını 2821 sayılı Sendikalar Yasası'nda belirtilen hükümlere göre alan ve harcamalarını da yine bu yasadaki mevzuata göre yapan sendikamız gelir ve giderlerini her dört ayda bir toplanan kurullarında açıklamaktadır. Petrol-İş'in, yöneticilerinin maaşları da dahil kamuoyuna veremeyeceği hiçbir hesabı yoktur.

AİDATLAR YASAL ÇERÇEVEDE ALINIYOR

Ülkemizde sendika ve konfederasyonlara üyelerince ödenecek aidat miktarı, 2821 sayılı Sendikalar Yasası'nın 23. maddesine göre düzenlenmiştir. Söz konusu yasaya göre ödenecek aidatın miktarı sendika ve konfederasyonun tüzüklerinde belirtilir. Yine aynı Yasa'nın, aynı maddesinde, "işçi sendikasına işçinin ödeyeceği aylık üyelik aidat tutarı, işçinin bir günlük çıplak ücretini geçemez" hükmü yer almaktadır. Ayrıca söz konusu Yasa'nın belirtilen maddesine göre, sendika tüzüklerine, üye aidatı dışında, üyelerden başka bir aidat alınacağına ilişkin hükümler konamaz. Petrol-İş Sendikası'na üyelerince ödenecek aidat miktarı da yukarıda belirtilen yasal çerçeve doğrultusunda belirlenmiştir. Buna göre sendikamıza üye bir işçinin ödediği aylık aidat tutarı, günlük çıplak ücretinin %75'i oranındadır. Yine söz konusu yasada aidatların nasıl kullanılacağı belirlenmiştir. Söz konusu yasaya göre sendikaların ve dolayısıyla sendikamız Petrol-İş'in hiçbir kişi ve kuruma ya da röportajda bahsedilen askeri vakıflara para yardımı yapması mümkün olamaz.

MALİ TABLolar DÖRT AYDA BİR AÇIKLANIYOR

Petrol-İş'te yöneticilerin alacakları ücret artışları her dört yılda bir toplanan genel kurulumuzda alınan kongre kararı gereğince, enflasyonun üzerinde olamaz. Dolayısıyla Petrol-İş'te keyfe bağlı bir ücret artışı yoktur.

Sendikamızda yöneticilerin aldıkları harcırahlar ise günlük olarak yurtiçi 25 milyon lira, yurtdışı 100 dolardır. Yöneticilerin harcırah dışında hiçbir yolluk ve geliri yoktur. Yine yöneticilerin aldıkları hizmet tazminatı da dört yılda bir 35 gün üzerindendir. Sendikalar Yasası'na göre genel kurulların dört yılda bir yapılması ve yöneticilerin dört yılda bir seçilmeleri nedeniyle kendilerine tamamen yasal olan hizmet tazminatı ödenmekte ve her kongrede kıdemler sıfırlanmaktadır.

Demokratik sendikacılığın ve sendika içi demokrasinin kesintisiz işletildiği Petrol-İş'te, gelirler ve harcamalar her dört ayda bir toplanan, şube başkanları ve yöneticilerinin de yer aldığı kurullarda açıklanmaktadır. Bu kurullar, başkanlar kurulu, genişletilmiş başkanlar kurulu, bölgesel temsilciler kurulu ve genişletilmiş temsilciler kuruludur. Üyelerimiz istedikleri zaman şubelerinden her an mali durumu gösteren raporları inceleyebilirler. Dolayısıyla Petrol-İş'in gizli saklı, üyesine veya kamuoyuna açıklayamayacağı hiçbir hesabı yoktur.

SEÇME-SEÇİLME MEVZUATI YASALARDA BELİRTİLİYOR

Sendikalarda seçme ve seçilmeye ilişkin düzenlemeler 2821 sayılı Sendikalar Yasası'nda belirtilmiştir. Üye sayısı 500'ün altında ise seçimler üyelerin katılımı ile 500'ün üzerinde ise üyeler tarafından seçilen delegelerin katılımı ile yapılmaktadır. Eğer incelenirse, Petrol-İş genel başkanının bugünkü görevine geldiği sürecin demokratik sendikacılığa en güzel örneği olduğu görülür. Diğer yandan sendikamız hiçbir üyesini de işten attırmamıştır. Ancak özelleştirmeler sonrasında işveren üyelerimizi işten çıkartmıştır. Bu konuda işverenler aleyhine açtığımız yüzlerce dava mevcuttur.

SENDİKAMIZIN YÖNÜ AB'YE DÖNÜKTÜR

Söz konusu röportajda sendikaların statükocu oldukları, dolayısıyla çıkarlarına uymadığı için AB'ye karşı oldukları belirtilmektedir. Oysa

sendikamızın 11-12 Ekim 2004 tarihleri arasında Adıyaman'da yapılan 25. Dönem 3. Olağan Başkanlar Kurulu toplantısında, AB sürecinin avantaja dönüştürülmesi ve sendika olarak yüzümüzün AB'ye çevrilmesi konusunda istişare yapılmış, bu konularda kararlar alınmıştır. Sendikamız hem kamuda ve hem de özel sektörde örgütlü bir sendikadır. Geleceğinde, mücadelesinde üyelerinin ekonomik ve demokratik haklarını korumak vardır. Sendikacılığı ise sadece ücret sendikacılığı kapsamında gören bir anlayışı savunmaz, savunmayacaktır da. Bu anlamda Petrol-İş, sendikaların AB'ye uyumunu hedefleyen 2821 sayılı Sendikalar Yasası ile 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasalarında yapılacak değişiklikleri desteklemekte, bir an önce bu düzenlemelerin TBMM'den geçmesini beklemektedir.

SALDIRILARIN ZAMANLAMASI DÜŞÜNDÜRÜCÜDÜR

Tüm bunlara karşın sendikamıza şimdi niçin saldırıyorlar? Sendikamızın bir küresel saldırı hareketi olarak gördüğü özelleştirmelere karşı verdiği mücadelede elde ettiği başarı, işçilerin olan SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devrine karşı gösterdiği direnç acaba bazı çevreleri rahatsız mı etmektedir? Sendikamızın örgütlenmede yeni bir dönem başlattığı, diğer sendikalarla dayanışmayı en üst noktaya çıkardığı ve içinde yer aldığı Emek Platformu'nun, uygulanan yanlış politikalara karşı eylemlerinin ülke çapında yayıldığı bir dönemde bu saldırıların olması düşündürücüdür. Ve bu saldırıların amacı bir tesadüf olamaz. Çünkü Petrol-İş dün olduğu gibi bugün de ülkemizdeki demokrasinin tüm kurum, kurul ve kanalları ile işlemesi için mücadele veriyor. Çünkü Petrol-İş, insan haklarının ihlal edilmemesi, örgütlenmenin önündeki engellerin kaldırılması, ülkede çeteleşen ve mafyalaşan düzenden hesap sorulması yönünde mücadele ediyor. Çünkü Petrol-İş, sendikal mücadelede her zaman örgütlü yapıların yanı sıra üyelerimizin ve diğer sektörlerdeki işçilerin özgür iradelerinin de yaşam bulmasından yana politikalar izliyor.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

11 Aralık 2004

11 AYDIR KAPALI OLAN FABRİKADA ÜRETİME GEÇMEK YERİNE İŞÇİLER ÇIKARTILIYOR

SAMSUN GÜBRE’yi özelleştiremeyen hükümet, 29 işçiyi işten çıkardı.

TÜRKİYE GÜBRE Sanayi A.Ş. ’ye bağlı olan SAMSUN GÜBRE Sanayi ’nin özelleştirme ihalesinde, ilk firmanın teminatını yakarak ihale bedelini ödemesinden sonra sıradaki ikinci ve üçüncü firmaların da ihale bedelini ödemeleri ve özelleştirme sürecinin fiyaskoyla bitmesine karşın hükümet, 11 aydır üretim yapılmayan fabrikayı yeniden üretime geçirmek yerine 29 Petrol-İş Sendikası üyesi işçiyi işten çıkarttı. SAMSUN GÜBRE Fabrikası ’nda 370 işçi çalışıyordu. İşverenin bu tutumuna büyük bir tepki gösteren işçiler, Petrol-İş Sendikası ’nın öncülüğünde SAMSUN GÜBRE Fabrikası ’nda yarım gün iş bırakma eylemi yaptılar. Tepkilerini yarım gün iş bırakarak gösteren ve hükümetin bu tutumunu kınayan işçiler AKP iktidarından, fabrikayı bir an önce üretime geçirmesini istediler.

SADECE ŞALTERE BASILMASI EMRİ YETİYOR

SAMSUN GÜBRE Fabrikası işçileri asli görevleri olmamasına karşın fabrikanın tüm bakım, temizlik ve revizyon gibi işlerini yapıp bitirmiş durumdalar. Fabrikanın çürümemesi için iş ayrımı yapmadan, her türlü fedakarlığı gösterek tüm bakım-onarım işlerini gerçekleştiren Petrol-İş üyesi işçiler, işverenin tekrar üretime geçmek yerine arkadaşlarını işten çıkarmasının motivasyonlarını düşürdüğünü bildirdiler. Fabrikanın üretime hazır olduğunu, sadece şalterine basılma emri beklediğini kaydeden işçiler, hükümetin IMF ’nin değil, işçilerin sesine kulak vermesin istediler.

FABRİKADA ZARAR ARTIYOR

SAMSUN GÜBRE Fabrikası ’nda 11 aydır üretim yapılmaması nedeniyle oluşan 10 milyon dolar zararın her geçen gün arttığını söyleyen Petrol-İş Sendi-

kası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın: “Bu fabrikada özelleştirme yapılamamıştır. Fabrikanın özelleştirilmesi ihalesine katılan firmalardan ilk üçü teminatlarını yakmayı göze alarak özelleştirme bedelini ödememişlerdir. Hükümet fabrikayı bir an önce üretime almalıdır” dedi. Bölge için hayati öneme sahip olan SAMSUN GÜBRE Fabrikası gibi bir tesisin sürüncemede bırakılmasının, hem bölge çiftçilerini, hem işçileri mağdur durumda bıraktığını bildiren Öztaşkın, bu durumdan gübre spekülörlerinin kazançlı çıktığını, bölgede gübre fiyatlarının ikiye katlandığını kaydetti.

DAP GÜBRESİNİN TONU 800 MİLYON LİRAYA ÇIKTI

SAMSUN GÜBRE Fabrikası’nda uzun süredir üretim yapılmaması nedeniyle bölgede oluşan gübre açığı ithalatla karşılanıyor. Eğer özelleştirme nedeniyle üretimine ara verilmeseydi SAMSUN GÜBRE Fabrikası’nda üretilen diamonyum fosfat (DAP) gübresinin tonu 480 milyon liraya satılacaktı. Oysa ithalatçı firmalar aynı cins gübrenin tonunu bölge çiftçisine 800 milyon liradan satıyorlar. İthalatı ise özelleştirme ihalesine katılan ancak özelleştirme bedelini ödemeyen firmalar gerçekleştiriyor.

ÖZELLEŞTİRME SÜRECİ NASIL İŞLEDİ?

SAMSUN GÜBRE Fabrikası’nın özelleştirme ihalesinde 54 milyon 150 bin dolar ile en yüksek teklifi veren birinci firma ERKAN İnşaat ve Madencilik, ihale bedelini son tarih olan 12 Temmuz 2004 tarihinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’na (ÖİB) ödeyemedi. Bunun üzerinde ihale üzerinde kalan ve 54 milyon 90 bin dolar ile ikinci en yüksek teklifin sahibi olan ERK Dış Ticaret A.Ş. de bu bedeli karşılayamadı. Bu süreçten sonra ihale, 50 milyon dolar ile en yüksek üçüncü teklifi veren ALÇELİK Çelik Yapı İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.’nin üzerinde kaldı. Üçüncü firma da son tarih olan 17 Kasım’da bu bedeli ÖİB’ye ödeyemedi. Özelleştirme Yüksek Kurulu’nun (ÖYK) 12.05.2004 tarihli kararı, birinci ve ikinci firmalardan sonra üçüncü firmanın da ihale bedelini ödeyememesi ve gereken şartları yerine getirmemesi durumunda, ihalenin iptal edilmesi ve karar gereklerinin yerine getirilmesi konusunda ÖİB’yi yetkili kılıyor.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

petrol-iş' e üye ol !....

KOÇ HOLDİNG İŞYERLERİNDE ÖRGÜTLENİYORUZ

Koç Holding Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa Koç Küresel İlkeler Sözleşmesi'ni 30 Mart 2006 günü New York'ta BM Genel Sekreteri Kofi Annan ile birlikte imzaladı. Sözleşmeyi şimdiye kadar tüm dünyada 3.000 şirket imzaladı.

Koç Holding bu imza ile topluluk bünyesindeki tüm işyerlerinde **"Örgütlenme-sendika-özgürlüğü ve toplu sözleşme haklarını etkin bir şekilde tanıyacağını"** ilan etti. Bu durum tüm sendikalar ve Petrol-İş için olduğu gibi Koç Holding çalışanları için de bir olanaktır. Koç Holding bünyesinde bulunan ve 03 nolu petrol, kimya, lastik işkolunda olan;

- AYGAZ
- Lipet A.Ş.
- Mogaz
- Opet A.Ş.
- Sunpet Petrolcülük
- İzocam Tic. San. A.Ş.
- Birleşik Oksijen San. A.Ş.
- Opet Madeni Yağ San. ve Tic. A.Ş.
- TBS Denizcilik ve Petrol Ürünleri Dış Tic. A.Ş.

İşyerlerinde örgütlenme çalışmalarını eş zamanlı başlattık.

**KOÇ HOLDİNG ÇALIŞANLARI;
EMEĞİNİZE, EKMEĞİNİZE VE GELECEĞİNİZE
SAHİP ÇIKIN!...**

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

27 Aralık 2004

AB'YE EVET DİYEN İŞVERENLERİN, ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNE TAHAMMÜLLERİ YOK

Sendikalı oldular diye işten atıldılar.

Koç Holding şirketlerinden AYGAZ, sendikalı oldukları gerekçesiyle Adana Dört Yol Dolum Tesisleri'ndeki müteahhit Hüseyin Tanin'e bağlı olarak çalışan Petrol-İş Sendikası üyesi 66 işçiyi işten çıkardı. AYGAZ'ın dolum tesislerinde 78 işçi çalışıyordu. AYGAZ işvereni, hiçbir işyerinde sendikaya tahammül edemiyor. Petrol-İş Sendikası üyesi işçiler, AYGAZ Dört Yol Dolum Tesisleri önünde eyleme başladılar. Giriş ve çıkışları kapatan işçiler işe geri alınana kadar eylemlerini sürdüreceklər.

SENDİKAYA TAHAMMÜL YOK

AYGAZ Dolum Tesisleri işçilerinin sendikaya üye olma süreci Temmuz ayında başladı. Petrol-İş Sendikası önce işkolu tespiti için 5 Temmuz'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na müracaat etti. 20 Ağustos'ta ise çoğunluk tespiti istendi. 6 Eylül tarihinde bakanlık bu işyerinin 03 nolu işkolunda olduğunu bildirdi. 7 Aralık tarihinde ise çoğunluğun sağlandığına ilişkin cevap geldi. Petrol-İş Sendikası 15 Aralık'ta ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Adana Bölge Müdürlüğü'ne çoğunluk tespitine itiraz olup olmadığını sordu. Bu arada çoğunluk tespitine işverence itiraz edildiğini öğrendi. AYGAZ işvereni 24 Aralık 2004 tarihi itibarıyla sendikaya üye olan işçilere, iş akitlerinin feshedildiği tebliğini yaptı. İşçiler, bugün jandarmalar tarafından dolum tesislerinden dışarı çıkarıldı. Petrol-İş Sendikası üyesi işçiler, sendikanın Adana şube yönetiminde eyleme başladılar.

ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ ENGELLENEMEZ

Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girişini destekleyen işverenlerin bununla birlikte AB'nin en önemli kriterlerinden, çalışanların örgütlenme özgürlüğü kriterine tahammül edemediklerini ve çifte standart uyguladıklarını söyledi. Öztaşkın, AB sürecinde özgürlük, demokrasi, insan hakları söylemlerini dillerinden düşürmeyen işverenlerin, uygulamada bu söylemlerin tam tersini yaptıklarını, sendikalı oldular diye kış-kıyamet demeden işçileri kapı önüne koymaktan çekinmediklerini kaydetti. AYGAZ işverenin bu tutumunu kınadıklarını ve en sert tepkiyi göstereceklerini söyleyen Öztaşkın, işçilerin, emekçilerin örgütlenme özgürlüğü mücadelelerini hiçbir gücün engelleyemeyeceğini bildirdi.

28 Aralık 2004

SENDİKASIZLAŞTIRMA POLİTİKASI TÜM ACIMASIZLIĞI İLE SÜRÜYOR

JOTUN Boya Fabrikası'nda 45 üyemiz işini kaybetti.

Sendikamız Trakya şubesinin örgütlü olduğu, Çerkezköy'de kurulu JOTUN Toz Boya Ticaret ve Sanayi A.Ş. Fabrikası'nda çalışan 55 üyemizden 45'inin iş akitleri feshedildi. İşverenin, fabrikada örgütlü sendikamızı tasfiye girişimi olan bu olaya sendikamız üyesi işçiler büyük tepki göstererek fabrikada direnişe geçtiler. Toplam 80 işçinin çalıştığı fabrikada sendikamız 1989 yılından bu yana örgütlüydü.

İŞVEREN TİS KOŞULLARINA UYMADI

JOTUN Toz Boya Ticaret ve Sanayi Fabrikası'nda, iki günlük grevden sonra Ekim ayında toplu iş sözleşmesi imzalandı. Ancak işveren bağtılan sözleşmedeki kapsam dışı maddesine uymadı. İmzalanan toplu iş sözleşmesine uymayan işveren kampsam dışı personel sayısını genişleterek sözleşmeyi ihlal etti. Sendikamızın tüm uyarılarına rağmen işverene geri adım atırılamayınca üyelerimiz üç gün yemek boykotu yaptılar. İşverenin fabrikaya noter getirerek üretim yapılmadığına ilişkin tespit yaptırmak istemesiyle gerginlik arttı ve ardından 45 üyemiz işten çıkarıldı.

JOTUN İŞVERENİ SENDİKAYI HAZMEDEMİYOR

JOTUN işvereni bir diğer fabrikası JOTUN Boya Sanayi ve Ticaret A.Ş.'deki örgütlenmeyi de acımasız bir şekilde engelledi. Bu fabrikada da örgütlenen ve sendikamıza üye olan 28 işçi işten çıkarıldı. Her iki işyerinde de sendikayı yok etmek isteyen JOTUN işvereni bu konuda başarılı olamayacaktır. Baskı ve işten çıkarma ile sendikal örgütlenmenin önünü keseceklerini sanan işverenler yanılıyorlar. Petrol-İş Sendikası,

JOTUN Boya Sanayi ve Ticaret A.Ş. ile JOTUN Toz Boya Ticaret ve Sanayi Fabrikalarındaki sendikal mücadeleyi sürdürecektir.

BİRLİK GÜCÜMÜZ OLACAK

Biz Petrol-İş Sendikası olarak birliğimizin, gücümüz olacağının bilincindeyiz. Sendikamızda ve üyelerimizde de bu inanç ve azim bulunmaktadır. Anayasa ve yasalarda teminat altına alınan, çalışanların örgütlenme özgürlüğünü hiçbir baskı ve güç engelleyemez. Biz elbette sendika olarak işyerinde üretimin sürmesinden, etkin ve verimli çalışmadan yanayız. Ancak işveren de bilmelidir ki fabrika olunca işçi olacak, örgütlenme olacak, sendika olacaktır. Biz JOTUN işverenine tekrar sesleniyoruz ve bu çağrıya uymasını talep ediyoruz. İmzaladığınız toplu iş sözleşmesi koşullarına uyun ve çıkardığınız üyelerimizi geri alın! Bu kadar çalışanı bu kış koşullarında sokağa atma hakkınız yok. Çağrımıza uymanız, toplu iş sözleşmesini uygulamanız durumunda bilin ki bu fabrikada hiçbir sorun kalmayacaktır.

Merkez Yönetim Kurulu adına
Mustafa Öztaşkın
Genel Başkan